உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அருணந்தி சிவாசாரியார்

அருளிச்செய்த

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கமும்

சிவஞான சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பொழிப்புரையும்

இரண்டாம் பதிப்பு

மறைமலையடிகள் நூ
MARAIMALAI ADI
MADRAS
சென்னை

சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்,

திருவருளகம், 22-A, கல்லுக்காரத் தெரு, மயிலாப்பூர்,

சென்னை.

1940

உரிமை

பதிவு செய்யப்பட்டது.

தனிப்பிரதி விலை அணா 12

எட்டுப் பிரதிகள் விலை ரூபா 5

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

முன்னுரை

அறுவகைச் சமயத்தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய் நின்று ஐந்தொழில் புரியும் முக்கட் பரமன் அருட்டுணை கொண்டு, எல்லாச் சாத்திரங்கட்கும் தலையாயதென்று கருதப்படும் சிவஞானசித்தியார் (சுபக்கம்) என்ற இந்நூல் நமது சமாஜத்தின் இரண்டாம் பதிப்பாக இந்நூலாசிரியர் அவதரித்த தலமாகிய திருத்துறையூரில் அவர் திருமுன்பு அவர் திருநாளாகிய இன்று வெளியிடப் படுகின்றது. சைவ நன்மக்கள் இதை விரைந்து பெற்றுப் பிறவிப் பெரும் பயனை அடையுமாறு இறைவன் திருவடிகளை வழுத்துகின்றேன்.

இங்ஙனம்

திருத்துறையூர்
விக்கிரம௵ புரட்டாசிமீ ௧௫உ
பூரத்திருநாள் 30–9–1940

ம. பாலசுப்பிரமணியன்
காரியதரிசி
சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம்
சென்னை

உள்ளுறை

			பக்கம்
முன்னுரை ...	...	...	iii
சிவஞானசித்தியார் வரலாறு	...	...	1
பாயிரம் ...	...	...	7
அளவை ...	...	...	11
பிரமாணவியல்	...	...	23
முதற் சூத்திரம்	...	...	,,
இரண்டாஞ் சூத்திரம்	...	...	72
மூன்றாஞ் சூத்திரம்	...	...	122
இலக்கணவியல்	...	...	125
நான்காஞ் சூத்திரம்	...	...	,,
ஐந்தாஞ் சூத்திரம்	...	...	148
ஆறாஞ் சூத்திரம்	...	...	154
சாதனவியல்	...	...	160
ஏழாஞ் சூத்திரம்	...	...	,,
எட்டாஞ் சூத்திரம்	...	...	163
ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்	...	...	194
பயனியல் ...	...	...	207
பத்தாஞ் சூத்திரம்	...	...	,,
பதினொராஞ் சூத்திரம்	...	...	214
பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்	...	...	226
பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி	...	...	233

சிவமயம்

சிவஞான சித்தியார் வரலாறு

ஆறாறு தத்துவமும் ஆணவமும் வல்வினையும்
நீறாக முத்திநிலை நிற்போற்குப்—பேறாகப்
பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே
ஓர்விருத்தப் பாதி போதும்.—சிவபோகசாரம்

திருக்கயிலாயபதியாகிய சிவபெருமான் சர்வாகமங்களின் சாரமாயுள்ள சிவஞான போதத்தை திருநந்திதேவருக்கு உபதேசித்தருளினார். திருநந்திதேவர் சநத்குமாரர், திருமூலர் முதலிய எண்மருக்கும், சநத்குமாரர் சத்தியஞான தரிசனிகளுக்கும், சத்தியஞான தரிசனிகள் பரஞ்சோதி முனிவருக்கும் உபதேசித்தனர். தமது மூன்றும் வயதிலே பரஞ்சோதி முனிவராலே சிவதீக்கையும் உபதேசமும் செய்யப்பெற்றுப் பொல்லாப் பிள்ளையாரிடத்தே சைவாகமப் பொருள்களையெல்லாம் உள்ளபடி ஆராய்ந்தறிந்த மெய்கண்டதேவர் இதைப் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களாகத் தமிழிலே வார்த்திகமென்னும் பொழிப்புரையோடு செய்தருளினர். இவரும் இவர் வழி வந்த மாணவரும் சைவ சந்தானாசிரியர் நால்வராவர். மெய்கண்ட சந்தானமென்று கூறப்படுவதும் இக்குருசிஷ்ய பரம்பரையே. மெய்கண்டார், அருணந்தியார், மறைஞான சம்பந்தர், உமாபதி சிவனார் ஆகிய நால்வரே சந்தானகுரவ ரெனப்படுவர்.

ஏறக்குறைய எழுநூறு வருஷங்கட்கு முன், பெண்ணையாற்றுக்குச் சமீபத்திலேயுள்ள திருத்துறையூரில் எழுந்தருளியிருந்த ஆதிசைவரும் சகலாகம பண்டிதரென்னுங் காரணப் பெயர் பெற்றவரும் மெய்கண்ட தேவருடைய சீடர்களுட் சிறந்தவருமாகிய அருணந்தி சிவாசாரியர், அச் சிவஞானபோத நூலின் வழித்தாகவே சிவஞான சித்தியாரென்னும் இந்நூலையும் இருபாவிருபஃது என்னுமொரு நூலையுஞ் செய்தருளினார். இவர் மெய்கண்டாருடைய தந்தையாருக்குக் குலகுருவாகவிருந்து திருவெண்காட்டு முக்குள நீரில்

மூழ்கி இறைவனை வழிபட்டால் ஆண் பிள்ளை பிறக்குமென்று கூறி மெய்கண்டார் பிறப்புக்கு வழி காட்டியவர். தமது சீடர்களோடு ஒரு நாள் மெய்கண்டார்முன் சென்று ஆணவமலத்தின் சொரூபம் யாதென்று இவர் வினவ, மெய்கண்டார் இவர் நிற்கும் நிலையே அது வென உணர்த்துவார் இவரை ஏறயிறங்கப் பார்த்தனர். உடனே இவர் உண்மை தெளிந்து சீடராகி இவ் வழிநூல் செய்தார். இச் சிவஞான சித்தியார் சைவசித்தாந்த சாத்திரம் பதினான்கனுள்ளும் விரிவானதும் மிகச் சிறந்ததுமென்பது "பார்விரித்த நூலெல்லாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே - ஓர்விருத்தப் பாதி போதும்", என்ற மேலே கண்ட திருவாக்காலும், "...தொகுசித்தி யாராறுந் தண்டமிழின் மேலாந் தரம்" என்னும் உமாபதி சிவாசாரியர் திருவாக்காலும் இனிது விளங்கும்.

இச் சிவஞான சித்தியார் பரபக்கம் சுபக்கமென இரண்டு பாக முடையது. அவற்றுட் பரபக்கத்திலே, உலோகாயதன் முதலிய பர சமயிகளுடைய கோட்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டி, மறுப்பு செய்யப் பட்டுள்ளது. சுபக்கத்தை முதனூலைப்போலப் பன்னிரண்டு சூத் திரங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டு, முன்னர் அளவை யிலக்கணங்கூறி, பின்னர்ச் சித்தாந்த சைவராகிய தம்மையொழித் தொழிந்த எத் திறத்துச் சமயவாதிகளானும் விடுக்கப்படுந் தடைகளுக் கெல்லாம் விடை கூறிச் சைவ சித்தாந்தம் இதுவென மிகத் தெளிவாகவும் விரிவாகவும் இவ்வாசிரியர் கூறியுள்ளார்.

இந்நூலிற் கூறப்படும் பன்னிரண்டு சூத்திரங்களுள், முதல் இரண்டு மூன்று என்னும் மூன்றையும் பிரமாணவியலென வைத்து, முதற் சூத்திரத்தால் உலகிற்கு நிமித்தக்காரணனாகிய பதியுண்மைக் குப் பிரமாணமும், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தாற் பாசவுண்மைக்குப் பிர மாணமும், மூன்றாஞ் சூத்திரத்தாற் பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணமும், நான்கு ஐந்து ஆறு என்னும் மூன்றையும் இலக்கணவியலென வைத்து, நான்காஞ் சூத்திரத்தாற் பசுலக்கணமும், ஐந்தாஞ் சூத்திரத் தாற் பாசலக்கணமும், ஆறாஞ் சூத்திரத்தாற் பதிலக்கணமும், ஏழு எட்டு ஒன்பது என்னு மூன்றையும் சாதனவியலென வைத்து, ஏழாஞ் சூத்திரத்தாற் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய அதிகாரமுடையது

இதுவென்பதும், எட்டாஞ் சூத்திரத்தாற் சிறந்த கருவியெனப்படுஞ் சாதனம் இதுவென்பதும், ஒன்பதாஞ் சூத்திரத்தால் ஞானமும் ஞேயமும் ஞாதிருவுமாகக் காணப்படுவது இதுவென்பதும், பத்துப் பதினொன்று பன்னிரண்டு என்னும் மூன்றையும் பயனியலென வைத்துப், பத்தாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தநீக்கப் பயனும், பதினொராஞ் சூத்திரத்தால் முத்திப் பயனும், பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்தாற் பெத்தநீக்கமும் முத்தியும் பெற்றவர்க்குச் சீவன் முத்தி நிலைக்கணிகழு மியல்பும் வகுத்துக் கூறப்படும்.

இச் சுபக்கத்துக்கு மறைஞான தேசிகர், சிவாக்கிர யோகிகள், நிரம்ப அழகிய தேசிகர், ஞானப்பிரகாச சுவாமிகள், சிவஞானசுவாமிகள், சுப்பிரமணிய தேசிகர் ஆகிய அறுவர் உரைகள் செய்துள்ளனர். இவைகளுள், இலக்கண நூற்பயிற்சி யுடையார்க்கு எளிதில் விளங்கத்தக்கதும், சுருங்கியதும், சம்ஸ்கிருத பதங்கள் அதிகங் கலக்கப்பெறுதததும், முந்திய வுரைகளையெல்லாம் உற்று நோக்கி ஏறக்குறைய நூற்றைம்பது வருஷத்துக்குமுன் செய்யப்பட்டதுமாயுள்ளது, சிவஞான சுவாமிகளாலே செய்யப்பட்ட இப் பொழிப்புரை. திருவாவடுதுறை யாதீனத் துறவியும், மகா வித்துவானும், சைவ சித்தாந்த பானுவுமாகிய இச்சிவஞான சுவாமிகள் சிவஞானசித்தியாருக்குப் பொழிப்புரையேயன்றி, சிவஞான போதத்திற்கும் ஒரு சிற்றுரையும் திராவிடமகாபாடிய மெனப்படும் ஒரு விருத்தியுரையும் செய்திருக்கின்றார். அன்றியும், தமிழிலே காஞ்சிப் புராணமும், தருக்கசங்கிரக மொழிபெயர்ப்பும், இலக்கண நூலாகிய தொல்காப்பியத்தின் பாயிரத்துக்கும் முதற் சூத்திரத்துக்குந் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தியெனப் பெயர் பெற்ற ஒரு விரிவுரையும், இன்னுமநேக நூல்களுஞ் செய்திருக்கின்றனர்.

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞான சித்தியார் சுபக்க உரையாசிரியர்
சிவஞான சுவாமிகள் செய்தருளிய

குரு வணக்கம்

பண்ணிசைவெம் பரிதிமதி திலதயிலந்
தீயிரும்பு பாணி யுப்பு
விண்ணநில முடலுயிர்நீர் நிழலுச்சிப்
பளிங்குபகல் விளக்குப் பானீர்
கண்ணிரவி யுணர்வொளிபோற் பிரிவரிய
அத்துவிதக் கலவி காட்டித்
தண்ணளிவைத் தெனையாண்ட துறைசைநமச்
சிவாயகுரு சரணம் போற்றி.

உ

சிவஞான சித்தியார் பாடற்றொகை

பரபக்கம்

முகவுரையிற் றசமெழுமூன் றதன்முப்பா னொன்று
மூதுலகன் முப்பானொன் றெண்ணைந்தாம் புத்தன்
திகழ்மூவர்க் கோரெட்டா நிகண்டனுக்கெட் டீரேழ்
சீவகனுக் கீரைந்தோ டிருமூன்றும் பாட்டன்
பகர்பதின்மூன் றீரைந்தே பாகரனீ ரிரண்டாம்
பரிணாம நான்கிருநான் கேமாயா வாத
நிகழைம்மூன் றறுமூன்றும் பாற்கரியற் கேழா
நிரீசுரற்குச் சதுராத்திரி யெழுமுப்பா னொன்றே.

சுபக்கம்

ஐந்துதுதி யீரேழு மளவை யாகு
மாதிதனி லெழுபதுபின் றொண்ணூற் றாறு
நந்துசதுட் டயநாற்பா னவமும்பின் னவமு
னணிநான்கு நாற்பதினி லொன்றிழிந்தீ ராறுஞ்
சந்தன்முக மோராறுங் கரமங்கீ ராறுங்
கருதிடுவெங் கணபதியைங் கரமுமிரு பதமுஞ்
சிந்தையிவை மூவொன்ப தொடுமுந் நூறுஞ்
சிவஞான சித்திசுவ பக்கமெனத் தெளியே.

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் மூலமும் சிவஞான சுவாமிகள் உரையும்

சிவஞானபோத நூற்பொருள் பிற்காலத்தார்க்கு இனிது விளங்குமாறு விரித்தல் யாப்பான் நூல்செய்வான் புகுந்த ஆசிரியர், எடுத்துக்கொண்ட பொருள் இடையூறுநீங் கினிது முடிதற் பொருட்டும் இந்நூல் நின்று நிலவுதற்பொருட்டும் முதற்கட் செய்துகொண்ட கடவுள் வாழ்த்து மாணுக்கர்க்கு அறிவுறுத்தற் பொருட்டுச் செய்யுளாற் றெரிக்கின்முர்.

விநாயகர் வணக்கம்

ஒருகோட்டன் இருசெவியன் மும்மதத்தன்
நால்வாய்ஐங் கரத்தன் ஆறு
தருகோட்டம் பிறைஇதழித் தாழ்சடையான்
தருமொருவா ரணத்தின் தாள்கள்
உருகோட்டன் பொடும்வணங்கி ஓவாதே
இரவுபகல் உணர்வோர் சிந்தைத்
திருகோட்டும் அயன்திருமால் செல்வமுமொன்
றோவென்னச் செய்யும் தேவே. க

(உரை) கங்கையும் பிறையுங் கொன்றையுமணிந்த சடையா னளித்தருளிய ஒரு கோடு முதலியவற்றை யுடையவனுகிய வாரண முகத்தானுடைய திருவடிகள், பேரன்பானிடையறுது தம்மை வழிபட்டுத் தியானிப்போ ரறிவின்கண்ணதாகிய மலக்கோணைத் தீரக்கும்; அதுவேயுமன்றி, அயனரி முதலியோர் வாழ்வு மொரு பொருளன்றென வெறுப்பச் சிவமாந்தன்மைப் பெருவாழ்வையுந் தரும்.

சிந்தைத்திருகோட்டித் தெய்வத்தன்மை செய்யவல்ல தாள்களுக்கு, இடையூற்றையோட்டி இந்நூன் முடிவுபெறச் செய்தல் அருமையன்றென்பது கருத்து. கங்கையின் செருக்கடக்கிப் பிறையை வாழ்வித்தபெருமான் மகனாதலானும் அச்சீலமுடைமை தெளியப்படுமென்பார், ஆறுதருகோட்டம் பிறையிதழித் தாழ்சடையான் றருமொருவாரண மென்றார். இதழியுடன் கூறினார் திரு அடையாள மாலையாதலின். இதழித்துணர்போலத் தாழ்ந்த சடையானென உவமத்தொகையாகக்கொண் டுரைத்தலுமொன்று. தருகோட்டம்பிறை - தன்னாற் றரப்பட்டவளைவா னழகுபெற்ற பிறை. இருசெவியனென்றது, இசையெச்சத்தால் இரண்டு முறம் போலுஞ் செவியனெனப் பொருள்தந்து நிற்றலின், ஒருகோடு முதலியனபோலப் பிறிதினியைபுநீக்கிய விசேடணமாதற்கிழுக்கின்மையுணர்க. யானையுறுப்புக் கழுத்திற்கு மேலன்றியின்மையான் மும்மதத்தனாதல் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல மும்மதத்தனென விநாயகப்பிரானுக்கே யடையாய் நிற்றலின் யானைக்கடையாமாறு யாங்ஙனமென மறுத்து இச்சாஞானக்கிரியைகள் ஈண்டு மும்மதமென உருவகஞ் செய்யப்பட்டனவென் றுரைப்பாரும், ஒருகோடு முதலிய ஏனை யடையெல்லாம் உறுப்பினையே யுணர்த்தி நிற்றலின், இதுமாத்திரமினம்பற்றா துருவகமாதல் செல்லாமையானும், உருவகஞ் செய்தற்குரியதோரியைபு விசேடமின்மையானுங் கந்தன் முதலியோரையு மக்கருத்துப்பற்றி மும்மதத்தனெனல் யாண்டுமின்மையானும், அதுவுமுரையன்றென மறுத்துப் பஞ்சாக்கரத்தின் பேதமாகிய எட்டெழுத் தாறெழுத்து நாலெழுத்து முதலியனவும் பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும்மதத்தின் வகையாகிய ஒருமதமு மிருமதங்களு மும்மதமென வழங்கப்படுமாகலின், அதுபற்றி ஆசங்கை யென்னையென் றொழிவாருமுளர். வாரணமுஞ் சிந்தையும் ஆகுபெயர். திருகு முதனிலைப்பெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. இஃதெண்ணலங்காரம். ஈண்டு *“ இறைவ

* சித்தியார் பரபக்கம் - கக.

ளேயு மிறைவஞ் வியம்புநூலு மீண்டளவும் பொருளியல்பும் வேண்டுஞ் செய்தி-முறைமைகளும் பெத்தமொடு முத்தியெல்லாம்" என்றெடுத்துக்கொண்ட முறையே வைத்துப் பரபக்கங்களை எடுத்தோதி மறுத்தவாசிரியர், இனியம்முறையே சுபக்கங் கூறுகின்ருர்.

பாயிரம்

அறுவகைச் சமயத் தோர்க்கும் அவ்வவர் பொருளாய் வேருங்
குறியது வுடைத்தாய் வேதா கமங்களின் குறியி றந்தங்(கு)
அறிவினில் அருளால் மன்னி அம்மையோ டப்ப ஞகிச்
செறிவொழி யாது நின்ற சிவனடி சென்னி வைப்பாம். உ

(உரை) புறப்புறம் புறம் அகப்புறம் அகம் என்னும் நான்கனுள் அகச்சமய மொழித் தொழிந்த முக்கூற்றுப்புறங்களிற் றனித்தனி யறுவகைப்பட்ட சமயங்களி னின்றுகொண் டவற்றுள்ளும் பல வேறுவகைப்பட வோர்த்துணர்கின்ற அவரவர்கொண்ட முதற் பொருளாய், அவரின்வேருகிய பாடாணவாத முதலிய அகச்சமயத் தார்க்கு இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் மூன்றவத்தையின் முறையே சத்தியும் உத்தியோகமும் பிரவிருத்தியுமென்னுந்தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் சிவன் சதாசிவன் மகேசனென்னும் பெயருடைய அருவம் அருவுருவம் உருவமென்னுந் தடத்தக்குறியே குறியாக உடைத்தாய்ச், சித்தாந்த சைவர்க்கு அத்தடத்தக்குறியேயன்றி வேதாகமங்களின் கருத்திற் கதீதமாய், உயிர்க்குயிராய், உயிர்கட்கெல்லா மறிவைப் பிறப்பிக்கும் அம்மையப்பனுமாகி, எங்கணுமெக்காலமுஞ் செறிந்து வியாபகமாய் நின்ற சிவபிரான் திருவடியைச் சிரமேற் கொள்வாம்.

பரபக்கத்துட் புறப்புறச்சமயத்தாரையும் புறச்சமயத்தாரையும் மறுப்பவே, அம்முறைபற்றி அகப்புறச்சமயத்தாரும் மறுக்கப்பட்டாரேயாவரென்னுங் கருத்தான், அவரையுமுடன்தழுவ அறுவகைச் சமயத்தெனப் பொதுப்படக் கூறினர். ஓர்த்தல் ஆராய்தல். விசேடியமடியாகலின் உடைத்தாயென்ருர். சிவனடியென்றது உபசாரம். இதனுள், அறுவகைச்சமயத்தோர்க்கு மவ்வவர்பொருளாயெனவே

மேற்கூறிப்போந்த பரபக்கத்துப் பொருளும், வேறுங்குறியது வுடைத்தாயெனவே முதற்சூத்திர முதலிய வைந்து சூத்திரத்திற் பெறப்படுந் தடத்தப்பொருளும், வேதாகமங்களின் குறியிறந் தெனவே இரண்டுமன்றி யேனைச்சொரூபலக்கணங்கூறும் ஆறுஞ் சூத்திரப்பொருளும், அறிவினிலெனவே ஆன்மசொரூபங் கூறு மேழாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அருளான் மன்னியெனவே ஞானதரிச னங் கூறுமெட்டாஞ் சூத்திரப்பொருளும், அம்மையோடப்பனுகி யெனவே ஞானமுஞேயமுஞாதிருவுமாகக் காணப்படுமொன்பதாஞ் சூத்திரப்பொருளும், செறிவொழியாது நின்றவெனவே ஏகனுகிநிற் றல் கூறும் பத்தாஞ் சூத்திரப்பொருளும், சிவனடிசென்னி வைப்பா மெனவே அரன் மலரடிக்கீழிருத்தல் கூறும் பதினொராஞ் சூத்திரப் பொருளும், சென்னிவைப்பாமென்னுஞ் சொல்லியல்பான் அணைந் தோர் தன்மை கூறும் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரப்பொருளுங் குறிப் பானறியக் கிடந்தன. இங்ஙனந் தொகுத்துக் காட்டுதல் மங்கல வாழ்த்துக்கு இலக்கணமென வுணர்க. இனி, இதனுட் கூறப்படு மறுவகை வினையெச்சங்களானும் முதல்வனுடைய அறுவகைக் குணங்களுங் கூறப்பட்டனவென் றுரைத்தலுமொன்று. அது காட்டுதும்: அவ்வவர்பொருளா யென்றதனுல் அங்ஙனம் பலவேறு வகைப்பட நிற்கும் அநந்தசத்தியாகிய அளவிலாற்றலுடைமை கூறப்பட்டது; வேறுங்குறியதுவுடைத்தா யென்றதனுல் அநாதி போத மநாதி முத்தத்தன்மை யெனப்படும் இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்குதல் கூறப்பட்டது - நிராமயான்மாவெனப்படும் இயற்கை யுணர்வினனுதலு மீண்டேயடங்கும்; வேதாகமங்களின் குறியிறந் தென்றதனுற் சுதந்திரனெனப்படுந் தன்வயத்தனுதல் கூறப்பட்டது; அறிவினி லருளான் மன்னி யென்றதனுற் சருவஞ்ஞத்துவமெனப் படும் முற்றுமுணர்தல் கூறப்பட்டது; அம்மையோடப்பனுகி யென்றதனுல் அலுத்தசத்தியெனப்படும் பேரருளுடைமை கூறப் பட்டது - விசுத்ததேகமெனப்படுந் தூயவுடம்பினனுதலு மீண்டே யடங்கும்; செறிவொழியாதென்றதனுற் பூர்த்தியெனப்படும் வரம் பிலின்பமுடைமை கூறப்பட்டதென்றுணர்க. இன்னும் விரிப்பிற் பெருகும்.

என்னை இப் பவத்திற் சேரா வகையெடுத் தென்சித் தத்தே
தன்னைவைத் தருளி னாலே தாளிணை தலைமேற் சூட்டும்
மின்னமர் பொழில்சூழ்வெண்ணெய் மேவிவாழ்மெய்கண் டான்நூல்
சென்னியிற் கொண்டு சைவத்திறத்தினைத் தெரிக்கலுற்றாம். ௩

(உரை) பவமாயக்கடலி லழுந்துகின்றவென்னை அதன்கணழுந் தாதவண்ணங் கருணைக்கையாலெடுத்து என்னறிவின்கண்ணே தற்சொரூபத்தை விளக்குதற் கெழுந்தருளிவந்து திருவடி சென்னியிற் சூட்டித் தீக்கைசெய்தருளிய வெண்ணெய் மெய்கண்டதேவன் மொழிபெயர்த்துரைத்தருளிச்செய்த சிவஞானபோதநூலை, ஏனையாசிரியன்மார் செய்த பிரமாண நூல்கட்கெல்லாஞ் சிரத்தானமாகக் கொண்டு, அதனிற்கூறப்படுஞ் சைவாகமப் பொருட்கூற்றை விளக்குவாம்.

இந்நூலுக்கு வழி கூறியவாறு. எடுத்தென்றது குறிப்புருவகம். வைத்தென்றது உபசாரவழக்கு; *"அன்போடியைந்த வழக்கு" என்றாற்போல. சென்னியின் - இன் உவமவுருபு. உ

பண்டைநற் றவத்தால் தோன்றிப் பரமனைப் பத்தி பண்ணும்
தொண்டரைத் தானே தூய கதியினில் தொகுப்பன் மார்க்கர்
கண்டநூ லோதி வீடு காதலிப் பவர்கட் கீசன்
புண்ட ரிகத்தாள் சேரும் பரிசினைப் புகல லுற்றாம். ௪

(உரை) சாமுசித்தர் வைநயிகர் பிராகிருதரென்னுமிவருள், ஆற்றலுமறிவுங்காதலுமில்லாத பிராகிருதரையொழித்து, ஒழிந்த விருவரின் முற்செய் தவவிசேடத்தாற் சாமுசித்தராய்ப் பிறந்து வீடு காதலிக்குஞ் சிவபத்தரை விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலரைப் போல நூல்வழியானன்றித் தானே சிவகதியிற் சேர்த்துவனாகலின் அவர்க்கு நூல் வேண்டாமையான், முறைமையின் மந்ததர முதலிய சத்திநிபாத முடையவராய் நூல்வழியான் முத்திபெற விரும்பும் வைநயிகராயினார்க்குச் சிவகதி கூடுமுறையினை ஈண்டு வகுத்துக் கூறுகின்றாம்.

சன்மார்க்கரை மார்க்கரென்றது தலைக்குறை. சன்மார்க்கராவார் ஞானிகள். கண்டநூல் அவர்களெல்லாம் பிரமாணமென்

* திருக்குறள் - அன்புடைமை - ௩.

றறிந்து கைக்கொண்டநூல். இதனானே நுதலியபொருளுங் கேட்போரும் பயனுங் கூறியவாறு. ௩

மறையினான் அயனான் மாலான் மனத்தினான் வாக்கான் மற்றுங்
குறைவிலா அளவி னானுங் கூறொணா தாகி நின்ற
இறைவனார் கமல பாதம் இன்றியான் இயம்பும் ஆசை
நிறையினார் குணத்தோர்க் கெல்லாம் நகையினை நிறுத்து மன்றே. ௫

(உரை) வேதமுதலியவற்றானு மறிதற்கரிய முதல்வனதியல்பை யான் சொல்லுவலென்றெழுந்த எனது புல்லியவாசை, சால்புடையா ரெல்லாம் "ஏயே யிஃதோ விவ னறிவு!" என்றெள்ளி நகையாடுதற் கேதுவாம்.

அயனான் மாலான் மனத்தினான் வாக்கானென்புழி, ஆனுருபு முன்னையவிரண்டும் வினைமுதற் பொருண்மையினும், பின்னைய விரண்டும் கருவிப் பொருண்மையினும் வந்தன : சாத்தனாற் கண்ணா னோக்கப்பட்டதென்றாற்போல. ஈண்டு அளவென்றது அனுமானப் பிரமாணத்தை. அயன்மாலென்றது உபலக்கணம். கூறொணா தென்றது உபசாரம். இனி, அயனென்றது அவ்வேதத்திற்கங்க மாய் அயனாற்செய்யப்பட்ட பதினெண் புராணநூலையும், மாலென் றது மாயோனவதாரமாகிய வியாதனாற் செய்யப்பட்ட இதிகாச நூலையும், மனமென்றது மனுமுதலிய இருடிகளான் மனத்தா னினைந்து செய்யப்பட்ட மிருதிநூலையும், வாக்கென்றது அவ்வேதத் தைக் கருமகாண்டம் ஞானகாண்டமென் றிருவகைப்படுத்தெடுத் துக்கொண்டு அதன் பொருளை நிச்சயித்துரைக்கும் சாத்திரமாகிய பூருவமீமாஞ்சை உத்தரமீமாஞ்சைகளையும், அளவென்றது அளவை நூலாகிய தர்க்கசாத்திரத்தையும் ஆகுபெயரானுணர்த்தினவெனக் கொண்டு, வேதத்தானு மதற்கங்கமான புராணமிதிகாச மிருதி மீமாஞ்சை தருக்கங்களானுங் கூறொணாத பாதமென்றுரைத்தலு மொன்று. அவையடக்கங் கூறியவாறு. ௪

அருளினால் ஆக மத்தே அறியலாம் அளவி னாலும்
தெருளலாஞ் சிவனை ஞானச் செய்தியாற் சிந்தை யுள்ளே

மருளெலா நீங்கக் கண்டு வாழலாம் பிறவி மாயா
இருளெலா மிரிக்க லாகும் அடியரோ டிருக்க லாமே. கூ

(உரை) இறைவனியல்பு அப்பெற்றித்தாயினும், அவனே அவ் விறைவனாலெனப்படும் வேதசாரமாகிய சிவாகமத்தி னனுபவ முடைய தேசிகரருளிச்செய்யும் உபதேசத்தாற் கேட்டறியலாம்; கேட்டதனை அதற்கனுகூலமான வளவையாற் சிந்தித்துமறியலாம்; சிந்தித்ததனைத் தன்னறிவின்கண்ணே சிவஞானத்தான் மாசறத் தெளிந்துமறியலாம்; அதனாற் பாசக்ஷயம்பண்ணி நிட்டைகூடிச் சிவானந்தானுபூதியும் பெறலாம்.

உம்மை எண்ணின்கண் வந்தது. மேல் அவையடக்கத்துட் கூறி யதுபற்றி நிகழுமாசங்கையை நீக்கிற்று. இக்கடவுள் வணக்க முதலா யினவெல்லாம் பரபக்கத்து நூன்முகத்தாற் கூறிப் போந்தனவே யாயினும், பரபக்கஞ் சுபக்கமென இதனை இருநூலாதலுங் கொள்ள வைத்தமையின் ஈண்டும் வேறு கூறினார். அறுவகைச்சமயத்தென்னு முதற்செய்யுளிற் கடவுள்வணக்கங் கூறுமுகத்தாற் சுபக்கத்தி னிறைவனுவானிவனென்பதூஉம், ஏனை நான்குசெய்யுளினும் வழி முதலியன கூறுமுகத்தான் அவ்விறைவனுலியம்பப்படும் நூலிவை யென்பதூஉம், அவற்றுட் பொதுநூல் சிறப்புநூலென்னும் வேறு பாடு முணர்த்தப்பட்டன. ரு

அளவை

இனி, *நிறுத்தமுறையானே பொருளுண்மைக்களவு கூறு வான் றொடங்கி, அவ்வளவையினியல்புணர்ந்தார்க்கன்றி அதனை யெடுத்துக்காட்டலாகாமையின், முதற்கண் அளவையினியல்பு பதி னொன்கு செய்யுளாற் கூறுகின்றார்.

அளவை காண்டல் கருதல்உரை அபாவம் பொருளொப் பாறென்பர், அளவை மேலும் ஒழிபுண்மை ஐதிகத்தோ டியல் பெனநான்(கு), அளவை காண்பர் அவையிற் றின் மேலு மறைவர் அவையெல்லாம், அளவை காண்டல் கருதல்உரை என்றிம் மூன்றின் அடங்கிடுமே. எ

* சித்தியார் பரபக்கம் - கக.

(உரை) பிரமாணமாவது காட்சிமுதல் அறுவகைப்படுமென்பாரும், அவ்வறுவகைப் பிரமாணங்கட்குமேலும் பாரிசேடமுதலிய நான்கு பிரமாணமுளவென்பாரும், அப்பத்துக்குமேலும் பிரமாணங்களுளவென்பாருமுளர். அவையெல்லாம் பிரமாணமேயாயினுங் காட்சி முதலிய மூன்றனுளடங்குவனவன்றி வேறுவனவல்ல.

இம்முறைபற்றி ஆகமமும் அனுமானத்திலடங்குமெனப் புத்தர் முதலாயினோர் கூறுப. அஃததனுளடங்காதென்பது *" நூலுரைத் தாஞெருவனுளன் " என்னும் பரபக்கத்துச் செய்யுளானுணர்க. இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. இதனானே பிரமாணமினைத் தென்பது கூறப்பட்டது. க

மாசறு காட்சி ஐயந் திரிவின்றி விகற்ப முன்னா
ஆசற அறிவ தாகும் அனுமானம் அவினா பாவம்
பேசுறு மேதுக் கொண்டு மறைபொருள் பெறுவ தாகும்
காசறு முறையிம் மானத் தடங்கிடாப் பொருளைக் காட்டும். அ

(உரை) அம்மூன்றனுள், நிருவிகற்பவுணர்வைத் தனக்கு முன்னாகக்கொண்டு ஐயவுணர்வும் விபரீதவுணர்வுமின்றி விடயங்களை நேரே யறிவதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசக்தி காட்சியளவையெனப்படும். அங்ஙனம் நேரேயறியப்படுவதன்றிச் சாதித்துப் பெறற்பாலதாய் மறைந்து நின்ற பொருளை அதனை விட்டுநீங்காது யாண்டுமுடனாய் நிகழுமேதுவைக்கொண்டு அவ்வாறுணர்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசக்தி கருதலளவையெனப்படும். இவ்விரண்டானுமறியப்படாத பொருள்களை ஆத்தவாக்கியங்கொண்டு அவ்வாறுணரச் செய்வதாகிய ஆன்மாவினது ஞானசத்தி உரையளவையெனப்படும்.

அடங்கிடாப் பொருள் பரலோக பாதாளலோக முதலாயின. இம்மானத் தடங்கிடும் பொருளையும் ஆத்தவாக்கியங்கொண்டறிவது அருத்தவாதம். ஐயந்திரிவின்றி விகற்பமுன்னாவென்பதனை யாண்டுங் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. விகற்பமென்றது தலைக்குறை. இதனானே அம்மூன்றற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. உ

* சித்தியார் பரபக்கம் - கO௬.

கண்ட பொருளை இரட்டுறவே கருதல் ஐயம் திரியவே, கொண்டல் திரிவாம் பெயர்ச்சாதி குணமே கன்மம் பொருளெனஐந், துண்ட விகற்ப உணர்வினுக்குப் பொருளி னுண்மை மாத்திரத்தின், விண்ட லில்லா அறிவாகும் விகற்பமில்லாக் காட்சியே. ௯

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த நிருவிகற்பமுதலிய நான்கனுள், பெயர் முதலியவற்றுற் பகுத்தறிதலின்றி இஃதொன்று தோன்றுநின்றதெனப் பொருளுண்மை மாத்திரையேயறியும் ஞானசக்தி நிருவிகற்பமெனப்படும். அங்ஙனமறிந்த பொருளை இஃதியாதோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாதாராயும் ஞானசக்தி ஐயமெனப்படும். அதனை அதனேடொப்புமையுடைய வேறு பொருளாக மயங்கி நிச்சயிக்கும் ஞானசக்தி திரிவெனப்படும். பெயர்முதலியவைந்தும் பொருடோறு முண்மையின் அவ்வைந்தும் அப்பொருட் கண்ணுள்ள வாறினிது விளங்கவுணரும் ஞானசக்தி சவிகற்ப மெனப்படும்.

முன்கண்ட வாதனைபற்றித் தோற்றுவதாகிய நினைவுணர்வு இவ்விடத்துக் கண்ட பொருளின்க ணிகழ்வதன்மையின், அதனை ஈண்டெடுத்தோதி விலக்காராயினுர். இதனுனே காட்சிமுதலிய மூன்றினுஞ் சேறற்குரிய நிருவிகற்பமுதலிய நான்கினிலக்கணங் கூறப்பட்டது. ௩

காண்டல் வாயில் மனம்தன்வே தனையோ(டு) யோகக் காட்சியென, ஈண்டு நான்காம் அனுமானம் தனக்கும் பிறர்க்குமென்றிரண்டாம், மாண்ட உரைதந்த் ரமந்த்ரத்தோ டுபதேசச்சொல் லெனமூன்றும், பூண்ட அளவைக் கெதிர் புலன்தன் னியல்பு பொதுவென் றிரண்டாமே. ௧௦

(உரை) அம்மூன்றனுள், காட்சியளவை வாயிற்காட்சி முதல் நான்கு வகைப்படும் ; கருதலளவை தன்பொருட்டுப் பிறர்பொருட்டென இருவகைப்படும் ; உரையளவை தந்திரகலை முதன் மூவகைப்படும். இப்பிரமாணங்களானறியப்படும் பிரமேயங்களதியல்பு சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென் இருவகைப்படும்.

இதனுனே, காட்சிமுதலிய மூன்றும் படும் பாகுபாடும், அவற்று னளக்கப்படும் பொருள்களின் பாகுபாடும், தொகுத்துக் கூறப் பட்டன. ௯

அன்னிய சாதி யும்தன் சாதியும் அகன்று நிற்றல்
தன்னியல் பன்னி யத்தைத் தவிர்ந்துதன் சாதிக் கொத்தல்
துன்னிய பொதுஇ யற்கை சொன்னஇவ் விரண்டி னுள்ளே
மன்னிய பொருள்கள் யாவும் அடங்கிடு மான முற்றல். ௧௧

(உரை) சிறப்பியல்பு பொதுவியல்பென்ற இரண்டனுள், ஒரு பொருட்கு வேற்றுச்சாதிப்பொருளினுந் தன்சாதிப்பொருளினுஞ் செல்லாது தனக்கு மாத்திரையேயுரித்தாய் நிலைபெறுந்தன்மை சிறப்பியல்பெனவும், வேற்றுச்சாதிப்பொருண்மாத்திரையிற் செல் லாது தன்சாதிப் பொருட்கெல்லாம் ஒப்பநிலைபெறுந்தன்மை பொது வியல்பெனவுங் கூறப்படும். காட்சிமுதலிய பிரமாணங்களாற் பிர மேயப்பொருள்களை யறியலுறுமிடத்து அவையெல்லாம் இவ்விரண் டியல்பினுளொன்றுபற்றி அறியப்படும்.

எனவே, இவ்விரண்டின் வேருகிய வேற்றியல்புபற்றி அறியப் படுமாயின், அவ்வறிவு பிராமாணியமன்ருய்ப் போமென்பதாயிற்று. பிரமேயத்தை யறிந்த வறிவே தான் பிராமாணியமென்பதனையு மறியு மெனவும், தான் பிராமாணியமாகாதவழி அவ்வாகாமைமாத்திரையே பிறிதொன்ருனறியப் படுமெனவும், இவ்வாறன்றித் தனது பிராமாணி யம் பிறிதொன்ருனறியப் படுவதேயென்னுந் தார்க்கிகர் முதலியோர் மதம் அடாதெனவுங் கொள்க. இவற்றை வடநூலார் சுதத்துவம் பரதத்துவமென வழங்குப. சாதியாவது ஒரு நிகரனவாகிய பல பொருட்குப் பொதுவாவதோர் தன்மை. இதனுனே, மேற்றன் னியல்பு பொதுவியல்பென்றவற்றி னிலக்கணங் கூறப்பட்டது. இச் செய்யுள் சூசிகடாக நயம்பற்றி முன் வைத்தவாறு. ௰

உயிரிேேனா டுணர்வு வாயில் ஒளியுரு வாதி பற்றிச்
செயிரொடு விகற்ப மின்றித் தெரிவதிந் திரியக் காட்சி
அயர்விலிந் திரிய ஞானம் ஐம்புலன் சார்ந்து யிர்க்கண்
மயர்வற வந்த ஞானம் மானதக் காண்ட லாமே. ௧௨

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த காட்சி நான்கனுள்ளும், தன்னை நோக்கிநிற்கு மறிவாகிய ஆன்மாவினின்றும் விடயங்களை நோக்கியோடு மறிவாகிய சிற்சத்தி, கண்முதலிய பொறிகளையும், அவற்றிற்குத் துணையாய் வலிசெய்துடனிற்குந் தேயுமுதலிய பூதங்களையும், அப்பூதங்களுக்கு முதற்காரணமாய் அவற்றைவிட்டு நீங்குதலின்றி உடனாய உருவமுதலிய தன்மாத்திரைகளையும் அதிட்டித்துக் கொண்டு, ஐயவிபரீதக் குற்றங்களும் பெயர்சாதி முதலிய விகற்பமுமின்றி, உருவமுதலிய வைம்புலன்களை நிருவிகற்பமாயறியுமறிவு வாயிற்காட்சியெனப்படும்; அங்ஙனமைம்புலன்களை இயைந்தறிந்த பின்னர் மீள மறத்தலின்றிச் சித்தத்தாற் சிந்திக்கப்பட்டு நிலைபெறுவதாகிய அவ்வாயிற்காட்சியறிவு, பெயர்சாதி முதலியவற்றான் விபரீதமாதலின்றி நிச்சயமாய்ப் புத்திதத்துவத்தின்கண் வருதலானாகிய சவிகற்பவுணர்வாய் உயிரினோடுணர்வு தெரிவது மானதக்காட்சியெனப்படும்.

ஐம்புலன் சார்ந்தயர்வி லிந்திரிய ஞானமென மாறுக. இன் ஐந்தாமுருபு. ஓடுணர்வு வினைத்தொகை. ஒளி ஆகுபெயர். ஆதியென்பதனை ஒளியோடுங் கூட்டுக. சார்ந்தபினென்பது சார்ந்தெனத் திரிந்து காரியத்தின்மேனின்றது. உயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாகிய புத்தியை உயிரென்றுபசரித்தார். வந்தஞானமென்னும் பெயரெச்சம் ஆறுசென்ற வெயரென்றாற்போல நின்றது. மனத்தின்றொழிற்பாடு முன்னாக நிகழ்தலின் மானதக்காட்சி யெனப்பட்டது. அதிகாரமுறைமையென்னுமுத்தியான் உயிரினோடுணர்வு தெரிவதென்பதனை அளவையதிகாரமுழுதினு முய்த்துரைக்க. கா

அருந்தின்பத் துன்பம் உள்ளத் தறிவினுக் கராக மாதி
தரும்தன்வே தனையாங் காட்சி சமாதியான் மலங்கள் வாட்டிப்
பொருந்திய தேச கால இயல்பகல் பொருள்க ளெல்லாம்
இருந்துணர் கின்ற ஞான மியோகநற் காண்ட லாமே. ௧௫

(உரை) அம்மானதக்காட்சி விசேடம்பற்றி மேம்பட்டு நிகழுஞ் சத்துவகுண முதலியவற்றின் விளக்கமாகிய இன்பதுன்பங்கள் புருடனதறிவிற்கு விடயமாம்படி அராகமுதலியவைந்து தத்துவங்

களானும் புணர்க்கப்படுமதனை உயிரினேடுணர்வு தெரிவது தன் வேதனைக் காட்சியெனப்படும்; இவ்வாறன்றி அறிவைத் தடை செய்து நின்ற மலசத்திகளை இயமநியம முதலிய அட்டாங்க யோக சமாதியான் ஒருவாறு கெடுத்து ஓரிடத்தொருகாலத் திருந்தாங் கிருந்து மூவிடத்து முக்காலத்துப் பொருள்களையுங் காண்கின்ற காட்சியாய் உயிரினேடுணர்வு தெரிவது யோகக்காட்சியெனப்படும்.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் மேலெடுத்துக்கொண்ட நால் வகைக் காட்சிகளதியல்பு கூறப்பட்டது. எ

பக்க மூன்றின் மூன்றேது வுடைய பொருளைப் பார்த் துணரத், தக்க ஞானந் தன்பொருட்டாம் பிறர்தம் பொருட் டாம் அநுமானம், தொக்க இவற்றுற் பிறர்தெளியச் சொல்ல லாகும் அச்சொல்லும், மிக்க வந்து வயத்தினெடு வெதிரே கச்சொல் லெனஇரண்டாம். கச

(உரை) இயல்பு முதலிய மூன்றனுள் ஓரேதுவுடைய சாத்தி யத்தைப் பக்கமுதலிய மூன்றின் வைத்து அவிநாபாவம்பற்றி ஆராய் தற்குரிய ஞானமாய் உயிரினேடுணர்வு தெரிவது தன்பொருட்டனு மானமாம்; அவ்வேதுக்களானே தானறிந்ததனைப் பிறரறியப் போதித்தலை உயிரினேடுணர்வு தெரிவது பிறர்பொருட்டனுமான மாம். அங்ஙனம் பிறரறியப் போதிக்குஞ் சொல்லும் உடம்பாடு மறையென்று இருவகைப்படும்.

இதனானே மேலெடுத்துக்கொண்ட இருவகையனுமானங்கள தியல்பு கூறப்பட்டது. அ

மூன்று பக்கம் பக்கம்நிகர் பக்கம் நிகரில் பக்கமெனத், தோன்றும் பக்கந் துணிபொருளுக் கிடமாம் உவமை நிகர் பக்கம், ஆன்ற பொருள்சென் றடையாத விடமா நிகரில் பக்கமுதல், ஏன்ற இரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாம் ஒன்று பொருளின்றும். கரு

(உரை) பக்கம் மூன்றுவன: பக்கஞ் சபக்கம் விபக்கமென்பன வாம். அவற்றுள், ஐயுற்றுத் துணியற்பாலதாய பொருளிருக்கு மிடம் பக்கமெனப்படும்; அதற்கெடுத்துக் காட்டப்படுவதாய்த்

துணியப்பட்ட பொருளிருக்குமிடம் சபக்கமெனப்படும்; அப்பொருளில்லாதவிடம் விபக்கமெனப்படும். இம்மூன்றனுட் பக்கஞ் சபக்கமிரண்டும் பொருளுண்டென அறிதற்கிடமாம்; விபக்கம் அஃதில்லையென்றறிதற்கிடமாம்.

துணிபொருள் எதிர்காலவினைத்தொகை. அவினாபாவமறிதற்கண் ஐயமறுத்தற்பொருட்டுச் சபக்கம் விபக்கமிரண்டும் வேண்டப்படுமென்பார், முதலேன்ற விரண்டும் பொருளுண்மைக் கிடமாமொன்று பொருளின்றாமெனவுங் கூறினார். இதனாலே மேற்பக்க மூன்றென்றவற்றின் பெயருமியல்புங் கூறப்பட்டன. க

ஏது மூன்றாம் இயல்புகா ரியத்தோ டநுப லத்தி
யிவை, ஓதி னியல்பு மாமரத்தைக் காட்டல் உறுகா ரியம்
புகைதன், ஆதி யாய அனல்காட்ட லாகும் அநுப லத்தி
யது, சீத மின்மை பனியின்மை காட்டல் போலுஞ் செப்பி
டிலே. கக

(உரை) மேலெடுத்துக்கொண்ட மூன்றேதுவாவன இயல்புங் காரியமும் அநுபலத்தியுமாம். அவற்றுள், மா முதலிய சொற்கள் மரமுதலிய பொருளையுணர்த்துதற்கண் வேறு காரணமின்றி அச்சொற்களினியல்பானுளதாகிய ஆற்றல் சகசவேதுவெனப்படும்; புகை முதலிய காரியங்கள் நெருப்புமுதலிய தத்தங் காரணங்களையுணர்த்துதற்கண் அவை காரிய ஏதுவெனப்படும்; குளிரில்லாமை முதலிய காரியாபாவங்கள் பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்களை உணர்த்துதற்கண்ணும் பனியில்லாமை முதலிய காரணாபாவங்கள் குளிர்வாராமை முதலிய காரியாபாவங்களை யுணர்த்துதற்கண்ணும், அவை அநுபலத்தி ஏதுவெனப்படும்.

இங்ஙனம் உணர்ச்சி மூவகைப்படுதலின் ஏதுவும் மூவகைப்பட்டன. காரிய ஏதுக்கூறவே, ஒற்றுமைபற்றிக் காரண ஏதுவுங் கொள்ளப்படும். அஃதாவது, இடித்து மின்னி இருண்டெழுந்த மேகம் மழைபெய்தலைக் காட்டுதல் போல்வது. சீதமின்மை பனியின்மை காட்டலென்பது *"வாளைமீனுள்ளறலைப்படல்" என்றாற்

* திரிகடுகம் - எ.

போல நின்றது. போலும் அசை. இதனானே ஏது மூன்றென் றவற்றின் பெயரும் இயல்புங் கூறப்பட்டன. ௧0

புகையால் அனலுண் டடுக்களைபோ லென்னப் புகறல் அந்நுவயம், வகையாம் அனலி லாவிடத்துப் புகையின் றுகும் மலரினொடு, முகையார் நீரிற் போலென்று மொழிதல் வெதிரே கச்சொல்இவை, தொகையார் உறுப்பைந் தொடுங் கூடச் சொல்லு வாரு முளர்துணிந்தே. ௧௧

(உரை) மேலெடுத்துக்கொண்ட சொல்லிரண்டனுள், புகையுள்ளவிடத் தனலுண்டென உடம்பாடுபற்றி அட்டில உவமை கூறுஞ்சொல் அந்நுவயச் சொல்லாம்; நெருப்பில்லாதவிடத்துப் புகையில்லையென மறுதலைபற்றித் தாமரையோடையை உவமை கூறுஞ் சொல் வெதிரேகச் சொல்லாம். இவ்விருவகைச் சொற்களையும் மேற்கோளும் ஏதுவும் எடுத்துக்காட்டும் உபநயமும் நிகமனமுமென்னும் ஐவகையுறுப்புக்களாடன் இணங்கவைத்துத் தெளியக் கூறுவாருமுளர்.

அவ்வாறு சொல்லுவர் தார்க்கிகர் முதலியோர். இதனானே சொல்லிரண்டென்றவற்றின் இயல்பு கூறப்பட்டது. ௧௧

போது நாற்றத் தால்அறிதல் பூர்வக் காட்சி அனுமானம்
ஓது முறையா லறிவின்அள வுணர்தல் கருதல் அனுமானம்
நீதி யான்முற் கன்மபல நிகழ்வ திப்போ திச்செய்தி
ஆதி யாக வரும்பயனென் றறிதல் உரையால் அனுமானம். ௧௨

(உரை) நாற்றமுதலிய ஏதுபற்றிப் போது முதலிய காட்சிப் புலனுதற்குரியபொருளை உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் பூருவக் காட்சியனுமானமெனப்படும். உரை முதலிய ஏதுபற்றி அறிவினளவு முதலிய கருத்துப் புலனுதற்குரிய பொருள்களைத் தன் குறிப்போடு சார்த்தி உயிரினோடுணர்வு தெரிவதெல்லாம் கருதலனுமானமெனப்படும். இவ்விரண்டினும் வேறாய் இதமகிதங்கண் முன்னர் அச்செயலானு லிங்குமவைசெயின் மேலைக்காகும் என்றாற்போல, வேதாகமங்களுட் சொல்லியதுகொண்டு சொல்லாத பொருளையும்

ஒப்புமைபற்றி யூகித்துத் துணிவதாய் உயிரினேடுணர்வு தெரிவ தெல்லாம் உரையனுமானமெனப்படும்.

ஆகமத்துட் கூறும் பதி முதலிய பொருள்களை அவ்வாகமத் திற் கியைபுடைய அனுமானத்தின் வைத்தறிவதூஉம் உரையனு மான மெனப்படும் என்பாருமுளர். இதனுனே அவையிற்றின்மேலு மறைவர் எனப்பட்ட அளவைகள் காட்சியனுமானத்தோடொப்ப வைத்து அனுமானத்துளடக்கிக் காட்டப்பட்டன. கஉ

அநாதியே அமல ஞய அறிவன்நூல் ஆக மந்தான்
பின்ஆதிமா றின்றிப் பேணல் தந்திர மந்தி ரங்கள்
மனுதிகள் அடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யாகும்
தனுதிச றிலாதான் தன்மை யுணர்த்துதல் உபதே சந்தான். கங

(உரை) அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் அருளிச் செய்த வேதாகமங்கள் கருமகாண்டம் உபாசனுகாண்டம் ஞான காண்டமென மூவகைப்படும். அவற்றுள், கருமகாண்டம்பற்றிப் பின்னெடு முன் மாறுகோளின்றி அனுட்டித்தலை உயிரினெடுணர்வு தெரிவது தந்திர வுரையளவை யெனப்படும்; உபாசனுகாண்டம் பற்றி மனுதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மையை உயிரினே டுணர்வு தெரிவது மந்திரவுரையளவை யெனப்படும்; ஞானகாண் டம்பற்றித் தனக்கு முதலு முடிவுமில்லாத இறைவன் தன்னின் வேறல்லாத எண்குணமுடையனுதல் தன்னின் வேருகிய பசுபாசங் களை யுடையனுதல் முதலிய தன்மைகளைத் தானுணருமாறும் பிறர்க் குணர்த்துமாறும் உயிரினேடுணர்வு தெரிவது உபதேச உரை யளவையெனப்படும்.

வேதமும் ஆகமமெனப்படுமென்பது *சீகண்டபாடியத்துள் ளுங் காண்க. ஆத்தவாக்கிய மென்ப துணர்த்துதற்கு அநாதியே அமலனுய் அறிவனென்ருர். அறிவனூலென்புழி ஆருவது செய்யுட் கிழமைக்கண் வந்தது. இவ்வாறன்றி, பதிபசுபாசங்களுக்குப் பிர மாணமும் இலக்கணமும் பின்முன் மாறுகோளின்றிப் பாதுகாத்துக் கூறும் ஆகமவாக்கியங்களைத் தெரிவது தந்திரவுரை யெனவும்,

* சீகண்ட பாடியம் - உ. உ. ௩அ.

மனுதிகளடக்கித் தெய்வம் வழிபடும் வாய்மை யெனப்படுஞ் சாதன மாகிய வேண்டுஞ்செய்தி முறைமைகளைக் கூறும் ஆகமவாக்கியங் களைத் தெரிவது மந்திரவுரையெனவும், தனுதியீறிலாதான்தன்மை யுணர்த்துதலெனப்படும் நிட்டையினியல்பு கூறும் ஆகமவாக்கியங் களைத் தெரிவது உபதேசவுரை யெனவும், இவ்வாறு ஞானகாண்ட மொன்றனையே மூவகைப்படுத் துரைப்பாருமுளர். அவர்க்கு மற்றை உபாசனகாண்டமுங் கன்மகாண்டமும் பிரமாணத்துளகப் படாமை யறிக. இனித் தார்க்கிகர் முதலியோர் குடம் படம் முதலிய உலகச் சொற்கள்பற்றி அவ்வப்பொருள்களை யுணர்தலும் உரையளவை யென்பர். அவை, காட்சியனுமானங்களின் அடங் கிடாப் பொருளைக் காட்டுவனவன்மையின், மா மரத்தைக் காட்டல் போலும் இயல்பேதுபற்றி யறிவதாகிய அனுமான விசேடமாவன வன்றி உரையளவையாதற் கேலாமையறிக. சொல்லானறிந்தேன் என்றனுபவ நிகழ்தலின் அது வேறளவையாவதன்றி அனுமானத் துள் அடங்காதென்பார்க்கு, குளிரின்மை பனியின்மை முதலியன அநுபலத்தியால் அறிந்தேனென்று அநுபவ நிகழ்தலின், இன்னோ ரன்னவற்றை வேறு பிரமாண மென்னுது காட்சி முதலியவற்றுள் அடக்குதல் பொருந்தாதாய் முடியுமென்றொழிக. இதனுனே உரை யளவை மூன்றென்றவற்றதியல்பு கூறப்பட்டது. கரு

ஈண்டு பக்கப் போலிநான் கேதுப் போலி யொருமூன் ருய், வேண்டும் எழுமூன் ருகும்விளங் குவமைப் போலி யீரொன்பான், காண்டுங் தோல்வித் தானம்இரண் டிருபத் திரண்டாம் கருதிலிவை, யாண்டு மொழிவர் அவையெல்லாம் அளக்கில் அறுபத் தைந்தாகும். உ0

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த அனுமான சாமக்கிரியைகளுள் துணி பொருட்கிடனுதலாகிய பக்கலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத் தாயும் ஒருபுடையொத்துப் பக்கம்போலத் தோன்றுவதாகிய பக்கப் போலி, துணியும்பொருட்கு இடனுகாததூஉம், துணியும்பொருட் கொருமருங்கு இடனுகாததூஉம், துணிந்தபொருட்கு இடனுவ தூஉம், துணிந்தபொருட் கொருமருங்கு இடனுவதூஉமென நான்கு

வகைப்படும். சாத்தியப் பொருளோடு வியாத்தியுடைத்தாய்ப் பக்கத்திலிருத்தலாகிய ஏதுவிலக்கணத்திற் குறைபாடுடைத்தாயும் ஒருபுடையொத்து ஏதுப்போலத் தோன்றுவதாகிய ஏதுப்போலி, துணியப்படாததூஉம் மறுதலைக்கட்படுவதூஉம் ஒருதலைப்படாததூஉமென மூவகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்தொன்றும். அவையாவன :—சார்பில்லதூஉம் சார்புண்மை யறியப்படாததூஉமெனச் சார்புபற்றிய குற்றமிரண்டும், சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை யறியப்படாததூஉம் சொரூபத்தின் விசேடணமில்லதூஉம் விசேடணமுண்மை யறியப்படாததூஉம் விசேடியமில்லாததூஉம் விசேடியமுண்மை யறியப்படாததூஉம் ஒருமருங்கில்லதூஉம் ஒருமருங் குண்மையறியப் படாததூஉம் பரனுக் குடம்பாடில்லதூஉமெனச் சொரூபம் பற்றிய குற்றமொன்பதும், சாத்தியத்தோடு வியாத்தியுண்மை யறியப்படாததூஉம் செயற்கைபற்றி வியாத்தியுடையதூஉமென வியாத்திபற்றிய குற்றமிரண்டும் ஆகிய பக்கவிருத்தி துணியப்படாத ஏதுப்போலியின் விரி பதின்மூன்றும், மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதூஉம் மறுதலைப்பொருள் சாதிப்பதாய்ப் பிறிதோரேதுவை உடன்கொண்டு வருவதூஉம் காட்சியளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டுவருவதூஉம் கருத்தளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டுவருவதூஉம் உரையளவையான் மறுக்கப்பட்டுக் கொண்டு வருவதூஉமென மறுதலைத்தலையுடைய ஏதுப்போலி விரியைந்தும், பக்க சபக்க மாத்திரையினன்றி விபக்கத்துஞ் சேறலுடையதூஉம் சபக்கத்திற் சேறலின்றிப் பக்க மாத்திரையினுள்ளதூஉம் சபக்க விபக்கங்கள் கிடைக்கப் பெறாததூஉமென ஒருதலைப்படாத ஏதுப்போலி விரி மூன்றுமாம். இனி வியாத்தி நிச்சயித்தற் கிடனாதலாகிய உவமையிலக்கண மின்றியும் உவமைபோலத் தோன்றுவதாகிய உவமைப்போலி, அந்நுவயம் பற்றியும் வெதிரேகம்பற்றியும் இருவகைப்பட்டு, விரியானொரோவொன்றொன்பதாய்ப் பதினெட்டு வகைப்படும். அவையாவன:—சாத்திய முடைத்தாகாததூஉம் சாத்தியமுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் ஏதுவுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவுடைமை நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டுமுடைத்தாகாததூஉம் இரண்டுமுடைமை நிச்சயிக்

கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக் குடம்பா டாகாததூஉம் செயற்கையானுகிய வியாத்தியுடையதூஉ மென அந்நுவய வுவமைப்போலி விரி ஒன்பதும், சாத்தியமின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் சாத்திய மின்மையுடைத் தென்பது நிச்சயிக் கப்படாததூஉம் ஏதுவின்மை யுடைத்தாகாததூஉம் ஏதுவின்மை யுடைத் தென்பது நிச்சயிக்கப்படாததூஉம் இரண்டின்மையும் உடைத்தாகாததூஉம் இரண்டின்மையும் உடைத்தென்பது நிச்சயிக் கப்படாததூஉம் சொரூபமில்லதூஉம் சொரூபமுண்மை பரனுக் குடம்பாடாகாததூஉம் வெதிரேக வியாத்தி செயற்கையானுடைய தூஉமென வெதிரேகவுவமைப் போலி விரி யொன்பதுமாம். இனித் தருக்கவாதத்தின்கட்பேசத் தெரியாமையாகிய தோல் வித்தானம், மயங்கப்பேசுதலும் வாளாவிருத்தலுமென் றிரு வகைப்பட்டு, விரியான் இருபத்திரண்டாம்; அவையாவன :— தானெடுத்துக்கொண்ட மேற்கோளைச் சாதிக்க மாட்டாமல் அதற்குக் கேடுவரப் பேசுதலும், பிறிதொரு மேற்கோளைக் கூறுதலும், மேற்கோளுக்கு மறுதலைப்படப் பேசுதலும், மேற் கோளை விட்டுவிடுதலும், தான்கூறிய ஏதுவுக்குக் குற்றம் வந் துழி வேறோராற்றான் ஏதுக் கூறுதலும், தனக்கு வருந் தோல் வியைப் பிறிதொன்று பேசி மறைத்தலும், பயனொடுபடாதன பேசு தலும், பொருள் இனிது விளங்காத சொற்களை யெடுத்துக்கொண்டு பேசுதலும், அவாய்நிலை தகுதி யண்மை யில்லனவாய்ப் பேசுதலும், மேற்கோண் முதலிய வைந்தினையும் முறை பிறழப் பேசுதலும், அவற்றுட் சில குறையப் பேசுதலும், ஒன்றற்குப் பல கூறுதலும், சொல்லை இரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பொருளை யிரட்டித்துச் சொல்லுதலும், பிறன்கூறிய பொருளை அநுவதிக்க மாட்டாமையும், பிறன்கூறிய பொருளையறிந்தும் அறியான்போன்று வினுதலும், விடைசொல்லத் தெரியாது வேறொரு கருத்துடையன் போன் றிருத்தலும், வாதத்தை விட்டுப் பிறிதொன்றனைச் சொல்லிப் பொழுது போக்கலும், சுபக்கத்துக்குச் சொல்லிய குற்றத்தைப் பரிகரியாதுடம்பட்டுப் பரபக்கத்துக்குக் குற்றம் பேசுதலும், தோல் வித்தான மெய்தியோனைத் தோல்வித்தான மெய்தினு யென்றறிந்து

கூறுதிருத்தலும், தோல்வித்தான மெய்தாதானை எய்தினாய் என்று கூறுதலும், தன் சித்தாந்தத்திற் கிணங்காதவற்றைச் சொல்லிச் சித்தாந்தஞ் சாதித்தலுமென இவை. இங்ஙனம் நான்கும் இருபத்தொன்றும் பதினெட்டும் இருபத்திரண்டுமாகிய அறுபத்தைந்தும் அனுமான அளவைக்குக் குற்றங்களாம்.

இவை குற்றமாகலின் ஆகம அளவைக்கு முன்னுக வையாது இறுதிக்கண் வைத்தார். இவற்றிற்குதாரணம் உய்த்துணர்ந்து கொள்க. ஈண்டு விரிப்பிற் பெருகும். இன்னும் இப்பக்க ஏது வுவமைகளை எடுத்துச் சொல்லும்வழிப் படுஞ் சொற்குற்றங்களெல்லாந் தோல்வித் தானத்துளடங்கும்.ஈண்டுக்கூறும் பக்கப்போலி உவமைப் போலிகளெல்லாம் ஏதுப்போலியுள் அடங்குமெனத் தார்க்கிகர் கூறுவர். பக்கவுவமைகளின் இலக்கணத்தை நோக்கிக் காணும்வழி, அவை பக்கப்போலி யுவமைப்போலி யெனப்படுவனவன்றி ஏதுப் போலி யெனப்படாமையறிக. இதனானே அனுமானப் பிரயோகத்தின்கட்படுங் குற்றங்கள் இவையென்பது தெரித்துக் கூறப்பட்டது.

பிரமாணவியல்

முதற் சூத்திரம்

இங்ஙனம் அளவை யிலக்கணங் கூறிய வாசிரியர், அவ்வளவை யானுணரப்படும் முப்பொருள்க ளுண்மை மூன்று சூத்திரத்தானுணர்த்துவான் தொடங்கி, முதற் சூத்திரத்துப் பதியுண்மைக்கு அளவை கூறுகின்றார் :

ஒருவனோ டொருத்தி ஒன்றென் றுரைத்திடும் உலகமெல்லாம்
வருமுறை வந்து நின்று போவதும் ஆத லாலே
தருபவன் ஒருவன் வேண்டும் தான்முதல் ஈறு மாகி
மருவிடும் அநாதி முத்த சித்துரு மன்னி நின்றே. உக

(உரை) அவன் அவள் அது என்னும் அவயவப் பகுப்புடைய பிரபஞ்சந் தோன்றுதற்குரிய சற்காரிய முறையாற்றோன்றி நின்று

அழிதலுடைமையால், அது தன்னைத் தோற்றுவிப்பானொரு வினைமுதலை அவாய் நிற்கும்; ஆகலான், அவ்வுலகம் ஒடுங்குதற்கு ஏதுவாய் நின்ற சங்கார காரணனே அஃதொடுங்கிய பின்னும் அநாதி முத்த சித்துருவாய் நிலைபெற்று நின்று அநாதிபெத்த சித்துருவின் பொருட்டு மீளவும் அவ்வுலகத்தை முன் போல மருவுவிக்கும்; அதனால் அவனே யுலகிற்கு முதற் கடவுள்.

*"கொள்ளப்படாது மறப்பதறிவிலென் கூற்றுக்களே" என்பதனுட் கொள்ளப்படா தென்பது போல, போவதென்னும் ஒருமை அத்தொழின்மேல் நின்றது. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. ஒருவனையென்னு மிரண்டாவதும் தானேயென்னும் பிரிநிலை ஏகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. ஈறு ஆகுபெயர். உம்மை சிறப்பு. ஆகி என்பது பெயர். மருவுவித்தல் முன்போலவே தோன்றச் செய்தல். †"குடிபொன்றிக் - குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற் போல விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது. முழுவதும் ஒடுங்கியபின் முதல்வன் எவ்வாறு நிற்பனென்னுங் கடாவை விடுத்தற்கு அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று என்றார். ஆக்கச் சொல் வருவித்துரைக்க. அநாதி முத்த சித்துருவென இனம்பற்றி யடையடுத்தலின், அநாதி பெத்த சித்துருவும் உண்டென்பதூஉம் மீளவும் மருவுவித்தல் அதன்பொருட் டென்பதூஉம் பெற்றாம். ‡"மலத்துளதாம்" என்றார் முதனூலாசிரியரும். ஒருவனே டொருத்தியொன்றென் றுரைத்தலாகிய அடைமொழி, வந்துநின்று போதலாகிய ஏதுவைச் சாதிக்குங் குறிப்பேதுவாய் நின்றது. இது மூன்றெழுவாயும் மூன்று பயனிலையும் உடைத்தாய் முதனூன் முதற் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு காண்க. இனி அம்மூன்றனுள் முதற் கூற்றை இருபத்தேழு செய்யுளான் வலியுறுத்துவான் தொடங்கினார். க

உதிப்பதும் ஈறுமுண்டென் றுரைப்பதிங் கென்னைமுன்னோர்
மதித்துல கநாதி யாக மன்னிய தென்ப ரென்னின்

---

* திருக்கோவையார் - அஎ. † திருக்குறள் - கஎக.

‡ சிவஞானபோதம் - சூத் - க.

இதற்கியான் அனுமா னாதி யெடேனிப்பூ தாதி யெல்லாம்
விதிப்படி தோற்றி மாயக் காணலான் மேதி னிக்கே. உஉ

(உரை) உலோகாயத நூலுணர்ந்தோர் காட்சியளவைக் கெய்தா தன பிரமாணமாகாவென மதித்து உலகம் நித்தமென்பாராகலான், நிலைத்தொழி லொன்றேயன்றி ஏனையிரண்டு தொழில்களனுண்மை பெறப்படாதெனின்,—ஈண்டு நீ விதித்த விதியாகிய நிலைத்தொழில் போலவே ஏனையிரண்டு தொழிலும் உடன்நிகழக் காண்டலான், இதனைச் சாதித்தற்கு நீ கொண்ட காட்சியளவையொன்றே அமையுமாகலின், ஈண்டு வேறு பிரமாணங்களெடுத்துக் காட்டல் வேண்டாம்.

படி உவமவுருபு. "தோற்றமுமீறு முள்ளதன்பாலே கிடத்தலின்"* என்றார் முதனூலாசிரியரும். மேதினிக்கென்பது உருபு மயக்கம். இதனானே உலோகாயதன் மதம்பற்றி நிகழும் ஆசங்கையைப் பரிகரித்து முத்தொழிலுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. பரபக்கத்துட் சித்தாந்தப்பார்வையாற் பரபக்கத்தாரை மறுத்தார்; ஈண்டுப் பரபக்கப் பார்வையால் அவர் கூறும் மறுப்பைப் பரிகரித்துச் சித்தாந்தத்தை நாட்டுகின்றார். இவை தம்முள் வேற்றுமையாகலிற் கூறியது கூறலன்மை யுணர்க. வேதாந்தநூ லிரண்டாமத்தியாயத்துள் இரண்டாம் பாதத்தினும் முதற்பாதத்தினுங் கூறியனவு மிவ்வாறே கொள்ளப்படும். உ

இயல்புகாண் தோற்றி மாய்கை என்றிடின் இயல்பி
னுக்குச், செயலதின் றியல்பு செய்தி செய்தியேல் இயல்ப
தின்றாம், இயல்பதாம் பூதந் தானே இயற்றிடுஞ் செய்தி
யென்னில், செயல்செய்வான் ஒருவன் வேண்டுஞ் செயற்
படும் அசேத னத்தால். உ௩

(உரை) அத்தோற்றக்கேடுகள் உலகிற்கியல்பாகலின் அவற்றிற்கு வினைமுதல் வேண்டப்படுவதன்றெனில்,—தோன்றலுங் கெடுதலும் விகாரமாகலின் விகாரமாதலியல்பிற்குக் கூடாது. அங்ஙனம் விகாரமாதலே உலகிற்கியல்பெனின்,—அவ்வாறியம்புவார்க்கு விகாரத்

* சிவஞானபோதம் - வார்த்திகம் - 3-b.

தின் வேறாய் இயல்பென்பதொன்றில்லை யெனப்படும்; படவே தோற்றி மாய்கை இயல்பென்பது விட்டுப்போய்த் தோல்வித்தான மாய் முடியும். இனி இயல்பும் விகாரமும் வேறெனவே கொண்டு, பூதநான்கும் இயல்பாயுள்ளன, அவை தோற்றிமாய்தலாகிய விகாரத்தைச்செய்யுமெனின்,—நன்று சொன்னாய்; அவை அங்ஙனந் தொழிலுற்று நிற்குஞ் செயப்படுபொருளாகலிற் செயப்படு பொருட்கு வினைமுதல் வேறு வேண்டப்படும்.

படுமென்பது செய்யுமென்னும் வாய்ப்பாட்டுப் பெயரெச்சம். அசேதனமென்பது செயப்படுபொருளென்னுந் துணையாய் நின்றது. சாத்தன் தன்னைக் குத்தினானென்புழியும், குத்தியது கையுங் குத்தப் பட்டது பிறிதோர் உறுப்புமாகலின், வினைமுதலுஞ் செயப்படு பொருளுமொன்றுதல் யாண்டும் இன்மையுணர்க. ௩

நிலம்புனல் அனல்கால் காணா நிறுத்திடும் அழிக்கும் ஆக்கும்
பலந்தரு மொருவ னிங்குப் பண்ணிட வேண்டா வென்னின்
இலங்கிய தோற்ற நிற்றல் ஈறிவை இசைத லாலே
நலங்கிளர் தோற்ற நாசம் தனக்கிலா நாதன் வேண்டும். ௨௪

(உரை) நான்கு பூதங்களுள், வாயு ஏனை மூன்று பூதங்களையும் நிலைபெறுத்தித் தான் அவற்றது சமுகத்தினிலைபெறும்; அங்கி ஏனை மூன்று பூதங்களையுமழித்துத் தான் அவற்றது சமுகத்தினழி வெய்தும்; அப்பு ஏனை மூன்று பூதங்களையுந் தோற்றித் தான் அவற் றது சமுகத்திற்றோன்றும்; பிருதிவி ஏனை மூன்று பூதங்களினின்று நுகரப்படும் பயனைப் பயப்பித்துத் தானும் அவற்றது சமுகத்திற் பயன்படுதலை யுடைத்தாம். இங்ஙனஞ் செயப்படுபொருட்கு வினை முதல் வேறாய் நின்று காரிய நிகழ்த்துதல் கண்கூடாக நிகழ்தலின் இவையே தம்முள் ஒன்றனையொன்று பண்ணவமையும், வேறொரு வன் ஈண்டைக்கு வினைமுதலாதன் மிகையாமெனின்,—அற்றன்று; இந்நான்கு பூதங்களுமொப்ப முத்தொழிற்படுதலான் இவை ஒன் றனைக் காரியப்படுத்துமாற்றல் உடையனவன்மையின், இவைபோல முத்தொழிற்படுதலின்றி மேம்பாடுடையானொருவனே இவற்றைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேண்டப்படும்.

எதிர்நிரனிறையாக வைத்துரைக்க. இவ்வாறன்றி மேலைச் செய்யுளின் பொருளே பொருளாகக்கொண்டு, கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட வுரைப்பாருமுளர். நலங்கிளர் நாதனென இயையும். நலம் - மேம்பாடு.

இவையிரண்டு செய்யுளானும், உலகம் முத்தொழி லுடைத்தென்பதனை யுடம்பட்டுத் தருபவனொருவன் வேண்டாவென்னும் உலோகாயதரிலொருசாரார் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரிக்கப் பட்டது. ௪

சார்பினில் தோன்று மெல்லாம் தருபவன் இல்லை யென்னில்
தேரின்இல் லதற்கோ தோற்றம் உள்ளதற் கோநீ செப்பாய்
ஓரின்இல் லதுவுந் தோன்று துள்ளதேல் உதிக்க வேண்டா
சோர்விலா திரண்டு மின்றி நிற்பது தோன்று மன்றே. ௨௫

(உரை) கணபங்கமாகிய எல்லாப் பொருள்களுள்ளும் முற்கணத்திற்றோன்றிய பொருள் பிற்கணத்திற்றோன்றும் பொருட்குச் சார்பாய் மேம்படுதலின், எல்லாப்பொருளும் வித்தின்கேட்டின் அங்குரம்போல அவ்வச்சார்பிலே தோன்றுமெனச் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதம்பற்றிக் கூறவமையும், இதற்கொரு கருத்தாத் தோற்றநாசமின்மைபற்றி மேம்பாடுடையனொருவனுளனாதல் வேண்டாவெனின்,—அற்றன்று ; நீ சார்பில்தோற்றங் கூறியது இல்பொருட்கோ உள்பொருட்கோ ? இல்பொருட்காயின் அது முயற்கோடுபோல ஒரு ஞான்றுந் தோன்றுமாறில்லை. அற்றேற் குடம்போல உள்பொருட்குந் தோற்றம் வேண்டாமையின் மாத்தியமிகர் மதம்பற்றி இல்லதுமன்றி யுள்ளதுமன்றி அநிர்வசனமாய் நிற்பதொரு பொருள் தோன்றுமெனக் கோடும்.

இல்லதுவும் என்னும் உம்மை சிறப்பு. உடம்படுமெய் பெறுதல் இலேசாற் கொள்க. ௫

உள்ளது மிலது மின்றி நின்றதொன் றுளதே லுண்டாம்
இல்லதே லில்லை யாகும் தோற்றமும் இசையா தாகும்
உள்ளகா ரணத்தி லுண்டாம் காரிய முதிக்கும் மண்ணில்
இல்லதாம் படங்க டாதி எழில்தரு மியற்று வானால். ௨௬

(உரை) அங்ஙனம் அநிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருள்தா னென்று உண்டோ இல்லையோவெனக் கடாயினர்க்கு,உண்டெனில் உள்பொருளேயாம் இன்றெனி லில்பொருளேயாமெனப்பட்டு அநிர் வசனமென்றது போலியாயொழியும்; அல்லதூஉம் அநிர்வசனப் பொருள் சூனியமாகலின் அதற்குத் தோற்றமுங் கூடாது; இவ்வாறு சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் கூறும் இல்பொருட்கும் மாத்தியமிகர் முதலியோர் கூறும் அநிர்வசனப்பொருட்குந் தோற்றங் கூடாமை யின், பாரிசேடவளவையாற் காரணங் காரியமிரண்டும் உள் பொருளேயாய்க் காரணத்தினின்றுங் காரியம் ஒரு கருத்தாவால் வெளிப்பட்டுத் தோன்றுமென்பது, குயவனுவான் திகிரிமுதலிய துணைக்காரணங்களை மண்ணாகிய முதற்காரணத்தின்கண் உய்ப்ப, அதனினின்றும் ஆடைமுதலிய காரியந் தோன்றாது குடஞ் சால் கரகமுதலிய காரியமே வெளிப்பட்டுத் தோன்றுதலின், அவ்வெதிர் மறை முகத்தானும் உடம்பாட்டு முகத்தானும் அறியப்படும்.

உள்ளது மிலதுமின்றி நின்றதொன் றுளதே லென்றது அநு வாதஞ் செய்துகொண்டது. ௬

ஒருபொரு ளொருவ னின்றி உளதில தாகு மெனனில்
தருபொருளுண்டேலின்றும் தன்மையின் றின்றே லுண்டாய்
வருதலின் றிலது கார்ய முதலுள தாகு மென்னில்
கருதுகா ரியமு முண்டாய்த் தோற்றமுங் கருத்தா வாலாம். ௨௭

(உரை) அற்றேல், அவையிரண்டும் ஏலாமையிற் காரியப்படுவ தோர் பொருள் உண்டுமாய் இல்லையுமாய் நிற்கும் ஈரியல்புடைய தாகலின், இதற்கொரு கருத்தா வேண்டப்படுவானல்லனெனச் சமணர்மதம்பற்றிக் கோடுமெனின்,—அற்றன்று; உண்டும் இல்லை யுமாமென மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருபொருட் கிசைதல் கூடாது. இனிக் காரணரூபமாயுண்டு காரிய ரூபமாயில்லை யென் பதே உண்டும் இல்லையு மென்றற்குப் பொருளெனின்,—நன்று சொன்னாய்; காரண காரியங்கட்குத் தம்முள் வேற்றுமை யின்மை யிற் காரணம் உள்பொருளாகவே காரியமும் அதன்கட் சூக்கும ரூபமாயுள்ளதாய் அது பின்னர்த் தூலரூபமாய் விளங்கித் தோன்று தல் ஒரு வினைமுதலா னென்பது தானே போதரும்.

இன்னுமிச் சற்காரிய வாதத்தின்கட்படுங் கடாவிடைகளெல்லாம் *" தந்து முதல்காரகம் " என்னும் ஞானமிர்த முதலியவற்றுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும், முறையே இல்லது தோன்றுமென்னுஞ் சவுத்திராந்திகர் முதலியோர் மதமும், இல்லதுமுள்ளதுமல்லது தோன்றுமென்னும் மாத்தியமிகர் முதலியோர் மதமும், இல்லது முள்ளதுமாயது தோன்றுமென்னுஞ் சமணர் மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறை யென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரியவாதத்தை வலியுறுத்தி, தருபவனொருவன் வேண்டுமென்பது சாதிக்கப்பட்டது. இதுகாறும் வந்துநின்று போவதென்றதூஉம், வருமுறை யென்றதூஉம், தருபவனொருவன் வேண்டுமென்றதூஉம், வைதிகப்புறத்தார் மதத்தான் இகந்துபடாமைக் காத்தார்; இனி வைதிகத்துட்பட்ட மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மதத்தான் முறையே அவை யிகந்துபடாமற் காக்கின்றார்.

காயத்தின் அழிவு தோற்றம் கண்டனம் உலகிற் காணு
நீ இத்தை உரைத்த வாறிங் கென்னெனில் நிகழ்த்து முண்மை
மாயத்த உலகம் பூநீர் தீவளி வான மாதி
யாயித்தா னொன்றி னொன்று தோன்றிநின் றழித லாலே. உ௬

(உரை) காயமும் உலகு மென்னும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்துள், ஆண் பெண் அலியென மேற்கூறிய அவயவப் பகுப்புக் காயத்திற்கேயன்றி ஏனையுலகத்திற் கின்மையால், அவயவப் பகுப்புடைமைபற்றித் துணியப்படுந் தோற்றக் கேடுகளுங் காயத்திற்கேயன்றி உலகிற்கில்லை யென்பது துணியப்படுவதாயிருக்கத் தோற்றக் கேடுகள் இரண்டற்கும் ஒப்பக் கூறுதல் அமையாதென்று நீ சொல்லில்,—அற்றன்று; இவ்வாறுனக்கு மயக்கத்தைச் செய்வதாகியவுலகமும் நிரவயவமாகலின்றி, நில நீர் தீ வளி வான மென்றற்றொடக்கத்துப் பகுப்புடைத்தாகிய இதனான், அவ்வுண்மையே நீ கூறும் இருகூற்றுப் பிரபஞ்சத்து ளொன்றாகிய வுலகமும் ஏனைக் காயம்போலத் தோன்றிநின்றழிதலை உணர்த்தும்.

*ஞானமிர்தம் - உஉ.

ஆயவென்னும் பெயரெச்சத்துளகரமும், இதனுனென்பதனுள் அன்சாரியையும், விகாரத்தாற்றொக்கன; *" பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்" என்றாற்போல. ஆயிற்றுனென்று பாடம் ஓதுவாருமுளர். ஒன்றினென்னும் இன் உவமவுருபு. †"ஐயுங் கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகாவிறுதியான" என்பதோத்தாக லின், இரண்டாவது இறுதிக்கட்டொக்கது. ஆல் அசை. ஒன்றி னென்று தோன்றி நின்றழிதலால் என்பதற்கு வான முதலிய ஐந்தும் முறையே ஒன்றினென்று தோன்றி நின்றழியு மென்னுஞ் சுருதி உனக்குப் பிரமாணமாதலாலென் றுரைப்பாருமுளர். வேதத் துள் விதிவாக்கியம் ஒழித்து ஒழிந்தன வெல்லாம் புனைந்துரை வகையானன்றிப் பிரமாண மாகாவெனக் கொண்டமீமாஞ்சக மதத்தார்க்கு அவ்வுபநிடதச்சுருதி பிரமாணமன்றென்பது அவரறிந் திலர். அல்லதூஉம் ஈண்டுக் கூறுவன வெல்லாம் பொருந்துமாறு பற்றி யன்றி ஆகமவளவை பற்றி யன்மையானும் அவ்வுரை போலியாதலறிக. அ

ஓரிடம் அழியப் பின்னும் ஓரிடம் நிற்கும் ஒக்கப்
பாரிடம் அழிவ தின்றும் என்றிடிற் பயில்வித் தெல்லாம்
காரிட மதனிற் காட்டும் அங்குரங் கழியும் வேனில்
சீருடைத் துலகு காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து செல்லும்.

(உரை) நிலம் மலை கடல் முதலிய வடிவிற்றாகிய வுலகமுங் காயம்போல அவயவப் பகுப்புடைமையான் அதுபோலத் தோன்றி நின்றழிதல் பெறப்படுமென்ற தொக்கும்; அங்ஙனமாயினும், பார்த் தறியப்படும் உலகமெல்லாம் ஒருங்கேயழியுமெனின், உலகம் அநாதி யென்னுஞ் சுருதியொடு முரணுதலானும், மீளத் தோன்றுதற் கோரியைபின்றாய் முடியுமாகலானும் அவ்வாறன்றி உலகத்தினொரு பக்கம் அழியினும் ஒரு பக்கம் நிற்குமென்றலே பொருத்தமுடைத் தெனின்,—அற்றன்று; தம்முளொரு சாதிப் பலபொருளாகிய வித்து முதலிய சடங்கள் ஒவ்வொரு காலவிசேடத்தின் ஒருங்கே

* திருக்குறள் - ருஉச.

† தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமை மயங்கியல் - உஉ.

தோன்றுதலும் ஒருங்கே யழிதலுங் கண்டாமாகலின் அவ்வியல்பிற்றாகிய வுலகமும் அவ்வக்காலம் வந்துழி, அவ்வாறு முழுவதுமொருங்கே தோன்றி ஒருங்கே யழியும்.

பாரிடம் வினைத்தொகை. சீர் உவமவுருபு, அச்சீரென்றாற்போல. கூ

காலமே கடவு ளாகக் கண்டனம் தொழி லுக் கென்னில்
காலமோ அறிவின் றாகும் ஆயினுங் காரி யங்கள்
காலமே தரவே காண்டும் காரணன் விதியி னுக்குக்
காலமுங் கடவு ளேவ லால்துணைக் கார ணங்காண். ௯௦

(உரை) காலஞ் சேர்ந்திடப் பெயர்ந்து சேறலான் அத்தோற்றக்கேடுகட்குக் காலமே கருத்தாவாய் முடியுமெனின்,—அஃதொக்கும்; அங்ஙனமாயினும் அது சடமாகலாற் கருத்தாவாகாது சேதனனாகிய கருத்தாவினது ஏவலான் அவன் செய்யும் அத்தொழிற்குத் துணைக் காரணமாம் என்றறிவாயாக.

இது சொற்பொருட் பின்வருநிலை. ஓகாரஞ் சிறப்பின்கண் வந்தது. காலமேதரவேயென்னும் ஏகாரமிரண்டினுள், முன்னையது பிரிநிலைக் கண்ணும், பின்னையது தேற்றத்தின்கண்ணும் வந்தன.

இவை மூன்று செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, வந்து நின்று போவது சாதிக்கப்பட்டது. ௧௦

அழிந்தபின் அணுக்கள் தாமே அகிலமாய் வந்து நின்று
கழிந்திடுங் கன்மத் தென்னில் கன்மமும் அணுவுங் கூட
மொழிந்திடுஞ் சடமே யாகி மொழிதலான் முடியா செய்தி
ஒழிந்திடும் அணுரு பங்கள் உலகெலா மொடுங்கு மன்றே. ௯௧

(உரை) உலகம் அழிந்தபின்னர் மீளப் பரமாணுக்கள் தாமே கன்மமேதுவாகப் பிரபஞ்சமாய்த் தோன்றிநின்றழியும் கன்மங் காலங்கள்போல் இறைவனிச்சையும் ஒரு காரணமாம் அத்தனையே பிறிதில்லையெனின், அற்றன்று; கன்மமும் அணுவுஞ் சடமேயாகலான், அவை தம்முட்கூடித் தொழிற்படுதல் சித்தாகிய முதல்வன் தொழிலையின்றி அமையாது. அதுவன்றியும், உலகம் ஒடுங்கும்

போது அணுவுங் கூடவே யொடுங்குமாதலால், அது பின் அகில மாய் வந்து கழியுமாறு யாண்டையது.

இவ்வணுகாரணவாதஞ் சவுத்திராந்திகர் வைபாடிகர் ஆசீவகர்க் கும் ஒக்குமேனுந் தலைமைபற்றித் தார்க்கிகர்மேல் வைத்து மறுத்த வாறு. கக

காரண அணுக்கள் கெட்டாற் காரிய உலகின் றென்னில்
காரண மாயை யாகக் காரியங் காண லாகும்
காரண மாயை யென்னை காண்பதிங் கணுவே யென்னில்
காரண மாயை யேகாண் காரியம் அணுவிற் கண்டால். ௩உ

(உரை) சத்திருப சமுகமாய் நிலைபேறுடைய மாயையே உல கிற்கு முதற்காரணமாதலால் அணுக்கள் அழிந்தமைபற்றி உலகு மீளக் காரியப்படுதற்கோரிழுக்கில்லையெனவும், அணுக்கள் காரியப் பொருளாகலால் அவை யுலகிற்கு முதற்காரணமாதல் செல்லா தெனவும் உணர்க.

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. காண்டலால் என்பது கண் டெனத் திரிந்தது. *"மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து" என்றாற்போல. ஆல் அசை. கஉ

காரிய மென்ப தென்னை காரண அணுவை யென்னில்
காரியம் அவய வத்தாற் கண்டனங் கடாதி போலக்
காரிய உருவ மெல்லாம் அழிதருங் கார ணத்தால்
காரிய உறுப்பின் மாயை தருமெனக் கருதி டாயே. ௩௩

(உரை) அணு காரியப்பொருளாய் அழிதன்மாலைத் தென்ப தூஉம் மாயை காரியப்பொருளாதலின்றி நிலைபேறுடைய தென்ப தூஉம், முறையே அவயவமுடைமையானும் அஃதின்மையானும் அறியப்படும்.

இதுவுஞ் சொற்பொருட்பின்வருநிலை. அணுக்களுக்கு அவயவ முண்டென்பது சையோகப்படுதலாற் பெறப்படும். கங

---

* திருக்குறள் - ௩௪௪.

தோற்றமும் நிலையு மீறும் மாயையின் றொழில தென்றே
சாற்றிடு முலகம் வித்துச் சாகாதி அணுக்க ளாக
ஏற்றதே லீண்டு நிற்கும் இல்லதே லிளைவ தின்றும்
மாற்றநீ மறந்தா யித்தால் மாயையை மதித்தி டாயே. ௩௪

(உரை) மாயைதருமென்றதற்கு, மாயையே பிரகிருதியென் றறிக என்னும் *வேதமொழியும், வித்துச்சாகாதி முதலியவற்றின் வைத்து உடம்பாட்டானும் எதிர்மறையானும் வழங்குகின்ற உலக மொழியும் சான்றாதலின், இதனானும் அணுகாரணவாதத்தை விட்டு மாயையே காரணம் என்பதனை அறிவாயாக.

பிரமாணங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு. வேதத்தின்றொழில் அதனையுணர்ந்தார்மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது. ஏனையவற்றைப் பிரித்தமையின் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. இத்தால் என்புழி விகாரத்தாற்றொக்கவும்மை, காரியவுருப்பின்மை மாத்திரையே யன்றியென இறந்தது தழீஇயிற்று. ௧௪

மாயையி னுள்ள வஞ்சம் வருவது போவ தாகும்
நீயதிங் கில்லை யென்னில் நிகழ்த்திடு முயலிற் கோடு
போய்உகும் இலைக ளெல்லாம் மரங்களிற் புக்குப் போதின்
ஆயிடும் அதுவு மென்னிற் காரணங் கிடக்க வாமே. ௩௫

(உரை) அதுவன்றியுஞ் சற்காரியகாரணங்கொள்ளாது இல்லது உற்பத்தியாம் என்பார்க்கு முயலின்கண்ணுங் கோடுளதாதல் வேண்டும்; அற்றேல் உள்ள பிரபஞ்சமே மாயையின்ஒடுங்கி மீளத்தோன்று மென்பார்க்கும், அவ்வாறே மரத்தினின்று உதிர்ந்த இலை தானே மரத்தின்ஒடுங்கி மீளத் தோன்றுதல் வேண்டுமெனின்,—அஃதொக்கும்; அங்ஙனம் உதிர்ந்த இலைகள் சத்திரூபகாரணமாய் நிலைபெறுடைமையின் அது மீளத் தோன்றுதற்குரிய பிற காரணங்களெல்லாம் அதனோடொருங்கு கூடியவழி அவ்வாறே தோன்றும், அல்லுழித் தோன்றாதாகலின் அதுபற்றிக் கடாவென்னை ?

தருக்கங் கூறி வலியுறுத்தியவாறு. பிரவஞ்சம் வஞ்சமெனக் குறைந்து நின்றது. பிற காரணங்களாவன: கன்மங் காலம் முத

* ஸ்வேதாசுவதரம் - ௪ - ௧௦.

லாயின. கிடத்தல் முதற்காரணத்தோடு ஒருங்கியைதல். கிடக்கவா மென்பது மழைபெய்யக் குளநிறையுமென்றாற்போல நின்றது. அதுவே தோன்றுதற்குரிய காரணவியைபு இல்வழியும் மரத்தின்கண் அதுபோல மற்றுஞ் சத்திகள் பலவுளவாகலின், இயைபுடைய வேறுவே றிலைகள் தோன்றுதற் கிழுக்கின்மையும் உணர்க. கரு

கருதுகா ரணமுண் டாகக் காரிய முள்ள தாகி
வருதலால் அநாதி வைய மற்றொரு கடவு ளித்தைத்
தருதலால் ஆதி யாகச் சாற்றலு மாகு மாயைக்
கொருவனு ரென்னிங் கென்னின் உள்ளவா றுரைப்பக் கேள்நீ. ருசு

(உரை) அற்றேல் இங்ஙனஞ் சற்காரியவாதங் கூறுவார்க்கு உலகம் அழிபொருளென்றல் பொருந்தாதாய் முடியுமெனின்,— அற்றன்று; காரணங்காரியமிரண்டும் உள்பொருளேயென்பது மேற் கூறியவாற்றான் இனிது விளங்குதலிற் காரியப்பிரபஞ்சமும் நித்தப் பொருளேயாம். ஒரு கருத்தாவால் ஒரு காலத்து விளங்குதலும் ஒரு காலத்து மறைதலுமாகிய அவத்தை வேறுபாடுபற்றி அழிபொரு ளென்றுஞ் சாற்றப்படும். அவ்வவத்தை வேறுபாடு கருதாதவழி உம்மையால் நித்தப்பொருள் என்பதே துணிபு.

'மாயைக் கொருவனு ரென்னிங்கென்னின் உள்ளவா றுரைப் பக்கேள் நீ' என்பதொழித்து, 'அழிந்தபின் அணுக்கள் தாமே' என்பது முதல் இவையாறு செய்யுளானுந் தார்க்கிகர் மதம்பற்றி யாசங் கித்துப் பரிகரித்து, வருமுறையென்பதனாற் பெறப்பட்ட சற்காரிய வாதத்தின் இயல்பு வலியுறுத்தப்பட்டது. கசு

புத்திமற் காரி யத்தால் பூதாதி புருடன் தானும்
அத்தனு கரணம் பெற்றால் அறிதலால் அவற்றை மாயை
உய்த்திடும் அதனுன் மாயைக்குணர்வொன் றுமில்லையென்றே
வைத்திடு மதனால் எல்லாம் வருவிப்பா னொருவன் வேண்டும். ருஎ

(உரை) ஈண்டுக் கூறியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் ஒக்கும், மற் றொரு கடவுளித்தைத் தருதலாலென்றது பொருந்ாது; மாயையே தன் காரியத்தைத் தரும், இதற்கொரு கருத்தா எற்றுக்கெனின்,— அறியாது கூறினாய்; குடங் குயவனாற் செய்யப்படுங் காரியமானாற்

போலப் பூதமுதலிய பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒரு சேதனப் பொருளாற் செய்யப்படுங் காரியமேயாகலானும், புருடன் சேதனப் பொருளாயினும் அவன் அப்பூதாதியாகிய தனுகரணாதிகளைப் பெற்றாலன்றி யறியமாட்டாமையானும், மாயை அவற்றிற்கு முதற்காரணமாகலின் அது சேதனப் பொருளாதல் செல்லாமையானும், பாரிசேட அளவையான் இவ்வனைத்தினும் வேறாய் மாயையினின்றும் பூதமுதலிய பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றையுந் தோற்றுவிப்பான் ஒரு கடவுள் வேண்டப்படுவன்.

புத்திமற்காரியமென்பது வடசொன்முடிபு. ஆண்டுத் தொக்குநின்ற ஆறனுருபு காரகப்பொருண்மையின் வந்தது. புத்திமான் சேதனன் என்பன ஒருபொருட் கிளவி. ஒன்றுமென்பது சிறிதுமென்னும் பொருள்பட நின்றது. ஏகாரந் தேற்றம். ௧௭

காரிய கார ணங்கள் முதல்துணை நிமித்தம் கண்டாம்
பாரின்மண் திரிகை பண்ணு மவன்முதல் துணைநி மித்தம்
தேரின்மண் மாயை யாகத் திரிகைதன் சத்தி யாக
ஆரியன் குலால னாய்நின் றாக்குவன் அகில மெல்லாம். ௧௮

(உரை) அல்லதூஉம், ஒருகாரிய நிகழ்ச்சிக்கு முதல் துணை நிமித்தம் என்னுங் காரணமூன்றுந் தம்முளொன்றையின்றி யமையாவென்பதூஉம் மூன்றுந் தம்முள் வேறுதலுங் குடமுதலிய காரியத்திற் காட்சிப்புலனா யறியப்படுதலானும், பிரபஞ்ச காரியத்திற்கும் அவ்வாறே முதற்காரணந் துணைக்காரணங்களின் வேறாய் நிமித்த காரணமும் ஒருதலையான் வேண்டப்படும்.

காரியகாரணங்களென்னும் ஆறாம் வேற்றுமைத்தொகை வடநூன்முடிபு. 'மாயைக் கொருவனா ரென்னிங்கென்னி னுள்ளவாறுரைப்பக்கேள்நீ' என்பதுளப்பட இவையிரண்டு செய்யுளானும் சாங்கியர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, தருபவன் ஒருவன் வேண்டுமென்பது வலியுறுத்தப்பட்டது.

இங்ஙனம் 'உதிப்பது மீறும்' என்பதுமுதல் இத்துணையும், உலோகாயதர் புத்தர் சமணரென்னும் வைதிகப் புறத்தார் மதம் பற்றியும், மீமாஞ்சகர் தார்க்கிகர் சாங்கியரென்னும் வைதிகத் துட்

பட்ட முத்திறத்தார் மதம்பற்றியும் ஐய நிகழாமல் ' வருமுறை வந்து நின்று போவதுமாதலாலே தருபவனொருவன் வேண்டும் ' என்ற முக்கூற்றுப் பொருளையுங் காத்துக்கொண்டு, இனி, அக் காரண காரியங்கள் தருபவனொருவனால் தரப்படுமாறும் அவற்ற தியல்பும் யாங்ஙனமென்பார்க்கு, ' ஆரியன் குலாலனாய் நின்றாக்கு ' மாறு ஒன்பது செய்யுளால் தொகுத்துணர்த்துகின்றார். கஅ

விந்துவின் மாயை யாகி மாயையின் அவ்வி யத்தம்
வந்திடும் விந்துத் தன்பால் வைகரி யாதி மாயை
முந்திடும் அராக மாதி முக்குண மாதி மூலம்
தந்திடுஞ் சிவன வன்தன் சந்நிதி தன்னில் நின்றே. நகூ

(உரை) சுத்தஞ் சுத்தாசுத்தம் அசுத்தமெனக் காரியப்பிரபஞ்சம் முத்திறப்படுதலின், அவற்றிற்கு முதற்காரணங்களுந் தம்முள் வேறு தல் பெற்றும். அவற்றுள், மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற்காரண மாய் நிற்பது சுத்தமாயையென்றும், அஃது ஏனை இரண்டனையும் வியாபித்து மேலாய் நிற்ப அவ்விந்துவின் கீழாயடங்கி மலகன்மங்க ளோடு விரவி முதற்காரணமாவது அசுத்தமாயையென்றும், அவ் வசுத்த மாயையது தூலபரிணமமாய்த் தோன்றுவது பிரகிருதி மாயையென்றும் கூறப்படும். அம்மூன்றனுள், சுத்தமாயையினின் றுஞ் சங்கார முறைபற்றி வைகரிமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் நாலு வாக்குந் தோன்றும் ; அசுத்தமாயையினின்றுஞ் சங்காரமுறைபற்றி அராகமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் காரணதத்துவம் ஐந்துந் தோன் றும் ; பிரகிருதி மாயையினின்றுஞ் சிருட்டிமுறைபற்றிக் குணதத் துவமுதல் வைத்தெண்ணப்படும் போக்கிய தத்துவம் இருபத்து நாலுந் தோன்றும். இங்ஙனஞ் சடரூபமான விந்து மோகினி மான் மூன்றுந் தத்தங் காரியங்களைச் சிவசத்தி சங்கற்ப ரூபசந்நிதியினின் றுந் தோற்றுவிக்கும்.

' விந்துவின் மாயையாகி ' என்புழிக் கீழென்னும் பொருள்பட வந்த கண்ணுருபு விரித்துரைக்க. இன் சாரியை. அதோமாயை என்றதும் இப்பொருள்பற்றியென்க. இஃதறியாதார் விந்துவைப் போல மாயையாகியென உவமையுருபாகக் கொண்டுரைப்பாரும்

விந்துவினின்று மாயை தோன்றியென நீக்கப்பொருட்டாகக் கொண்டுரைப்பாருமாயினர். இரத்தினத்திரயமென்னும் வடநூலின் அவ்விரண்டனையும் பிறர் கருத்தாக வைத்தோதுதலின் அவை பொருந்தாமையறிக. அநந்தர் சீகண்டர் செய்யுந் தொழிலுஞ் சிவ சந்நிதியை யின்றியமையாவென்னுங் கருத்தான் மூன்றற்குஞ் சிவ சந்நிதியே கூறினர். அவன், பகுதிப்பொருள் விகுதி. இதனானே முதற்காரண மூன்றுமாறும், அவை தத்தங் காரியங்களைத் தோற்று விக்குமாறும், அது முதல்வனை யின்றியமையாதவாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. கக

வைகரி செவியில் கேட்ப தாய்அத்த வசன மாகி
மெய்தரும் உதான வாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்
பொய்யற அடைவு டைத்தாய்ப் புந்திகா ரணம தாகி
ஐயமில் பிராண வாயு அடைந்தெழுந் தடைவு டைத்தாம். ௨௦

(உரை) மேற்கூறிய வைகரியாதி நான்கனுள், வைகரியாவது தன் செவிக்கும் பிறர் செவிக்குங் கேட்கப்பட்டு நினைந்த பொருளைச் சொல்லுஞ் சொல்லாய்ச் சொல்வானுக்குங் கேட்பானுக்குஞ் சவி கற்ப வுணர்வுண்டாதற்கு ஏதுவாதலும், உதானனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டு மத்திமைத்தானத்துச் சூக்குமரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிய அக்கரங்கள் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணனென்னுங் காற்றான் உந்தப்பட்டெழுந்து புறத்தே யடைதல் உடைத்தாதலும் ஆகிய இரண்டும் இலக்கணமாக உடைத்து.

'மெய்தரும் உதானவாயு மேவிட விளைந்த வன்னம்' என்றது அனுவாதம். விளைதல் உருவெவையுந் தெரித்தல். மெய் உடம்பு. பொய் விபரீதம். ஐயமில் பிராணவாயு - மனத்தின் தொழிற்பாடாகிய ஐயமின்றுதற்கேதுவாய் அகங்காரத்தாற் செலுத்தப்படும் பிராணவாயுவென ஏதுப்பெயர்கொண்ட குறிப்பு வினைத்தொகை. எழுந்து பொய்யற அடைவுடைத்தாயென மேலே கூட்டுக. அடைவு பின்னையது இலக்கணம். ஈண்டுப் புந்தியென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் பிறர்க்குரிய சவிகற்ப உணர்வின்மேற்றாயிற்று. ௨௦

உள்ளுணர் ஓசை யாகிச் செவியினில் உறுதல் செய்யா(து)
ஒள்ளிய பிராண வாயு விருத்தியை உடைய தன்றித்

தெள்ளிய அக்க ரங்கள் சிந்திடுஞ் செயல தின்றி
மெள்ளவே எழுவ தாகும் மத்திமை வேற தாயே. சகு

(உரை) செவியிற் கேட்கப்படாததாயும் மெல்லோசையாய்க் கண்டத்திலே விளங்குதல் உண்மையாற் சொல்லுவான்றன் னுள்ளே யுணருஞ் சவிகற்ப வுணர்வுக்கேதுவாய் உள்ளே யுணரப் படும் ஓசையாதலும், பிராணவாயுவின் தொழிற்பாடின்றி உதான வாயுவின் தொழிற்பாடு மாத்திரையே ஆண்டுண்மையிற் சூக்கும ரூபமாய் அக்கரங்கள் பிரிந்து தோன்றினும், பல்லிதழ் நாவண்ணங் களிற் பட்டுச் சிதறிப்போதல் இன்மையுமாகிய அவ்விரண்டிலக் கணத்தானும் முறையே பைசந்திக்கும் வைகரிக்கும் வேருயறியப் படுவது மத்திமை வாக்கு.

இரட்டுறமொழிதலான் உணரோசையென்னும் வினைத்தொகை யின் ஓசையென்பது ஏதுப்பெயராயுஞ் செயப்படுபொருட் பெயரா யும் நின்றது. தெள்ளுதல், ஈண்டு வடிவு விளக்குதல். அது விரண் டும் பகுதிப்பொருள் விகுதி. உயிரிற் *“சேர்ந்துவரு மவைமருவும் உருளவையுந் தெரித்து முந்தியிடுஞ் செவியிலுரு துள்ளுணர்வா யோசை முழங்கியிடு மத்திமை” என்ருர் புடைநூலாசிரியரும். உயி ரிற்சேர்ந்து வருமவை யென்றது முன்னர்க் கூறப்படும் வைகரியை.

வேற்றுமைப் பட்ட வன்னம் வெவ்வேறு விபாக மாகித்
தோற்றுதல் அடைவொ டுக்கிச் சொயம்பிர காச மாகிச்
சாற்றிடு மயிலி னண்டம் தரித்திடும் சலமே போன்றங்(கு)
ஆற்றவே உடைய தாகிப் பைசந்தி அமர்ந்து நிற்கும். சஉ

(உரை) பைசந்தி வாக்காவது, மேல் விளங்கித் தோன்றுவனவா கிய பஞ்சவன்னங்களையுஞ் சூக்குமரூபமாய் அடைவுபடவொடுக்கி நிற்கும் மயில்முட்டையின் நீர்போலப் பலவகைப்பட எழுத்துக்கண் மத்திமைத்தானத்துப் பிரிவுபட விளங்கித்தோன்று முறைமையினை அடக்கி மிகவுஞ் சூக்கும ரூபமாய்க்கொண்டு சிந்தையின்கண்நிற்றலும் நிருவிகற்ப உணர்விற்கு ஏதுவாதலுமாகிய இரண்டும் இலக்கணமாக உடைத்து. உஉ

---

* சிவப்பிரகாசம் - ௩அ.

சூக்கும வாக்க துள்ளோர் சோதியாய் அழிவ தின்றி
ஆக்கிடும் அதிகா ரத்திற் கழிவினை தன்னைக் கண்டால்
நீக்கமில் அறிவா னந்தம் முதன்மைநித் தியமு டைத்தாய்ப்
போக்கொடு வரவி ளைப்பும் விகாரமும் புருட னின்றும். சாரு

(உரை) பரசரீரத்தினுள்ளாக நாதமாத்திரையாய் விளங்குதலும் ஞானமாத்திரைக் கேதுவாதலுமாகிய இலக்கணத்தையுடையது சூக்கும வாக்கு. அதுதான், பைசந்தி மத்திமை வைகரியாய் விருத்திப் படுவதாகிய தன்னதிகார மாத்திரைக்கே யழிவுண்டாக, தான் சுத்த மாயாரூபமாய்க் கேடின்றி நிலைபெறுவதாம். தவவிசேடத்தால் அதனை உள்ளபடி காணப்பெறுவார்க்குச் சுத்தமாயா புவனத்தின் கண்ணதாகிய அபரமுத்திப் பெரும்போக முண்டாம்.

ஆய் இன்றி ஆக்கிடுமெனவும், கண்டால் உடைத்தாய் இன்று மெனவும் வேறுவேறு வினைமுடிபு செய்க. அழிவினை வினைத் தொகை. புருடனென்பது *“ காலமுலகம் ” என்னுஞ் சூத்திர விதி யால் அஃறிணைச் சொல்லாயிற்று. சுத்தமாயா புவனத்தின்கண்ண தாகிய அபரமுத்திப் பெரும் போகத்தின் இயல்பிதுவென அதன் பெருமைகூறுவார், “ நீக்கமில் அறிவானந்த முதன்மை நித்திய முடைத்தாய்ப்போக்கொடு வரவிளைப்பும் விகாரமும் புருடனின்றும்” என்றார். தானழிவதின்றித் தன்னதிகாரமாத்திரைக்கு அழிவினைச் செய்யுமெனவே, அது சிவதத்துவம்போலச் சுத்தமாயையின் வேறன் மை பெற்றும். தன்னை உள்ளபடி காண்டலாவது, அதிசூக்கும வாக் கினை வியஞ்சக வோசைபற்றித் தூலமாய்க் காணும் நம்மனோர் போலன்றி, நம்மனோர்க்குக் குடம்படமுதலியன காட்சிப்புலனுமாறு போலத் தன்னியல்பான் இனிது விளங்கக் காண்டல். கண்டா லெனவே அங்ஙனங் காண்டல் அரிதென்பது பெற்றும். இவ்வா றின்றி, †“ ஒவிட விந்து ஞானம் உதிப்பதோர் ஞான முண்டேற் சேவுயர் கொடியி னுன்றன் சேவடி சேரலா” மென்பதே ஈண்டைக் கும் பொருளாகக்கொண்டு, கண்டாலாக்கிடுமெனக் கூட்டித் தமக்கு

* தொல்காப்பியம் - சொல் - கிளவி - ருஎ.

† சித்தியார் சுபக்கம் - சசு.

வேண்டியவாறே உரைப்பாருமுளர். அவர், அழிவதின்றி அழிவினை யாக்கிடுமென்னுந் தொடர் அவ்வாறு பொருள்படுதற் கேலாமையும், கூறியது கூறலாதலும், உண்மையதிகாரத்திற் கூறப்படும் பரமுத்தி இலக்கணம் ஈண்டு வகுத்துக் கூறுதற்கோர் இயைபின்மையும் நோக்கிலர். உரு

நிகழ்ந்திடும் வாக்கு நான்கு நிவிர்த்தாதி கலையைப் பற்றித்
திகழ்ந்திடும் அஞ்ச தாகச் செயல்பரி ணாம மன்று
புகழ்ந்திடும் விருத்தி யாகும் படங்குடி லாணுற் போல
மகிழ்ந்திடும் பிரம மன்று மாமாயை என்பர் நல்லோர். சச

(உரை) இங்ஙனம் கூறிப்போந்த வைகரி முதலிய நான்கு வாக்குக்களும் நிவிர்த்தி முதலிய பஞ்சகலைகள் பற்றுக்கோடாகச் சார்ந்து ஐவகைப்பட்டுச் சிவதத்துவ முதலிய பஞ்சதத்துவங்களி னிருக்கும். இவை சுத்தமாயையினின்றும் விருத்தியாய்க் காரியப்படுவனவன்றி அசுத்தமாயாகாரியம்போலப் பரிணாமமாய்க் காரியப்படுவனவல்ல. இவ்வாக்குக்களைச் சத்தப்பிரமவாதிகள் பிரமமென்பர் ; சைவசித்தாந்திகள் பிரமமாதலின்றிப் பிரமத்திற்கு நேரே பரிக்கிரகசத்தியெனப்படுஞ் சுத்தமாயா ரூபமாமென்று கூறுவர்.

காரியப்பாட்டிற்கு எள்ளாணுய குப்பைபோலப் புத்தர் சமணர் கூறுஞ் சமுதாயவாதமும், நூலாணுகிய ஆடைபோலத் தார்க்கிகர் கூறும் ஆரம்பவாதமும், பேய்த்தேராணுய நீர்த்தோற்றம்போல மாயா வாதிகள் கூறும் விவர்த்தன வாதமுஞ் சித்தாந்தத்திற் கேலாமையின், அவற்றை யொழித்து, சித்தாந்தத்திற் கொள்ளப் படும் பரிணாமம் விருத்தியென்னும் இரண்டினுள் இச்செயல் யாதோ என்னும் ஐயநீக்குதற்பொருட்டுப் பரிணாமமன்று விருத்தி யாகுமென்றும், அற்றேற் பிரமம்போலும் என்னுங் கடாவை யாசங்கித்துப் பிரமமன்று, மாமாயையாமென்றுங் கூறினார். அன்றியென்னும் வினையெச்சத்து இகரம் உகரமாய்த் திரிந்தது. ஆகு மென்றது பின்னருஞ் சென்றியையும். பரிணாமம் விருத்தியென்னும் இரண்டனுள், மலகன்மங்களோடு விரவாத சுத்தமாயையின் காரியம் படங்குடிலாணுற்போல விருத்தி

யெனவே, ஏனைப் பரிணாமம் அவற்றொடு விரவிய அசுத்தமாயையின் காரியத்திற் கென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. பாலினுண்டாகிய தயிர் போல முழுவதும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாகிய புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலுமெனப் பரிணாமம் இருவகைப்படும். அவற்றுட் பின்னையதே அசுத்தமாயையிற் கொள்ளப்படுவதூஉ மென்க. விருத்தியென்பது சூக்கும பரிணாமமென்ப. நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றித் திகழ்ந்திடுமஞ்சதாக என்பதற்கு, நிவிர்த்தி கலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதமமாயும், பிரதிட்டையுட் பட்ட புவனவாசிகட்குத் தூலதரமாயும், வித்தையுட்பட்ட புவன வாசிகட்குத் தூலமாயும், சாந்தியுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்கும மாயும், சாந்தியதீதகலையுட்பட்ட புவனவாசிகட்குச் சூக்குமதர மாயும் இங்ஙனம் நால்வகைவாக்கும் ஐவகைப்படும் என்றுரைத்தலும் ஒன்று. உச

வித்தைகள் வித்தை ஈசர் சதாசிவர் என்றி வர்க்கு
வைத்துறும் பதங்கள் வன்னம் புவனங்கள் மந்தி ரங்கள்
தத்துவம் சரீரம் போகம் கரணங்கள் தாமெ லாமும்
உய்த்திடும் வைந்த வந்தான் உபாதான மாகி நின்றே. சரு

(உரை) சுத்தமாயை முதற்காரணமாவது ஈண்டுக்கூறிப்போந்த வாக்குமாத்திரைக்கேயன்று, மந்திரேசுரர் மந்திரமயேசுரர் அணு சதாசிவர் முதலிய அபரமுத்தர்க்கு வேண்டப்படுஞ் சுத்தாத்து வாக்கள் எவற்றினுக்கும் முதற்காரணமாம்.

விந்துவை வைந்தவமென்றது பகுதிப்பொருள் விகுதிபெற்றது.

மூவகை அணுக்க ளுக்கு முறைமையால் விந்து ஞானம்
மேவின தில்லை யாகில் விளங்கிய ஞான மின்றும்
ஓவிட விந்து ஞானம் உதிப்பதோர் ஞான முண்டேல்
சேவுயர் கொடியி னான்றன் சேவடி சேர லாமே. சசு

(உரை) மேற் கூறிப்போந்த வாக்குகள் சவிகற்ப ஞானத்துக் கேதுவாகலால், ஈண்டுக்கூறியது சுத்தப் பிரபஞ்சம்போல வித்தை கள் வித்தையீசர் சதாசிவர் மாத்திரைக்கேயன்றி, விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர்க்கும் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் சவிகற்ப

ஞானத்திற்கேதுவாகிய அவ்வாக்குக்கள் தன்னின் வேருகக் காணப் பட்டு நீங்க அதற்கு மேலாகிய பேரறிவு ஒருவனுக்கு விளங்கு மாயின், அவ னப்பொழுதே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவன்.

எனவே, இவ்வாக்குகள் பரமபந்த மென்பதாயிற்று. முறைமை யின்மேலாதலாவது, வித்தைகள் வித்தையீசர் முதலியோர் போலன் றிச் சகலர் முதலிய மூவர்க்கும் வியஞ்சக வேறுபாடுபெற்றி, முறையே தூலதமமாயுந் தூலதரமாயுந் தூலமாயும் பொருந்துதல். ஞானத்திற் கேதுவாகிய வாக்கை ஞானமென் று உபசரித்தார். பிரளயாகலர் விஞ் ஞானகலர்க்குத் தனுவில்லையென மயங்கிக் கூறுவாறுமுளர். அஃது ஆகம வசனங்களோடு முரணுதலின் அவசித்தாந்தமென்றொழிக.

இவை ஏழு செய்யுளானுஞ் சுத்தமாயையில் தோன்றுங் காரியங்களும் அவற்றதியல்பும் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. உசு

அருவினில் உருவந் தோன்றி அங்காங்கி பாவ மாகி
உருவினில் உருவ மாயே உதித்திடும் உலக மெல்லாம்
பெருகிடும் சுருங்கும் பேதா பேதமோ டபேத மாகும்
ஒருவனே யெல்லா மாகி அல்லவா யுடனு மாவன். சஎ

(உரை) சூக்குமமாகிய மாயையினின்றும், தூலமாகிய கலாதி யும், அவற்றினுந் தூலமாகிய மூலப்பகுதியும், அதனினுந் தூலங் களாகிய குணதத்துவ முதலாயினவுந் தோன்றும். அத்தூலங்களி னின்றுந் தோன்றுங் காரியம் அவற்றினுந் தூலமேயாம். இவ்வாறே காரியப் பிரபஞ்சமெல்லாந் தோன்றி, நிலம் நீர் தீ வளி விசும்பு ஆண் பெண் அலி என்றற்றொடக்கத்து அவயவப் பகுப்புடையனவாய் வளர்ந்தும் தேய்ந்தும் பரிணமித்துவரும். இத்தன்மையவாகிய காரிய காரணங்கட்குத் தம்முட் பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் நையா யிகர் முதலியோர் மதம் அடாது. மற்றென்னெனில், பரிணமமாதலை நோக்கிப் பேதாபேதமாம்; சற்காரிய மாதலை நோக்கி அபேதமாம். மேற் சிவனவன்றன் சந்நிதி தன்னினின்றே தோன்றுமென்பதனுற் பெறப்பட்ட நிமித்த காரணனுகிய முதல்வன், அநந்தர் சீகண்டர் முகத்தான் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால், கலப்பினுலொன்றாயும் பொருண்மையால் வேருயுஞ் செலுத்துதலான் உடனுயுநிற்பன்.

எல்லாமென்றதனுற் சுத்த மாயா விருத்தியினும் அவ்வாறுநிற்ப னென்பது பெறுதும். உருவினில் உருவாய்த் தோன்றுமெனப் பிரித்தமையின், ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. ஒருவனேயென்னும் ஏகாரந் தேற்றம். அங்காங்கி பாவமாகிப் பெருகிடுஞ் சுருங்குமெனக் கூட்டுக. 'அநிர்வசனத்தின் உலகந் தோன்று' மென்னும் மாயா வாதத்தை மறுப்பார், அருவினில்உருவந் தோன்றியென்றும், 'அவய வமே பொருளாய்த் தோன்றுவதன்றி அவயவி யென்பதொன்றில்லை' என்னுஞ் சமுதாய வாதத்தை மறுப்பார், அங்காங்கி பாவமாகி யென்றும், 'நிலமுதலிய உருவப் பொருளினின்றுங் கந்தகுண முத லிய அருவந் தோன்று' மென்னும் ஆரம்பவாதத்தை மறுப்பார், உருவினில் உருவமாயே உதித்திடுமென்றுங் கூறினர். பெருகிடுஞ் சுருங்குமென்றதும், பெருக்கஞ் சுருக்கம்பற்றி ஒரு பொருட்கே பெரும்பாலும் வேற்றுமை கூறும் அவ்வாதத்தை மறுத்தற் பொருட்டு. பிறவுமன்ன. இதனுனே 'மாயை முந்திடும் அராகமாதி முக்குணமாதி மூலந் தந்திடும்' (௩௧) என்றதன்கட்படு மியல்பு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. உ௭

அருஉரு ஈறு தாகும் விகாரமும் அவிகா ரத்தின்
வருவது மில்லை என்னின் வான்வளி யாதி பூதம்
தருவது தன்னின் மேக சலனசத் தங்க ளோடும்
உருவமின் உருமே றெல்லாம் உதித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே. ௨அ

(உரை) அருவெனவே அவிகாரமாதலும் பெறப்பட்டமையின், அப்பெற்றித்தாகிய மாயையினின்றும் உருவமாய் விகாரியுமாகிய பிர பஞ்சந் தோன்றுமென்றல் பொருந்தாதெனில்,—அறியாது கூறினுய்; உன் மதத்தில் அருவமும் அவிகாரியுமாகிய ஆகாயத்தினின்றும் உருவமும் விகாரியுமாகிய வாயு முதலிய பூதங்கள் முறையே தோன்றும்; அதுவேயுமன்றி அவ்வாகாயத்தினின்றும் பல முகில் களும், முகிலின்கட் பல விகாரங்களும் பல வோசைகளும் பல மின் களும் பல இடிகளும் இன்னும் இவைபோல்வன பலவுந் தோன்று மாகலான், அதனை மறந்து அங்ஙனங் கூறுதல் உனக்கே வழுவாய் முடியும்.

சற்காரியங்கொண்ட எமக்காயின், அது வழுவன்றென்பது கருத்து. இதனானே மாயாவாதிமதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இவ்வாறு, 'உதிப்பதும் ஈறும்' (உஉ) என்பது முதல் 'அருவுரு'வென்ப தீறாகிய இருபத்தேழு செய்யுளானும், முதற்செய்யுளின் 'ஒருவனோ டொருத்தியொன்றென் றுரைத்திடும் உலகமெல்லாம் வருமுறை வந்துநின்று போவது மாதலாலே தருபவன் ஒருவன்வேண்டும்' (உக) என்ற முதற்கூற்றை, முறையே அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனி ஈறுமாகி அநாதிமுத்த சித்துருவாய் மன்னிநின்று மருவு வித்திடுமென்னும் இரண்டாங் கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துவான் தொடங்கினார். உஅ

மண்ணினிற் கடாதி யெல்லாம் வருவது குலால னாலே
எண்ணிய உருவ மெல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன் தானும்
கண்ணுகா ரியங்க ளெல்லாம் காரண மதனிற் காண்பன்
பண்ணுவ தெங்கே நின்றிங் கென்றிடிற் பகரக் கேள்நீ. சகூ

(உரை) இங்ஙனம் அகிலமெல்லாம் ஆரியன் குலாலன்போல் நின்று ஆக்குவனாயின், குலாலன் கடாதி காரியங்களையெல்லாம் அவற்றிற்குக் காரணமாகிய அந்நிலத்தினின்றும் செய்யக் கண்டோமே, ஆரியன் யாங்ஙன நின்று செய்வன்?

'மண்ணினிற் கடாதியெல்லாம் வருவது குலாலனாலே எண்ணிய உருவமெல்லாம் இயற்றுவன் ஈசன்றானும்' என்றது அனுவாதம். ஆயினென்பது சொல்லெச்சம். காரணமென்றது நிலமென்னுந் துணையாய் நின்றது. காண்டல் செய்தல். நின்றென்பது மேலும் கூட்டப்பட்டது. இது வினா. இதற்குப் பிறரெல்லாங் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்பட உரைத்தார். உகூ

சீலமோ உலகம் போலத் தெரிப்பரி ததனால் நிற்கும்
கோலமும் அறிவா ரில்லை ஆயினுங் கூறக் கேள்நீ
ஞாலமே ழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் நாசம் பண்ணும்
காலமே போலக் கொள்நீ நிலைசெயல் கடவுட் கண்ணே. ௫0

(உரை) அவன் உலகம்போலன்றி வாக்குமனாதீத கோசரப் பொருளாகலான், அவன் நிற்குநிலையும் அவ்வியல்பிற்றேயாம்.

அங்ஙனமாயினும், ஒருவாற்றான் உவமையில் வைத்து உனக்குக் காட்டுதும் : உலகமெல்லாங் காலத்தாற் காரியப்படுமென்பது எல்லோர்க்கும் ஒக்குமன்றே. அக்காலம் அவற்றைக் காரியப்படுத்துங்கால் எல்லாப்பொருட்குந் தானாதாரமாய்த் தனக்கோராதாரமின்றி நிற்றல்போல, சிவசத்தியும் நிராதாரமாய் நின்றே காரியப்படுத்தும் முறைமை உணர்ந்து கொள்க.

சீலம் தன்மை. ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது. கோலமும் என்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. ஞாலம் ஏழினையுமென்றது உபலக்கணம். கண் அறிவு. ஒற்றுமைபற்றிச் சிவசத்திமேல் வைத்துக்கூறினார். உயர்திணைக்கட் சிறுபான்மை ளகாரந் திரிதல் மக்கட்பண்பு முதலியனபோல இலேசாற் கொள்க. நிலைசெயலென்பது நிற்றலென்னும் பொருட்டாய் இரண்டாவது தொக்கு நின்றது. அற்றேல் ஞாலமேழினையுந் தந்து நிறுத்திப்பின் நாசம் பண்ணுங் காலம், அத்தொழில் வேறுபாடுபற்றிச் செல்காலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலம் கணம் இலவந் துடியென்றற் றொடக்கத்தனவாய்ப் பலவகை யவத்தைப்படுமென்பது, சித்தாந்த நூற்றுணிபாகலின், அதுபோல உலகத்திற் காதாரமாய் நின்று செய்யுமுதல்வனும் அவ்வத்தொழில்பற்றிப் பலவகை யவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவன் போலுமெனின், அதற்கன்றே வருஞ்செய்யுள் எழுந்ததென்பது. ௫௦

கற்றநூற் பொருளும் சொல்லும் கருத்தினில் அடங்கித் தோன்றும்
பெற்றியும் சாக்கி ராதி உயிரினிற் பிறந்தொ டுக்கம்
உற்றதும் போல வெல்லா உலகமும் உதித்தொ டுங்கப்
பற்றொடு பற்ற தின்றி நின்றனன் பரனு மன்றே. ௫௧

(உரை) கரணங்களானாகிய சாக்கிரமுதலிய அவத்தைகள் ஆன்மாவினொடுங்கித் தோன்றும்வழி ஆன்மாவும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுதல்போல, முதல்வன் எல்லாவுலகமுந் தன்பாலொடுங்கி யுதிப்பத் தானுமதுபற்றி இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைப்பட்டுத் துடக்குறுவோனாகியும், கற்றநூற்பொருளுஞ் சொல்லும் வாதனாரூபமாய்ப் புத்தி தத்துவத்தை யொட்டிநின்று ஆன்மபோதத்தின்கண் ஒடுங்கித் தோன்றும்வழி அவ்வான்மபோதம் அதுபற்றித் துடக்குறாதவாறுபோல, ஆண்டுத் துடக்குறுதலின்றியே நின்றனன்.

எதிர் நிரனிறையாகக் கொள்க. ஈண்டுக் கருத்தென்றது உயிருணர்வை. பற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர். இவை மூன்று செய்யுளானும் மன்னிநின்றே மருவிடுமென்றது தடைவிடைகளால் தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. இயைபுபற்றி இதனை முன்வைத்தார்.

இனி ஆறுசெய்யுளான் ஈறுமாகி மருவிடுமென்றதனை வலியுறுத்துகின்றார். ௫௧

உயிரவை ஒடுங்கிப் பின்னும் உதிப்பதென் அரன்பா லென்னில்
செயிருறு மலத்தி னுரும் சிதைந்ததே தென்னிற் சித்தத்(து)
அயர்வொழிக் காரி யங்கள் அழியுங்கா ரணங்கி டக்கும்
பயில்தரு காரி யம்பின் பண்டுபோற் பண்ணு மீசன். ௫௨

(உரை) ஈறுகியோனுல் ஈறெய்திய உலகம் ஈறெய்தியவாறே யொழியாது மீளவும் அவன்பால் நின்று தோன்றுதல் எற்றுக்கெனின்,—மலபரிபாகம் வரும்பொருட்டுத் தோன்றும். அற்றேல், மீளவுந் தோன்றற்பாலது முன்னழியாது நிலைபெறவேயமையும். அவ்வாறன்றி, அழிதலெற்றுக்கெனில்,—உயிரினிளைப்பு ஒழித்தற் பொருட்டு. முன் இளைப்பினைச் செய்துநின்ற காரியங்கள் அழியுமாகலான், அழிந்தவழியும் முன்னை வினைத்தொடர்ச்சிக்குரியனவாய்த் தத்தங் காரணங்களிற் கன்மத்தோடு பயின்று கிடக்கின்ற அக்காரியங்களை ஒடுங்கியவாறே உதிக்கச் செய்வன்.

'ஆக்க மவ்வவர் கன்மமெல்லாங் கழித்திடல்' என முன்னர்க் கூறுவாராகலின், அதற்குரிய இயைபு ஈண்டேயுணர்த்துவார், 'காரணங் கிடக்கும் பயில்தருகாரியம்பின் பண்டுபோற் பண்ணுமீசன்' என்றார். உயிரவை உயிரோடுங் கூடிய உலகமென்றவாறு. ஏதென்பது எற்றுக்கென்னும் பொருட்டாய் நின்றது. சித்தத்தயர்வு அறிவின்கண்ணதாகிய இளைப்பு. ஒழியவென்னும் வினையெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றொக்கது. கிடக்குமென்பது பெயரெச்சம். இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சற்காரியத்தியல்பின்வைத்துக் கூறியது கூறலென்னும் வழுப்படவுரைத்தார். ௫௨

தோற்றுவித்த ளித்துப் பின்னும் துடைத்தருள் தொழில்கள் மூன்
போற்றவே உடைய னீசன் புகுந்தது விகார மென்னில் [றும்

சாற்றிய கதிரோன் நிற்கத் தாமரை அலருங் காந்தம்
காற்றிடும் கனலை நீரும் கரந்திடும் காசி னிக்கே. ருங

(உரை) ஒருகடவுள் மூன்று தொழில் இடையறாது செய்வானு யிற் பாரமெய்தி விகாரியாவான்போலும் என்பார்க்கு அஃதில்லை யென்பது, தனக்குரிய முத்தொழில் செய்தும் அதுபற்றி விகார மெய்தாத ஞாயிற்றின் வைத்து அறியப்படும்.

காசினிக்கென்பது, உருபு மயக்கம். இவையிரண்டு செய்யுளா னும் புத்த மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து ஈறுமாகி மருவு வித்திடுமாறு வலியுறுத்தப்பட்டது. ௩௩

உரைத்தஇத் தொழில்கள் மூன்றும் மூவருக் குலகம் ஓத
வரைத்தொரு வனுக்கே யாக்கி வைத்ததிங் கென்னை யென்னின்
விரைக்கம லத்தோன் மாலும் ஏவலான் மேவி னோர்கள்
புரைத்ததி கார சத்தி புண்ணியம் நண்ண லாலே. ருச

(உரை) அயன்மாலிருவரும், புண்ணிய விசேடத்தான் முதல்வ னுடைய அதிகாரசத்தி அவனதேவலாற் பெற்றுடையரன்றி, அத் தொழிற்குச் சுதந்திரர் அல்லராகலான், முத்தொழிலுஞ் செய்தற் குரிய சுதந்திரம் ஈறுமாகி யொருவனுக்கே யுண்டு.

* "நல்வினைக்கண் வாழ்நாளின் மாலா யயனுகி" என்றார் புடைநூலாசிரியரும். வேதம் புராணம் இதிகாசம் முதலியவற் றிற்கும் இதுவே கருத்தென்பது சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரக முத லியவற்றுட் காண்க. வரைந்து வரைத்தென வலித்தது. புரைத்த வென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. புரைத் தல் உயர்தல். ௩௪

இறுதியாம் காலந் தன்னில் ஒருவனே இருவ ருந்தம்
உறுதியின் நின்றா ரென்னின் இறுதிதா னுண்டா காதாம்
அறுதியில் அரனே யெல்லாம் அழித்தலால் அவனு லின்னும்
பெறுதுநாம் ஆக்கம் நோக்கம் பேரதி கரணத் தாலே. ருரு

(உரை) சங்காரகாலத்தில் ஏனை இருவருந் தத்தம் ஆற்றலோடு நிலைபெறுவாராயின் உலகஞ் சங்காரமாதல் இன்மையான், அக்

* போற்றிப்பஃறொடை - எக - எஉ.

காலத்து அவ்விருவரும் உளரல்லரென்பது பெற்ரும். அல்லதூஉம் சங்காரக் கடவுளெனப்படுவோன் சிலவற்றை யொழித்துச் சங்கரிப்பானல்லன்; அப்பெற்றியனுகிய சங்காரக் கடவுளை வேறு சங்கரிப்பாரில்லையாகலான், முழுவதுஞ் சங்கரித்தவழி அவனொருவனே எஞ்சி நிற்றல் பெறப்படுதலானும், ஒடுங்கிய உலகங்கட்குப் பெரியதோ ராதாரம் அவனேயாகலானும் ஒடுங்கிய உலகத்தை மீளத் தோற்றுவித்தற்கும் நிறுத்துதற்கும் அவனே உரியனென்பது தானே போதரும்.

அறுதியில் அரனென்னும் பெயரடையானும் ஒரேதுக் கூறிய வாறு. இன்னும் மீளவும், ஆதாரம் அதிகரணமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. பேரதிகரணமென விசேடித்தார், முதற்காரணமும் அதிகரணமாதலுண்மையின். இவையிரண்டு செய்யுளானும், பௌராணிகர் மதம்பற்றி நிகழுங் கடாவை முறையே ஆகம அளவை பற்றியும் பொருந்துமாறுபற்றியும் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இதனுனே பாஞ்சராத்திரிமதம் இரணியகருப்ப மதங்களைப் பரிகரித்தவாறுமாயிற்று. ௩௫

சொன்னஇத் தொழில்க ளென்ன காரணந் தோற்ற வென்னின்
முன்னவன் விளையாட் டென்று மொழிதலு மாம்உ யிர்க்கு
மன்னிய புத்தி முத்தி வழங்கவும் அருளால் முன்னே
துன்னிய மலங்கள் எல்லாம் துடைப்பதுஞ் சொல்ல லாமே. ௩௬

(உரை) சங்காரக்கடவுள் இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற முதலிய தொழில்களைச் செய்தற்குக் காரணம் யாதெனில், *"காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள் பற்றி, ஒருசாரார், அத்தொழிற்குக் காரணம் விளையாடற் கருத்தென்பர்; ஒரு சாரார், †"ஐயா நீ ஆட்கொண்டருளும் விளையாட்டின் உய்வார்கள் உய்யும் வகையெல்லாம் உய்ந்தொழிந்தோம்" என்பது முதலிய திருவாக்குக்கள்பற்றி, விளையாட்டென்றது, ஐங்கலப் பாரஞ்சுமத்தல் சாத்தனுக்கு விளையாட்டென்பதுபோல

* திருவாசகம் - திருவெம்பாவை - ௧௨.
† ஷை ஷை ௧௧.

அத்துணை யெளிதிற் செயப்படுதலை நோக்கியேயாகலின், அக்கருத்தும் உயிர்கட்குப் பெத்தகாலத்துச் சுவர்க்காதி போகமும் பதமுத்திகளும் முத்தி காலத்து வீடுபேறுங் கொடுத்தற் பயத்ததென்பர். அவ்விரண்டுந் தம்முள் முரணுமையான் உயிர்கள்மேற் சென்ற கருணையே ஆண்டைக்குக் காரணம்.

'மொழிதலும்' என்னும் உம்மை, எதிரது தழீஇயது; ஏனைய எண்ணும்மை. வழங்கவுமென்னும் உம்மையோடு இயைதற்கேற்பத் துடைப்பதாகவுமென ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. அருளால் என்பதனை மேலுங் கூட்டுக. காரணமென்னையெனக் கடாயினார்க்குப் பயன்கூறிவிடுத்தல் செப்புவழுவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; அருளாலெனவே வழங்கவுந் துடைப்பவும் வைத்த அவ்வருள் காரணமென்பது தாற்பரியமாகலின். அற்றாயினும், அனுக்கிரகம் ஒழித்தொழிந்த தொழில்களெல்லாம் பிறப்பிறப்புக்களிற் படுத்துத் துயருறுத்துவன வாகலின், அவற்றைச் செய்வது அருளாமாறு யாங்ஙனமெனின், அதற்கன்றே வருஞ்செய்யுள் எழுந்ததென்பது. ௩௬

அழிப்பிளைப் பாற்றல் ஆக்கம் அவ்வவர் கன்ம மெல்லாம்
கழித்திடல் நுகரச் செய்தல் காப்பது கன்ம வொப்பில் [ம்
தெழித்திடல் மலங்க ளெல்லாம் மறைப்பருள் செய்தி தானு
பழிப்பொழி பந்தம் வீடு பார்த்திடின் அருளே எல்லாம். ௩௭

(உரை) ஒடுக்கந் தோற்றம் நிலை மறைப்பு அருளென்னும் ஐந்தும், முறையே, இளைப்பாற்றலும், கன்மங் கழியுமுகத்தான் மலபாகம் வரச்செய்தலும், கன்மங் கழியுமாறு அதனை நுகர்வித்தலும், கன்ம வொப்பு வருவித்து மலங்களை முதிர்வித்தலும், பந்தம் விடுவித்தலுமாகிய உறுதிப்பயத்தனவாகலான், ஐந்தொழிலும் அருட்செயலேயாகலின், இவற்றுட் சில மறத்தொழிலேபோலுமெனப் பழித்தலை யொழிவாயாக.

மேன் முத்தொழில் கூறி ஈண்டு ஐந்தொழிலென்றல் மலைவாம்; பிறவெனின்,—ஆகாது; மறைப்பையும் அருளையும் நிலையிறுதிகளின் அடக்கி ஆண்டு முத்தொழிலென்றார், தம்முள் வேற்றுமையுடைமை பற்றி ஈண்டு ஐந்தொழி லென்றாராகலின்.

இவை இரண்டு செய்யுளானும், சங்காரக் கடவுள் செய்யுந் தொழில் மறமாய் முடியுமென்னும் நாத்திகர் மதமும், வீண்டொழி லென்னும் மாயாவாதிகள் மதமும், தன்பொருட்டென்னும் பரிணும வாதிகள் மதமும்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது சிறப்பிக் கப்பட்டது. இங்ஙனம் ஆறுசெய்யுளான் 'ஈறுமாகி மருவிடு'மென் றதனை வலியுறுத்தி இனி 'அநாதிமுத்த சித்துரு'வென்றதனை இரு பத்திரண்டு செய்யுளான் வலியுறுத்துகின்றார். ௩எ

அருவமோ உருவா ரூப மானதோ அன்றி நின்ற
உருவமோ உரைக்குங் கர்த்தா வடிவெனக் குணர்த்திங் கென்
அருவமும் உருவா ரூபம் ஆனது மன்றி நின்ற [னின்
உருவமும் மூன்றுஞ் சொன்ன ஒருவனுக் குள்ள வாமே. ருஅ

(உரை) ஐந்தொழில் செய்யும் முதல்வனுக்கு, வடிவம் இன்றி யமையாமையின், அவ்வடிவமாவது அருவமுதலிய மூன்றனுள் யாதெனின், அவனுக்கு அம்மூன்றும் வடிவேயாம்

இது சொற்பொருட்பின்வருநிலை. உள்ளவென்றது அன் பெறுத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல். சொன்னவொருவன் - அநாதி முத்த சித்துருவென மேற்கூறப்பட்ட ஒருவன். இதனானே, அநாதி முத்த சித்துருவாகிய சங்காரக்கடவுளுக்குத் தடத்த வடிவமிவை யென்பது கூறப்பட்டது. இனி இம்மூன்றற்கும் சிலர் கூறுங் குற்றங்களைப் பரிகரிப்பாராய், உருவத்தின்கட் கூறுங் குற்றம் பரிகரிக்கவே ஏனையவும் பரிகரிக்கப்பட்டனவாமென்னுங் கருத்தான் உருவத்தின்கண் ஆசங்கித்துப் பரிகரிக்கின்றார். ௩அ

நண்ணிடும் உருவ மென்னின் நமக்குள உருவம் போலப்
பண்ணிட ஒருவன் வேண்டும் இச்சையேற் பலரும் இச்சை
கண்ணிய உருவங் கொள்ளேம் யாம்பெருங் கடவுள் தானும்
எண்ணிய யோக சித்தர் போலுரு இசைப்பன் காணே. ருக

வித்தக யோக சித்தர் வேண்டுருக் கொள்ளு மாபோல்
உத்தமன் கொள்வ னென்னின் அவர்களி லொருவ னவன்

அத்தகை யவர்க ளெல்லாம் ஆக்குவ தருளா லங்கு
வைத்தது மாயை யென்னின் வடிவெலா மாயை யாமே. ௯0

(உரை) முதல்வனுக்கு உருவமுண்டென்னின், உருவமெல்லாம் ஒரு பெற்றியவாகலின் உருவமுடைய நம்மனோர்க்குளதாகிய பரதந்திரம் முதல்வனுக்கும் உளதாதல் வேண்டும்; அஃதன்றாயின் முதல்வனுக்குளதாகிய சுதந்திரம் நம்மனோர்க்கும் உளதாதல் வேண்டும். இனி, நம்மனோர்க்கும் யோகிகட்கும் உளதாய வேறுபாடு பெரிதாயினாற்போல, யோகிகள் முதலிய நம்மனோர்க்கும் முதல்வனுக்கும் உளதாகிய வேறுபாடு பெரிதாகலின், ஒப்புமை கூறுதல் பொருந்தாதெனின், அங்ஙனமாயினும், உருவடிவெல்லாம் ஒரு பெற்றியவாகலின், உருவத்தின் வேற்றுமையில்வழி அவ்வேறுபாட்டாற் போந்த பயன் என்னை?

'வித்தக யோகசித்தர் வேண்டுருக்கொள்ளுமாபோல் உத்தமன் கொள்வனென்னின்' என்றது அனுவாதஞ் செய்துகொண்டது. இவை இரண்டு செய்யுளுந் தடை; இனி விடை. ௩௯ - ௪0

மாயைதான் மலத்தைப் பற்றி வருவதோர் வடிவ மாகும்
மாயஆ ணவம கன்ற அறிவொடு தொழிலை ஆர்க்கும்
நாயகன் எல்லா ஞானத் தொழின்முதல் நண்ண லாலே
காயமோ மாயை யன்று காண்பது சத்தி தன்னால். ௪௧

(உரை) நீ அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது. அங்கிகளது ஏற்றத்தாழ்வால் அங்கங்களும் ஏற்றத் தாழ்வுடையனவன்றித் தம்முள் ஒப்பனவல்ல. அற்றேல், அவ்வேற்றத் தாழ்வுகள் என்னையெனிற்கூறுதும்: யோகிகள் நம்மனோரெல்லாரும் மலத்தைப்பற்றிக் கிடக்கும் பசுக்கள்; அதுவன்றியும் ஒன்றையேயறிதலும் ஒன்றையே செய்தலும் ஒன்றிலேமுதன்மையாதலுமாகிய அற்பஞானத்தொழின் முதலுடையராம்; முதல்வனோவான் அம்மல நீங்கிய அறிவில் தங்கி நின்று உணர்த்துவோனாகிய பசுபதி; அதுவுமன்றி எல்லா அறிவும் எல்லாத் தொழிலும் எல்லா முதன்மையும் உடையன். இங்ஙனம் அங்கிகட்குத் தம்முள் ஏற்றத்தாழ்வுண்மையின், அதற்கேற்ப மலத்தைப்பற்றிய பசுக்களுக்கு அதனோடியையபுடைத்தாய் ஏகதேச

அறிவைச்செய்யும் மாயை யுருவமும், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பசுபதிக்கு மல நீங்கியவுயிர்க்கு வியாபக அறிவைச் செய்யுஞ் சத்தி யுருவமுமாதலே அமைவுடைமையின் அங்கங்களினுந் தம்முள் ஏற்றத் தாழ்வுண்மை இனிது விளங்குதலான், அதனையறியாது, இச்சையேற் பலரும் இச்சையென்றும்,மாயையென்னில் வடிவெலா மாயையாகு மென்றுங் கூறுதல் அடாது.

தானென்பது அனுவதித்தலை யுணர்த்திநின்றது. பற்றி யென்பது பெயர். *"ஐந்தவித்தானாற்றல்" என்புழிப்போலப் பற்றிக் கென்னும் நான்கனுருபு விரித்துரைக்க. நாயகனெல்லா ஞானத் தொழின்முதல் நண்ணலானெனவே, உயிர்கள் ஒருஞானத் தொழின் முதலே நண்ணுவன என்பது பெற்றும். அகறல் நீங்குதல். ஆர்தல் பொருந்துதல்; அஃது உபசாரத்தாற் காரியத்தின்மேல் நின்றது. ஓகாரம் சிறப்பின்கண் வந்தது. ஏகதேச அறிவைச் செய்தல் ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய பொருட்கேயன்றி ஏனையதற்குரித்தன்று. வியாபக அறிவைச் செய்தல் வியாபகப்பொருட்கேயன்றி ஏகதேசப் படுந்தகுதியுடையதற்கு உரித்தன்று. ஆகலான், ஏகதேசத்தில் அறியும் பசுக்களுக்கு ஏகதேசப்படுந் தகுதியுடைய மாயையே உருவமாயிற்று; வியாபகமாயறியும் பசுபதிக்கு அதுபோல் ஏகதேசப்படுந் தகுதி யில்லாத சத்தியே உருவமாயிற்றெனக்கொள்க. இனி, ஆணவ மகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்க்கும் என்பதற்கு, வியாபகஞானத் தொழில்களை ஆணவமலந்தடுக்கு மென்றுரைப்பாருமுளர். முன்னும் பின்னும் பொருளியைபுபடுதற்கேலாது நின்றுவற்றுமாகலின், அஃதுரையன்மை யறிக. சக

சத்தியே வடிவென் றூலும் தான்பரி ணுமை மாகும்
நித்தமோ அழியும் அத்தால் நின்மலன் அருவே யென்னின்
அத்துவா மார்க்கத் துள்ளான் அலனிவன் அருமை தன்னைப்
புத்திதா னுடையை போல இருந்தனை புகலக் கேள்நீ. சுஉ

(உரை) அங்ஙனமாயினும், உருவமெல்லாங் கண்டிதப் பொருளாகலிற் பரிணமித் தழிவெய்துமது சிவசத்திக்குத் தகாமையால்

* திருக்குறள் - நீத்தார் பெருமை - ரு.

அநாதி முத்த சித்துருவாகிய முதல்வன் முதற்கட் கூறப்படும் அருவப் பொருளாதன் மாத்திரை யென்றலே அமைவுடைத்தெனின்,— ஆறத்துவாவையுங் கடந்த பொருளை அவற்றோடொப்ப வைத்து அங்ஙனங் கூறுதல் பொருந்தாது.

புத்திதானுடையைபோல இருந்தனை என்பது, இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி. அன்றென்பது பாடமாயின், அத்துவா மார்க்கத்துள்ளானென்பது, அத்துவா மார்க்கத்துள் ஒன்றாகக்கருதப்படானென்றுரைத்து, அன்றிவனென்பது அவ்வத்துவாக்களதியல்போடு மாறுபட்ட இவனென வினைத்தொகையாக வைத்துரைக்க. அன்றுதல் அப்பொருட்டாதல்; *" அன்றினார் புரமெரித்தார்க்கு " என்பதனுமறிக. அற்றேல், முதல்வன் அருவமேயெனில், அத்துவாக்களில் ஒருவனாய் முடியுமென்றல் யாங்ஙனமெனின், அது, வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும். சஉ

உலகினில் பதார்த்த மெல்லாம் உருவமோ டருவ மாகி
நிலவிடு மொன்றொன் றாகா நின்றஅந் நிலையே போல
அலகிலா அறிவன் றானும் அருவமே யென்னி லாய்ந்து
குலவிய பதார்த்தத் தொன்றாய்க் கூடுவன் குறித்திடாயே. சு௩

(உரை) ஆகாயம் முதலிய அருவப்பொருள் உருவத்தின் இயல்புடைய தாகாது; நிலமுதலிய உருவப்பொருள் அருவத்தின் இயல்புடைய தாகாது; சந்திரன் முதலிய அருவுருவப்பொருள் அருவியல்பே யுடையதுமாகாது, உருவியல்பே யுடையதுமாகாது. இங்ஙனம் ஆறத்துவாவுட்பட்ட பொருள்களெல்லாம் ஒன்று பிறிதொன்றின் இயல்புடையதாகமாட்டாது. ஆகலான், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனை அருவப்பொருளேயெனின், அவனுமவைபோல மாட்டாமை யுடையனெனப்பட்டு அவற்றுளொருவனாய் முடியும்.

உருவமோ டருவ மென்பதனை இரட்டுறமொழிந் துரைத்துக் கொள்க. ஒன்றினியல்பு ஒன்றுடைத்தாகா தென்பார், ஒன்றொன்றாகாவென உபசரித்தார். இவ்வாறுரையாதார்க்குச் சற்காரியவாதம் முரணுமாறுணர்க. இதனானே நின்மலன் அருவேயென்பார் மதமும்,

* பெரியபுராணம் - பூசலார் - க.

அருவுருவே யென்பார் மதமும் மறுக்கப்பட்டவாறுமாயிற்று. அஃது தங்ஙனமாக, சத்தியே வடிவென்றால் பரிணாமமாகவே அநித்தமுமாய் விடுமெனக் கூறிய குற்றத்திற்குப் பரிகாரமென்னையெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். சாஙு

பந்தமும் வீடு மாய பதபதார்த் தங்க ளல்லான்
அந்தமும் ஆதி யில்லான் அளப்பில ளுத லாலே
எந்தைதான் இன்ன னென்றும் இன்னதா மின்ன தாகி
வந்திடா னென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே. சுசு

(உரை) அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தை, கட்டு வீடென்னும் பதங்களையுடைய பசுபாச பதார்த்தங்களது இயல்புடையன் அல்லனாகலானும், எழுவாயிறுவாய் இலனாகலானும், அவையிலனாகவே அளவைகட்கெட்டாமையானும், அருவம் உருவம் அருவுருவமென்னும் முக்கூற்றுள் இன்னனுவனென்றுதான், அம்முக் கூறும் படும் விருத்தி பரிணாமம் விவர்த்தனம் என்பவற்றுள் ஒன்றிற்படுவன் படானென்றுதான் கூறுதற்கோர் ஆசங்கையுமில்லை. ஆசங்கையின்மையின் அதற்கு மறுமொழியாகிய பரிகாரமுமில்லை.

அருவமெல்லாம் உருவமாய்த் தோன்றுதலும் உருவமெல்லாம் அருவமாயழிதலும் ஒருதலை. அதுபற்றி அவை அளவைகட்கு வரம்பு படுவனவுமாம். அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய எந்தைக்குத் தோற்றக் கேடுகளின்மையானும், அவையின்மையின் அளவைகட்கு வரம்பு படாமையானும், அவன் முக்கூற்றுள் ஒருகூற்றினும் வைத்து மொழியப்படா னென்பார், அந்தமும் ஆதியில்லான் அளப்பிலனாத லாலே எந்தைதான் இன்னனென்று சொல்ல வழக்கொடு மாற்ற மின்றே என்றும், கட்டுவீடுகளிலனாகலின் எவ்வாறுமாமென்பார், பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான் இன்னதா மின்னதாகி வந்திடானென்றுஞ் சொல்ல வழக்கொடு மாற்றமின்றே யென்றும் கூறினார். எதிர்நிரனிறை. * "எந்தையாரவர் எவ்வகை யார் கொலோ" என்றருளிச் செய்த பாசுரமுமிது. பதபதார்த்த மென்றது குழைக்காது போல் இரண்டாம் வேற்றுமைத்தொகை.

* சம்பந்தர் தேவாரம் - திருப்பாசுரம் - ந.

பதம் அவ்வச்செவ்வி. ஆதியுமென்னும் உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அற்றேல், உருவமுடையாரெல்லாம் விகாரப்படுதலும் ஏகதேசமாதலுந் துடக்குறுதலும் உடையராதல் காணப்பட்டமையின், முதல்வனுக்கு உருவமுண்டாயின் அவையும் உளவெனப் பட்டு வழுவாமாலெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. ௬௪

குறித்ததொன் றாக மாட்டாக் குறைவிலன் ஆத லானும்
நெறிப்பட நிறைந்த ஞானத் தொழிலுடை நிலைமை யானும்
வெறுப்பொடு விருப்புத் தன்பால் மேவுதல் இலாமையானும்
நிறுத்திடும் நினைந்த மேனி நின்மலன் அருளி னாலே. ௬௫

(உரை) விகாரப்படுதற்குக் காரணம் பரதந்திரமும், ஏகதேசமாதற்குக் காரணஞ் சிற்றுணர்வுசிறுசெயல்களும், துடக்குறுதற்குக் காரணம் விருப்பு வெறுப்புக்களுமேயாகலின், அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன்மாட்டு அவ்வுபாதிகளின்மையின் அக்குற்றங்களுக்குச் சேயனாகிய அவன், ஆணவமகன்ற அறிவொடு தொழிலையார்த்து நிற்றலின், தான்நினைந்ததொரு திருமேனியைத் தனதாகக் கொண்டருளுவன்.

குறித்ததொன் றாகமாட்டாக் குறைவே பரதந்திரமாவதென் றறிக. அற்றேல், அக்குற்றங்களிலனாகிய முதல்வன் உருவமின்றி நின்றே எத்தொழிலுஞ் செய்ய வல்லுமாகலான், உருவங்கோடலாற் போந்த பயனென்னையெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுள் எழுந்ததென்பது. ௬௫

ஆரணம் ஆக மங்கள் அருளினால் உருவு கொண்டு
காரணன் அருளா னாகில் கதிப்பவ ரில்லை யாகும்
நாரணன் முதலா யுள்ள சுரர்நரர் நாகர்க் கெல்லாம்
சீரணி குருசந் தானச் செய்தியும் சென்றி டாவே. ௬௬

(உரை) உயிர்க்குத் தன்னுடம்பை இயக்குதற்கண் வேறோர் உருவம் வேண்டாமைபோல, அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தன்னுருவமாகியஉலகத்தைத் தொழிற்படுத்தற்பொருட்டு வேறோர் உருவம் வேண்டப்படுவதன் றாயினும், பிரளயாகலர் சகல

ரென்னும் பசுவர்க்கம் இரண்டும் முறையே முன்னிலையினும் படர்க்கையினும் நின்றுணர்த்திஞலன்றி உணரமாட்டாமையின், உயிர்வர்க்கங்கள் பொருளியல்புணர்ந்து வீடுபெறுமாறு வேதாகமங்களைக் கோவைபடச் செய்தற்பொருட்டும், அதனைக் குருபரம்பரையின்கண் வைத்தற் பொருட்டும், திருமேனி ஒருதலையான் வேண்டப்படும்.

கதித்தல் கதியடைதல். அற்றேல், இவ்வாற்ருல் அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வனுக்குத் தனுவுண்டாகவே, தனுவிற்குரிய தொழில் கரணம் புவனம் போகங்களும் உளவாமாகலின், அவை பற்றி நம்மனோர்போலச் சுட்டியுணரப்பட்டு வாக்குமனதீதனென்றல் வழுவாம்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. ௫௬

உருவருள் குணங்க ளோடும் உணர்வருள் உருவிற் றேன்றும்
கருமமும் அருள ரன்றன் கரசர ணுதி சாங்கம்
தருமரு ளுபாங்க மெல்லாம் தானருள் தனக்கொன் றின்றி
அருளுரு உயிருக் கென்றே ஆக்கினன் அசிந்த னன்றே. ௬௭

(உரை) அரன்றனுரு அருளாகலான், உயிர்கட்கு உணர்வளிப்பதாய அவ்வுருவிற் றேன்றுந் தொழில்களுங் குணங்களுமாகிய கரணமும் அருள்வடிவே; கைகால் முதலிய வுறுப்புக்களும் அருள்வடிவே; உபாங்கமாகிய புவனபோகங்களும் அருள்வடிவே; இவ்வருள் வடிவெல்லாம் உயிர்களின் பொருட்டன்றித் தன் பொருட்டன்மையான் இவை பற்றிச் சிந்திதனெயினும் அசிந்திதனே.

அருளுரு முன்னையது வினைத்தொகை; ஏனையது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. குணம் வாய்மை முதலியன. அவையே அவனுக்குச் சூலம் மழுமுதலிய படைக்கலமாகலின், அவை கரணமெனப்பட்டன. கரசரணுதி சாங்கந் தருமருளென்பது முன் வைக்கற்பாலதாயினும், செய்யுளாகலின் முறை பிறழவைத்தார். ஆதியென்றதனுல் ஏனை யங்கப் பிரத்தியங்கங்களுந் தழுவப்பட்டன. இவற்றைச் சாங்கமென்றது உபசாரம். அசிந்தனென்னும் வடசொல் அன்மொழித்தொகை. அன்றே அசை.

இவையொன்பது செய்யுளானும் முதல்வனுக்கு உருவத்திரு மேனி யுண்டென்பது பிறர் கூறுங் குற்றங்களான் இகந்துபடாமைக் காத்து வலியுறுத்தப்பட்டது.

இனி, சிந்திதனுகியும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்து முகத்தான், அவ்வுருவடிவின் பேதங்களும் அவற்றின்கண் நிகழுந் தொழில்களும் அவற்றுறுளுய பயன்களுந் தொகுத்துணர்த்துகின்றார்.

உலகினை இறந்து நின்ற தரன்உரு வென்ப தோரார்
உலகவ னுருவில் தோன்றி ஒடுங்கிடு மென்றும் ஓரார்
உலகினுக் குயிரு மாகி உலகுமாய் நின்ற தோரார்
உலகினி லொருவ னென்பர் உருவினை யுணரா ரெல்லாம். ருஅ

(உரை) சிந்திதனுயினும் அசிந்திதனேயென்பதற்கு, வேதத்துள் உருத்திரன் விச்சுவாதிகனென்றும், விச்சுவகாரணனென்றும், விச்சுவத்திற் கந்தரியாமியென்றும், விச்சுவரூபியென்றுங் கூறுஞ் சுருதிகளே சான்று.

மாயையில் தோன்றியொடுங்கும் உலகம், அதற்காதாரமாய் நின்ற முதல்வனுருவில் தோன்றி ஒடுங்கியதூஉமாமென்பது கிழங்கினின்றுந் தோன்றிய தாமரையைப் பங்கயம் என்பதனுனும் அறிக.

தேவரி னொருவ னென்பர் திருவுருச் சிவனைத் தேவர்
மூவராய் நின்ற தோரார் முதலுருப் பாதி மாதர்
ஆவது முணரார் ஆதி அரிஅயற் கறிய வொண்ணு
மேவுரு நிலையு மோரார் அவனுரு விளைவு மோரார். ருசு

(உரை) விச்சுவாதிகனென்பது முதலிய நான்கு சுருதிகளையும் முறையே வலியுறுப்பனவாய் அரியுமயனும் அடிமுடி தேடியறியா வண்ணம் நீண்ட திருவுருவின்நிலை கூறும் புராணவசனமும், மும்மூர்த்திகளுந் தன்னுறுப்பிற்றோன்றி நின்ற வடிவின் இயல்பு கூறும் புராணவசனமும், அவன் வடிவிலே விளைந்தவண்ணமே உலகிற்கு விளைவு கூறும் புராணவசனமும், அர்த்தநாரீசுர வடிவு கூறும் புராண வசனமுமாகிய இவையுமதற்குச் சான்று.

இவை யிரண்டு செய்யுளும் அசிந்திதன் என்றதற்கு உரையளவை காட்டியவாறு. உசு

போகியா யிருந்து யிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார்
யோகியா யோக முத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார்
வேகியா னற்போற் செய்த வினையினை வீட்ட லோரார்
ஊகியா மூட ரெல்லாம் உம்பரின் ஒருவ னென்பர். எ0

(உரை) முதல்வன்கொண்ட திருமேனிகளிற் சில திருமேனி போகவடிவமும், சில திருமேனி கோரவடிவமும், சில திருமேனி யோகவடிவமுமாகக் கொண்டது, முறையே, உயிர்கட்குப் போகம் புரிதற்பொருட்டும், வினையினை வீட்டுதற்பொருட்டும், யோககமுத்தி யுதவுதற்பொருட்டுமாம். ருO

ஒன்றொடொன் றொவ்வா வேடம் ஒருவனே தரித்துக் கொண்
நின்றலால் உலக நீங்கி நின்றனன் என்று மோரார் [டு
அன்றிஅவ் வேட மெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென் றோரார்
கொன்றது வினையைக் கொன்று நின்றஅக் குணமென் றோரார். எக

(உரை) அங்ஙனம் போகவடிவுங் கோரவடிவும் யோகவடிவுமாய்த் தம்முள் மாறுபட்ட பலவடிவம் ஒருவனே கொண்டுநிற்றலும், தம்முள் மாறுபட்ட அப்பலவடிவங்களும் அங்ஙனம் போகமும் வீடும் யோகமும் உதவுமுகத்தான் அனுக்கிரகமொன்றற்கே ஏதுவாதலும், தீமை செய்வது நன்மையைப் பயத்தலும், உலகத்தின் வைத்தறியப் படாத அதிசய நிலையாகலான், இதுவுமதற்குச் சான்று.

உலகினையிறந்துநின்றது அரனுருவமென்பதூஉம் ஈண்டினிது விளக்கியதூஉமாயிற்று. நிற்றல் நின்றலென விகாரம். அன்றிய வென்னும் பெயரெச்சவீறு விகாரத்தாற் றொக்கது.

இவையிரண்டு செய்யுளானும் அசிந்திதனுதற்கு ஏதுக் காட்டியவாறு. ருக

நாயகன் கண்ந யப்பால் நாயகி புதைப்ப எங்கும்
பாயிரு ளாகி மூடப் பரிந்துல கினுக்கு நெற்றித்
தூயநேத் திரத்தி னாலே சுடரொளி கொடுத்த பண்பில்
தேயமா ரொளிக ளெல்லாஞ் சிவனுருத் தேசதென்னார். எஉ

(உரை) அவ்வேடமெல்லாம் அருள்புரி தொழிலென்பதற்கு முதல்வி திருக்கண் புதைத்த திருவிளையாட்டின்கண் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்று.

நயப்பு - மகிழ்ச்சி. பாய்தல் - பரத்தல். தேயம் - உலகம். ருஉ

கண்ணுதல் யோகி ருப்பக் காமனந்நின் றிடவேட் கைக்கு
விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை ஓரார் மால்தான்
எண்ணிவேள் மதனை ஏவ எரிவிழித் திமவான் பெற்ற
பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிர்க்குப் பேரின்ப மளித்த தோரார். எங.

(உரை) பலவேறு வகைப்பட்ட அருள்புரிதொழிலும் அவ்வே டத்தை இன்றியமையாமைக்குக் கண்ணுதல் யோகிருந்துழி உலகத் தின்கண் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியே சான்று.

உலகினுக்குயிருமாய் நின்றவற்றை இவ்விருவகைத் திருவிளை யாட்டின்வைத்து இனிது விளக்கியதூஉமாயிற்று. 'ஒன்றேடொன் றுவ்வாவேடம் ஒருவனே தரித்துக் கொண்'டதும் இதனுட் கண்டு கொள்க.

இவையிரண்டு செய்யுளாயினும் மேலதனைக் கண்கூடாகத் தெளிவித்துச் சிந்திதனும் அசிந்திதனேயென்றதனை வலியுறுத்திய வாறு. சீகண்ட ருத்திரர்க்குரிய வடிவங்களும் பெயர்களுந் தொழில் களும் முதல்வனுக்கும் ஒப்பவுளவென்பது வாயுசங்கிதையுட் கூறப் படுதலின், ஈண்டுக் கூறியனவெல்லாம் முதல்வனுக்கு உரியனவேயா மெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே ஈண்டுக் கூறிய வடிவங்களெல் லாம் மகேசுரமூர்த்தம் இருபத்தைந்தனுள் வைத்தெண்ணப்பட்டன என்பது. ருங

படைப்பாதித் தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனையும் நூலும், இடப்பாக மாத ராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென் றும், அடைப்பானும் அதுவும் முத்தி யளித்திடு மியோகும் பாசந், துடைப்பானுந் தொழிலும் மேனி தொடக்கானேற் சொல்லொ ணாதே. எச

(உரை) ஆரணம் ஆகமமென்னுஞ் செய்யுளிற் கூறிப்போந்த உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி 'உலகவனுருவிற்றோன்றி யொடுங்கிடு' மென்பது முதலாக இங்ஙனங் கூறிப்போந்த தோற்ற மறைப்பு நிலை யருளிறுதியென்னும் ஐந்தொழில் செய்தற்கும் அவ்வடிவம் இன்றி மையாச் சிறப்பினவாய் வேண்டப்படும்.

படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தின் ஓதியவாறே, இயங்கியற் பொருளும் நிலையியற் பொருளுமாகிய உலகங்கள் முதல்வனது திரு

மேனியில் ஒவ்வோர் உறுப்புக்களினின்று தோன்றுமாறு செய்ய வேண்டுதலானும், மறைப்புக்கு ஊனநடனம் இயற்றவேண்டுதலானும், திதிக்கு மாதராளோடியைய வேண்டுதலானும், அனுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டவேண்டுதலானும், சங்காரத்திற்குத் தோன்றின முறையே அவ்வவ்வுறுப்புக்களின் ஒடுக்கவேண்டுதலானும், உபதேசமாத்திரைக்கேயன்றி இவற்றிற்கும் உருவத் திருமேனி இன்றியமையாச் சிறப்பினவென்பது கண்டுகொள்க. ஏனைத் தொழில்களைக் கிளந்து கூறுதலிற் படைப்பாதியென்பதற்குப் படைப்பாகிய ஆதித்தொழிலென் றுரைக்க. பத்தர்க்கருளும் பாவனையென்பது பத்தர்க்கு இருவினையொப்பின் அருளுதற் பொருட்டுச் செய்யும் பாவனையெனத் திரோதானத் தொழிலை யுணர்த்திற்று. பாவனையென்றார், அஃதவனுக்கு இயல்பன்மையின். நூலுமென்பது நூலைச்செய்யுமெனப் பெயரடியிற் பிறந்த பெயரெச்சவினையாய் இடப்பாகமாதராளுக்கு அடையாயிற்று. இவ்வாறன்றி, எண்ணும்மை யேற்ற சொல்லாகவே வைத்து, மேற்கூறிப்போந்த ஆரணவாகமங்களைப் பிரித்துக் கூட்டலென்னும் உத்தியால் ஈண்டுமுடன்வைத்து எண்ணினாரென் றுரைப்பினுமாம். பாசந்துடைப்பானுந் தொழிலென்றது ஈண்டுச் சங்காரத்தின்மேற்றென்பது, 'கொன்றது வினையைக்கொன்று நின்றவக்குண'மென்பதனான் அறிக. அடைப்பான் துடைப்பானென்பன பானீற்று வினையெச்சம். செய்யுளாகலின் முறைபிறழ வைத்தார். இவையனைத்துஞ் சுத்தமாயையிற் படுங் காரியங்களை நோக்கிக் கூறியதென் றுணர்க. 'உலகினை' யென்பது முதல் இவ்வேழு செய்யுளானும் மேலைச்செய்யுளின் அசிந்திதன் என்றதனை வலியுறுத்துமுகத்தான், அவ்வருளுருவின் பேதங்களும் அவற்றுறைய தொழில்களும் பயனும் அவை இன்றியமையாச் சிறப்பினவாமாறுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. ௫௪

உருமேனி தரித்துக் கொண்ட தென்றலும் உருவி றந்த
அருமேனி யதுவுங் கண்டோம் அருவுரு வான போது

திருமேனி உபயம் பெற்றேம் செப்பிய மூன்றும் நந்தங்
கருமேனி கழிக்க வந்த கருணையின் வடிவு காணே. எரு

(உரை) திருமேனியெல்லாம் ஒரு நிகரனவாகலின், ஏனையவர் உருவத் திருமேனி அருவுருவத் திருமேனிகளதுண்மையும் அவையும் அவ்வியல்பினவாமாறும் உருவத்திருமேனிக் கோதிய நயமே பற்றி அறியப்படும்.

உருவமெனப்படுந் தூலப்பொருட்கெல்லாம் அருவமெனப் படுஞ் சூக்கும அவத்தை ஒருதலையான் உண்டென்னுஞ் சற்காரியத்தின் இயல்புபற்றி, உருமேனி தரித்துக்கொண்டதென்றலும் உருவிறந்த அருமேனியதுவுங் கண்டோமென்றும், அவ்வருவம் எனப்படுஞ் சூக்குமப்பொருள் பின் உருவமெனப்படுந் தூலாவத்தை எய்தும்போது அவ்விரண்டற்கும் பொதுவாயதோர் அவத்தையும் உண்டென்பது, தானே போதருமென்பதுபற்றி அருவுருவானபோது திருமேனி யுபயம் பெற்றேமென்றும், வேறுபொருளன்மையான், அவையும் அவ்வுருவடிவோடு ஒக்குமென்பதுபற்றி, மூன்றும் நந்தங் கருமேனி கழிக்கவந்த கருணையின் வடிவென்றும் கூறினர். இதனானே ஏனைத் திருமேனிகளிரண்டினது உண்மையும் அவற்றதியல்பும் உருவத் திருமேனியோடுளதாகிய இயைபுபற்றிச் சாதிக்கப்பட்டன. ருரு

அத்துவா மூர்த்தி யாக அறைகுவ தென்னை என்னின்
நித்தனாய் நிறைந்த வற்றின் நீங்கிடா நிலைமை யானும்
சித்துடன் அசித்திற் கெல்லாம் சேட்டித னாத லானும்
வைத்ததாம் அத்து வாவும் வடிவென மறைக ளெல்லாம். எசு

(உரை) ஈண்டுக் கூறியவாற்றான் முதல்வனுக்குக் கருணை வடிவேயன்றி மாயை வடிவு இல்லையாயின், ஆகமங்களின் அத்துவாக்களாறும் முதல்வனுக்கு வடிவமென்ற தென்னையெனின்,— அது, எல்லாமாகி யல்லவா யுடனுமாம் இயல்புடைய முதல்வனுக்குத் தனது திரோதான சத்தியா னவற்றேடு உளதாகிய இயைபு நோக்கிக் கூறும் உபசாரமே யாம்.

அத்துவாவு மென்னும் உம்மை உபசார வடிவென்ப துணர்த்தி நின்றது. ருசு

மந்திர மத்து வாவின் மிகுத்தொரு வடிவ மாகத்
தந்தநெதன் அரனுக் கென்னில் சகத்தினுக் குபாதா னங்கள்
விந்துமோ கினிமான் மூன்று மிவற்றின்மே லாகி விந்துச்
சிந்தையா ரதீத மான சிவசத்தி சேர்ந்து நிற்கும். எஎ

சுத்தமாம் விந்துத் தன்னில் தோன்றிய ஆத லானும்
சத்திதான் பிரேரித் துப்பின் தானதிட் டித்துக் கொண்டே
அத்திறற் புத்தி முத்தி அளித்தலால் அரனுக் கென்றே
வைத்தவா மந்தி ரங்கள் வடிவென மறைக ளெல்லாம். எஅ

(உரை) அத்துவாக்களுள்ளும் மந்திர வடிவத்தைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, தலைமையும் பயனும்பற்றி விசேடவுரிமையாதல் நோக்கி.

சகத்தினுக்கு உபாதானங்கள் விந்து மோகினி மான் மூன்றுமென்றது அனுவாதம். ஆரதீதம் பண்புத்தொகை. சேர்ந்து சேரப்பட்டு. விந்துத்தன்னிற் றோன்றின என்பது 'விந்துத்தன்பால் வைகரியாதி' எனக்கூறிப் போந்தவாற்றானறிக. பிரேரித்தல் சாதகராவார் கணிக்குமாறு செலுத்துதல். அதிட்டித்தல் கணித்தபின் பயன் கொடுத்தற் பொருட்டு அவற்றை வாயிலாகக் கோடல். விசேடவுரிமையாதல்பற்றி அரனுக்கென்றே வைத்தவென்றார். நஎ - நஅ

மந்திர மதனிற் பஞ்ச மந்திரம் வடிவ மாகத்
தந்திரம் சொன்ன வாறிங் கென்னெனிற் சாற்றக் கேள்நீ
முந்திய தோற்றத் தாலும் மந்திர மூலத் தாலும்
அந்தமில் சத்தி யாதிக் கிசைத்தலு மாகு மன்றே. எகூ

(உரை) மந்திர வடிவுள்ளும் பஞ்சப்பிரம வடிவைச் சிறந்தெடுத்தோதியது, ஏனைய மந்திரங்கட் கெல்லாம் முற்படத் தோன்றி முற்படக் கொண்ட வடிவாதல் பற்றி.

தந்திரம் ஆகமம். இங்ஙனம் கூறிய அத்துவாமூர்த்தி மந்திர மூர்த்தி பஞ்சப்பிரம மூர்த்திகளெல்லாம் அவற்றைச் செலுத்தி நிற்குந் திரோதான சத்திக்கிசையச் செய்த உபசார வடிவென்பார், சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமென இறுதிக்கட் கூறினார். சத்தியாதியென்பது முன்பின்னாகத் தொக்க இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ஆதிசத்தியெனினுந் திரோதான சத்தியெனினும் ஒக்கும்.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. இவை நான்கு செய்யுளானும் முதல் வனுக்கு உபசாரத் திருமேனி இவையென்பது கூறப்பட்டது. 'அருவமோ'வென்பது முதல் இதுகாறுந்திருமேனியின் இயல்பு கூறு முகத்தால் அநாதிமுத்த சித்துருவாதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. அற்றேல் அயன் முதலியோரையும் அத்துவா மூர்த்திமான்களாக வைத்துத் தத்தம் எல்லையளவும் அவரவர் வடிவின் அத்துவநியாசஞ் செய்யுமாறும் ஆகமங்களின் விதித்தலின் அவருருவும் அரனுருவோ டொக்கும் போலுமெனின்,—அதற்கு விடை வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும்.

இங்ஙனம் 'மண்ணினிற் கடாதி'யென்பது முதன் 'மந்திர மதனில்' என்பதீறாகிய முப்பத்தொரு செய்யுளானும், முதற்செய் யுளின் 'ஈறுமாகி மருவிடும் அநாதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே' என்ற இரண்டாங் கூற்றை, அவ்வவர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி, இனித்'தான் முத'லென்ற மூன்றாங்கூற்றை அவ்வாறு வலியுறுத்துகின்றார். ௫௬

அயன்றன் ஐஆதி ஆக அரனுரு வென்ப தென்னை
பயந்திடுஞ் சத்தி யாதி பதிதலாற் படைப்பு மூலம்
முயன்றனர் இவரே யாயின் முன்னவ னென்னை முற்றும்
நயந்திடும் அவ்னி வர்க்கு நண்ணுவ தொரோவொன் றாமே. ௮௦

(உரை) அயனுருவம் அரியுருவம் முதலியவற்றையும் அரனுரு வோடொத்த உருவாக வைத்து வேதாகமங்களில் தத்தம் எல்லையள வும் அத்துவநியாசம் மந்திரநியாசம் முதலாயின விதித்தலின், சங் காரக்கடவுளோடொப்ப அவரும் முதல்வராவான் செல்வர்போலு மென மலையற்க. படைப்பாதிதொழில் செய்யுஞ் செனனி முதலிய சிவசத்திகள் ஒரோவொன்று அவர்மாட்டுப் பதிந்து நின்று செலுத் துதலான் அவ்வியைபுபற்றி வேதாகமங்களின் அவ்வாறு உபசரித்து ஓதப்பட்டன.

அற்றேல், ஒரு தொழிற்கு இருவராதல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அமைச்சர் முதலாயினார்க்கு அரசனையின்றி அமையாமை போல, அயனரி முதலாயினார்க்கு அரனருளையின்றி அமையாமை தருக்கமுகத்தான் விளக்குவார், படைப்புமூலம் முயன்றனர் இவரே

யாயின் முன்னவனென்னை என்றும், அரசனுக்கு அமைச்சர் முதலா யினோர்போல அரனுக்கு அயனரி முதலாயினோரும் வேண்டப்படுவ ரென்பது ஏதுமுகத்தான் விளக்குவார், முற்றுநயந்திடு மவனிவர்க்கு நண்ணுவதொரோவொன்றுமே என்றுங் கூறினார். உவமை, வருஞ் செய்யுளிற்பெறப்படும். ஐ அழகு. அஃதாகுபெயரான் அழகுடையுரு வத்தின் மேல்நின்றது. இரண்டனுருபாக வைத்துரைப்பார், முடிக் குஞ் சொல்லொடு இயைபின்மை நோக்கிலர். ஆகஅரனுருவென்னும் உவமைத் தொகை *பையரவல்குல் போல்நின்றது. ஆகம் உடம்பு. பயத்தல் படைத்தல். படைப்பு மூலம் படைப்பாதி யென்க. பயந் திடுஞ் சத்தியாதி பதிதலைப் பிரித்துவைத்துக் கூறுகின்றமையின், இவரேயென்னும் ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது. 'உரைத்த இத் தொழில்க'ளென்னுஞ் செய்யுள், பௌராணிகரை நோக்கி இயை பின்மை மாத்திரநீக்கி 'ஈறுமாகி மருவிடு'மென்றதனை வலியுறுத்தி யது. இஃது அநேகேசுரவாதிகளை நோக்கிப் பிறிதினியைபு நீக்கித் தான் முதலென்றதனை வலியுறுத்தியது. இவை இரண்டற்குந் தம் முள் வேற்றுமை. அற்றேல் அநேகேசுரவாதம் பரிகரித்தற்பொருட் டுப் பயந்திடுஞ் சத்தியாதியெனச் சத்திக்குப் பன்மை கூறவே, சத்திமான் ஒருவனுதல் செல்லாமையின், இது தேளுக்கஞ்சிப் பாந்தள் வாயின் விழுந்தாலொப்ப மறித்தும் அநேகேசுரவாதமாய் முடியும் போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கன்றே வருஞ் செய்யுள் எழுந்ததென்பது. கூ0.

சத்திதான் பலவோ வென்னில் தாநொன்றே அநேக மாக
வைத்திடுங் காரி யத்தான் மந்திரி யாதிக் கெல்லாம்
உய்த்திடு மொருவன் சத்தி போலரன் உடைய தாகிப்
புத்திமுத் திகளை யெல்லாம் புரிந்தவன் நினைந்த வாறும். அக

(உரை) அரசன் சத்தியொன்றே அமைச்சர் படைத்தலைவர் பாடிகாவலர் முதலாயினோர்மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட் டாற் பல வேறு வகைப்பட்டாற்போல, சிவசத்தியொன்றே அவ் வவர் மாட்டு நின்று செய்யுங் காரியவேறுபாட்டாற் செனனி

* சம்பந்தர் தேவாரம் - திருவாலவாய் - பண் - புறநீர்மை-ரு.

முதலியவாய்ப் பலவேறு வகைப்படும். சிவசத்தியொன்றேயென் பதும் அதுவே கடவுளர்மாட்டு நின்று நடாத்துமென்பதும் அமைச்சர் முதலாயினர் எவையெவை செய்யினும் அரசன் நினைந்தவா றன்றியாகாமைபோல, போகம் வீடுபேறுகளெல்லாம் அரன் நினைந்தவாறன்றி யாகாமைபற்றி அறியப்படும்.

தாமென்றே அரனுடையதாகிக் காரியத்தால் அநேகமாக வைத்திடுமென இயையும். அரன் நினைந்தவாறன்றி யாகாமை, தக்கன் வேள்வி, மார்க்கண்டி வாழ்நாள், ஆலாலத் தோற்றரவு முதலியவற்றால் இனிது விளங்கக் கிடைத்தலின், வகுத்துக் கூறு ராயினர். அற்றேல், ஈண்டுக் கூறியவாற்றாற் சேனனிமுதலிய பேதமெல்லாஞ் சிவசத்திக்குத் தடத்த மென்றாயவழிச் சொரூப மென்னையோவெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யு ளெழுந்ததென்பது. ௬௧

சத்திதன் வடிவே தென்னில் தடையிலா ஞான மாகும்
உய்த்திடு மிச்சை செய்தி இவைஞானத் துளவோ வென்னின்
எத்திற ஞான முள்ள தத்திற மிச்சை செய்தி
வைத்தலான் மறைப்பில் ஞானல் மருவிடுங் கிரியை எல்லாம். ௬௨

(உரை) உயிர்கட்கு அனுக்கிரகமாத்திரங் குறித்துப் பொது வகையானறிந்தும் அறிவித்து நிற்பதாகிய ஞானமொன்றே சிவ சத்தியின் சொரூபம். அதுவே'பராசத்தியெனப்படும். அந்த ஞானம், உயிர்கட்கு மலபாகம் வருதற்பொருட்டு ஐந்தொழில் செய்தலைக் குறித்துச் சிறப்புவகையான் வியாபரிக்குங்கால், ஒருகூற்றானே திரோதான சத்தியென நின்று இச்சா ஞானக் கிரியையென முத் திறப்பட்டு வியாபரிக்குமாகலான், இச்சைகிரியைகளும் ஞானத்தின் வேறன்மையாற் காரியத்தால் அநேகமாகிய சேனனிமுதலிய வியா பார சத்திகளெல்லாம் முற்கூறப்பட்ட பராசத்தி ரூபமாகிய ஞான மொன்றான் உளவாவனவேயாம்.

தடை தடுத்தல்; மறைப்பென்றதும் அது. தடுத்தற்குச் செயப்படுபொருள் வருவித்துரைக்க. தடையிலா ஞானமெனவே, தடைசெய்யும் ஞானமும் உண்டென்பது போந்தமையின், அதுவே

திரோதானசத்தி யெனப்படும். இதனுற் பஞ்சசத்திகளுங் கண்டு கொள்க. ஞானத்துள் என்புழி, நீக்கப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு விரித்துரைக்க. உளவாதல் ஈண்டுத் தோன்றுதன் மேற்று. ஏனையபோலத் தோன்றினவல்ல என்பார், எத்திற ஞான முள்ள தத்திறம் இச்சை செய்தியென்ருர். ஞானத்தின் வியாபார விசேடங்களே அவையென்பதாம். *"நீடு பராசத்தி நிகழிச்சா ஞான நிறைகிரியை தர" என்றதூஉம், †"கிரியையறி விச்சை கிளந்த சத்தியேதோ - பெரியபரா சத்தியெனப் பேசாய்" என்ற தூஉம் இக்கருத்தே நோக்கியென்க. ஞானமென்பது அம்முக் கெட்டுருபேற்று ஞானுலென நின்றது. அம்முக் கெடுதல் ‡"பெற்ருென் றுயர்த்த பெருமான்", §"கோணுகணையான்" என்ருற் போல்வனவற்றுள்ளுங் காண்க. அத்துச்சாரியை விகாரத் தாற்ருெக்கதெனினுமாம். கிரியை வியாபாரம். இதனுற்போந்த பொருளென்னையெனின், அது, வருஞ்செய்யுளிற் கூறப்படும். கூஉ

ஒன்றதாய் இச்சா ஞானக் கிரியையென் ருெருமூன் ருகி
நின்றிடுஞ் சத்தி இச்சை உயிர்க்கருள் நேச மாகும்
நன்றெலாம் ஞான சத்தி யால்நயந் தறிவன் நாதன்
அன்றருட் கிரியை தன்னுல் ஆக்குவன் அகில மெல்லாம். அரு

(உரை) பராசத்தியாவது, தடையிலா ஞானமெனப் பொதுமை யான் ஒன்ருய், இச்சாஞானக்கிரியையென வியாபார பேதத்தான் மூன்ருய், அவையே மற்றுமவ்வக்காரிய பேதத்தாற் பலதிறப்படும். அம்மூன்றும் முறையே, உயிர்கட்கு மலத்தை நீக்கிச் சிவத்தையளித் தற்கண்ணுளதாகிய கருணையும், அதற்குச் செய்யக்கடவதான உபா யங்களை யெல்லாம் அறியுமறிவும், அவற்றையவ்வாறே சங்கற்பித்துச் செய்யுஞ் சங்கற்பமுமாம்.

---

* சிவப்பிரகாசம் - கச.

† துகளறுபோதம் - சஉ.

‡ சம்பந்தர் தேவாரம் - திருப்பாசுரம் - கக.

§ ௸ - கோயில் - குறிஞ்சி - க

*"உள்ளியதெல்லாம்" என்றாற் போல நன்றெலா மென்பது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். நன்மை உபாயம். அன்று அறிந்த போதே யென்க. இவை நான்கு செய்யுளானும், 'அயன்றனையாதி யாக அரனுரு' வென்றல் பற்றியுஞ் சத்திபலவாதல் பற்றியுந் தாமொருவனே முதற்கடவுளென்றல் செல்லாதென்னும் அநேகேசுரவாதி மதத்தை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் தான் முதலென்றது வலியுறுத் தப்பட்டது. ௬௩

சீவனும் இச்சா ஞானக் கிரியையாற் சிவனை யொப்பான்
ஆவனென் றிடின்அ நாதி மலம்இவற் றினைம றைக்கும்
காவல னிவன்செய் கன்மத் தளவினிற் கொடுப்பக் காண்பன்
பாவியாம் புத்தி முத்திப் பயன்கொளும் பண்பிற் றாகும்.௬௪

(உரை) இச்சை முதலிய மூன்றும் முதல்வனோடொப்ப உயிர்க்கும் உளவென்பது மாத்திரையேபற்றி உயிர்களும் முதல்வனோடொக்கும் போலுமென மலையற்க; இவை அவைபோலன்றிக் கேவலத்தின் மூலமலத்தான் மறைபடுதற்குரிய தன்மையும், சகலத்திற் கன்மத்தளவின் ஏகதேசப்பட்டு நிகழ்தற்குரிய தன்மையும், அக்கன்மத்தால் வரக்கடவதாகிய போகப் பயன்போலச் சுத்தத்தின் அதனின் வேறாகிய முத்திப் பயனும் முதல்வன் கொடுப்பவே கொள்ளுமுரிமைத்தன்மையும் உடைமையான்,இத்தன்மைகளில்லாத முதல்வனுடைய இச்சாஞானக்கிரியைகளோடு இவற்றிடை வேற்றுமை பெரிதாகலின்.

பண்பு தன்மை. பாவி வடசொல். புத்திபோலென்னும் உவமவுருபு விகாரத்தாற்றொக்கது. இங்ஙனம் உரையாதார் கன்மத்தளவினிற் கொடுப்பக் காண்டலே புத்திப்பயன் கோடலென்பதுணர்ந்திலர். இதனானே, சிவசமவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றாயினும், ஆகமங்களின் இலயசிவன் போகசிவன் அதிகாரசிவனெனச் சிவப்பன்மை கூறுதலின் தான் முதலென்று ஒருபொருள்மேல் வைத்தோதுதல் அமையாது

* திருக்குறள் - வெகுளாமை - ௧.

போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ்செய்யுட்கள் எழுந்தன என்பது. கூ௫

ஞானமே யான போது சிவன்தொழில் ஞான மொக்கின்
ஈனமில் சதாசி வன்பே ரீசனுந் தொழில தேறின்
ஊனமேற் கிரியை வித்தை உருத்திரன் இலய போகம்
ஆனபே ரதிகா ரத்தோ டதிகர ணத்த னாமே. அ௫

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த சிவசத்தி மூன்றனுள், யாண்டுமொருபெற்றித்தாய் வியாபரிக்கும் இச்சையையொழித் தொழிந்த ஞானக்கிரியைகளிரண்டும், தனித்தனி வியாபரித்தலானும், ஒத்து வியாபரித்தலானும், தம்முளேறிக் குறைந்து வியாபரித்தலானும், சிவஞ் சத்தி சதாசிவம் மகேசுரஞ் சுத்தவித்தையென்று ஐவகைப்பட்டு, இலயம் போகமதிகாரமென மூன்றாயடங்கு மவத்தைகளையும், அவத்தைக் கேதுவாய் அங்ஙனம் வேறுபட்ட ஆதாரங்களையுமுடையனாய உருத்திரனொருவனே அவ்வப்பெயர் பெற்று நிற்பன்.

உருத்திரனுமென இயையும். ஈண்டு உருத்திரனென்றது மா சங்காரக் கடவுளாகிய பரமசிவனே; அவனுக்கும் உருத்திரனென்னும் பெயருண்மையின். அவ்விலயபோகமெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க. ஆனபோ தென்பதனையும் பிரிநிலை ஏகாரத்தையுந் தொழில் என்பதனோடுங் கூட்டுக. பின்வந்த ஞானஞ் சத்திக்குப் பரியாயப்பெயராய் நின்றது. ஒக்கிலென்பதற்கு, இவ்விரண்டுமென எழுவாய் வருவித்துரைக்க. பேரீசன் மகேசனென்னும் பொருட்டு. ஆதாரம் அதிகரணம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி என்பது மேலும் உரைத்தாம்; கடைப்பிடிக்க. அற்றேல், அவ்விலயபோக அதிகாரங்கட்கு ஏதுவாய்நின்ற அதிகரணங்கள் யாவை அவற்றியல்பென்னையோ எனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். கூ௫

வித்தையோ டீசர் சாதாக் கியஞ்சத்தி சிவங்கள் ஐந்துஞ்
சுத்ததத் துவஞ்சி வன்தன் சுதந்திர வடிவ மாகும்
நித்தமென் றுரைப்பர் கால நீங்கிய நிலைமை யாலே
வைத்திலர் முற்பிற் பாடு வருவித்தார் கருமத் தாலே. அ௬

(உரை) அவ்வவ்வியாபாரங்கட்கு இடமாய் ஐவகைப்பட்டு மேற் கூறிப்போந்த அவ்வப்பெயரே பெயராக உடையனவாஞ் சுத்த தத்துவம் ஐந்தும் அவ்விறைவனுக்குச் சுதந்திரமாகிய அதிட்டானமுமாம். முன் பின்னாக நிகழும் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளின் வியாபார பேதம்பற்றி இவற்றிற்கு முற்பிற்பாடு கூறப்படினும், இவ்வைந்துந் தோன்றிய பின்னர்த் தோன்றுவதாய காலதத்துவம் இவற்றது தோற்றத்திற்கு ஏதுவாகாமையிற் காலம்பற்றி முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாது, காலவரையறையைக் கடந்து நிற்றலால்; அதுபற்றி இவை சிவனுக்கு நித்திய அதிட்டானமென்றுரைக்கப்படும்.

அநந்ததேவர் முதலியோர் வாயிலாக நின்று அதிட்டிக்கப்படும் ஏனை மாயேயம் போலன்றித் தானே அதிட்டிக்கப்படுதலின், இவை சுதந்திர வடிவமெனப்பட்டன. அதிட்டானத்தை வடிவமென்று உபசரித்தார். தோற்றக் கேடுகளுடையனவாய தத்துவங்கள் இறைவனுக்குச் சுதந்திர வடிவமாமாறு யாங்ஙனமென்னுங் கடாவை ஆசங்கித்து, நித்தமென் றுரைப்பர் என்றும், நித்தமாதற்கேதுக் கூறுவார் காலநீங்கிய நிலைமையாலென்றும், அற்றேற் காலநீங்கியவழி இவற்றின் தோற்றத்திற்கு முற்பிற்பாடு கூறுதல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி ஈண்டு முற்பிற்பாடு கூறியது காலம்பற்றி அன்றென்பார் வைத்திலர் முற்பிற்பாடு வருவித்தார் கருமத்தாலென்றுங் கூறினர். ஈண்டுக் கருமமென்றது மேலைச் செய்யுளிற் கூறிய வியாபார பேதங்களை. அந்த வியாபாரங்கட்குக் காரணங் கலையித்திரியெனப் பெயர்பெற்றுக் காலத்தானமாய் நிற்குஞ் சிவசத்தியேயாகலின், ஆண்டுக் காலமின்மைபற்றி முற்பிற்பா டுண்மைக்கு இழுக்கின்மையும் அறிக. அற்றேல் இலயசிவன் முதலிய மூவருந் தம்முள் வேறென்றாது சுத்த சிவனொருவனே இவ்வதிகரணங்களைப்பற்றிய வியாபார பேதத்தால் அங்ஙனம் மூன்றவத்தை எய்துவனெனின், விகாரியாவான்போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. ௨௨

ஒருவனே இராவ ணாதி பாவக முற்றுற் போலத்
தருவனிவ் வுருவ மெல்லாம் தன்மையும் திரியா னாகும்

வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பும்
இருமையும் போலமன்னிச் சிவத்திஞே டியைந்து நிற்கும். அஎ

(உரை) ஒருவன் கூத்திற்குரிய பல வேடங்கட்டி நடித்தாஞயி ஞுந் தன் தன்மையிற் சிறிதுந் திரியாமைபோல, முதல்வன் ஐந் தொழிற்குரியனவாய் இங்ஙனம் கூறிப்போந்த பேதமெல்லாம் எய்தி யும் அவ்வேறுபாடெல்லாங் குணகுணி பாவமாய் உடன்நிற்குந் தனது சத்தியிற் காணப்படுவனவாகலின், அதுபற்றித் தன் தன்மை வேறுபட்டு விகாரியாவா னல்லன்.

ஏகாரந் தேற்றம். தன்மையும் என்னும் உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. இருமையென்றது ஈண்டெண்ணின்மேல் நின்றது. சத்தி யிற் காணப்படுவனவற்றைச் சத்தியென் றுபசரித்தார். அற்றேல், தனது சத்தியிற் காணப்படுவது தனக்காமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படும். கூஎ

பொன்மைநீ லாதி வன்னம் பொருந்திடப் பளிங்க வற்றின்
தன்மையாய் நிற்கு மாபோல் சத்திதன் பேத மெல்லாம்
நின்மலன் தாஞய்த் தோன்றி நிலைமையொன் றுயே நிற்பன்
முன்னருட் சத்தி தன்பால் முகிழ்க்குந்தான் முளையா னன்றே. அஅ

(உரை) பொன்மை நீலாதிகளைத் தன்னிறமே பற்றத் தானும் அத்தன்மைகள் அனைத்துமாய்த் தோன்றி வேற்றுமையின்றி நிற்கும் படிகம்போல, முதல்வனுந் தனது சத்தியிற் காணப்படும் அப்பேத மெல்லாந் தாஞகத் தோன்றி வேற்றுமையின்றியே நிற்பன்; அவன் யாண்டுஞ் சத்தியினிடமாகவே தோன்றுவானன்றித் தாஞக வேறு தோன்றுஞகலான்.

வன்னம் படிகநிறம். ஏகாரந் தேற்றம். தன்னென்றது இடைச் சொல். கிரியை தன்ஞலாக்குவன் என்றுற்போல. ஆகவெண வருவித்துரைக்க. இவை நான்கு செய்யுளானுஞ் சிவபேத வாதிகள் கூறுங் கடாவை ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது சாதிக்கப்பட்டது. 'இம்முத்திறத்தொன்பது செய்யுளுந் தான்முதல்' என்றதனை வலி யுறுத்தியவாறு. கூஅ

சத்தியுஞ் சிவமு மாய தன்மைஇவ் வுலக மெல்லாம்
ஒத்தொவ்வா ஆணும் பெண்ணும் உணர்குண குணியு மாகி
வைத்தனன் அவளால் வந்த ஆக்கமிவ் வாழ்க்கை யெல்லாம்
இத்தையும் அறியார் பீட லிங்கத்தி னியல்பு மோரார். அசு

(உரை) இறைவன் இவ்வாறு சத்தியுஞ் சிவமுமெனத் தன்னுள்ளே இருவேறு வகைப்பட்ட தன்மைகள் வைத்தலானன்றே, பலவேறு வகைப்பட்ட உயிர்வடிவங்களனைத்துங் குறியானுங் குணத்தானும் ஆண்பெண்ணென அவ்வவியோனிக்குள் இருவேறு வகையாயடங்கித் தம்முட் கூடிக் களித்து வாழா நின்றனவாகலான், இப்படியே ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்வுகளெல்லாஞ் சிவசத்தி மணந்ததனாலாகிய வாழ்வென்பதறியப்படும். அச்செலாம் இலிங்காங்க பகாங்கமாம்படி சிவமுஞ் சத்தியுங் கொண்டருளிய பீடலிங்கவடிவமே அங்ஙனம் இருவேறு வகைப்பட வைத்ததனைக் கண்கூடாக அறியச்செய்தல் சான்று.

ஒத்தொவ்வாமையாவது, அவ்வப் பிறப்புக்கியைய வடிவங்களெல்லாம் ஒத்துங் குறிகுணங்கள் ஒவ்வாது இருவேறு வகைப்படுதல் ஆண்பெண்ணென்பன குறியுணர நின்றன. உணர்குண குணியுமாகி யென்பது, அவ்வக்குறிகட்கேற்ப உணரப்படும் இருவேறுவகைக் குணங்களையுடைய குணியுமாகியென்பதாம். இருவேறுவகைக் குணமுடையனவாதலாவது, ஆணெனப்பட்டன எல்லாம் ஆண்மைக் குணமும், பெண்ணெனப்பட்டன எல்லாம் அமைதிக் குணமும் உடையனவாதல். ஈண்டுக் குணியென்றது வாளாபெயராய் நின்றது, கரிகரம் பணிபணம் என்றாற்போல. ஈண்டுக் கூறிப்போந்த வாழ்க்கையாவன, உலகமெல்லாம் அவயவப் பகுப்புடையனவாதலும், முத்தொழிலுடையனவாதலும், கருத்தாவையுடையனவாதலும், சங்காரக் கடவுளினின்றுந் தோன்றுவனவாதலும், அவனையே முதற்கடவுளாக வுடையனவாதலும் என்னுமிவை. இதனானே, தான்முதலாதலைக் கண்கூடாக விளக்கு முகத்தான் முதல்வனுக்குரிய பொது வியல்பனைத்துந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன.

சிவன்அரு உருவும் அல்லன் சித்தினோ டசித்தும் அல்லன்
பவமுதல் தொழில்க ளொன்றும் பண்ணிடு வானும் அல்லன்
தவமுத லியோக போகம் தரிப்பவ னல்லன் தானே
இவைபெற இயைந்து மொன்றும் இயைந்திடா இயல்பினனே. ௬௦

(உரை) ஈண்டுக் கூறிப்போந்தவை யனைத்தும் முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமாதலின், சொரூபலக்கணமெனப்படுந் தன்னுண்மை இவற்றின் வேறாம்; அஃது உண்மையதிகாரத்திற் பெறப்படும்.

இதனானே முதல்வனுக்குரிய சிறப்பியல்பு தொகுத்துக் கூறப் பட்டது. ௭௦

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

முதற் சூத்திரத்தின் ' ஈறுமாகி மருவிடு ' மென்றதன்கட்படும் அவாய் நிலையை நிரப்புதற்குப் புனருற்பவமாமாறுணர்த்து முகத் தானே ஆண்டுலகிற்கு நிமித்தகாரணனாகிய பதியுண்மைக்கு அளவை கூறிய ஆசிரியர், காரணமாதற் பொதுமையான் இயை புடைய ஏனைத் துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மைக்கு அளவையும் அவற்றாற் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

உலகெலா மாகி வேறாய் உடனுமாய் ஒளியாய் ஓங்கி
அலகிலா உயிர்கள் கன்மத் தாணையின் அமர்ந்து செல்லத்
தலைவனாய் இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்த லின்றித் தானே
நிலவுசீர் அமல னாகி நின்றனன் நீங்கா தெங்கும். ௬௧

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த சிவன், புனருற்பவஞ் செய்யுங்கால் உயிர்களிடத்து உடலுயிர் கண்ணருக்கன் அறிவொளிபோற் பிறிவரு மத்துவிதமாய் அவ்வவ்வுயிர்களின்வழி நிற்பதாகிய சத்திரூபமாகியும், தனதாணையான் வரும் இருவினைக்கேற்ப அவ்வுயிர்கள் ஐந்தொழிலிற் பட்டுச் செல்லுங்கால் அவ்வைந்தொழில் நடாத்துவதாகிய பதிரூப மாகியும், அத்தன்மைகளின் வேறாய் அவற்றோடுந் தாதான்மியமாய், எவ்விடத்துந் தானே சொயம்பிரகாசரூபமாம் இயல்புடையனாய் நிற்பன்.

அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய முதல்வன், ஒன்றினுந் தோய்வின்றித் தானே சொயம்பிரகாசமாய் நிற்குந் தன்னுண்மையிற் சிவமெனவும், 'உலகெலாமாகி வேறாயுடனுமாய்' இவ்வாறுயிர்களின்வழி நிற்குந் தன்மையிற் சத்தியெனவும், தாதான்மியத்தான் இருதிறப்பட்டு, பின் ஐந்தொழில் செய்யுந் தன்மையிற் பதியெனப் பெயர் பெற்று நிற்பனென்னுஞ் சிவாகமநூற் றுணிபுணர்த்துவார், இவ்வாறு பகுத்தோதினர். ஈண்டுலகமென்றது உயிர்களை. ஒளியென்றது சத்தியை. தலைவனெனினும் பதியெனினும் ஒக்கும். நீங்காமை தாதான்மியம். இச்செய்யுள் முதனூல் இரண்டாஞ் சூத்திரம்போல் நாற்கூற்ற தாமாறு கண்டு கொள்க. க

ஒன்றென மறைக ளெல்லாம் உரைத்திட உயிர்கள் ஒன்றி
நின்றனன் என்று பன்மை நிகழ்த்துவ தென்னை யென்னின்
அன்றவை பதிதான் ஒன்றென் றறையும்அக் கரங்கள்தோறும்
சென்றிடும் அகரம் போல நின்றனன் சிவனுஞ் சேர்ந்தே. கஉ

(உரை) வேதத்துள் ஆன்மா ஏகனேயென்பதற்குப் பரமான்மா ஒருவனே யென்பது தாற்பரியமாகலான் அதுபற்றி முரணுதலின்மையான், மேலைச் செய்யுளின் வேறாயென்றதூஉம், ஒன்றாகிய அகரம் பலவெழுத்துக்களின் விரவிநிற்றல் காணப்படுதலின், ஒருவனாகிய பரமான்மாப் பலவுயிர்களின் விரவிநிற்றல் யாங்ஙனமென்னும் ஆசங்கைக்கு இடமின்மையான், உடனுமாயென்றதூஉம் அமைவுடையன.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. உ

உருவொடு கருவி யெல்லாம் உயிர்கொடு நின்று வேறாய்
வருவது போல ஈசன் உயிர்களின் மருவி வாழ்வன்
தருமுயி ரவனை யாகா உயிரவை தானு மாகான்
வருபவ னிவைதா னும்யும் வேறுமாய் மன்னி நின்றே. கங

(உரை) முதல்வன் அங்ஙனம் வேறாகியும் உலகெலாமாகி நிற்றல் அமைவுடைத்தென்பது உடம்பின்கண்ணதாகிய உயிரியல்பின் வைத்துக் கண்டுகொள்க.

ஐ சாரியை. அவை பகுதிப்பொருள் விகுதி. நின்று வருபவ னென இயையும். இவையிரண்டு செய்யுளானும், பேதவாதம் பேதாபேதவாதம் அபேதவாதமாகிய முக்கூற்று மதங்களையும் பரி கரித்து, 'உலகெலாமாகி வேறாய் உடனுமாய்' என்ற முதற்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது. இன்னும் இதன்கட்படுங் கடா விடைகளெல்லாம் முன்னர் விரித்துக் கூறப்படுமென்பதுபற்றி ஈண்டு விரித்திலர். இனி ஒளியாயோங்குதற்கட்படுங் கடாவிடை களே மேலைச்சூத்திரத்துள் இயைபுபற்றிக் கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டுத் தெரித்திலர். அஃதங்ஙனமாக, முதல்நூற்பொருளை முத னூலிற் கிடந்தவாறன்றித் தொகுத்தன் முதலிய நால்வகையாப்பி னுள் ஒன்றுபற்றிச் செய்தலன்றே வழிநூலாவது; அவ்வாறன்றி, 'அன்றவை பதிதானென்றென்றறையும்' எனவும், உருவொடு கருவி யெல்லாமெனவும், பிறாண்டுஞ் சிலவற்றை முதனூலிற் கிடந்த வாறே கூறுதல் வழிநூற்கு மரபன்று போலுமெனின், *"முன் னோர் மொழி பொருளேயன்றி அவர் மொழியும் - பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கு—முன்னோரின் - வேறுநூல் செய்து மெனும் மேற்கோளில் என்பதற்குங் - கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்" என்பவாகலின், அப்பயன்பற்றி ஒரோவழி யாங்ஙனங் கூறுதலும் வழிநூற்கு மரபாமென விடுக்க. இதனானே கூறியது கூறலென்னும் வழுவின்மையுங் கண்டுகொள்க.

இனி நாற்பத்தேழு செய்யுளான் 'அலகிலாவுயிர்கள் கன்மத் தாணையினமர்ந்து செல்ல'வென்ற இரண்டாங்கூற்றை அவ்வவர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்துகின்றார். ௩

இருவினை இன்பத் துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்தி றந்து
வருவது போவ தாகும் மன்னிய வினைப்ப லன்கள்
தருமரன் தரணி யோடு தராபதி போலத் தாமே
மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களும் மறுமைக் கண்ணே. ௬௪

(உரை) மேற் கூறிப்போந்த உயிர், முற்பிறவியிற் செய்யப்பட் டுக் கிடந்த இருவினைக்கீடாக இப்பிறவியின் வரும் இன்பத்துன்ப

---

* நன்னூல் - பொதுப்பாயிரம் - ௯.

நுகர்ச்சியான் மேலும் வினையேறுதலின் அதனுன் மீளமீளப் பிறந் திறத்தலும் துறக்க நிரயங்களிற் சென்று மீள்தலும் உடைத்தாகலான், உடம்போடு நிலைபெறும் அவ்வினைப்பயன்களை மருத்துவனும் வேந்தனும்போல முதல்வனே அவ்வுயிர்க்குத் தனதாணையாற் கூட்டுவன். அவ்வாறன்றிச் சடமாகிய அவை தாமே மறுமைக்கண் வந்து கூடமாட்டா.

தரணமென்னும் வடமொழி, கடத்தலென்னும் பொருட்டாகலான், நோயைக் கடப்பித்தலின் மருத்துவனுக்குத் தரணியெனக் காரணக் குறியாயிற்றென்பது; அற்றாகலினன்றே மருத்துவன் உரைத்த நூலினென முன்னர் வகுத்துக் கூறுவாராயினரென்பது. இதனானே முதல்வன் அவ்வாறு மூவகையுமாய் நிற்றலானாய பயன் இதுவென்ப துணர்த்து முகத்தான் இரண்டாங் கூற்றின்கட் படுமியல்பெல்லாந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. சு

இருவினை யென்னை இன்பத் துன்பங்கள் இயல்ப தென்னின்
ஒருதன்மை இயல்புக் குள்ள தொருவனுக் கிரண்டு செய்தி
வருவதென் மலருந் தீயும் மருவலின் வாசம் வெம்மை
தருவதென் நீரென் செய்து தானியல் பாகு மன்றே. கூரு

தன்னியல் பொழியப் பூவும் தழலும்வந் தணைய நீரின்
மன்னிய திரண்டு செய்தி வருமிரு வினையி னானும்
உன்னிய இன்பத் துன்பம் உறும்உயி ருணர்வி லாத
துன்னிய அசித்தை இன்பத் துன்பங்கள் சூழ்ந்தி டாவே. கூகூ

(உரை) ஒரு பொருட்குத் தம்முள் மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை காரணத்தானன்றி உளவாகாமையானும், தண்ணீருக்கு வாசமும் வெப்பமுஞ் செயற்கையான் உளவாயின ஆகலின் அதுவே ஈண்டைக்கு உவமையாய் முடிதலானும், இன்ப துன்ப நுகர்ச்சி சித்துக்கன்றிச் சடத்துக்குக் கூடாமையானும், அவ்வின்பதுன்பம் இரண்டற்குங் காரணம் வேண்டப்படுமாகலான், இருவினை எனப்படுஞ் சஞ்சிதமே ஆண்டைக்குக் காரணம்.

என்னையென்னும் வினா இன்மை குறித்து நின்றது. அது வென்னும் பகுதிப்பொருள்விகுதி அப்பண்பின்மேல் நின்றது. தன்

ணியல்பு தட்பம். உணர்விலாத அசித்தென்றது *" அடியளந் தான்றாயது " என்றாற்போலக் கொள்க. ரு—சா

இம்மையின் முயற்சி யாலே இருநிதி ஈட்டி இன்பம்
இம்மையே நுகர்வர் செய்தி இலாதவர் பொருளு மின்றி
இம்மையே இடரு ழப்பர் வேறிரு வினைய துண்டேல்
இம்மையின் முயற்சி யின்றி எய்திட வேண்டும் இங்கே. கூஎ

இருவினைச் செயல்காண் இம்மை இரும்பொரு ளின்பம் வேண்டி
வருவினை செய்யுங் காலை மடிவரும் மடியு மின்றித்
தருவினை யதனில் அத்தந் தானறும் துயருந் தங்கும்
ஒருவினை செய்யா தோரும் உடையர்இவ் வுலகத் துள்ளே. கூஅ

(உரை) அற்றேல் அக்காரணமாவது முயற்சியேயாம் என்பது உடம்பாட்டினும் எதிர்மறையினும் வைத்துக் கண்கூடாக அறியக் கிடத்தலின், அதுவே அமையும், வேறுமோர் காரணங் கோடல் மிகையாமென்றது பொருந்தாது. அஃதொரோவழிப் பிறழ்தலும் அவ்விருதிறத்தினும் வைத்தறியக்கிடத்தலின், நியதகாரணம் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலால், அதுவே ஆண்டைக்குப் புலனாகாத சஞ்சிதவினையென்று அறியப்படும்.

ஒருவினை செய்யாதோரும் உடையராதல் கிழியீடு நேர்படப் பெற்றார் முதலாயினார்மாட்டுக் காணப்படும். ஈண்டுடையரென்றது செல்வரை; அஃது †"உடையார்முன் இல்லார்போல்" என்பதனானு மறிக. இவை நான்கு செய்யுளானும் உலோகாயதர் மதம் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துச் சஞ்சிதமெனப்படும் இருவினை உண்மை காரிய ஏதுவின் வைத்துச் சாதிக்கப்பட்டது. அற்றேல், இருவினையே அமையுமாகலின் ‡"முயற்சி திருவினை யாக்கும் முயற்றின்மை - இன்மை புகுத்திவிடும்" என்பதுபற்றிச் செல்லும் மனவெழுச்சிக்குப் பயனில்லைபோலும் எனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும். எ—அ

* திருக்குறள் - மடியின்மை - கo.
† ஷை - கல்வி - ரு.
‡ ஷை - ஆள்வினையுடைமை - சா.

பேறிழ வின்ப மோடு பிணிமூப்புச் சாக்கா டென் னும்
ஆறுமுன் கருவுட் பட்ட தவ்விதி அனுப வத்தால்
ஏறிடும் முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற் கேது
தேறுநீ இனிச்செய் கன்மம் மேலுடற் சேரு மென்றே. கூகூ

(உரை) எடுத்ததோர் உடம்பின் வரக்கடவனவாகிய இன்ப துன்பங்கட்கு ஏதுவாகிய செல்வ வறுமைகளும் அவற்றான் வரும் உயர்விழிவுகளும் அவற்றானய இன்ப துன்பங்களு மாகியவாறும், முன்னேதானே சூக்குமமாய்க் கருவினுள் அமைந்து கிடந்தனவன்றி அப்போதப்போது உளவாவனவல்ல; அவை பின்னர்த் தூலமாய் வந்து கூடுதல் அவற்றை அனுபவித்தற்குத் துணையாகிய முயற்சியானும்; அங்ஙனம் அனுபவித்தற்குத் துணையாக எழுந்த முயற்சியும் அவ்வளவின் ஒழியாது மற்றோர் உடம்பிற்படும் அவ்வறுவகைக்கும் வித்தாய் நிலைபெறும்; முற்பிறவியில் நிகழ்ந்த முயற்சி இப்பிறவியின் வருமவ்வாறற்கும் ஏதுவாயினாற்போலும் அத்துணையே முயற்சியானகக் கடவது பிறிதில்லை.

பிணியென்றது ஈண்டுத் துன்பமாத்திரையே உணர்த்தி நின்றது. *"நோயும் இன்பமும்" என்றார் தொல்காப்பியனாரும். ஈண்டு மூப்பென்றது உயர்ச்சியின் மேற்று; அது "விண்ணோர்க்கெல்லா மூப்பாய்" என்பதனானும் 'மூத்த திருப்பதிகம்' என்பதனானும் உணர்க. சாக்காடு போறலின் இழிவைச் சாக்காடென்று உபசரித்தார். ஏனை மூப்புச் சாக்காடுகள், பேறிழவு இன்பம் பிணிபோலத்தம் முள் மறுதலையாகாமையானும், அவற்றின் மறுதலைப் பொருள்களை உடன் கூறாமையானும், இவற்றுள் அடங்குதலின் வேறு கூற வேண்டாமையானும், காலம்பற்றி ஒருதலையான் வரும் மூப்பின் கண் ஐயமறுத்தல் வேண்டாமையானும், அவற்றை உடன்வைத் தெண்ணி உரைசெய்தல் பொருந்தாமை அறிக. ஓடு எண்ணின்கண் வந்தது. சூக்கும அவத்தையிற் பாகுபாடின்மை பற்றிப் பட்டதென்று ஒருமைப்பாலாற் கூறினார். கூறவே ஏறிடுமென்பது தூலமாய் விளங்கும் என்பதாயிற்று. இது சற்காரியவாதம். அனுபவ

* தொல்காப்பியம் - பொருள் - பொருளியல் - உ.

மெனக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். முன்பு செய்த கன்மமிங் கிவற்றிற்கேது என்றது எடுத்துக்காட்டுவமை. ஈண்டுக் கன்மமென்றது முயற்சியை. மேலே வினையென்றதுமது. ௯

உடற்செயல் கன்மம் இந்த உடல்வந்த வாறே தென்னின்
விடப்படு முன்னு டம்பின் வினை இந்த உடல்வி ளைக்கும்
தொடர்ச்சியால் ஒன்றுக் கொன்று தொன்றுதொட் டநாதி வித்தின்
இடத்தினின் மரம்ம ரத்தின் வித்தும்வந் திடையு மாபோல். ௧௦௦

(உரை) அங்ஙனம் உடலும் வினையும், வித்தும் மரமும்போலத் தம்முட் காரணகாரியமாய்த் தொன்றுதொட்டுப் பிரவாகாநாதியாய் வருதலின், அவற்றிற்குத் தம்முள் முற்பிற்பாடு முடியாது.

அற்றேல், வரம்பின்றியோடி அநவத்தையாம்போலுமென மலையற்க. அவ்விரண்டற்கும் மூலமாகிய சூக்கும உடம்பு வேறுண்மையின். ௧௦

முற்செயல் விதியை இந்த முயற்சியோ டனுப வித்தான்
இச்செயல் பலிக்கு மாறென் இதமகி தங்கள் முன்னர்
அச்செய லானல் இங்கும் அவைசெயின் மேலைக் காகும்
பிற்செயா தனுப விப்ப தின்றுபின் தொடருஞ் செய்தி. ௧௦௧

(உரை) அற்றேல் இத்துணையுங் கூறியவாற்முன் முன்பு செய்த கன்மம் இங்கிவற்றிற்கு ஏதுவென்பதூஉம் அவற்றை யனுபவித்தற் குத் துணையாதன் மாத்திரையே முயற்சியென்பதூஉம் ஒக்குமாயினும், அவ்வாறு வினைப்பயனுக்கீடாக வருகின்ற முயற்சி மேலுடற் சேருதற்குரிய வினையாமாறு யாங்ஙனமெனில்,—நன்று சொன்னாய்; முன்வினையெனப்படும் இதமகிதமாவன முற்பிறவியின் அவ்வாறு நிகழும் முயற்சியேயன்றி வேறின்மையான் அதனை யுடம்பட்டாய்க்கு அந்நயம்பற்றி இங்கும் அம்முயற்சி நிகழ்ந்தால் அது மேலைக்கு வினையாமென்பது தானே போதரும். அற்றேல் ஒரோவழி முயற்சியின்றி யிருப்பார்க்கு மேல் வரக்கடவதொன்று இல்லை போலுமெனின்,—அற்றன்று; அனுபவமாவது முயற்சியை யொட்டியே நிகழ்வதொன்றாகலிற் பிராரத்தவினை யனுபவமுள்ளளவும் முயற்சியும் ஒருதலையா னுண்டென்பது பெறப்படுதலின், அனுபவ

முள்வழி மேலைக்கு வரக்கடவதொன்றில்லை யென்றல் யாண்டைய தென்றொழிக.

'ஒருவினை செய்யாதோரும் உடைய'ரென்றதும் வருந்திச் செய்யவேண்டாது எளிதிற் பெறுவது நோக்கியே பிறிதன்றென் பது கருத்து. மரங்கள் முதலியவற்றிற்குந் தண்ணீர் முதலியவற்றை ஏற்றுக்கோடற்குரிய சூக்குமமுயற்சி யுண்டென்பது உணர்ந்து கொள்க. யாண்டும் பிறழாமை யுணர்த்துதற்கன்றே பிற்செயாதனுப விப்பதின்று என எதிர்மறை முகத்தான் வரைசெய்து கூறினாரென் பது. ஆனாலென்பது தெளிவின்கண் வந்தது; காண்பவன் சிவனே யானால் என்றாற்போல. அற்றேல், ஒன்றன்பொருட்டு வந்தது மற் றொன்றன் பொருட்டாதல் கண்டிலமாதலின், இதமகிதங்கள் முன் னர் அச்செயலாயவாறுதான் யாங்ஙனமெனின், அஃதுணர்த்துதற் கன்றே வருஞ்செய்யுள் எழுந்ததென்பது. கக

மேலைக்கு வித்து மாகி விளைந்தவை உணவு மாகி
ஞாலத்து வருமா போல நாம்செய்யும் வினைக ளெல்லாம்
மேலத்தான் பலமாச் செய்யும் இதமகி தங்கட் கெல்லாம்
மூலத்த தாகி யென்றும் வந்திடும் முறைமை யோடே. கo௨

(உரை) உலகத்தின் உணவின்பொருட்டு விளைந்த கனிமுதலா யின உணவுமாய் வித்துமாதல் கண்டாமன்றே; அதுபோல், நாமென்னு முனைப்பாற் செய்யப்படுவதாகிய முயற்சியுஞ் செயல் வகையான் வினைக்கீடாகவரும் அனுபவத்தைப் பயக்கும், கருத்து வகையான் இதமகிதமெனப்படும் ஆகாமிய வினையைப் பயக்கும்.

இவ்வியல்பு தொன்று தொட்டு வீடுபேறெய்துமளவும் இடை யறவுபடாது தொடர்ச்சியாய் வருமென்பார், என்றுமென்றார். மூலத்த தென்னும் ஒருமை அத்தருமத்தின்மேல் நின்றது. இதமகி தங்களென்பது என வருகின்றதும் அது. *"ஊசியொடு குயின்ற தூசும் பட்டும்" என்றாற்போல ஈண்டு ஒடு ஆனயிற்று.

இவை நான்கு செய்யுளானும், முயற்சிக்குப் பயன் இதுவென் பது உணர்த்துமுகத்தான், வருவாயின்மையின் வினையுண்மை

* தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமையியல் - க௨

பெறப்படாதென்னு மவர்மதம் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து, வரு வாயின் இயல்புகூறி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல், அம் முயற்சியினுளவாகிய இதாகிதங்களது இயல்பாமாறும் அவை பின் னர்ப் பயப்படுமாறும் யாங்ஙனமெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும்.

இதமகி தங்கள் என்ப திகல்மன வாக்குக் காயத்(து)
இதமுயிர்க் குறுதி செய்தல் அகிதமற் றதுசெய் யாமை
இதமகி தங்க ளெல்லாம் இறைவனே ஏற்றுக் கொண்டிங்(கு)
இதமகி தத்தால் இன்பத் துன்பங்கள் ஈவ னன்றே. கOஙு

(உரை) உயிர்க்குறுதியென வேதாகமங்களின் விதித்தவற்றைச் செய்தலே இதம்; அவற்றது மறுதலையைச் செய்தலே அகிதமாக லான், அவ்விரண்டனையும் அறியவல்ல முதல்வனே அவற்றைக் கைக்கொண்டு பயனளிப்பன். கங

இறைவனிங் கேற்ப தென்னை இதமகி தங்க ளென்னின்
இறைபரா னுயிர்க்கு வைத்த நேசத்தின் நிலைமை யாகும்
அறமலி இதஞ்செய் வோருக் கனுக்கிர கத்தைச் செய்வன்
மறமலி அகிதஞ் செய்யின் நிக்கிர கத்தை வைப்பன். கOச

(உரை) முதல்வன் அவற்றையேற்றுக் கோடற்குக் காரணம் உயிர்கள் வீடுபேறெய்தற்பொருட்டு வைத்த கருணையேயாம். கருணை யாயினும் காரணம் இருவேறு வகைப்பட நிகழ்ந்தமையிற் பயனும் இருவேறு வகைப்படச் செய்வன். கச

நிக்கிர கங்கள் தானும் நேசத்தால் ஈசன் செய்வ(து)
அக்கிர மத்தால் குற்றம் அடித்துத்தீர்த் தச்சம் பண்ணி
இக்கிர மத்தி னாலே ஈண்டறம் இயற்றி டென்பன்
எக்கிர மத்தி னாலும் இறைசெயல் அருளே யென்றும். கOரு

(உரை) அங்ஙனம் அகிதஞ்செய்தாரைக் கண்டித்தல் நல்வழிப் படுத்தற் பொருட்டேயாகலின் அதுவுங் கருணையாதற்கிழுக்கில்லை.

தான் அசை. உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று; சிறப்புமாம். திரோபவித்தல் சங்கரித்தலுட்பட்ட செயல்களும் அருளேயென் பார், எக்கிரமத்தினாலும் இறைசெயல் அருளேயென்றார். ஏகாரந் தேற்றம்.

தந்தைதாய் பெற்ற தத்தம் புதல்வர்கள் தம்சொ லாற்றின்
வந்திடா விடின் உறுக்கி வளாரினால் அடித்துத் தீய
பந்தமும் இடுவர் எல்லாம் பார்த்திடில் பரிவே யாகும்
இந்தநீர் முறைமை யன்றோ ஈசனார் முனிவு மென்றும். கௌகூ

(உரை) இன்னோரன்னவை செயல்வகையான் வெகுளிபோலத் தோன்றினும் கருத்துவகையான் அருளேயாதல் கடைக்காலறியப் படும்.

நீர்முறைமை உவமைத்தொகை ; நீர்மை இயல்பு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி ஆசங் கித்துப் பரிகரித்து, 'மன்னிய வினைப்பயன்கள் தருமர'னென்றது பொருந்துமாறும் அதுபற்றி அவனுக்கு இழுக்கின்மையுங் கூறப் பட்டன. கக

செயல்களே பலத்தைச் செய்யும் தெய்வம்வேண் டாஇங் கென்னின்
முயலுமிச் செயல்க ளிங்கே முழுவதும் அழியு மெங்கே
பயனளிப் பனவ ழிந்தே பலன்களைப் பண்ணுங் கெட்டே
வயலிடும் தழையும் தின்னும் மருந்தும்பின் பலிக்கு மாபோல். கஎ

செய்க்கிடுந் தழையும் தின்னுந் திரவிய மதுவும் போல [ன்
உய்த்திடுஞ் செய்தி கெட்டே உறுவிக்கும் பலத்தை யென்னி
வைத்திடுஞ் சோறும் பாக்கும் அருந்தினர் வயிற்றின்மாய்ந்தால்
மெய்த்திடும் பலம்உனக்கு மலமலான் வேறு முண்டோ. கஅ

(உரை) அற்றாயினும், வினைகளே தம்பயனைத் தோற்றுவிக்க வல்லுமாகலின் ஆண்டைக்கு முதல்வன் மிகையாம்போலுமென்றல் பொருந்தாது ; செய்தவினைசெய்தபொழுதே கெட்டொழிவதாகலிற் பின்னின்று பயன்தருதல் செல்லாமையானும், கெட்டுப் பயன் தரு தலே உலகத்துப் பொருள்களிற் கண்டாமெனில் கெட்டவை பயன் தருமென்பது சிலவற்றினன்றி யாண்டுஞ் செல்லாமையானும்.

செய்க்கிடுந் தழையுந் தின்னுந் திரவியமதுவும்போல வுய்த்திடுஞ் செய்திகெட்டே யுறுவிக்கும் பலத்தையென்றது, அனுவாதஞ் செய்து கொண்டது. மெய்த்திடும் பலம் மெய்யின்கண்ணதாய் வரும் பலம். அற்றேல், கெட்டுப்பயன்தருதல் சிலவற்றினாயினுங் காணப்படுதலின் வினையும் அவ்வாறு கெட்டுப் பயன்தருமென்பது

அமைவுடைத் தென்பாரை நோக்கி அதனை மறுத்தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. கஎ—கஅ

திரவியம் உவமை யன்று செய்திக்கண் திரவி யங்கள்
விரவிய விடத்தே வீந்து பலந்தரும் இம்மை அம்மை
பரவிநீ பார்நீர் அங்கி பாத்திரத் திட்ட வெல்லாம்
கரவிடு மிங்கே எங்கே பலன்கொளக் கருதி னூயே. கoகூ

(உரை) ஈண்டெடுத்துக் காட்டிய தழை முதலிய பொருள் களுந் தாங் கிடந்தவிடத்தே கெட்டு ஆண்டே பயன் தருவனவாம்; வினை யவ்வாறன்றி இவ்வுடம்பிற் செய்வ தீண்டே கெட்டு மற்றோ ருடம்பிற் பயன்தருமாகலின், அவை யிரண்டுந் தம்முளொவ்வாமை யானும், அற்றேற் சேர்ந்தவிடத்திற் பயன் தாராது கேடுமாத்திர முடைய பொருள்களும் பல உளவாகலின், அவை மற்றோரிடத்துப் பலிக்குமெனக் கொண்டு அவற்றோடு உவமிக்க அமையுமெனின், ஓரிடத்திற் கெட்ட பொருள் மற்றோரிடத்திற் பலித்தலில்லை என் பது-தீயொழுகக் காய்ந்த கலத்தில் வாக்கிய நீர் முதலியவற்றிற் காணப்படுதலானும், வேறிடத்துப் பயனுதற்குரிய வினை தானே பய னுய் வருமென்றல் கூடாது.

செய்திக்கென்பது செய்திக்கண்ணெனை உருபு மயக்கம். பரவிப் பார்த்தல் புடைபடவொற்றி ஆராய்தல். அற்றேல், இம்மை யம்மை யாதல்பற்றி வேறிடமென வேண்டாம் இருமையினும் வினை செய்தாரின் வேற்றுமை இன்மையிற் செய்தார் வினை செய்தவர் அறிவின் கண்ணே அடங்கிச் செய்க்கிடுந் தழை முதலி யனபோல ஆண்டே பயனைத் தோற்றுவிக்குமென அமையுமாகலின் திரவியம் உவமையன்றென மறுத்தல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி, அதனைப் பரிகரித்தற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென் பது. கக

செய்தவர் மனத்தே எல்லாச் செய்தியும் கிடந்து பின்னர்
எய்தவே பலன்க ளீனும் என்றிடின் இருஞ் சுவர்க்கம்
பொய்யர்வாழ் நரகம் பூமி புந்தியிற் கிடந்து போந்த(து)
ஐயனே அழுகி துன்சொல் இந்திர சால மாய்த்தே. கக0

(உரை) வினைக்குப் பயனாவன துறக்க நிரய நிலமென்னும் அவற்றுட்பட்ட பல வேறுவகைப் புவனபோகங்களாமன்றே. அவை யனைத்தும் வயலின் விளைவுபோல ஆன்மபோதத்தின்கட் கிடந் துளவா மென்றல் சொன்மாத்திரையே யன்றிப் பொருள்படாது.

ஐயனே என்பது இழித்தற்கண் வந்த குறிப்புமொழி. செய்த வர் மனத்தைக் கூறவே, இனம்பற்றி ஏற்போர் மனமுங் கொள்ளப் படும். அற்றாகலினன்றே மறுத்தற்கட் புந்தியிற் கிடந்து போந்த தெனப் பொது வகையான் எடுத்தோதி விடுத்ததூஉமென்க. உ0

தானஞ்செய் பொருள் தரித்தோர் செய்தவர் தக்க செய்தி
ஊனம்பின் னுறவே காண்டும் பலமுறு விப்பான் வேண்டும்
ஈனமில் செய்தி ஈச னிடும்பணி இவைநாம் செய்தால்
ஞானங்கள் அதிக நோக்கி நுகர்விப்பன் வினைநோய் தீர. கககூ

(உரை) அற்றேல், அவ்வச்செய்தி அவ்வச் செயப்படுபொரு ளிற்கிடந்து பின்னர்ப் பயன்தருமெனக் கோடுமெனின்,—செயப் படுபொருள் முதலிய அனைத்தும் நிலைபேறின்றிக் கெட்டொழி வனவே யாகலான், நிலைபேறுடையதாய்ப் பயன்தரும் முதற்கடவுள் வேறு வேண்டப்படும். அற்றேல், முதற்கடவுள் பயன்தருதற் கியைபென்னை யெனின்,—முயற்சியாவது முன்னைவினை அனுப வித்தற்பொருட்டுத் தரப்படும் முதல்வனது ஏவல்வினையாகலான், அதனை நாமாக முனைத்துநின்று செய்தால் அது தீர்தற்பொருட்டு அச்செய்தியானாய பாவபுண்ணியங்களையறிந்து அவை தீர்தற்குரிய பயன்தருதல் அவ்வேவுவானுக்குக் கடப்பாடு.

தானஞ்செய்பொருளென்றது உபலக்கணம். அற்றேல் இச் செய்தி ஈசனிடும் பணியென்றற்குப் பிரமாணமென்னையெனின், அது காட்டுதற்கன்றே வருஞ்செய்யுள் எழுந்ததென்பது. உக

உலகுடல் கரணங் காலம் உறுபலம் நியதி செய்தி
பலவிவை கொண்டுகன்மம் பண்ணுவ தூண்ப தானால் [ளா(து)
நிலவிடா திவைதாம் சென்று நினைந்துயிர் நிறுத்திக் கொள்
அலகிலா அறிவ னாணை அணைத்திடும் அருளி னாலே. ககஉ

(உரை) வினைமுதற்காரகமாகியவுயிர், ஏனையேழு காரகங்களுந் தனக்குத் துணையாகக்கொண்டு வினைகளை யீட்டலும் நுகர்தலும் உடைத்தென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், உயிரை யின்றி யமைந்து தொழிற்படமாட்டாத சடமாகிய அக் காரகங்களாதல் அவற்றையின்றி யறியமாட்டாத சிற்றறிவுடைய அவ்வுயிராதல் தாமே கூடமாட்டாமையிற் பாரிசேட அளவையானே சுதந்திர அறிவனாகிய முதல்வனே தனதாணையாகிய திருவருளால் அவற்றை யவ்வுயிர்க்குப் பொருத்திச் செய்விப்பனென்பது பெறப்படுதலின், அச்செயலெல்லாம் அவன் பணியேயாம்.

ஆதலால் அச்செயலெல்லாம் அவன்பணியே யென்பது குறிப்பெச்சம். ஈண்டு உலகென்றது உயிர்களை. *"இன்னதற்காக இது பயனாக"வென்னும் இரண்டு காரகங்களையும் நியதியென்பதனால் தழீஇயினார். பண்ணுவது உண்பதென்னும் ஒருமைகள் அத்தொழின் மேல் நின்றன. அற்றேல் அப்பணி நானங்கள் அதிகமாமாறு யாங்ஙனமெனின், அது வருஞ்செய்யுளிற் பெறப்படும். உஉ

ஒழுக்கம்அன் பருள்ஆ சாரம் உபசாரம் உறவு சீலம்
வழுக்கிலாத் தவம்தா னங்கள் வந்தித்தல் வணங்கல் வாய்மை
அழுக்கிலாத் துறவ டக்கம் அறிவொடர்ச் சித்த லாதி
இழுக்கிலா அறங்க ளானல் இரங்குவான் பணிய றங்கள். ௧௧௩

(உரை) ஒழுக்கம் முதலிய பதினாறும் மற்றுமவைபோல்வனவுமாகிய நன்மைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், இரங்குவானது பணியாகிய அம்முயற்சி அறமாய் முடியும்.

எனவே, இவ்வொழுக்கம் முதலியவற்றை மறுதலைத்த தீமைகள் ஒருவனுக்குளவாயின், அம்முயற்சி பாவமாய் முடியுமென்பதூஉம் பெற்றும். ஒழுக்கமென்றது ஈண்டு உலகத்தோடு ஒட்டவொழுகுதலை. ஈண்டுத் துறவென்றது எல்லா நிலையினுஞ் சேறற்குரிய பிறர்மனை விழையாமை, வரைவின்மகளிர் விழையாமை முதலிய ஆண்டகைமையே யென்றுணர்த்துவார், அழுக்கிலா வென விசேடித்தார். அறிவாவது தக்கனவுந் தகாதனவும் பகுத்

* தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமை மயங்கியல் - உக.

தறிதல். "இனமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றி" யெனப் பின் வருதலின், ஈண்டு வந்தித்தல் வணங்கல் அர்ச்சித்த லென்பன தன்னின் மூத்தார்மாட்டுச் செய்வனவற்றையெனக் கொள்க. ஒடு எண்ணின்கண் வந்தது. இவ்வொழுக்க முதலிய வெல்லாம் இயம நியம மென்னும் இருவகையுளடங்கி அறஞ்செய் வார்க்கெல்லாம் பொதுவகையான் வேண்டப்படும் அங்கமாகலின் இவற்றை வேறெடுத்தோதினர். உரு

மனமது நினைய வாக்கு வழுத்தமந் திரங்கள் சொல்ல
இனமலர் கையிற் கொண்டங் கிச்சித்த தெய்வம் போற்றிச்
சினமுத லகற்றி வாழும் செயலற மாகு லியார்க்கும்
முனமொரு தெய்வ மெங்கும் செயற்குமுன் னிலையா மன்றே. கக௪

(உரை) அவ்வொழுக்கமுதலிய நன்மைகளையுடையனாய் அவற்றை மறுதலைத்த தீமைகளை நீக்கி யொழுகுவான் ஒருவனுக்குத் தன் கருத்திற் கியைந்ததொரு கடவுளை மனமொழிமெய்களான் வழிபட்டு வாழுஞ் செயலாகிய அறமும் உளதாயின், 'முன்னைப்பழம்பொருட்கு முன்னைப் பழம்பொரு'ளாகிய சிவபிரானே அத்தெய்வத்தினிடமாக நின்று அச்செயலை யேற்றுக்கொண்டு பயனுதவும்.

போற்றி வாழுஞ்செயலென வியையும். அகற்றியென்பது பெயர். அகற்றிக்கென்னும் நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. சினமுதலகற்றுதல் கூறவே, ஒழுக்க முதலியனவுடைமை பெற்றாம். மேற்கூறிய வொழுக்க முதலிய அங்கங்கட்கு ஈண்டுக் கூறிய அறம் அங்கியாகலின் உடனெடுத்தோதினர். அற்றேல், வழிபட்டார்க்கு வழிபடப்பட்ட அவ்வத்தெய்வமே பயன் கொடுக்குமென்றற்படும் இழுக்கென்னையென்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ் செய்யு ளென்பது. உ௪

யாதொரு தெய்வங் கொண்டீர் அத்தெய்வ மாகி ஆங்கே
மாதொரு பாக னார்தாம் வருவர்மற் றத்தெய் வங்கள்
வேதனைப் படும் இறக்கும் பிறக்கும்மேல் வினையுஞ் செய்யும்
ஆதலான் இவையி லாதான் அறிந்தருள் செய்வ னன்றே. ககரு

(உரை) நால்வகை யோனியுள் ஒரு யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறப் பன யாவை அவையெல்லாஞ் சீவவர்க்கம். அவ்வாறு பிறத்தலில்லது

யாது அது பதிப்பொருளென்னும் இதுவொன்றே வினைச்செயல்களான் வேற்றுமை யறியவாராத அவ்விரண்டற்குந் தம்முள் வேற்றுமையறிய நிற்பதாகலின், வினைத் தேவரெல்லாம் அங்ஙனம் பிறந்திறத்தல் கேட்கப்படுதலானும், சிவனுக்கஃதுண்டென்பது யாண்டானும் கேட்கப்படாமையானும், சிவனொருவனே வினைவயத்தனாதலின்றி அவ்வத்தேவரிடமாக நின்று உயிர்கட்கு அவற்றையறிந்து கூட்ட வல்லுவன்; வினைத்தேவர் அது செய்யமாட்டாரென்பது தானே போதரும்.

மற்று வினைமாற்று. பொதுவகையான் எடுத்துக் காட்டிச் சிறப்பு வகையாற் கூறினாராகலிற் பால்வழுவின்மை யுணர்க. அற்றேல் ஒருவரை வழிபட மற்றொருவர் பயன் கொடுத்தல் உலகத்திற் கண்டில மென்பாரை நோக்கி அது காட்டுதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. உ௫

இங்குநாம் சிலர்க்குப் பூசை இயற்றினால் இவர்களோவந்(து)
அங்குவான் தருவா ரன்றேல் அத்தெய்வ மத்த னைக்காண்
எங்கும்வாழ் தெய்வமெல்லாம் இறைவனாணையினால் நிற்ப(து)
அங்குநாம் செய்யுஞ் செய்திக் காணைவைப் பால ளிப்பன். ககசு

(உரை) பசு பார்ப்பார் தந்தை தாய் முதலாயினாரை இம்மைக்கண் வழிபட்டார்க்கு அஃதறிந்து மறுமைக்கட் பயன்தருங் கடவுள் வேறென்பது எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தமையின், ஈண்டு மவ்வாறுதல் அமையும். அற்றேல் தம்மை வழிபட்டார்க்கு அவ்வத்தேவரே எதிர்தோன்றி நின்று பயன்கொடுத்தாரெனவும் ஆண்டாண்டுக் கேட்கப்படுதலின் அவரும் அதற்கு வல்லுவர்போலுமென மலையற்க; அரசனாணையே அமைச்சர் முதலாயினார்மாட்டு நின்று பிறர்க்களிக்குமாறுபோல, முதல்வனே தன்னாணையைத் தன்னேவல்வழி நிற்கும் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டு வைத்துப் பயன் கொடுப்பன்; அவ்வாறன்றித் தாமே வினைத்துடக்கிற்பட்டுப் பரதந்திரராய் நிற்கும் அக்கடவுளர் பிறர்க்குப் பயன் கொடுக்குமாறு யாண்டையது.

அற்றேல் அவ்வக்கடவுளர்மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுஞ் சிவபிரானே ஏற்றுக்கொண்டு பயனளிப்பனாயிற் பசு புண்ணியமுஞ் சிவ

புண்ணியமாவான் செல்லும்போலுமெனின்,—பசு புண்ணியஞ் சிவ புண்ணியமெனப் பாகுபட்டது செய்வோர் கருத்துவகையானன்றிக் கொள்வோர் கருத்துவகையான் அன்றாகலாற் செல்லாதென விடுக்க. நிற்பதென்னுமொருமை அத்தொழின்மேல் நின்றது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஈசனிடும்பணி நாஞ்செய்தலான் நூனங்கள் அதிகமாமாறும், அவை நோக்கி நுகர்விக்குமாறும் பொதுவகையானுஞ் சிறப்புவகையானுந் தெரித்துணர்த்தப்பட்டன. இனி அவை நூனங்கள் அதிகமாதற்படும் விசேடங் கூறுகின்றார். உசு

காண்பவன் சிவனே யானல் அவனடிக் கன்பு செய்கை
மாண்பறம் அரன்றன் பாதம் மறந்துசெய் அறங்களெல்லாம்
வீண்செய லிறைவன் சொன்ன விதியறம் விருப்பொன்றில்லான்
பூண்டனன் வேண்டல் செய்யும் பூசனை புரிந்து கொள்ளே. கஎ

(உரை) இத்துணையுங் கூறியவாற்றால் ஏனைக் கடவுளர் மாட்டுச் செய்யும் வழிபாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டளிப்பவன் சிவபிரானென்பது பெறப்படவே, அவனை வழிபடுதலே நல்லதோரறம், அவனையன்றிச் செய்வனவெல்லாம் வீணென்பது போதருதலானும், புண்ணியமாவது வேதாகமங்களின் அவ்விறைவனால் விதிக்கப்படும் விதியாகலானும், ஒன்றினும் விருப்பிலனாகியும் உயிர்கள்மாட்டுக் கருணை பூண்டு விருப்பஞ்செய்யும் அவ்விறைவன் திருவடிப் பூசனையே ஒருதலையாகச் செய்யற்பாற்று.

இல்லான் பூண்டனன் என்பன முற்றெச்சங்கள். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அற்றேல், வாக்குமனாதீத கோசரமாகிய இறைவன் திருமேனிகொண்டருளிய வழியுஞ் சுத்ததத்துவ புவனத்தினன்றி ஈண்டு வைகுதலின்மையின், அவனை யீண்டுள்ளார் எங்ஙனங் கண்டு பூசிக்குமாறெனின், அஃதுணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. உஎ

தாபர சங்க மங்க ளென்றிரண் டுருவில் நின்று
மாபரன் பூசை கொண்டு மன்னுயிர்க் கருளை வைப்பன்
நீபரன் தன்னை நெஞ்சில் நினைவையேல் நிறைந்த பூசை
யாய்பரம் பொருளை நாளும் அர்ச்சிநீ அன்பு செய்தே. கஅ

(உரை) சதாசிவ தத்துவத்தின் வைகும் இறைவன், புறத்தே திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திருமேனியுந் திருவேடமும் ஆதாரமாகக் கொண்டுநின்றும், அகத்தே உயிரிடமாகக்கொண்டுநின்றும் ஈண்டுள்ளார் செய்யும் பூசைகொண்டருளுவனுகலான், அஃதறிந்தவ் விடங்களின் வழிபடுக. உஅ

அரனடிக் கன்பர் செய்யும் பாவமும் அறம தாகும்
பரனடிக் கன்பி லாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும்
வரமுடைத் தக்கன் செய்த மாவேள்வி தீமை யாகி
நரரினிற் பாலன் செய்த பாதகம் நன்மை யாய்த்தே. ககசு

(உரை) அறம்பாவங்கள் பயன் தருவது கொள்வாரது வன்மை மென்மைபற்றியன்றிச் செய்வாரது வன்மை மென்மைபற்றியாதல் செய்வினைகளது வன்மை மென்மைபற்றியாதல் அன்றென்பதற்கு உடம்பாட்டினும் எதிர்மறையினுந் தக்கனுந் தண்டீச நாயனுருமே சான்றுகலானும் சிவபிரானையே அர்ச்சிக்கற்பாற்று.

இவைமூன்று செய்யுளானும் நூனங்கள் அதிக நோக்கி நுகர்வித்தற்கட்படும் விசேடங்கூறப்பட்டது. இத்துணையும் மீமாஞ்சகர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து இருவினைகளதியல்பு கூறுமுகத்தானும், அவை இறைபணியாமாறு கூறுமுகத்தானும், அவற்றை நாஞ்செய்யுமாறு கூறுமுகத்தானும், அவை பயன்படுமாறு கூறுமுகத்தானும், 'தாமே மருவிடா வடிவுங் கன்ம பலன்களும் மறுமைக் கண்ணே' என்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. இனித் 'தரணியொடு தராபதிபோ'லென்ற உவமைப் பொருளைத் தெரித்துணர்த்துகின்றார். உகூ

மறைகளீ சன்சொல் அச்சொல் வழிவாரா உயிரை வைக்கும், சிறைகள்மா நிரயம் இட்ட பணிசெய்வோர் செல்வத் தோடும், உறையும்மா பதிகள் உம்ப ருலகங்கள் யோனிக் கெல்லாம், இறைவனு ணையினல் இன்பத் துன்பங்கள் இயைவதாகும். கஉ0

(உரை) மேற்கூறியவாற்றான் இருவினை முதலாயின அழிவெய்துவனவாகலானும், இதமகிதங்களெல்லாஞ் சிவபிரானே எற்

றுக்கோடலானும், அவனே இன்பத் துன்பங்கள் ஈவனென்பது போந்தது. அதுவன்றியும், வேதாகமங்களாவன சிவபிரான் கற்பித் தருளிய வாய்மொழியே,நரகமாவது அம்மொழிவழி நடவாதாரைத் தண்டித்தற் பொருட்டு அவனால் அமைக்கப்பட்ட சிறைக்களமே, துறக்கவுலகமாவது அம்மொழிவழி நடப்போரை வாழ்வித்தற் பொருட்டு அவனால் அமைக்கப்பட்ட கோனகரமேயாகலானும், உயிர்கட்கு இன்பத் துன்பங்கள் அவனாலாகற்பாலனவே.

இயைவதென்னும் ஒருமை அத்தொழின்மேல் நின்றது. ௩௦

ஆணையால் அவனி மன்னன் அருமறை முறைசெய் யாரை
ஆணையில் தண்டஞ் செய்தும் அருஞ்சிறை யிட்டும் வைப்பன்
ஆணையின் வழிசெல் வோருக் கரும்பதி செல்வம் நல்கி
ஆணையும் வைப்பன் எங்கும் ஆணையே ஆணை யேகாண். ௧௨௧

(உரை) உலகத்து வேந்தர் ஆணையாற்கிளந்த தமதுமொழிவழி நடவாதாரை ஒறுத்துத் சிறைக்களப்படவும் வைப்பர்; அம்மொழி வழி நடப்போரை வாழ்வித்துத் தங்கீழதிகாரமுஞ் செய்யவைப்பர். அமைச்சர் முதலாயினார்மாட்டு அவ்வாறு காணப்படுமாணையும் அவ் வேந்தரதாணையேயாம். அதுபோல முதல்வன் மாட்டுங் கண்டு கொள்க.

ஈண்டு மறையென்றது,மொழிமாத்திரையையுணர்த்திநின்றது. ஏகாரம் முன்னையது தேற்றம்; பின்னையது அசைநிலை. இஃது ஒட் டென்னும் அலங்காரம். அற்றேல், அரசனாணை வேறுள்வழி இறைவ னாணையே யாண்டுமென்றல் செல்லாதென்பாரை நோக்கி அஃ துணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. ௩௧

அரசனும் செய்வ தீசன் அருள்வழி அரும்பா வங்கள்
தரையுளோர் செய்யில் தீய தண்டலின் வைத்துத் தண்டத்
துரைசெய்து தீர்ப்பன் பின்பு சொல்வழி நடப்பர் தூயோர்
நிரயமும் சேரார் அந்த நிரயமுன் நீர்மை ஈதாம். ௧௨௨

(உரை) அரசதண்டம் வைத்தது, நரகதண்டம் வாராமற் பாது காத்தற்பொருட்டாகலானும், நரகதண்டத்தை அறிவுறுத்தற்

பொருட்டாகலானும், அவ்வரசனுணையும் முதல்வனுணையின் வழித்தாவதன்றிச் சுதந்திரமன்று.

பாவஞ்செய்யிற் றண்டலின் வைத்துத் தண்டத்துரைசெய்து தீர்ப்பன் நிரயமுன்னீர்மை யீதாமெனவே, புண்ணியஞ் செய்யின் அதற்குரிய வரிசையின் வைத்துத்தீர்ப்பன், அந்தத் துறக்கமுன்னீர்மையீதாமென்பதூஉம் பெற்றும். நிரயமும் என்னும் உம்மை சிறப்பு. தண்டத் துரைசெய்தலாவது மேலும் பாவஞ்செய்யின், இத்துணையி னன்றி இன்னுங் கொடிதாகச் செய்வலென அத்தண்டத்தையெடுத்துச் சொல்லி அச்சுறுத்தல். சாரியையுள்வழித் தன்னுருபு நிலையாது வருதல் இலேசாற்கொள்க. மோனையெழுத்துக்கேற்பத் தண்டமாகிய துரையைச் செய்தெனினும் அமையும். துரை மிகுதிப்பாடு; அது *"என்னுடைய துரைமாண்டவாபாடி" என்பதனுமறிக. முன் னீர்மை ஏதுப்பெயரோடு முடிந்த வினைத்தொகை. நீர்மையுடையதனை நீர்மையென்றுபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தராபதிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது. அற்றேல், பாவமாத்திரையேயன்றிப் புண்ணியத்தையுந் தீர்த்தலெற்றுக்கெனின், அது முன்னர்க் கூறப்படும்.௩௨

அருளினால் உரைத்த நூலின் வழிவாரா ததன்மஞ் செய்யின்
இருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்
பொருளுலாஞ் சுவர்க்க மாதி போகத்தாற் புணியந் தீர்ப்பன்
மருளுலா மலங்கள் தீர்க்கும் மருந்திவை வயித்ய நாதன். ௧௨௩

(உரை) வேதாகமநூல்வழி நில்லாமை பாவம், நூல்வழி நின்று அருள்வழி நில்லாமை புண்ணியம். இரண்டும் உயிர்க்கு நோயாகலான் அவற்றுற் பந்த முறுமைப்பொருட்டுச் சிவபிரானுகிய வைத்தியன் இன்பத்துன்பங்களாகிய மருந்தை நுகர்விப்பன்.

இஃது ஏகதேச வுருவகம். ௩௩

மருத்துவன் உரைத்த நூலின் வழிவரிற் பிணிகள் வாரா
வருத்திடும் பிணிகள் தப்பில் தப்பிய வழியுஞ் செய்யத்

* திருவாசகம் - திருத்தோணேக்கம் - ௧௪.

திருத்தினன் மருத்து செய்யா துறும்பிணி சென்றுந் தீர்ப்பன்
உரைத்தநூற் சிவனுமின்னே உறுங்கன்ம மூட்டித் தீர்ப்பன். கஉச

(உரை) வாகடநூல்வழி யொழுகாது தப்பியவழியொழுக அங்ஙன மான்மிகத்தானும் பௌதிகத்தானும் வரும் பிணிகளை அதற்குத் தக்க மருந்துகளைத் திருத்தியும், தப்பியவழி யொழுகாதிருப்பவுந் தைவிகத்தான் வரும் பிணிகளை அவற்றிற்குத் தக்க உபாயங்களிலே செலுத்தியும் தீர்த்திடுவன் மருத்துவன். இவ்வாறே, சிவபிரானும் உயிர்கட்கு வரும் இருவினையைப் பலதிறத்தானு மூட்டித் தீர்ப்பன்.

மேலுருவகஞ் செய்ததனைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. தப்பியவழியுமென்றவும்மை இழிவுசிறப்பின்கண் வந்தது. திருத்தினனென்பது முற்றெச்சம். நன்மருந்தென்பதூஉம் பாடம். சென்றும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. சென்றுமென்புழி விவ்விகுதி விகாரத்தாற் றொக்கது; *"குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும்" என்றாற்போல. அவற்றிற்குத் தக்கவுபாயங்களிலேயென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. அவ்வுபாயங்களாவன தானம் பூசை யோம முதலாயின. செய்யாதென்னும் எதிர்மறை செயவெனெச்சத்திரிபு. அற்றாயினும், துன்பநுகர்ச்சியேயன்றி இன்பநுகர்ச்சியும் மருந்தோடொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரைநோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. ௩௪

மண்ணுளே சிலவி யாதி மருத்துவன் அருத்தி யோடும்
திண்ணமா யறுத்துக் கீறித் தீர்த்திடுஞ் சிலநோ யெல்லாம்
கண்ணிய கட்டி பாலும் கலந்துடன் கொடுத்துத் தீர்ப்பன்
அண்ணலும் இன்பத் துன்பம் அருத்தியே வினைய றுப்பன். கஉ௫

(உரை) அவ்வந்நோய்கட் கேற்ப மருத்துவன் செய்யும் இருவேறு வகையும் மருந்தாதல் உலகத்துக் காணப்படுதலின், அவ்வாறே முதல்வன் நுகர்விக்கும் இன்பத்துன்பம் இரண்டும் மருந்தாதல் உணர்ந்துகொள்க.

* திருக்குறள் - வெஃகாமை - க.

இவை மூன்று செய்யுளானும் தரணிபோலத் தருமாறு தெரித்துக் கூறப்பட்டது. இனி, அண்ணல் அருத்தும் அவ்வின்பத் துன்பங்களை உயிரருந்து முறைமை எவ்வாறென்பார்க்கு 'இன்பத்துன்பத் திவ்வுயிர் பிறந்திறந்து வருவது போவதா'மாறு கூறுகின்றார். ௩டு

பூதனு சரீரம் போனல் புரியட்ட ரூபந் தானே
யாதனு சரீர மாகி இன்பத்துன் பங்க ளெல்லாம்
நாதனார் ஆணை யுய்க்க நரகொடு சுவர்க்கம் துய்த்துத்
தீதிலா அணுவா யோனி சேர்ந்திடும் சீவ னெல்லாம். கஉ௬

(உரை) இத்தூலவுடம்பு கழிந்தவழித் தானும் உடன்கழிதலின்றி நிலை பெற்றுள்ளதாகிய சூக்குமவுடம்பினின்றும் அவ்வினைப் பயன்களை அனுபவித்தற்குரிய வெவ்வேறு உடம்புகளுளவாதலான், உயிர்களவ்வுடம்போடு நாதனாராணை செலுத்தச் சென்று துறக்க நிரயத் தின்பத்துன்பங்களை நுகர்ந்து பின்பு அவ்வினைச்சேடம் அனுபவித்தற் பொருட்டுச் சூக்குமவுடம்போடு நிலத்திற்சென்று கருப்பாசயத்தைத் தலைப்படும்.

ஆகியென்பது காரியகாரணப் பொருள்பற்றி வருஞ் செயவெனெச்சத் திரிபு. பொன்விலங்கு போறலின் துறக்கவுடம்பையும் யாதனுசரீரமென்றார். நிலவுலகத்து வரும்போது அணுவாயோனி சேர்ந்திடுமெனவே, துறக்கநிரயங்களிற் செல்லும்போதும் யாதனு சரீரத்தைப் பற்றியே செல்லுமென்பது பெற்றாம். இங்ஙனம் பூதனு சரீரம் போனவழி யாதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் யாதனுசரீரம் போனவழிப் பூதனுசரீரத்தைப் பற்றுதற்கும் காலம் இடையீடில்லை போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கன்றே வருஞ் செய்யுள் எழுந்ததென்பது. ௩௬

உடல்விடா யோனி பற்றி உதிப்பினும் உதிக்கு மொன்றிற்
படர்வுறு துறும்பா வத்தாற் பாடாணம் போற்கி டந்து
கடனதாம் காலஞ் சென்றாற் கடுநர கதனில் வீழ்ந்தங்(கு)
இடருறும் உருவங்கன்மத் தளவினில் எடுக்கு மன்றே. கஉ௭

(உரை) அவ்வவ்வினைகளது வன்மை மென்மைகட்கேற்பப் பூதனுசரீரம் போயவாறே யாதனுசரீரத்தை யெடாது மற்றுமோர்

பூதனு சரீரத்தை யெடுத்தலுமுண்டு; யாதனு சரீரம் போயவாறே பூதனு சரீர மொடாது மற்றுமோர் யாதனு சரீரத்தை யெடுத்தலு முண்டு. இவையெல்லாம் இடைவிடாது நிகழ்தலுமுண்டு; இடைவிட்டு நிகழ்தலுமுண்டு.

உம்மை எதிரது தழீஇயது. பாவப்பயன் கூறவே, இனம்பற்றிப் புண்ணியப்பயனும் அவ்வாருதல் பெறப்படும். அற்றேல் இறந்தவுயிர்தானே மீளப் பிறக்குமெனின்,—உடம்பு முதலியனவும் இறந்தவைதானே மீளத்தோன்றுமெனல் வேண்டும்; அஃதின்மையின், அதுவுமில்லையெனக் கிரீடாப்பிரமவாதி முதலியோர் கூறுங்கூற்றை யாசங்கித்து உவமைமுகத்தாற் பரிகரித்தற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௩௭

பன்னகம் அண்ட சங்கள் பரகாயந் தன்னிற் பாய்வோர்
துன்னுதோல் முட்டை யாக்கை துறந்துசெல் வதுவே போல
உன்னிய வுயிர்கள் தூல வுடல்விட்டு வானி னூடு
மன்னிடு நனவு மாறிக் கனவினை மருவு மாபோல். கஉஅ

(உரை) முன்னைத் தோல் முதலியவற்றை விட்டுச் சென்று மற்றொன்றைப் பற்றும் பாம்பு முதலியனபோல, உயிர்களும் முன்னுடம்புவிட்டு வானெறிச் சென்று மற்றோருடம்பில் நிலைபெறும், நனவுணர்வு மாறிக் கனவுணர்வைத் தலைப்படுமாறுபோல் அறிவு வேறுபட்டு.

சென்றென்பது சொல்லெச்சம். அறிவு வேறுபட்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. நனவு கனவென்பன ஆகுபெயர். பன்னக முதலிய நான்குந் தான் வேறுதலின்றியுந் தன்னுடலும் இடமும் அச்சும் அறிவும் வேறுதற்கும் முறையே உவமையாயின. இவை மூன்று செய்யுளானும் இவ்வுயிர் பிறந்திருந்து வருவது போவதா மாறு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. இவ்வாறு 'இருவினை யென்னை'யென்பது முதற் 'பன்னகம்அண்டசம்' என்பதீறுகக் கிடந்த முப்பத்து நான்கு செய்யுளும், 'இருவினை இன்பத்துன்பத்' தென்னும் மேலைச் செய்யுளிற்கூறிய பொருள்களை அவ்வம்மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுத்தி வகுத்துக் கூறினவெனக் காண்க. ௩௮

தன்மமோ டதன்ம வாகித் தானிரு பயனுந் தந்து
நன்மைதீ மையினு மின்பத் துன்பினு நாடிக் காண
முன்னமே ஆன்மா வின்தன் மும்மலத் தொன்ற தாகிக்
கன்மமு மூலங் காட்டிக் காமிய மலமாய் நிற்கும். கஉகூ

(உரை) இத்துணையுங் கூறியவாற்றாற் போந்த கன்மம் எனப்படுவது, சதசத்தாற் செய்யப்படுதலின், அறம் பாவமென்றிருவகைத்தாய் இருவகைக்குமுரிய பயன் தருதலாற் செயப்படு பொருளாகிய தனக்கு முதற்காரணம் உண்டென்பது காட்டிக் கான்மிய மலமெனப்பட்டுப் பந்தமுறுத்துதல் ஒப்புமையான் மும்மலத்துள் ஒன்றென உடன்வைத் தெண்ணப்பட்டுக் காரண ஏதுவானுங் காரிய ஏதுவானும் அனுமித்தறியுமாறு நிற்கும்.

மூலகன்மங் காரியமாய்ப் பரிணமித்தன்றிப் பயன் தாராமையின், ஏனையபோல வேறு வைத்தெண்ணப்படாதாயிற்று. உம்மை சிறப்பு. கான்மியம் காமியமென மரீஇயிற்று. ௩௯

இருவினை அநாதி யாதி இயற்றலால் நுகர்வால் அந்தம்
வருமலஞ் சார்ந்து மாயா உருவுகள் மருவி யார்த்துத்
தருசெயல் முறைமை யாலே தான்பல பேதங் காட்டி
அருவதாய் நின்ற ரன்தன் ஆணையின் அமர்ந்து செல்லும். கநo

(உரை) அவ்வினைதான் நாசோற்பத்தி பண்ணப்பட்டுச் சந்தானமாய் வருதலாற் காரியப் பிரபஞ்சம்போல் ஆதியந்தமுடைத்தாயும் பிரவாகாநாதியாய் ஏனையிரு மலங்களின் காரியங்களோடு கூடி உயிரைப் பந்தித்துத் தனது காரிய வேறுபாட்டிற்கேற்ப அவ்வுயிர்க்குப் பல வேறுவகைப்பட்ட யோனிகளைத் தோற்றுவித்துச் சூக்குமமாய் நின்று இறைவன் ஆணையின் நடக்கும்.

அரன்தன் ஆணையினமர்ந்து செல்லுமென்றது முடிந்தது முடித்தல். இவை இரண்டு செய்யுளானும் அவ்விருவினையின் சொரூபம் இதுவென்பது கூறப்பட்டது. ௪0

சங்கமம் தாப ரங்கள் தத்தம்கன் மத்துக் கீடா
அங்குரு யோனி மாறும் அச்சுமா றுதிங் கென்னின்

இங்குமா னுடரி யற்றும் புண்ணியத் தின்ப ஈட்டம்
அங்குவான் சுரர்க ளாயோ நரர்களாய் அருந்து வாரோ. கரு௧

(உரை) வினைக்கீடாக அவ்வவ்வுயிர் அவ்வவ் யோனியின் மாறிப் பிறத்தலன்றி அச்சுமாறி மற்றொரு யோனியிற் பிறத்தலில்லை யென்பார்க்குக் கன்ம நுகர்ச்சியாமாறு யாங்ஙனம். ௬௧

நரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னின் நரர்பதி சுரரு லோகம்
சுரர்களாய்த் துய்ப்ப ரென்னிற் சொன்னஅச் சழியு மாகும்
சுரர்களாய்ப் பலன்கள் துய்த்துத் தாமிங்குத் தோன்றும் போது
நரர்களாய்ப் பிறப்பர் ஞாலத் தமரராய் நண்ணிடாரே. கரு௨

(உரை) கன்மநுகர்ச்சிக்கண் இம்மை மறுமைகளது இயல்பறிய வல்லார்க்கு அச்சுமாறுதல் உண்மை இனிது விளங்கும்.

அற்றேல், நரர்வடிவு முதலாயின சுரர்வடிவு முதலியனவாய் வேறுபடும் வழியும் அவ்வவாகாரம் மாறுதலில்லையெனக் கொள்வார்க்கு அதுபற்றி இழுக்கென்னை யென்பாரைநோக்கி வேறு மெடுத்துக் காட்டுதற் கெழுந்தது வருஞ்செய்யுள் என்பது. ௬௨

வண்டுக ளாகி மாறும் மயிர்க்குட்டி மற்றோர் செந்துப்
பண்டைய உருவந் தானே வேட்டுவ னுய்ப்பி றக்கும்
கண்டுகொள் யோனி யெல்லாம் கன்மத்தால் மாறு மென்றே
கொண்டன சமய மெல்லாம் இச்சொல் நீ கொண்ட தெங்கே. கருரு

(உரை) இம்மையிலும் வண்டு முதலியன அச்சுமாறுதல் கண்கூடா யறியக் கிடத்தலானும், இஃதெல்லாச் சமய நூல்கட்கு மொப்ப முடிந்ததாகலானும், அக்காட்சி யளவையோடும் உரை யளவையோடும் முரணிக் கூறுவார் கூற்றுப் போலி.

அற்றாயினும், வண்டு முதலியனவற்றின் அவ்வச்சே பிறிதொன்றாய்ப் பரிணமிப்பதன்றி அஃதழிந்து வேறு தோன்றுவதன்றாகலான், அவற்றை ஈண்டெடுத்துக் காட்டுதல் அமையாதென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுள் என்பது. ௬ரு

அகலிகை கல்ல தானாள் அரிபல பிறவி யானான்
பகலவன் குலத்திற் றோன்றிப் பாரெலா முழுதும் ஆண்டு

நிகரிலா அரச ஞரும் சிலந்திநீ டுலகம் போற்றச்
சகமதில் எலிதா னன்றோ மாவலி யாய்த்துத் தானே. கரு௪

(உரை) அச்சு அழிந்தே மாறுதலும் அகலியை முதலியோர் மாட்டுக் கேட்கப்படுதலான் யாண்டுமவ்வாறே தெளியப்படும்.

அகலியை முதலியோர்க்கு அங்ஙனம் மாறியதுஞ் சாபவருள்க ளானுயதன்றிக் கன்ம மாத்திரையானுயதன்றாகலான், அதுவேபற்றி யாண்டுமவ்வாறு கோடல் பொருந்தாதென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. ௨௪

செப்பினுய் மாற வேறு சிலர்விதி யாலே கன்மால்
வைப்புறு மியோனி எல்லாம் மாறிவந் திடா விங் கென்னின்
எப்படி யானுஞ் செய்திக் கிறைகரி யாவ னென்றே
முற்பட மொழிந்தே னெல்லாம் முதல்வன்தன் விதியே யாகும். கரு௫

(உரை) மறைகள் ஈசன்சொல்லென்பது முதலாக மேற்கூறிப் போந்தமையின், வினைப்பயனெனப்பட்டன வெல்லாம் முதல்வ னுடைய சாபஅருள்களேயாகலின் விசேடமின்மையான் ஓரிடத்திற் கண்டது யாண்டுமொக்கும்.

விதியென்றது ஈண்டுச் சாபஅருட்கண்மேற்று.

இவை ஐந்து செய்யுளானும் மீமாஞ்சகரில் ஒருசாரார் மதம் பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்துத் 'தான்பல பேதங்காட்டி'யென மேற்கூறியது சாதிக்கப்பட்டது. அற்றேல் நோக்கிற்றை நோக்கி நிற்கும் உயிர் மற்றோரச்சினைப்பற்றுதல் யாங்ஙனஞ் செல்லும் என் பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. ௨௫

அவ்வவ யோனி தோறும் அவ்வவ உலகந் தோறும்
செவ்விதின் அறிந்து கன்மம் சேர்ந்திடா சீவன் சேரா
இவ்வகை தம்மிற் சேர்வும் இறைசெய லானுற் செய்த
எவ்வுரு வுந்தன் கன்மான் மாற்றுவன் இறைவன் தானே. கரு௬

(உரை) மாயை வினைகளைக் காரியப்படுத்தி உயிர்க்குச் சேர்த்து வான் இறைவனேயென்பது மேற் பாரிசேட அளவையாற் பெறப் பட்டமையின், அஃது உயிர் முதலியவற்றின் செயலன்மையான்

இறைவன் செய்த அச்சை இறைவன் மாற்றுதற்கண் ஆசங்கை யென்னை.

இவ்வென்பது வகரவீற்றுப் பலவறிசொல். இதனுன் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் இவ்வாறு அச்சு மாறித் தோன்று மாயிற் சற்காரியவாதத்திற்கு இழுக்காம்போலும் என்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. சக

மாறியிவ் வுருவ மெல்லாம் வருவதெங் கேநின் றென்னில்
கூறிய சூக்கு மத்தாம் உருவெனிற் குறியொன் றென்னின்
வேறொரு குறியா மாரம் வீரசங் கிலியு மாகும்
தேறுநீ யொருவ னலிச் செயலெலாம் சிவனு லாகும். கங்எ

(உரை) செய்வானதாற்றலான் ஒருபொன் வெவ்வேறணிகலங்க ளாய்ப் பரிணமிக்குமாறுபோல, இறைவன தாற்றலான் ஒரு சூக்கும உடம்பு வெவ்வேறு அச்சுக்களாய்ப் பரிணமித்துத் தோன்று தல் உண்மையின், ஆண்டுச் சற்காரியவாதத்திற் கிழுக்கில்லை. சஎ

சூக்குமங் கெட்டுத் தூலந் தோன்றிடா சூக்கு மத்தின்
ஆக்கியோ ருடல்கி டப்ப தின்றுட லாக்குந் தன்மைக்(கு)
ஓக்கிய சத்தி யுண்டாய் உடல்தருங் காலம் உற்று
நீக்கிட மரம்பின் வேரோர் நீள்மர நிகழ்த்து மாபோல். கங்அ

(உரை) அங்ஙனஞ் சூக்கும வுடம்பினின்றும் இத்தூலவுடம் பெல்லாம் வருவது, ஆரம் வீரசங்கிலியானுற்போல ஒன்று பிறி தொன்றுவதுமன்று, வித்து மரமானுற்போல ஒன்று கெட்டு ஒன்று தோன்றுவதுமன்று, மதிக்கெழு கலைகள்போல ஒன்றின்கண் ஒன்று கிடந்து தோன்றுவதுமன்று; மற்றென்னையெனின்,—மரவேரின் மற்றொரு மரம்போலச் சூக்குமவுடம்பில் தூலவுடம்புகள் சத்திரூபமா யிருந்து தோன்றுவன.

சற்காரியமாதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு. யோக்கியம் ஓக்கியமென மரீஇயிற்று. சஅ

விதிப்படிச் சூக்கு மத்தே உருவரும் வினையா லிங்கே
உதித்திடா உருவ மாக உருவரு மரங்கள் வித்தில்

கதித்தெழு மரமும் வித்தும் கழியும்பின் அழியுஞ் சூக்க
மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவது போவ தாமே. கரு௯

(உரை) மரந்தோன்றுதல் வித்தையின்றி யமையாதவாறு போல, அத்தூலவுடம்பு தோன்றுதலுந் தனக்கொரு முதலில்வழிக் கூடாதென்னும் அருத்தாபத்தியால் அஃதுண்டென்பது அறியப் படும்.

சூக்குமவுடம்புண்மைக்குப் பிரமாணங் கூறியவாறு. ஆண்டுத் தோன்றும் ஆசங்கையை நீக்குதற்பொருட்டு மதிக்கெழு கலைகள் போல வருவதுபோவதாமெனவு முடன்கூறினர். அற்றேல், தூல வடிவுக்குக் காரணம் ஐம்பெரும்பூதமே யமையும். சூக்குமவடிவு எற்றுக்கெனின்,—அறியாது கூறினாய்; சற்காரியவாதத்தில் தூலப் பொருட்குக் காரணஞ் சூக்குமமேயாவதன்றிப் பிறிதில்லையெனவும், அச்சூக்கும வுடம்பாவது சூக்குமபூதமெனப்படுந் தன்மாத்திரையான் இயன்ற வடிவாகலின், அதன் காரியமாதல்பற்றியே தூலவுடம்பை ஐம்பெரும் பூதவடிவென்பதெனவும் தெற்றெனவுணர்ந்து கொள்க. உருவருமரங்கள் வித்திற் கதித்தெழுமென்பது எடுத்துக்காட்டுவமை. மரமும் வித்துங் கழியுமென்பதுமது. அழியுஞ் சூக்கும மென்னி லென்று உரைத்துக்கொள்க. சூக்கம் பாகதச்சிதைவு.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சூக்குமவுடம்பு முதற்காரண மாமாறுணர்த்தித் தான் பலபேதங் காட்டுதல்பற்றிச் சற்காரிய வாதத்திற்கு இழுக்கின்மை கூறப்பட்டது. அற்றேல், இப்பெற் றித்தாகிய சூக்குமவுடம்புக்கு மூலம் வேறில்லை போலுமெனின், அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. சஃ

தூலமா முருவி னுக்குச் சூக்கும முதல தற்கு
மூலமா னதற்கு மூல மோகினி அதன்மு தற்றான்
மேலதாம் விந்து சத்தி சிவமிவை மிசையா மெல்லாம்
சாலவின் றுகும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்ந்த போது. கச௦

(உரை) தூலவுடம்பிற்கு முதற்காரணஞ் சூக்குமவுடம்பு; அதற்கு முதற்காரணம் மூலப்பகுதி; அதற்கு முதற்காரணம் மோகினி. அதுவே பரமமுதற்காரண மெனப்படும். ஏனைக்குண்ட

வினி சத்தியோவெனின், அது சுத்தமாய் இவையனைத்திற்கும் வியாபகமாய் நிற்கும். இவ்விருவகைப் பிரபஞ்சமும் ஆன்மாச் சிவத்தினைச் சார்தற்கேதுவாகிய பக்குவகாலஞ் சாலுதற்பொருட்டு இப்பெத்த காலத்துளவாவன.

அதன்முதற் ருனென்பது அம்மூலப்பகுதிக்கு முதலாகிய தானென இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையாய் மோகினியின் மேல் நின்றது. அதன் முதற் ருனென்றனுவதித்து மேலதாமெனப் பரமமுதற் காரணமாதல் கூறப்பட்டது. இவ்வாறன்றி முதலென்றதனை எழுவாயாக வைத்துரைப்பார்க்கு நகரமிரட்டித்தல் பொருந்தாமையுஞ் சித்தாந்தத்திற்கு ஏலாமையுமுணர்க. சிவமென்றது முன்னையது சுத்தமென்னும் பொருட்டு. சாலவாகுமென வியையும். சாலுதல் அமைதல். சார்ந்தவென்னும் பெயரெச்சம் ஏதுப்பெயர் கொண்டது. இதனுனே மேலதன்கண் நிகழும் ஆசங்கை நீக்கி வருஞ் செய்யுட்குத் தோற்றுவாயுஞ் செய்யப்பட்டது. 'இருவினையின்ப'வென்னுஞ் செய்யுள் முதல் இதுகாறும் முதற்செய்யுளின் 'அலகிலா வுயிர்கள் கன்மத் தாணையினமர்ந்து செல்ல' என்ற இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்தியவாறு.

இனி, இருபத்திரண்டு செய்யுளான் மூன்ருங் கூற்றின்கட் படும் முறைமையெல்லாந் தெரித்துணர்த்துகின்ருர். ௩௦

அரன்விதி யருள தென்றே அறைந்தனம் அதுவு முன்னே
தரைநர கருந்து றக்கம் தனுகர ணாதி யெல்லாம்
வருவதுஞ் செய்த நாதி மலங்களிம் மருந்தால் தீர்த்துப்
பரகதி யதுவுந் தந்து பாதபங் கயமுஞ் சூட்டும். கசக

(உரை) எல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்ந்தபோது சாலவின்ருதலாகிய அதுவும் இலயம் போகம் அதிகாரமென்னும் அவத்தைகளினின்ற இறைவன் செய்யுஞ் செய்தியென்றும் அது கருணையேயென்றுந் தொகுத்தும் வகுத்தும் மேலே கூறிப்போந்தாமாகலின், அத்தனுகரணாதிகள் மலகன்மங்களாகிய நோய்க்கு மருந்தாக அவனுல் அமைக்கப்பட்டன; அவற்ருல் அந்நோய் தீர்ந்தவழிப் பரஞானத்தை விளக்கிச் சிவானந்தப் பெரும்பேறும் அவனுல் தரப்படும்.

கதியென்பது ஞானத்தினையுணர்த்தல் வடமொழி மதம். முன்னே யறைந்தனம் என்றதனால் அமர்ந்து செல்லத் தலைவனுதற் கட்படும் இயல்பெல்லாம் ஈண்டே கூறற்பாலனவாயினும், ஒவ்வோ ரியைபுபற்றி ஆண்டாண்டு ஒருங்கு வைத்தோதப்பட்டன. அவை யெல்லாம் ஈண்டுய்த்துரைத்துக் கொண்டுணர்க என்பதூஉமாயிற்று. மாயாகாரியமெல்லாஞ் சிவத்தினைச் சார்தற்பொருட்டாமாறு யாங் ஙனமென்னும் ஆசங்கையை நீங்குதற்பொருட்டு அநாதி மலங்க ளிம்மருந்தாற்றீர்த்துப் பரகதியதுவுந் தந்து பாதபங்கயமுஞ் சூட்டு மென்றார். மலந்தீர்க்கு முகத்தால் அவையங்ஙனமாமென்றவா றாயிற்று. *"இலனென்று தீயவை செய்யற்க" என்றாற்போல அன் ஈறு ஈண்டு தன்மைக்கண் வந்தது. மேல் இன்பத்துன்பமருத் தியே வினையறுப்பனென்ற ஆசிரியர், ஈண்டு மாயாகாரியங்களை மருந்தென்றல் மலைவாம் போலுமெனின்,—ஆகாது; நோய் தீர் தற்கு ஏதுவாயினவெல்லாம் மருந்தெனப்படுமாகலின், அது †"உற்ற வன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்—றப்பானாற் கூற்றே மருந்து" என்பதனானுமறிக. இஃது ஏகதேசவுருவகம். இதனானே மேற்கூறிப் போந்த தூலம் சூக்குமம் மான் மோகினி விந்துவெல் லாம், மருத்துவனுக்கு மருந்துபோல, மலவயித்தியனாகிய அரனுக் குப் பரிக்கிரக விபூதியாதல் கூறப்பட்டது. ருக

எழுமுடல் கரண மாதி இவைமலம் மலம லத்தாற்
கழுவுவ னென்று சொன்ன காரண மென்னை யென்னில்
செழுநவ அறுவை சாணி உவர்செறி வித்த ழுக்கை
முழுவதுங் கழிப்பன்மாயை கொடுமல மொழிப்பன் முன்னோன். கசஉ

(உரை) அழுக்கைக்கொண்டு அழுக்கை நீக்கவேண்டுதலின், மாயேயமலம் ஏனை மலங்கட்கு மருந்தாகக் கூறப்பட்டது.

மலம் அழுக்கு என்பன ஒருபொருட்கிளவி. இதனானே மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இனி, அம்மாயை மாயேயங்களது இயல்பாவது என்னையென்பார்க்கு, அதனை வகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினார். ருஉ

---

* திருக்குறள் - தீவினையச்சம் - ரு.

† ௸ - மருந்து - கO.

நித்தமாய் அருவாய் ஏக நிலையதாய் உலகத் திற்கோர்
வித்துமாய் அசித்தா யெங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர்
சத்தியாய்ப் புவன போகந் தனுகர ணமுமுஉ யிர்க்காய்
வைத்ததோர் மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே.கஉரு

(உரை) உலகிற்கு முதற்காரணம் எனப்படும் மாயையாவது நித்தமாதல் முதலிய இலக்கணங்களை யுடையது.

மாயையின் சொரூபங் கூறுவார், புவனபோகந் தனுகரணமும் உயிர்க்காயென்றும், அதுவும் மாத்தியமிகர் மதம்பற்றிச் சூனியத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு உலகத்திற்கோர் வித்துமாயென்றும், அது வும் கணிக வாதிகள் மதம்பற்றிச் சார்பினிற் செல்லாமைப் பொருட்டு நித்தமாயென்றும், அதுவும் உலோகாயதர் மதம்பற்றி பூதங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அருவாயென்றும், அதுவும் வைசேடிகர் முதலியோர் மதம்பற்றிப் பரமாணுக்களிற் செல்லா மைப் பொருட்டு எங்கும் வியாபியாயென்றும், அதுவுஞ் சாங்கியர் மதம்பற்றி முக்குணங்களிற் செல்லாமைப்பொருட்டு ஏக நிலை யதாயென்றும், அதுவும் பாற்கரியர் மதம்பற்றிப் பிரமத்திற் செல்லாமைப்பொருட்டு விமலனுக்கோர் சத்தியாயென்றும், அது வும் சிவாத்துவித மதம்பற்றிச் சிற்சத்தியிற் செல்லாமைப்பொருட்டு அசித்தாயென்றும், அதுவும் மாயாவாதி மதம்பற்றி அநிருவசனத் திற் செல்லாமைப்பொருட்டு வைத்ததோர் மலமாயென்றும், இத் தன்மைத்தாகிய மாயை ஆணவமலம்போல மயக்கமே செய்யு மென்னுஞ் சைவருள் ஒரு சாராரை மறுத்தற்பொருட்டு மயக்கமுஞ் செய்யுமென்றுங் கூறினர். செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைக்கப் பட்டன. ஈண்டு மயக்கமென்றது விபரீத உணர்வை. மயக்கமும் என்னும் உம்மை, அது தன்னியல்பன்மை யுணர நின்றது. ருரு.

மாயையிற் கால மோடு நியதிபின் கலாதி தோன்றும்
ஆயஅக் கால மூன்றாய் ஆக்கியு மளித்தும் போக்கிக்
காயமோ டுலகுக் கெல்லாம் காலசங் கையினைப் பண்ணி
நாயக னாணை யாலே நடத்திடுஞ் சகத்தை யெல்லாம். கஉச

(உரை) அத்தன்மைத்தாகிய மாயையினின்றுங் கால முதலிய தத்துவங்களுளவாம். அவற்றுட் காலமாவது முதல்வனாணை முத்

திறப்பட்டுத் தனக்குக் கீழுள்ள காரியப் பிரபஞ்சம் அனைத்தையுங் காலவரையறையிற் படுத்திக் கன்மத்தை வரைசெய்து நிற்கும்.

எண்ணும்மை முன்னருஞ் சென்றியையும். நாயகன் ஆணையாலே என்பதனைத் தத்துவாதிகார முழுதினும் உய்த்துரைக்க. ருச

நியதிபின் தோன்றிக் கன்ம நிச்சயம் பண்ணி நிற்கும்
அயர்விலாக் கலைபின் தோன்றி ஆணவம் ஒதுக்கிச் சித்தின்
செயல்புரி கிரியா சத்தி தெரிவிக்குஞ் சிறிதே வித்தை
உயர்கலை யதனில் தோன்றி அறிவினை உதிக்கப் பண்ணும். கசரு

(உரை) நியதிதத்துவம் அக்காலத்தின் பின்னாக மாயையினின்றுந் தோன்றி அவரவர் செய்த கன்மம் அவரவரே நுகருமாறு நியமிக்கும். அதன்பின் அம்மாயையினின்றே கலைதோன்றி ஆணவத்தை ஏகதேசத்தின் நீக்கி ஆன்மாவின் கிரியாசத்தியை விளக்கி வினைக்கீடாக வரும் போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும். அக்கலையினின்றும் வித்தை தோன்றி அவ்வான்மாவினது ஞானசத்தியை ஏகதேசத்தில் விளக்கி அதன்கட் செலுத்தி நிற்கும். ருரு

விச்சையின் அராகந் தோன்றி வினைவழி போகத் தின்கண்
இச்சையைப் பண்ணி நிற்குந் தொழிலறி விச்சை மூன்றும்
வைச்சபோ திச்சா ஞானக் கிரியைமுன் மருவி ஆன்மா
நிச்சயம் புருட னாகிப் பொதுமையின் நிற்ப னன்றே. கசசு

(உரை) அவ்வித்தையினின்றும் அராகந் தோன்றி இச்சாசத்தியை விளக்கி அப்போகத்திற் செலுத்தி நிற்கும். இவ்வாறு கலை முதலிய மூன்றுந் தொழின் முதலிய மூன்றனையும் விளக்கியவழி, கன்மத்தை வரையறுத்தலும் நியமித்தலுஞ் செய்யுமுகத்தான் உபகரிப்பனவாய காலநியதிகளும் உளப்படப் பஞ்சகஞ்சுகமுடைய உயிர், அவ்விச்சை முதலிய மூன்றனையும் ஏகதேசத்தின் மருவிப் பொதுவகையாற் புருட தத்துவமெனப் பெயர்பெற்று அப்போகத்தினுன்முகமாய் நிற்கும்.

சிறப்பு வகையாற் புருடதத்துவமென நிற்றல் மூலப்பகுதியிற்றோன்றும் அவிச்சை முதலிய பஞ்சக்கிலேசமும் உடைத்தாயவழியே என்பார், ஈண்டுப் பொதுமையின் நிற்பனென்றார். போகத்

துன்முகமாகிய உயிரே புருட தத்துவமென நிற்பதன்றி வேறில்லை யென்ப துணர்த்துவார், நிச்சயம் புருடனாகி என்றார். ருசு

வருங்குண வடிவாய் மூலப் பிரகிருதி கலையில் தோன்றித்
தருங்குண மூன்றாய் ஒன்றிற் றொன்மூன்றாய் மும்மூன் றாகும்
இருங்குண ரூப மாகி இயைந்திடு மெங்கும் ஆன்மாப்
பெருங்குண வடிவாய்ப் போக சாதனம் பெந்த மாமே. கசஎ

(உரை) அதன்பின் மூலப்பகுதி கலையினின்றும் அவ்வியத்த குண வடிவாய்த் தோன்றித் தன்கணின்றும் வியத்தமாய்த் தரப்படுங் குணதத்துவஞ் சாத்துவிக முதலிய மூவகையாய் அவற்றுளொவ் வொன்று முத்திறப்பட்டு ஒன்பது வகையாம். போகத்திற்குச் சாதனமாய தன்கட்டோன்றும் புத்தி முதலிய தத்துவங்களும் குணவடிவேயாய் உயிரைப் பந்திக்கும். அதனாற் போகநுகரும் இடமெங்கணும் உயிரும் அக்குண ரூபமாய் நிற்கும். ருஎ

சித்தமாம் அவ்வி யத்தம் சிந்தனை யதுவுஞ் செய்யுஞ்
புத்திஅவ் வியத்தில் தோன்றிப் புண்ணிய பாவஞ் சார்ந்து
வத்துநிச் சயமும் பண்ணி வருஞ்சுக துக்க மோகப்
பித்தினின் மயங்கி ஞானக் கிரியையும் பேணி நிற்கும். கசஅ

(உரை) குணதத்துவத்திற்குக் காரணமெனச் சித்திக்கப்பட்ட மூலப்பகுதி, அக்குணதத்துவத்தைத் தோற்றுவித்தலேயன்றி, விப ரீதவுணர்வுடையதாகிய அவிச்சையினையுந் தோற்றுவிக்கும். அதன் பின்பு புத்திதத்துவம் அந்தக் குணதத்துவத்தினின்றுந் தோன்றி அவ்வவ்வுயிர்கள் செய்த புண்ணிய பாவங்கள் தன்பாற் சாரப்படுத லும், அவ்விருவினைக்கீடாக வந்த விடயத்தை இஃதின்னதென நிச்சயித்தலும், நிச்சயித்தபின் சுகதுக்கமோக வடிவாய்ப் பரிண மித்தலும், பரிணமித்த வழி உயிரின் அறிவு தொழில்கட்கு விடய மாதலுமுடைத்தாய் நிற்கும்.

'சித்தமாம் அவ்வியத்தஞ் சிந்தனையதுவுஞ் செய்யும்' என்பத னைச் சித்தத்தின்மேல் வைத்துரைப்பாருமுளர். *"சிந்தை நினைவை யம் வந்துதருமனமொழிய வகுப்பொணாதே" எனப் புடைநூலாசிரி

* சிவப்பிரகாசம் - சரு.

யர் ஓதுதலின், மனத்தின் பின்னதாயதன்கண் அடங்குஞ் சித்தத்தை ஈண்டுக் கூறுதற்கோரியைபின்மையானும், புடைநூலாசிரியர் அவ்வாறோதாமையானும், சிவாகமங்களோடு முரணுதலானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. ஈண்டுச் சிந்தனையென்றது எற்புழிக்கோடலான் விபரீதவுணர்வின்மேற்றாயிற்று. உம்மை இறந்தது தழீஇயது. கன்மா லென்றாற்போல வியத்தமென்பது அம்முக்கெட்டு உருபேற்று வியத்திலென நின்றது. அகரம் சுட்டுப்பொருட்டு. சார்ந்து சாரப் பட்டு. பேணி பேணப்பட்டு. பித்துப்போல உயிரை மயக்குதலாற் சுகதுக்க மோகங்களைப் பித்தென்றார். மயங்குதல் ஈண்டுப் பரிணமித்தல். ௫அ

ஆங்காரம் புத்தி யின்கண் உதித்தகந் தைக்கு வித்தாய்
ஈங்கார்தான் என்னோ டொப்பார் என்றியான் என்ன தென்
றீங்காதே நிற்குந் தானும் மூன்றதாய் நிகழு மென்பர் [றே
பாங்கார்பூ தாதி வைகா ரிகம்தைச தம்தா னென்றே. ௧௪௯

(உரை) அப் புத்திதத்துவத்தினின்றும் அகங்காரத் தத்துவந் தோன்றி, என்னோ டொப்பாரில்லையென அகந்தைப்படுதற்குக் காரணமாய் வாயிற்காட்சிக்கு விடயமாய்த் தோன்றியதொன்றனை இஃதின்னதென்று புத்திதத்துவம் நிச்சயிக்கும்படியாக யானென்றும் எனதென்றும் அதன்கண் ஒருப்பட்டெழுந்து ஆன்மாவோடும் வேற்றுமையின்றி நிற்கும். அதுவுங் குணவேற்றுமைபற்றிப் பூதாதி முதலிய வேறுபாட்டான் மூத்திறப்படும்.

அகங்காரம் ஆங்காரமென மரீஇயிற்று. நீங்காது நிற்கு மெனவே, அது கலைபோல வினைமுதற்காரகமென்று உபசரிக்கப் படுமென்பதாயிற்று. ௫௯

மனமது தைச தத்தின் வந்தொரு பொருளை முந்தி
நினைவதுஞ் செய்தங் கைய நிலைமையின் நிற்கு மாங்கே
இனமலி சோத்தி ராதி கன்மஇந் திரிய மெல்லாம்
முனமுறை செய்த வைகா ரிகம்தரு மென்பர் முன்னோர். ௧௫௦

(உரை) அம்மூன்றனுள், தைசத அகங்காரத்தினின்றும் மனந் தோன்றி எதிர்ப்பட்டதொரு விடயத்தை இஃது யாதாகற்பாற்

றெனச் சித்தரூபமாய் நின்று சிந்தித்தும், பின்னதன்கண் ஐயுற்று நிச்சயித்தற்கண்ணதாகிய வேட்கையை விளைத்தும் நிற்கும் ; மனத்தின் பின்னதாக ஞானேந்திரியங்களும் அத்தைசத அகங்காரத்தினின்றே தோன்றும். ஏனை வைகரி யகங்காரத்தினின்றுங் கன்மேந்திரியம் ஐந்துந் தோன்றும்.

சோத்திராதி தோன்றுமெனச் சொல்லெச்சம் வருவித்துரைக்க. ௬0

நற்செவி துவக்குக் கண்நா நாசிஐந் தினையு நல்லோர்
புத்திஇந் திரிய மென்று புகன்றனர் இவைத மக்குச்
சத்தநற் பரிச ரூப இரதகந் தங்க ளைந்தும்
வைத்தனர் விடய மாக அடைவினின் மருவு மென்றே. ௬௧

(உரை) அவ்விருவகை இந்திரியங்களுள் ஞானேந்திரியங்களாவன சோத்திரமுதலிய ஐந்துமாம். அவற்றிற்கு விடயமாவன முறையே சத்தமுதலிய பூதகுணம் ஐந்துமாம். ௬௧

வாக்கொடு பாதம் பாணி பாயுவோ டுபத்த மைந்து
நீக்கினர் முன்னே கன்மேந் திரியங்க ளெனநி னைந்தே
ஆக்கிய வசன கமன தானமும் விசர்க்கா னந்தம்
ஊக்கமார் ஐந்து மைந்தின் தொழிலென ஓதி னாரே. ௬௨

(உரை) ஏனைக் கன்மேந்திரியங்களாவன வாக்கு முதலிய ஐந்துமாம். இவை தொழில் செய்யுங் கருவியாகலின் ஞானேந்திரியங்களின் வேறாக வைத்துக் காணப்படும். இவற்றின் தொழிலாவன முறையே வசன முதலிய ஐந்துமாம்.

அற்றேல், ஆன்மாவின் ஞானக்கிரியைகளை விளக்குதற்கு இந்திரியம் அந்தக்கரணங் கலாதியென்னும் முத்திறத்துள் ஒன்றேயமையுமாகலின் ஏனைய மிகையாம்போலுமெனின், அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுள் என்பது. ௬௨

வாயாதி சோத்தி ராதி புறத்துவாழ் கருவி யாகும்
ஓயாத மனாதி காயத் துணருமுட் கருவி யாகும்
ஆய்வார்கட் கராக மாதி அவற்றினுட் கருவி யென்பர்
மாயாள்தன் வயிற்றி வற்றால் துடக்குண்டு வாழு மான்மா. ௬௩

(உரை) அவ்விருவகை இந்திரியங்களும் ஒன்றனை விடயிக்க லுறுவார்க்கு உடம்பின் புறத்தே தோன்றி விடயிக்கும் புறக்கருவி கள்; மனமுதலாயின அவ்விந்திரியங்களால் தரப்பட்ட விடயத்தை உடம்பின் அகத்தே நின்று விடயிக்கும் உட்கருவிகள்; ஏனைக் கலாதிகளாவன அவ்வந்தக்கரணங்களான் விடயிக்கப்பட்டு வந்த பயனை ஆன்மாவின் இச்சாஞானக்கிரியைகட்குப் பொருத்துவன வாய உள்ளந்தக்கரணங்களாம்; இவை தம்முள் வேற்றுமையாக லின் இம்முத்திறக் கருவிகளும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு உயி ரைப் பந்தித்து நிற்கும்.

மாயாளெனப் பெண்பாலாகக் கூறியது வடமொழி மதம் பற்றி; உருவகஞ் செய்தற்பொருட் டெனினுமாம். ஓயாமை மனத்துக்கடை. ௬௩

ஓசைநற் பரிச ரூப இரதகந் தங்க ளென்று
பேசுமாத் திரைக ளைந்தும் பிறக்கும்பூ தாதி கந்தின்
நேசஇந் திரியங் கட்கு நிகழறி விதனுற் காண்டும்
ஆசைசேர் மனுதி தன்மாத் திரைபுரி யட்ட கந்தான். ௬௪

(உரை) அவ்விருவகை இந்திரியங்களுந் தோன்றியபின் ஏனைப் பூதாதி யகங்காரத்தினின்றுஞ் சத்த முதலிய தன்மாத்திரை ஐந்துந் தோன்றி அவ்விந்திரியங்கள் தத்தம் விடயங்களை விடயிக்குமாறு ஊக்கஞ் செய்வித்து உடனிற்கும். இத் தன்மாத்திரைகள் ஐந்தும் அந்தக்கரணங்கள் மூன்றுமாகிய எட்டுங் கூடிப் புரியட்டக உடம்பா மென்றறிக.

மாத்திரையென்றது தலைக்குறை. விடயவடிவாகிய சத்தாதி கட்குந் தன்மாத்திரை வடிவாகிய சத்தாதிகட்குந் தம்முள் வேற் றுமை காணமாட்டாதாருக்கு வேற்றுமை காட்டுவார், மனுதி தன் மாத்திரை புரியட்டகமென்பதூஉ முடன்கூறினர். ௬௪

சாற்றிய பஞ்ச தன்மாத் திரைகளிற் சத்த முன்னுத்
தோற்றும்வான் வளிதீ நீர்மண் தொடக்கியே ஒன்றுக்கொன்
ஏற்ற மாமோசை யாதி இருங்குண மியைந்து நிற்கும்[றங்(கு)
ஆற்றவே விடய பூதம் அங்காங்கி பாவத் தாமே. ௬௫

(உரை) அச் சத்த முதலிய தன்மாத்திரைகள் ஐந்தினும் நின்று முறையே ஆகாய முதலிய தூலபூதம் ஐந்துந் தோன்றி அவற்றுடன் பிரிப்பின்றி முறையே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய சத்த முதலிய குணங்கள் வியத்தி ரூபமாக உடையனவாய் நிற்கும். இவ்வைம்பெரும் பூதங்கள் தன்மாத்திரையோடு கூடி நின்று இந்திரியங்களின் தொழிற்பாட்டை யூக்குதற்கு இவற்றின் காரிய பூதங்களாகிய தாத்துவிகங்கள் அறுபதும் அங்காங்கி முறைமைய வாய் உடனிற்கும்.

ஆற்றுதல் வல்லுதல். விடயமென்றது ஈண்டுக் காரியமென் னுந் துணையாய் நின்றது.

இவை பதினொன்கு செய்யுளானுந் தத்துவங்க ளொன்றினொன்று தோன்று முறைமையும் அவற்றின் தொழிற்பாடும் பயனுந் தாத்து விகங்களதியல்புங் கூறப்பட்டன. இந்தத் தத்துவங்களெல்லாம் அகமும் அகப்புறமும் புறமுமென மூவகைப்படும்; அவற்றுள் பூதங்களின் வைத்துப் புறப்பூதங்களிற்படும் விசேடங் கூறுகின்றார்.

இரந்தர மாகி வான்றன் இடங்கொடுத் திடும்ச லித்துப்
பரந்தவை திரட்டும் கால்தீச் சுட்டொன்று வித்தல் பண்ணும்
நிரந்தரங் குளிர்ந்து நின்று பதஞ்செயும் நீர்மண் தானும்
உரந்தரு கடின மாகித் தரித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே. கருசு

(உரை) ஆகாய முதலிய ஐம்பெரும் பூதங்கள் முறையே வெளி யாதல் இடங்கொடுத்தன் முதலிய குணமுந்தொழிலும் உடையன.

மண்புனல் அனல்கான் வான்பால் வடிவுநாற் கோண மாகும்
தண்பிறை மூன்று கோணம் தருமறு கோணம் வட்டம்
வண்பொன்மை வெண்மை செம்மைகறுப்பொடு தூமவன்னம்
எண்தரும் எழுத்துத் தானும் லவரய ஹவ்வு மாமே. கருஎ

(உரை) அவை நிலமுதலாகக்கொண்டு முறையே நாற்கோண முதலிய ஐவகை வடிவும் பொன்மை முதலிய ஐவகை நிறங்களும் லகரமுதலிய ஐவகைப் பீசங்களுமாகிய இவையுமுடையன. சுஎ

குறிகள்வச் சிரத்தி னேடு கோகந தஞ்சு வத்தி
அறுபுள்ளி அமுத விந்து அதிதெய்வம் அயன்மா லாதி

செறிபுக புரீச ஞேடு சதாசிவம் பூத தெய்வம்
நெறிதரு கலைஐந் திற்கும் நிகழ்த்துவர் இந்த நீர்மை. கருஅ

(உரை) வச்சிர முதலிய அடையாளம் ஐந்தும் அயன் முதலாகிய அதிதெய்வம் ஐந்துமாகிய இவையும் அப்பூதங்கள் முறையேயுடையனவாம்; இவை நிவிர்த்திமுதலிய கலைகட்கும் இவ்வாறே கூறப்படும்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் புறப்பூதங்களதியல்பு வேறெடுத்துக்கொண்டு வகுத்துக் கூறப்பட்டது. ஏனை யகப்பூதங்களதியல்பு 'நேச இந்திரியங்கட்கு நிகழறிவிதனைற் காண்டு'மெனவும், அகப்புறப் பூதங்களதியல்பு 'ஆசைசேர் மனுதி தன்மாத்திரை புரியட்டகந்தா' னெனவும், சூக்குமபூதமாகிய தன்மாத்திரைக் கோதியவாறுபற்றி அறியக் கிடந்தன. சுஅ

சுத்ததத் துவங்க ளென்று முன்னமே சொன்ன ஐந்தும்
இத்தகை மையின்இ யம்பும் இவைமுப்பத் தொன்று மாகத்
தத்துவ முப்பத் தாறுஞ் சைதன்னி யங்க ளாந்து
சித்தசித் தான்மா வொன்று முப்பதும் அசித்தே செப்பில். கருக

(உரை) இயைபுபற்றி மேலைச்சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த சுத்த தத்துவங்கள் ஐந்துடன் ஈண்டுக் கூறிய தத்துவ முப்பத்தொன்றும் உளப்படத் தொகையான் முப்பத்தாறு தத்துவமாம். இவற்றுள், முன்னைய ஐந்துஞ் சடமாயினுஞ் சிற்சத்திக்குச் சுதந்திரவடிவாக லிற் சைதன்னியமெனப்படும்; ஏனை முப்பத்தொன்றனுட் புருடதத்துவஞ் சார்ந்ததன் வண்ணமாய்ச் சித்தசித்தெனப்படும்; அஃதொழிந்த முப்பதும் அசித்தெனவேபடும்.

சித்தசித்தென்றது தமிழ்நூலின் முடிபு. இதனன் மேற்கூறிப் போந்த தத்துவங்களுக்குத் தொகையும் அவற்றதியல்புங் கூறப் பட்டன. சுக

ஐந்துசுத் தத்தின் கீழேழ் சுத்தாசுத் தம்அ சுத்தந்
தந்திடும் புமான்கீ ழெண்மூன் ருயதத் துவஞ்சீ வற்கு
வந்திடும் பிரேர காண்டம் மருவுபோக சயித்தி ரத்தோ(டு)
அந்தமில் அணுக்க ளுக்குப் போக்கிய காண்ட மாமே. கசுO

(உரை) இத்தத்துவம் முப்பத்தாறனுள், முன்னைந்தும் நடுவண் ஏழும் பின்னிருபத்து நான்கும், முறையே சுத்தம் மிச்சிரம் அசுத்த மெனவும், பிரேர காண்டம் போகசயித்திரு காண்டம் போக்கியகாண்டமெனவுங் காரணக்குறி பெற்று முத்திறப்படும்.

முன்னைய ஐந்துஞ் சுத்தமாதல் மேற்கூறிப் போந்தமையின் ஈண்டு அனுவதித்தொழிந்தார். போகசயித்திருவென்னும் வட சொல்லினுள் உகரமும் அதனோடென்பதனுள் அன்சாரியையும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. இவை காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்துகொள்க. இதனானே அம்முப்பத்தாறு தத்துவமும் மூவினமாதல் கூறப்பட்டது. எ0

தத்துவ ரூப மாகும் தரும்அரு வுருவ மெல்லாம்
தத்துவம் தூல சூக்க பரங்களு மாகி நிற்கும்
தத்துவம் தன்னிற் சாரும் அணுக்கள்சா தாக்கி யத்தில்
தத்துவ சத்தம் சாரும் சகலமும் தத்து வங்காண். கசுக

(உரை) அருவுமுருவும் அருவுருவுமாயுள்ள காரியப்பிரபஞ்சம் அனைத்தும் இத்தத்துவவடிவேயாம். இம்முப்பத்தாறுந் தூலதத்துவஞ் சூக்குமதத்துவம் அதிசூக்கும தத்துவமென ஒரோவொன்று மூவகைப்பட்டுப் பொதுவும் பொதுச்சிறப்புஞ் சிறப்புமாய் நிற்கும். இத்தன்மையவாய தத்துவங்களை யதிட்டிக்கும் அணுபக்க சம்புபக்கத்து அதிதெய்வங்களும் அவ்வத்தத்துவப்பெயர் பெறுமாகலான் எல்லாப் பொருளையுந் தத்துவங்களின் வைத்துக் காண்க.

எனவே, இத்தத்துவம் முப்பத்தாறும் உணர்ந்தானுக்கு எல்லாப் பொருளும் இனிது விளங்குமென்பதாயிற்று. இச்செய்யுளிற் கூறிய பொருளனைத்துஞ் சிவாகமங்களின் விரித்துணர்ந்துகொள்க. இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாம் உரைப்ப. இதனானே தத்துவங்கள் ஒருதலையான் உணரற்பாலன என்பது கூறப்பட்டன. எக

தத்துவம் எண்மூன் றும்சென்(று) ஆன்மதத் துவத்தொடுங்கும், வித்தையி னொடுங்கும் ஆறும் சிவத்தினி னொடுங்கும் மூன்றும், நித்தத்தத் துவம்இம் மூன்றும் என்பர்கள்

இரண்டு நின்ற, சுத்தமாம் சிவத்தொ டுங்கும் தோற்றமும்
இதுபோ லாகும். கசுஉ

(உரை) இம்முப்பத்தாறு தத்துவங்களுஞ் சங்காரகாலத்துத் தத்தங் காரணங்களின் ஒடுங்கும்வழி, நிலமுதன் மூலப்பகுதி யீறு கிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களுஞ் சீகண்ட ருத்திரனுெலொடுங் கும்; மூலப்பகுதிக்கு மேலுள்ள ஆறு தத்துவமும் வித்தை ஈச ராகிய அனந்தராலொடுங்கும்; அவற்றின்மேலுள்ள சுத்ததத்துவம் முதலிய மூன்று தத்துவமும் இலயத்தினின்ற சிவனுெலொடுங்கும்; ஏனைச் சத்தி தத்துவஞ் சிவதத்துவம் இரண்டுஞ் சுத்த சிவனுல் ஒடுங்கும்; இவை புநருற்பவமாங்காலும் அவ்வவை அவ்வவராலாம். இவருட் சுத்தசிவன் ஒருவனே நித்தியன்; ஏனை மூவரையும் அவ் வாறு நித்தியர் என்பாருமுளர்; அஃதுபசாரமே.

மூலப்பகுதிக்குங் குணதத்துவத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை அவ்வியத்தமாதலும் வியத்தமாதலு மாத்திரையே யன்றி ஏனைய போலப் பரிணும விசேடமின்மையின், அதுபற்றி அவை இரண் டனையும் ஒன்முக வைத்தெண்ணினுர். ஏதுப்பொருட்கண் வரும் இன்னுருபு ஏனையிடங்களினும் விரித்துரைக்க. ஆன்மாவுக்கு அதி தெய்வமாகிய தத்துவம் ஆன்ம தத்துவமென உருத்திரனுக்குப் பெயராயிற்று. ஈண்டான்மாவென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் சகல வர்க்கத்தின்மேல் நின்றது. தத்துவமென்பது பொதுச்சொல். ஆன்ம தத்துவம் வித்தியாதத்துவம் சிவதத்துவமென அவ்வக் காரணக் கடவுளர் பெயர் இயைபுபற்றி அவ்வத் தத்துவங்களுக்குமாயின என்பதுணர்த்துவார், அவரை அவ்வப் பெயரால் கூறினுர். இனி, நவந்தருபேதங் கூறுவான் புகுந்த ஆசிரியர் அதற்குத் தோற்றுவா யாக இச்செய்யுளை ஈண்டு வைத்தாராயினும், இயைபுபற்றி, ஐந்து சுத்தத்தினென மூவகைப்படுத்தோதிய செய்யுளின் பின்னுக வைத் துக் கண்டுகொள்க. இதனுனே அத்தத்துவங்களைத்தோற்றி யொடுக் குங் காரணக் கடவுளர் இவரென்பது வகுத்துக்கூறப்பட்டது. இத் துணையும் மூன்றுங் கூற்றிற் படுமுறைமை யெல்லாந் தொகுத்துக் கூறியவாறு.

இனி ஏழு செய்யுளான் நாலாங் கூற்றைத் தெரித்துணர்த்து கின்றார். எஉ

மோய்தரு பூத மாதி மோகினி அந்த மாகப்
பொய்தரு சமய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும்பு கன்று
மெய்தருஞ் சைவ மாதி இருமூன்றும் வித்தை யாதி
எய்துதத் துவங்க ளேயும் ஒன்றுமின் றெம்மி றைக்கே.கக௬

(உரை) சாருவாகமுதல் ஐக்கியவாதசைவம் ஈறாகிய புறப்புறச் சமயமும் புறச்சமயமும் அகப்புறச்சமயமும் என்னும் முக்கூற்றுச் சமயத் தெய்வங்களெல்லாம் பூதமுதல் அசுத்த மாயாதத்துவ மீறாக ஒவ்வொரு தத்துவங்களின் நிலைபெறும். சிவாகமங்களுட் கூறப் படும் *"ஏகனேகனிருள்கரும மாயையிரண்டு" என்னுமாறு பொருட்கும் உண்மைத் தன்மை விளக்குகின்ற சைவமெனப்படுந் தலையாகிய அறுவகைச் சமயத் தெய்வமாய் நின்ற அதிகாரபோகலய சிவபேதங்கள் சுத்தவித்தை முதலிய ஐந்து தத்துவங்களுள் ஒவ்வொன்றின் நிலைபெறும். சித்தாந்த சைவத் தெய்வமாகிய சுத்தசிவம் இம்முப்பத்தாறையும் கடந்து நிற்கும்.

அமலனுதலைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. அவ்வத் தெய்வங்கள் நிலைபெறுந் தத்துவமே அவ்வச் சமயத்தார்க்கு முத்தித்தானமென் பதூஉம் இதனுற் பெறுதும். அவ்வவற்றின் மேலுள்ள தத்துவங்கள் அவ்வச்சமயத்தார்க் குணர்ச்சி செல்லாமையின், அவ்வத் தத்து வத்தினளவினன்றி அவருக்கு மேற்சேரல் கூடாமை யறிக. சமயத் தெய்வங்களைச் சமயமென் றுபசரித்தார். இருமூன்றும் என்றதுமது. ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளமாட்டாத ஐக்கியவாத சைவரை நீக்குதற்கு, மெய்தரு சைவமென்றும், ஆதியிருமூன்றென்றும் விசேடித்தார். பாடாணவாத சைவமுதற் சுத்த சைவம் ஈறாகக் கிடந்த ஏழனுள் பாடாணவாதத்திற்கும் பேதவாதத்திற்குந் தம்முள் வேற்றுமை சிறிதாதல்பற்றி அவையிரண்டனையும் ஒன்றாக வைத்து இருமூன்றெனத் தொகை கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி யுரைப்பனவெல்லாஞ் சிவாகமங்களோடு முரணுமென்றொழிக. எங

* திருவருட்பயன் - ௫உ.

சிவஞ்சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் திகழும் ஈசன்
உவந்தருள் உருத்தி ரன்தான் மால்அயன் ஒன்றின்ஒன்றாய்ப்
பவந்தரும் அருவ நாலிங் குருவநா லுபய மொன்றாய்
நவந்தரு பேதம் ஏக நாதனே நடிப்ப னென்பர். கசுச

(உரை) அங்ஙனமொன்றுமின்றி நிற்கும் எம்மிறைவன் ஒன்றி னொன்றாகத் தோன்றி ஒவ்வொரு தத்துவங்களி னின்றுகொண்டு தத்தந் தொழில்களைச் செய்யுஞ் சிவமுதல் அயனீறாகிய முத்திறத் தொன்பதுவர்க்கத்தினும் வேற்றுமையின்றி நின்று அவ்வத்தொழில் களைச் செய்வன்.

ஏகாரம் தேற்றம். 'மேல் ஒருவனே இராவணாதி பாவகமுற்றாற் போல' என்றதனை ஈண்டும் அறிவுறுத்துவார், நடிப்பனென்றார். செவ்வெண்டொகை விகாரத்தாற் றொக்கது. இவ்வொன்பது பேதத் துட் சத்திவிந்துவென்னும் இரண்டும் சத்திபேதமாயினும், ஏனை மனோன்மனிமுதலிய பேதம்போலன்றி ஒன்றினொன்றாகப் பவந்தரு முறையிற் காரணமாயிடைநிற்றல்பற்றிச் சிவபேதத்துடன் வைத் தெண்ணி நவந்தருபேதமெனப்பட்டன. 'நவந்தருபேதமேக நாதனே நடிப்பன்' என்றதும் ஒற்றுமை நயம்பற்றிப் பொதுவகையாற் கூறிய தென்பது. அவை முறையே சிவத்துக்கும் நாதத்துக்குமுரிய சத்தி பேதமேயாதலென்பது வருஞ்செய்யுளிற் காண்க. எஉ

சத்தியாய் விந்து சத்தி யாய்மனோன் மணிதா னாகி
ஒத்துறு மகேசை யாகி உமைதிரு வாணி யாகி
வைத்துறும் சிவாதிக் கிங்ஙன் வருஞ்சத்தி யொருத்தி யாகும்
எத்திற நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள். கசுரு

(உரை) மேற்கூறிய சிவபேதம் ஏழற்குமுரிய சத்திபேதமும், முறையே சத்திமுதல் வாணியீறாக ஏழுவகைப்படும். எம்மிறைவ னாகிய பரமசிவன் சிவபேதம் ஏழினும் நின்று நடாத்துமாறெல்லாம் அவனோடு தாதான்மியமாய் நிற்கும் பராசத்தியும் இச்சத்திபேதம் ஏழினும் அவனுக்குத் துணையாய் நின்று நடாத்தும்.

அற்றேல், மேலைச்சூத்திரத்தின் வரும் வடிவமெல்லாஞ் சத்தி எனக்கூறி ஈண்டுச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென வேறுவைத்து

எத்திற நின்றான் ஈசன் அத்திற மவளுநிற்பளென்றல் மலேவாம் போலுமென மயங்காமைப் பொருட்டு அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. எசு

சத்திதான் நாத மாதி தானுகுஞ் சிவமு மந்தச்
சத்திதா னுதி யாகும் தரும்வடி வான வெல்லாம்
சத்தியும் சிவமு மாகும் சத்திதான் சத்த னுக்கோர்
சத்தியாம் சத்தன் வேண்டிற் றெல்லாமாஞ் சத்திதானே. கசுசு

(உரை) மரமுங் காழ்ப்பும்போல ஒப்பவியைந்து நிற்றலின் எல்லாத் திருமேனியுஞ் சத்திசிவம் இரண்டற்கும் பொதுவடிவே யாமாயினும், சத்தனுக்குச் சத்தி தேவியுமாமாகலான் அதற்குரிய வடிவு விசேடங் குணவிசேடம் பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேத மென்றுயின.

ஆகலான் அதற்குரிய வடிவுவிசேடங் குணவிசேடம்பற்றிச் சிவபேதஞ் சத்திபேதமென்றுயின என்பது குறிப்பெச்சம். சத்த னுக்கோர் சத்தியாமென்றது வல்லவனுக்கு வல்லமையாய் நிற்கு மெனச் சிவசத்திகட்கு நாயகநாயகீபாவங் கூறியவாறு. நாயக நாயகீபாவமாதலே வலியுறுத்துவார், சத்தன் வேண்டிற் றெல்லா மாஞ் சத்தியெனச் சத்தியின் பெருமை கூறினுர். வேண்டிற் றெல்லாமென்றது ஒருமைப்பன்மை மயக்கம். இவ்வை மூன்று செய்யுளுந் தாதான்மியமாய் நீங்காது நிற்றலைத் தெரித்துக் கூறிய வாறு. அற்றேல், மேல் ‘ஒன்றினென்றுய்ப் பவந்தரு’ மெனப்பட்ட சத்திசிவங்களை ஈண்டுத் தலைவனுந் தலைவியுமாய்த் தம்முட் புணரு மென்பது முறையன்றுபோலும் என்பாரை நோக்கி அதனை யுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. எசு

சிவம்சத்தி தன்னை ஈன்றும் சத்திதான் சிவத்தை ஈன்றும்
உவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன்பிரம சாரி யாகும் பான்மொழி கன்னி யாகும்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதான் தெரியுமன்றே. கசுஎ

(உரை) சத்தியுஞ் சிவமுஞ் செய்யுமிச் செயல்களெல்லாம் நம்மனோர் பொருட்டாக நடித்துக் காட்டும் நாடகமாத்திரையே யன்றிப் பிறிதில்லை.

உம்மை சிறப்பு. 'பந்தமும் வீடுமாய பதபதார்த்தங்களல்லான்' என்பது முதலாக மேலைச்சூத்திரத்தின் விரித்துக் கூறியவற்றை ஈண்டுருவகஞ் செய்யுமுகத்தால் தொகுத்துணர்த்தி, இவற்றின் தன்மை தனக்கெய்தலின்றுதலைத் தெரித்துக்கூறியவாறு. எஎ

தனுகரண புவன போகம் தற்பரம் பந்தம் வீடென்(று)
அணுவினோ டெல்லா மாகி அடைந்திடுந் தத்து வங்கள்
இனிதறிந் திவைநி விர்த்தி முதல்கலை யிடத்தே நீக்கி
நனிபர முணர்ந்தோ னந்தத் தத்துவ ஞானி யாவன். கசூஅ

(உரை) தனுகரண புவனபோகங்களும், அவைமூலமாயுள்ள பெத்தமுத்திகளும், அப்பெத்தமுத்திகளிற்படும் பேதங்களனைத்தும், மேற்கூறிப்போந்த தத்துவங்களாலுயினவென்றும், அத்தத்துவங்கள் உயிர்களோடு இயைவனவன்றி முதல்வனோடு இயைவனவல்லவென்றும் நூல்களானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளியவுணர்ந்து, அத் தத்துவங்களைக் கழியுமுறையின் வைத்துக் கழித்து, அவற்றிற்கு மேலாய் நிற்பதொன்றனை ஐயந்திரிபின்றி யுணரப்பெற்றோன் யாவன் அவன் 'பவன் பிரமசாரி'யும் 'பான்மொழி கன்னி'யுமா மென்னும் அவ்வுண்மை யறிவுடையனவன்.

'தவந்தரு ஞானத்தோர்க்கித் தன்மைதான் தெரியு'மென்ற தனைத் தெரித்துணர்த்தி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு. தற்பர மென்னும் வடசொல் அப்பொருட்டாதல் தாற்பரியம் என்பதனானும் அறிக. எஅ

எல்லாமாய்த் தத்துவங்கள் இயைந்ததென் அணுவுக் கென்னில்
தொல்லாய கன்மமெல்லாம் துய்ப்பித்துத் துடைத்தற் கும்பின்
நில்லாமை முற்று வித்து நீக்கவும் கூடி நின்ற
பொல்லாத ஆணவத்தைப் போக்கவும் புகுந்த தன்றே. கசூகூ

(உரை) அங்ஙனந் தத்துவங்கள் அணுவினோ டெல்லாமாகி யடைந்ததூஉம், இருவினைகளை நுகர்வித்து நீக்குதற்பொருட்டும், அதனாற் பருவமெய்தியவழி மேலைக்கு வித்தாகாதவாறு தீக்கை யானவற்றை முதிர்வித்துப் பற்றறக் கழித்தற்பொருட்டும், அவை

கழியுமுகத்தால் எல்லா அநத்தங்கட்கு மூலமாகிய ஆணவமலத்தைப் போக்குதற்பொருட்டுமாம்.

எனவே, தத்துவங்களான் நீக்கப்படுவனவாகிய மலகன்மங்கள் அணுவுக்கேயன்றிச் சிவத்துக்கின்மையான், அத்தத்துவங்களும் அணுவினோடன்றிச் சிவத்தோடு இயைபிலவாயினவென அதன்கண் ஆசங்கை நீக்கியவாறாயிற்று. அணுவுக்கேயென்னும் பிரிநிலை ஏகாரமுந் தொன்மையென்னும் மகரஐகாரவிகுதியும் விகாரத்தாற் றொக்கன.

இவை ஏழு செய்யுளானும் நாலாங் கூற்றிற்படும் முத்திறப் பொருளும் வகுத்துக்கூறப்பட்டன. அற்றேல் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட ஆணவமலம் யாது? அதனால் வரும் பொல்லாமை யாது? அதனைப் போக்குமாறு யாங்ஙனம்? என்பாரை நோக்கிப் பதினேழு செய்யுளான் ஒழிபு கூறுகின்றார். எகூ

ஒன்றதாய் அநேக சத்தி யுடையதாய் உடனாய் ஆதி
அன்றதாய் ஆன்மா வின்தன் அறிவொடு தொழிலை ஆர்த்து
நின்றுபோத் திருத்து வத்தை நிகழ்த்திச்செம் பினிற்களிம்பேய்ந்(து)
என்றும்அஞ் ஞானங் காட்டும் ஆணவம் இயைந்து நின்றே. களO

(உரை) எண்ணிறந்த சத்திகளான் எண்ணிறந்த உயிர்களினுஞ் செம்பிற் களிம்புபோல் அநாதியே விரவிநிற்பதொன்றாய்க் கேவலத்தில் ஆவாரகசத்தியானுஞ் சகலத்தில் அதோநியாமிகாசத்தியானும் அஞ்ஞான நிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாய் நிற்பது மேற்கூறிப்போந்த ஆணவமலம்.

போத்திருத்துவம் போகநுகர்ச்சிக்கு வினைமுதலாதற்றன்மை. இதனானே மலத்தின் சொரூபங் கூறப்பட்டது. அO

மலமென வேறொன் றில்லை மாயாகா ரியமதென்னின்
இலகுயிர்க் கிச்சா ஞானக் கிரியைகள் எழுப்பும் மாயை
விலகிடும் மலமி வற்றை வேறுமன் றதுவே றாகி
உலகுடல் கரண மாகி உதித்திடும் உணர்ந்து கொள்ளே. களக

(உரை) உயிரோடொற்றித்து நின்று அறிவிச்சைசெயல்களை மறைப்பதாகிய மலத்துக்கும் வேறு நின்று அவற்றை விளக்குவ

தாகிய மாயைக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாகலான், அஃதறி யாது மாயையே மலமென்பார் மதம் போலி. அக

மாயையே ஆன்ம ஞானக் கிரியையை மறைத்து நிற்கும்
தூயவெம் பரிதி தன்னைச் சுடர்முகில் மறைத்தாற் போலப்
போய்முகில் அகலச் சோதி புரிந்திடு மதுவே போலக்
காயமு மகல ஞானத் தொழில்பிர காச மாமே. கஎஉ

பரிதியை முகில் மறைப்பப் பாயொளி பதுங்கி னுற்போல்
உருவுயிர் மறைக்கின் ஞானக் கிரியைகள் ஒளிக்கு மாகும்
கருதிடும் இச்சா ஞான காரியம் காயம் பெற்றால்
மருவிடும் உயிர்க்குக் காயம் வந்திடா விடின்மறைப்பே. கஎங

(உரை) மாயை உலகுடல்காரணமாய் வேறுநின்றே உயிரை மறைத்தலமையுமென்பது உடம்பாட்டினும் எதிர்மறையினும் பரிதி முகிலுவமையின் வைத்தறியப்படுமென்றது பொருந்தாது. மேகம் போல மாயை மறைக்குமாயின், மறைத்தலாகிய காரியம் பரிதி யிற்போல உயிரின்கண் நிகழ்தல் வேண்டும்; அஃதீண்டில்லையென் பது உடம்பாட்டினும் எதிர்மறையினும் வைத்து அறியப்படுதலான் அவ்வுவமை யீண்டைக்கேலாது. அஉ—அங

போதகா ரியம்ம றைத்து நின்றது புகல்ம லங்காண்
ஓதலாம் குணமு மாக உயிரினுள் விரவ லாலே
காதலால் அவித்தை சிந்தத் தரும்கலை யாதி மாயை
ஆதலா லிரண்டுஞ் சோதி இருளென வேறு மன்றே. கஎச

(உரை) அல்லதூஉம், மலத்தாகிய அஞ்ஞானம், முகிலாகிய மறைவுபோலன்றி, உயிரோடு வியாபகமாய் விரவிக் குணம்போலத் தோன்றி நிற்பதொன்றாகலானும், தொழிற்பாட்டின்கண் ஒளியிருள் போல மாயையோடு இகலி நிற்பதாகலானும், அப்பெற்றித்தாகிய ஆணவமலமே உயிருணர்வின் காரியப்பாட்டைத் தடுக்கவல்ல தெனத் தெற்றென உணர்க.

குணமும் என்னும் உம்மை எதிர்மறைக்கண் வந்தது.

இவை நான்கு செய்யுளானும், ஐக்கியவாதி பாசுபதி முதலியோர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து, ஆணவமலத்தினது உண்மை சாதிக்கப்பட்டது. அச

புருடன்தன் குணம் அவித்தை யெனில்சடம் புருட ளுகும்
குருடன்தன் கண்ணின் குற்றம் கண்ணின்தன் குணமோ கூறாய்
மருள்தன்றன் குணம தாகி மலம்அசித் தாகி நிற்கும்
தெருள்தன்றன் குணம தாகிச் சித்தென நிற்கும் சீவன். கஎரு

(உரை) உயிரினுள் விரவி நிற்பதனை உயிரின் குண விசேடமென்றல் பொருத்தமுடைத்தெனின்,—அறியாது கூறினுய்; ஒரு பொருளின்கட் குணத்தோடொப்பக் குற்றமும் உடன் விரவி நிற்கப் பெறுமென்பது குருட்டுக் கண்ணிற் காணப்படுதலின், விரவி நிற்றலே பற்றிக் குற்றமுங் குணமாதல் செல்லாமையானும், அஞ்ஞானத்திற்குக் குணிப்பொருள் சடமாவதன்றிச் சித்தாகாமையானும், உயிர் அறிதற்ரெழிலுடைய சித்தேயாகலானும், உயிரின்கட் குற்றமாய்க் காணப்படும் அறியாமைக்குக் குணிப்பொருள் மலமென வேறுண்டு.

இதனுனே, அறியாமை உயிர்க்குக் குணமென்னும் பாடாணவாதிகள் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மலத்தினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது. அரு

மும்மலம் நெல்லி னுக்கு முளையொடு தவிடு மிப்போல்
மம்மர்செய் தனுவி னுண்மை வடிவினை மறைத்து நின்று
பொய்ம்மைசெய் போக பந்த போத்திருத் துவங்கள் பண்ணும்
இம்மலம் மூன்றி ேனுடும் இருமல மிசைப்பன் இன்னும். கஎசு

(உரை) மேலே 'தன்மமோடு அதன்மமாகி'யெனக் கூறப்பட்ட கன்மமலமும் அதன் பின்னுக 'நித்தமாய் அருவா'யெனக் கூறப்பட்ட மாயாமலமும் ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆணவ மலமுமாகிய இம்மூன்று மலங்களும், நெல்லுக்கு முளைதவிடுமிபோல் உயிரைப் பந்தித்து நின்று முறையே போகமும் பந்தமும் போத்திருத்துவமும் பண்ணுவனவாம். இம்மலங்கள் மூன்றனேடுங் கூடிநின்று பந்திப்பன வேறும் இருமலங்களுள.

இது நிரனிறை. கன்மமலம் போகம்பண்ணுதலாவது, நெல்லின்கணுளதாகிய முளைத்தற் சத்தி முளையைத் தோற்றுவிக்குமாறு போல, உயிரின்கட் சுகதுக்கங்களை முதற்காரணமாய் நின்று தோற்றுவித்தல். மாயாமலம் பந்தம் பண்ணுதலாவது, முளைத்தற்கு அனுகூலஞ்செய்து உடன் நிற்குந் தவிடுபோல, அச்சுகதுக்கங்கள் ஆண்டுத் தோன்றுதற்குத் துணைக் காரணமாய்த் தன் காரியமாகிய தனுகரண முதலியவற்றையும் உயிரையும் இயைவித்து நிற்றல். ஆணவமலம் போத்திருத்துவம் பண்ணுதலாவது, அம்முளை ஆண்டுத் தோன்றுதற்கு நிமித்தகாரணமாகிய உமிபோல அத்தோற்றத்திற்கு நிமித்த காரணமாய் அவற்றை முறுகுவித்து நின்று அச்சுகதுக்கங்களை உயிர் நுகருமாறு நிலைபெறுத்துதலெனக் கொள்க. "பந்தம் போகம் போக நிறுத்தலும் வந்தது மாயை வினை மலத்து" என்றார் ஞானமிர்த நூலுடையாரும். முளை ஆகுபெயர். முளை தவிடுமிகள் பந்தத்திற்குங் காரணமாதல் மாத்திரைக்கும் உவமையாயின. அகூ

மாயையின் காரி யத்தை மாயேய மலம தென்றும்
ஏயும்மும் மலங்கள் தத்தந் தொழிலினை இயற்ற ஏவும்
தூயவன் தனதோர் சத்தி திரோதான கரிய தென்றும்
ஆய்வர்இம் மலங்கள் ஐந்தும் அணுக்களை அணைந்து நிற்கும். கஎஎ

(உரை) வேறும் இருமலம் எனப்படுவன அச்சுகதுக்க விளைவுகட்கெல்லாம் இடமாய் நின்று வியாபகமாகிய ஆன்மாவின் அறிவிச்சை செயல்களை ஏகதேசப்படுத்துவதென மேற்கூறிப்போந்த மாயாகாரியமும், அவ்வம்மலங்களை யவ்வத்தொழிலிற் படுத்திப் பாகம் வருவிக்குஞ் சிவசத்தியுமாம். அவற்றுள், மாயாகாரியம் மாயையில் அடங்குமாயினும், பந்தித்தற்கட்படும் வேற்றுமைபற்றி மாயேய மலமென வேறுவைத் தெண்ணப்படும்; அம்மலங்கட்கு அனுகூலமாய் நின்று செய்யுஞ் சிவசத்தி பராசத்தியின் அடங்குமாயினும், தொழில் வேற்றுமைபற்றி உபசாரத்தால் திரோதாயியென வேறுவைத் தெண்ணப்படும். இவ்வாறிவ்வைந்து மலமும் உயிர்தோறும் நின்று செய்யும் பந்த வேறுபாடு கண்டுகொள்க.

திரோதான கரியென்பது திரோதானத்தைச் செய்வதென்னும் பொருட்டாய வடசொல். அஎ

மலம்மாயை கன்மம் மாயே யம்திரோ தாயி மன்னிச்
சலமாரும் பிறப்பி றப்பில் தங்கிஇத் தரைகீழ் மேலும்
நிலையாத கொள்ளி வட்டங் கறங்கென நிமிடத் தின்கண்
அலமாரும் இறைவ னாணை யால்உயிர் நடக்கு மன்றே. கஎஅ

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த பிறப்பிறப்புக்கள் எல்லாவற்றிற்குங் காரணம் இவ்வைவகை மலங்களுமாம்.

மன்னி அலமாருமென்பது மழைபெய்து குளநிறைந்ததென்றாற் போலக் காரணகாரியப் பொருட்டாய் நின்றது. அலமரும் அலமாருமென நீட்டும்வழி நீட்டல். இறைவன் ஆணையால் உயிர் நடக்குமென ஈண்டுங் கூறியது. அவ்வலமரலை நீக்கும் வாயிலுணர்த்துதற் பொருட்டு. அது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும்.

இவை மூன்று செய்யுளானும், மலங்கள் இத்துணைய என்பதூஉம் அவை பந்திக்குமாறுங் கூறுமுகத்தான் ஆணவ மலத்தானாகிய பொல்லாமை கூறப்பட்டது. அஅ

அண்டசம் சுவேத சங்கள் உற்பிச்சம் சராயு சத்தோ(டு)
எண்தரு நாலெண் பத்து நான்குநூ றாயி ரத்தால்
உண்டுபல் யோனி யெல்லாம் ஒழித்துமா னுடத்து தித்தல்
கண்டிடில் கடலைக் கையால் நீந்தினன் காரி யங்காண். கஎகூ

(உரை) நால்வகைத் தோற்றத் தெழுவகைப் பிறப்பின் எண்பத்துநான்கு நூறாயிரம் யோனிபேதத்தினின்றும் விரிந்த பேதங்கள் அளவின்றியுள்ளன; அவற்றுள் மானுடப் பிறவியே அவ்வலமரலை நீக்குதற்கு வாயில். அகூ

நரர்பயில் தேயந் தன்னில் நான்மறை பயிலா நாட்டில்
விரவுத லொழிந்து தோன்றல் மிக்கபுண் ணியந்தா னாகும்
தரையினிற் கீழை விட்டுத் தவஞ்செய்சா தியினில் வந்து
பரசமயங்கள் செல்லாப் பாக்கியம் பண்ணொ ணாதே. கஅ0

(உரை) மானுடப் பிறவியினும் உத்தம சமயத்துக்குரித்தாய் உத்தமநாட்டிற் பிறக்கும் உத்தமசாதியே அதற்கு வாயில். கூ0

வாழ்வெனும் மையல் விட்டு வறுமையாம் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனும் தன்மை யோடும் சைவமாம் சமயம் சாரும்
ஊழ்பெற லரிது சால உயர்சிவ ஞானத் தாலே
போழிள மதியி னானைப் போற்றுவார் அருள்பெற் றாரே. கஅக

(உரை) உயர்ந்த சாதியினும் உயர்ந்த குடிப்பிறப்பே அதற்கு வாயிலாம். அவ்வுயர்ந்த குடியிற் பிறந்து சைவத்தினெய்திச் சித்தாந்த நெறியுணர்ந்து சிவபிரானை வழிபடப் பெறுவாருளராயின், அவர் மலத்தானாகிய அவ்வலமரலை நீக்கி வீடுபேறெய்துவர்.

வாழ்வாவன : குலம் இளமை கல்வி செல்வம் அதிகாரமென்னும் இவை. மையல் செருக்கு. வாழ்வெனுமையலெனவும், வறுமையாஞ் சிறுமையெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும் அம்மலபந்தத்தைப் போக்குதற்குரிய வாயில் இவை என்பது கூறப்பட்டது. கூக

மானுடப் பிறவி தானும் வகுத்தது மனவாக் காயம்
ஆனிடத் தைந்து மாடும் அரன்பணிக் காக வன்றோ
வானிடத் தவரும் மண்மேல் வந்தரன் றனைஅர்ச் சிப்பர்
ஊனெடுத் துழலும் ஊமர் ஒன்றையும் உணரார் அந்தோ. கஅஉ

(உரை) அவ்வலமரலை நீக்குதற்பொருட்டுச் செய்யப்படும் அரன் பணி ஏனைப் பிறவிகளில் கூடாமையாற் பிறவி விசேடம் வேண்டப்படும்; அவ்வரன்பணி பயன்படுதல் ஏனையுலகங்களிற் கூடாமையால் தேயவிசேடம் வேண்டப்படும். இவ்வுண்மை ஏனையோர் அறிய மாட்டாமையிற் சாதிவிசேடம் குடிப்பிறப்புவிசேடம் வேண்டப்படும்.

இதனானே அவை வாயிலாதற்கு உரிமை கூறப்பட்டது. வாக்காயமென்னுந் தொகைச்சொல் வடநூன் முடிபு. கூஉ

கருவினுள் அழிவ தாயும் கழிந்திடா தழிவ தாயும்
பரிணமித் தழிவ தாயும் பாலனாய் அழிவ தாயும்
தருணனாய் அழிவ தாயும் தான்நரைத் தழிவ தாயும்
உருவமே யழிவே யானால் உள்ளபோ தேபார் உய்ய. கஅங

(உரை) மானுட யாக்கை அத்துணைப் பெருமைத்தாயினும், இத்துணைப்பொழுது நிற்குமென்றறிய வாராது நீர்க்குமிழிபோல் எப்பொழுதும் அழிதன்மாலைத்தாகலின், இவ்வாக்கைநிலையாமை இளமைநிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கே அவற்றானாகிய மையலை விடுதல் கூடும். கூ௩

ஒருபுலன் நுகரும் போதங் கொன்றில்லை ஒன்றன் பாலும்
வருபயன் மாறி மாறி வந்திடும் எல்லாம் மாறும்
ஒருபொழு துணரி னுண்டாம் அல்லதிவ் வல்லல் வாழ்க்கை
மருள்கன வதுவும் போல மாயும்பின் மாயு மன்றே. க௮௪

(உரை) அவ்வாக்கையின் கண்ணதாகிய அறிவும் விடயங்களை ஒவ்வொன்றாய் அறிவதன்றி ஒருங்கே அறியமாட்டாது. ஒருவிடயத்தின்கண்ணும் விட்டுவிட்டறிவதன்றி இடையீடின்றி அறியமாட்டாது. அதுவும் உறக்கம் மூர்ச்சை முதலியவற்றிற் சிறிதுமில்லையாய்விடும். அஃதன்றி இவ்வாக்கையின் பொருட்டுளதாகிய செல்வத்துழனியும் முறையே மயக்கப்பொருளுங் கனப்பொருளும் போலத் தோன்றியபொழுதே மாய்வதுமாம்; இடையே மாய்வதுமாமாகலான், இவ்வறிவு நிலையாமை செல்வ நிலையாமைகளை உணரவல்லார்க்கு அவற்றானாகிய மையலை விடுதல் கூடும்.

உணரினுண்டாமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க. பயன் அறிதற்பயன். அல்லதென்பது அன்றியென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சக் குறிப்பு. மருள்போல அன்றே மாயும் கனவுபோலப் பின்னும் மாயுமென்று உரைத்துக்கொள்க. மருளும் கனவும் ஆகுபெயர். வாழ்க்கை என்புழியும் பின்னென்புழியும் இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கன. கூ௪

அரிசனம் பூசி மாலை அணிந்துபொன் னுடை சாத்திப்
பரிசனம் பின்பு செல்லப் பாரகர் பரிக்கக் கொட்ட
வரிசின்ன மூதத் தொங்கல் வந்திட வுணர்வு மாண்டு
பெரியவர் பேச்சு மின்றிக் கிடத்தலால் பிணத்தோ டொப்பர். க௮௫

(உரை) அதிகாரஞ்செய்து செருக்குறுவார் செத்தாரின் வேறல்ல ரென்பது ஆண்டுநிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி அறியவல்லார்க்கு அதனானாகிய மையலை விடுதல் கூடும்.

உணரினுண்டாமென்றதனை ஈண்டுந் தந்துரைக்க. பெரியவ ரென்றது இழித்தற்கண்வந்த குறிப்புமொழி. பெருமை அதிகாரத்தா லுயது.

இவை மூன்று செய்யுளானும் வாழ்வெனும் மையல் விடு தற்கு உபாயங் கூறியவாறு. கரு

பிணத்தினை ஒத்து வாழ்வோர் பின்னடைப் பிணங்கள் போல
உணக்கியே உழல்வீர் உங்க ளுடலுயிர் உணர்வு மெல்லாம்
கணத்திடைத் தோன்றி மாயும் காயமென் றறிந்தொ ருக்கால்
வணக்குறீர் அரனை என்றும் வானவர் வணங்க வைப்பன். கஅசு

(உரை) சிவபிரானை வழிபட்டுப்பெறும் இறவாச் செல்வத்தை நோக்கக் கணத்தின் அழிதன்மாலைத்தாகிய உடம்பின்பொருட்டு வருந்தியீட்டப்படும் சிறுசெல்வஞ் செல்வம் அன்றென்ப துணரவல் லார்க்கு, இச்சிறு செல்வத்தை வேண்டி அவ்வதிகாரச் செருக் குடையார் பின்சென்றுநின் றேக்குறுஞ் சிறுமையின் நீங்குதல் கூடும்.

உடலுயிருணர்வு மெல்லா முணக்கியென இயையும். இதனானே வறுமையாஞ் சிறுமை தப்புதற்கு உபாயங் கூறியவாறு. 'ஒன்றதா' யென்பது முதல் இத்துணையும் ஒழிபு கூறியதெனக் கொள்க. கசு

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

முதற் சூத்திரத்தும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தும் முறையே பதி யுண்மைக்கும் பாசவுண்மைக்கும் பிரமாணங் கூறிய ஆசிரியர், இரண்டாஞ் சூத்திரத்தின்'அலகிலா உயி'ரென்று எடுத்துக்கொள்ளப் பட் டெஞ்சிநின்ற பசுவுண்மைக்குப் பிரமாணம் மூன்றாஞ் சூத்திரத் திற் கூறுகின்றார்.

உயிரெனப் படுவ திந்த உடலின்வே றுளதாய் உற்றுச்
செயிருறும் இச்சா ஞானச் செய்திக ளுடைய தாகிப்
பயில்வுறும் இன்பத் துன்பப் பலங்களும் நுகரும் பார்க்கில்
துயிலொடும் அஞ்ச வத்தைப் படும்உண்மை துரியா தீதம். கஅஎ

(உரை) உயிர் சூனியமெனின் அவ்வாறு சொல்வதொன் றுளதாய் நிற்றலானும், உடம்பே உயிர் எனின் உடம்பகத்தே

பொருந்தி நின்று யானெனதென்னுஞ் செருக்குறுதலானும், ஐம்பொறியே உயிரெனின் ஞானமாத்திரையேயன்றி ஞானங் கிரியை இச்சையென்னு மூன்றும் உடைத்தாகலானும், சூக்கும உடம்பே உயிரெனின் கனவொடு பயின்றதனை நனவின்கண் உற்றறிந்து நிற்றலானும், பிராணவாயுவே உயிரெனின் இன்பத் துன்பப் பயன் ஒடுங்கிய விடத்தின்றி யொடுங்காதவிடத்து நுகர்ந்து நிற்றலானும், பிரமமே உயிரெனின் அறிந்தாங்கறிதலின்றி ஐந்தவத்தைப்பட் டறிதலானும், அனைத்துங் கூடிய சமுதாயம் உயிரெனின் அனைத்தும் நீங்கிய துரியாதீதத்தும் உண்மையானும், இந்த உடலின்கண் உயிரெனப்படுவது இவையனைத்திற்கும் வேறு.

உயிரெனப்படுவதென்றது சாதியொருமை. துயிலொடும் பயில்வுறுமென இயையும். துயிலென்றது ஈண்டுக் கனவின் மேற்று. பயில்வுறுமென்புழி இரண்டாவது விரித்துரைக்க. பயில்வு ஆகுபெயர். பார்க்கில் நுகருமென மாற்றுக. பார்க்கில் விழித்தவிடத்தென்றவாறு. *"ஐயுங்கண்ணு மல்லாப் பொருள்வயின் - மெய்யுருபு தொகா இறுதியான" என்பதோத்தாகலின், ஏழாவது இறுதிக்கட் டொக்கது. துரியாதீதத்தில் உயிருண்டென்பது விழித்த பின்னர்ச் சுகமாகத் துயின்றேன் என்று உணர்வு நிகழ்தல்பற்றித் தெளியப்படும். உளதாயென்பது முதலிய ஏழுங் குறிப்பேதுவாகலான், அவற்றை இங்ஙனம் விரித்துரைத்து முதனூலின் மூன்றுஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுள் ஏழு கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. அற்றேல், சூனியமுதலியவற்றுள் ஏனையவெல்லாம் அறியுமென்பது காட்சியளவைக்கு எய்தாமையின் உயிர் அவற்றின் வேறெனக் கொள்ளினும்; உடம்பாதல் உடம்பின்கணுளவாகிய ஐம்பொறிகளாதல் அவ்வைம்பொறிகளையூக்கி இயங்குவதாய பிராணவாயுவாதல் அறியுமென்பது காட்சியளவையான் அறியக்கிடத்தலின், உயிர் அம்மூன்றனுள் ஒன்றாகற்பாற் றென்றலே பொருத்தமுடைத்துப் போலும் என்பாரை நோக்கி அம்மூன்றனையுஞ் சிறந்தெடுத்தோதி மறுத்தற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்க ளென்பது. க

* தொல்காப்பியம் - சொல் - வேற்றுமை மயங்கியல் - உஉ.

உடலின்வே றுயிரேன் இந்த உடலன்றேஉணர்வதென்னின்
உடல்சவ மான போதும் உடலினுக் குணர்வுண் டோதான்
உடலினின் வாயுப் போனால் உணர்ச்சியின் றுடலுக்கென்னின்
உடலினின் வாயுப் போகா துறக்கத்தும் உணர்வ தின்றே. கஅஅ

(உரை) அவயவங்களின் ஒன்றுனுங் குறைபாடின்றிக் கிடக்கும் பிணக்கிடையினும் நீ கூறும் பூதக்கூட்டத்தின் ஒன்றுனுங் குறைவின்றிக் கிடக்கும் உறக்கத்தினும் அறிவு நிகழக் காணுமையான், உடம்பறியுமாறு யாண்டையது.

போகாதவென்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற்றெுக்கது.உ

அறிவதைம் பொறியே யென்னின் உறக்கத்தி னறியாவாகும்
அறிவதும் ஒன்றொன் றாக ஒன்றொன்றாய் அறியு மென்னின்
அறிவுக ளொன்றையொன் றங்கறிந்திடாஐந்தையுங்கொண்(டு)
அறிவதொன் றுண்ட தான்மா ஐம்பொறி அறிந்தி டாவே. கஅகூ

(உரை) பிணமாம்போது கெட்டொழிவதாகிய ஐம்பொறிகளே அவ்வுடம்பினின்று நனவின்கண் அறியும் உறக்கத்தின்கண் அறிதலின்றி ஒடுங்கி நிற்குமெனின், அது பொருந்தாது; நனவின்கண் அவை அறிவதும் ஒவ்வொரு பொறியாய் அறிவதன்றி ஒருங்கே யறிவனவல்ல வாதலானும், ஒன்றொன்றாய் அறியுமதுவே அவற்றியல்பெனின், அங்ஙனமாயினும் இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையானும் இவ்வைந்தினுனும் ஐம்புலன்களையும் அறிவதொன்று உளதாகலானும்.

அறிவது ஐம்பொறியே உறக்கத்தின் அறியாவாகுமென்னின் என வியையும். அறிவதென்பது அத்தொழின்மேல் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. அறிவுகள் ஆகுபெயர். அஃதென்னும் ஆய்தம் விகாரத்தாற்றெுக்கது. இவ்வாறன்றி, அறிவது ஐம்பொறியே என்னின் உறக்கத்தின் அறியாவாகும் அறிவதும் ஒன்றொன்றாக ஒன்றொன்று யறியுமென்னின் என்பதற்கு, 'என்னுடம்பகத்து நின்றறிவது ஐம்பொறிகளேயாம்; அவையுறக்கத்தின் அறியாதவாகும்; நனவின்கண் ஒவ்வொரு விடயமாக அறிவதும் இருவர் மதத்தினும் ஒக்கும்; அதுபற்றி என்னை யாசங்கித்தல் கூடாமையான் அவ்வைம்பொறிகளே யொருதலையாக அறியும்; வேறுமோர் உயிர் கோடன்

மிகையாமென்பையாயின்' என்றுரைத்தலுமொன்று. உறக்கத்தின் அறியாமை யிழுக்கன்றென்பான் வாகென்முனென்பது.

அறிந்திடும் பிராண வாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தால்
அறிந்திடா துடலு றக்கத் தறிவின்மை கரண மின்மை
அறிந்திடு முதலி யாகின் அதுநிற்கக் கரணம் போகா
அறிந்திடும் பிராணன் தன்னை அடக்கியும் விட்டும் ஆன்மா.கக0

(உரை) பிராணவாயு அடங்குதல் விடுதல் செய்தாலே அறிவு நிகழக் காண்டலின், அதுவே அவ்வைந்தையுங் கொண்டறிவதாகிய உயிரெனவமையும், உறக்கத்திலஃதியங்கினும் ஆண்டுக் கருவி யின்மையான் அறியாதாயிற்றெனின்,—அது பொருந்தாது; கரண முதலி நிற்புழிக் கரணம் போதல் கூடாமையிற் கரணங்களையுந் தன்னையுங் கொண்டறிவதாகிய வுயிர் வேறுண்டென்பது பெறப் படுதலான்.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும், முறையே உடல் பொறி பிராணவாயுவென்னும் மூன்றனையுங் காட்சியளவையான் அறியக் கிடந்த விசேடம்பற்றி வேறெடுத்தாசங்கித்துப் பரிகரித்து, இந்த உடலினுயிரெனப்படுவது வேறென்பது சாதிக்கப்பட்டது. ஏனைய வெல்லாம் வருஞ்சூத்திரத்தில் ஆண்டாண்டியைபு பற்றிக் கூறக் கிடத்தலானும், 'உளதா'யென்னு முதற்கூற்றில் ஆசங்கை விசேட மின்மையானும் அவற்றை யீண்டு விரித்திலர். ௩

இலக்கணவியல்

நான்காஞ் சூத்திரம்

மேல் மூன்று சூத்திரத்தானும் பொருளுண்மைக்கு அளவு கூறிய ஆசிரியர், நிறுத்த முறையானே பொருளியல்பு கூறுவான் தொடங்கி, மேற்கூறிப்போந்த பதிபாச பசுக்களை எதிர் நிரனிறை யாகவைத்து முதற்கட் பசுவிலக்கணங் கூறுகின்றார்.

உணர்வன கரண மென்னின் ஒன்றையொன் றுணரா வெவ்வே(று)
அணை தருஞ் செயல்கள் நான்கும் அறிந்தவை அடக்கி ஆக்கிப்

புணருமுட் கரண மாக்கிப் புறக்கரு வியினும் போக்கி
இணை தரு மிவற்றின் வேறாய் யானென தென்ப தான்மா. ௧௬௧

(உரை) இனி அந்தக்கரணமே உணருமென்பார்க்கு, இவையும் ஐம்பொறிபோலொன்றனை யொன்றுணராவாகலான், உயிர் இவற்றின் வேறாகியும், யானெனதென்னுஞ் செருக்குக்கேதுவாகிய ஆணவமலம் உடனாயிணைந்து நிற்குமாகலான் தனக்கென அறிவின்றி, இவ்வந்தக்கரணங்களானாய நான்கு தொழிலையும் இவற்றொடு கூடியறிந்து இவற்றை யடக்கவேண்டுழி யடக்கி உட்கருவிகளாக்கியும், ஆக்கவேண்டுழியாக்கிப் புறக்கருவிகளிற் போக்கியும், வெவ்வேறு அவத்தைகளையணையும்.

எனவே, ஆணவமலத்திற் பிணிப்புண்டு அவத்தையுறுதல் ஆன்மாவுக்கு இலக்கணமென்றவாறாயிற்று. இது தடத்தலக்கண மெனப்படும் பொதுவியல்பு. உணராவாகலான் இவற்றின் வேறாகியும், யானெனதென்ப திணைதருமாகலான் அறிந்தடக்கியாக்கி ஆக்கிப் போக்கி வெவ்வேறு அணைதருமென வினைமுடிபு செய்க. அடக்குதல் சொப்பனாவத்தையிற் செலுத்துதல். ஆக்குதல் சாக்கிராவத்தையிற் செலுத்துதல். இனம்பற்றி ஏனையவத்தைகளுங் கொள்ளப்படும். அவையடக்கியாக்கிப் புணரும் உட்கருவியாக்கிப் புறக்கருவியினும் போக்கியென்பது நிரனிறைப்பொருள்கோள். வேறாயுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. என்பதெனக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். யானெனதென்பதென்னும் பெயரடை, அதனுண்மை சாதித்தற்குக் குறிப்பேதுவாய் நின்றது. இச்செய்யுள் முதனூல் நாலாஞ்சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. இனி அம்முக்கூற்றுள், உணர்வன கரணமென்னில் ஒன்றையொன்று உணராவாகலான் ஆன்மா இவற்றின் வேறுமென்னும் முதற்கூற்றை வலியுறுத்துகின்றார். ௧

கருவியாம் மனமும் புத்தி அகங்காரம் சித்தம் நான்கும்
மருவிஆன் மாவே என்ன வரும்தீப மெனத்தெ ரிந்தாங்(கு)
ஒருவியான் மாவி னுண்மை உணர்ந்தவர் தமையு ணர்ந்தோர்
தருமிது பசுஞா னம்பின் சிவஞானந் தனக்கு மேலாம். ௧௬௨

(உரை) மனமுதலிய நான்கும், ஒருவிடயத்தை அறிதற்குக் கருவியாக மருவி, இவையே கருத்தாவென்னும்படி உயிரோடு ஒற்றித்து நின்று நிகழ்வனவாம். கண்ணுக்கு விளக்குப்போல இவை உயிர்க்குக் கருவியாய் வேறு நிற்பனவென்றறிந்து நீங்கி நின்று இவற்றைக்கொண்டறியுங் கருத்தாவினுண்மை யாதென்றுராய்ந்தார்க்கு ஆன்மசொரூபம் இனிது விளங்கும்; அதன்பின்பு அங்ஙனம் ஆராயும் அறிவு பசுஞானமாகலான் அதனைத் தரும் பொருள் யாதெனத் தேர்வார்க்குச் சிவஞானம் அதற்கு மேலாய் விளங்கும்.

ஈண்டு ஆன்மாவென்றது கருத்தாவென்னுந் துணையாய் நின்றது, 'தமையுணர்ந்தோ'ரென முன் வருதலின், இதனானே அந்தக் கரணங்கள் கருத்தாவல்லவென்பது தம்மையுந் தலைவனையும் அறியுமாற்றின் வைத்துக் காட்டப்பட்டது. உ

அவ்வுடன் உவ்வும் மவ்வும் மனம் மனம்புத்தி அகங்கா ரங்கள்
செவ்விய விந்து நாதஞ் சித்தமோ டுள்ள மாகும் [றும்
ஒவ்வெனும் எழுத்தாம் ஐந்தும் உணர்வுதித் தொடுங்குமா
பவ்வமும் திரையும் போலும் பார்க்கில்இப் பண்புந் தோன்றும். கசுரு

(உரை) அவை கருவியாவதூஉம் அகரமுதலிய எழுத்துக்கள் உடனின்று செலுத்தியவழியேயா மாகலான், சமட்டியிற் பிரணவ ரூபமாம் இவ்வைந்தெழுத்தானும் உயிரின்கண் உணர்வுமாறிமாறித் தோன்றுதல், கடலின்கண்ணே திரை புதிதுபுதிதாகத் தோன்றியும் ஒடுங்கியும் வருமாறுபோலாம். சவிகற்ப வுணர்விற்குக் காரணம் நிவிர்த்தாதி கலையைப்பற்றி ஐந்தாய்த் திகழும் நால்வகை வாக்குக்கள் என்பதனை உற்று நோக்கின் இவ்வியல்பு இனிது விளங்கும்.

ஒற்றுமைபற்றி எழுத்துக்களே அவையாக உபசரித்தார். புருட தத்துவமும் அதனைச் செலுத்தும் அக்கரமும் ஈண்டொப்புமைபற்றி உடன்கூறியவாறு. புருடதத்துவத்தைச் செலுத்துதலாவது புருட தத்துவமாந்தன்மையை நிகழ்வித்தல். *" அகார உகாரம் அகங்காரம் புத்தி - மகாரம் " என முதனூலுட் கூறுதலானும், துகளறுபோதத்தும் (கசு) அவ்வாறே கூறுதலானும், ஈண்டு அவ்வுட னுவ்வுமவ்வு

* சிவஞானபோதம் - சூத். ச - ரு.

மனம்புத்தி யகங்காரங்கள் என்றது எதிர்நிரனிறை யெனக்கொள்க. பிரணவமாகலின் உள்ளவாறே வெளிப்படக் கூறாது ஒவ்வெனக் கடைக்குறைத்துக் குறுக்கல் விகாரமாக்கிக் கூறினார். ஐந்தானு மென்னும் ஆனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. ௩

அயன்அரி அரனு மீசர் சதாசிவம் அதிதெய் வங்கள்
உயவரும் அவ்வோ டுவ்வு மவ்விந்து நாதங் கட்குப்
பயனுறும் அஞ்சில் ஆன்மாப் பரவிடில் அசித்தாம் பார்க்கில்
சயமுறு வளியி ரண்டும் தவிர்த்துறில் தானுந் தோன்றும். ௧௩௪

(உரை) அவ்வெழுத்துக்களை முறையே அயன் முதலிய ஐவரும் அதிதெய்வங்களா யதிட்டித்து நிற்பராகலான், இவ்வாறு கரணமும் அக்கரமும் அதிதெய்வமும் என்னும் இம்முத்திறத்தைந் தொடும் ஆன்மாப் பரவியவழி யறிதற்பயனுறும், பரவாவிடிற் சடம் போல் அறிவிலதாம்; இவ்வியல்பும் இருவகை வளியுமடக்கிச் செய்யும் யோகப் பயிற்சியுடையார்க்கு இனிது விளங்கும்.

அசித்தோடொக்குமென்பார் அசித்தாமென்றுபசரித்தார். பரவாவிடிலென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டு செய்யுளானும் அவை கருவியாதற்கட்படு முறைமையும் அதனையறிதற்கு உபாயமுங் கூறப்பட்டன. அற்றேல், இம்முத்திறத்தைந்துங் கூடிய கூட்டத்தின் நிகழ்வதே அறிவாகலின், இப்பலபொருட் கூட்டமே அவ்வறிவுக்கு முதலாதலமையும். இடையே உயிரென வொன்றுகோடல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௪

ஆன்மாவின் வடிவு தானே அநேகார்த்தக் கூட்ட மென்னில்
பார்ப்பார்கட் கான்மா இன்றாய்ப் பலபொரு ளுண்மையாகும்
சேர்ப்பாய பலவே உண்மை என்றிடில் சென்றி வற்றை
ஓர்ப்பான்வே றுணர்வோர்க் கெல்லாம் உணர்பொருள் வேறதாமே.

(உரை) கூட்டமென வொருபொருள் இன்மையானும், கூடுவனவாய பல பொருள்களும் வேறுயறியப்பட்டு நிற்றலானும், அறியப்படுவதும் அறிவதுந் தம்முளொன்றுதல் செல்லாமையானும், இப்பதினைந்தினையும் இவை கூடியவாற்றையும் அறிவதாகிய வுயிர் வேறுண்டென்பது பெறப்படுதலான், இப்பலபொருளின் கூட்டம் உயிராதல் யாண்டையது.

இதனானே அவை உயிரின் வேறுதல் வலியுறுத்தப் பட்டது. மேலைச்சூத்திரத்தின் உண்மை 'துரியாதீத'மென்ற இறுதிக்கூற்றைச் சவுத்திராந்திகர் மதம்பற்றி ஆசங்கித்துப் பரிகரித்து வலியுறுக்கு மாறும் இதனானே பெறுதும்.

இவை நான்கு செய்யுளானும் அந்தக்கரணங்கள் கருத்தா வல்லவாமாறும், கருவியாதற்கட்படு முறைமைகளும் அவை உயிரின் வேறுமாறும் உணர்த்தி முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு.

இனி இருபத்தாறு செய்யுளான், பரமதங்களை யெடுத்தோதிப் பரிகரித்து ஆன்மாவிற்கு இலக்கணங் கூறுமுகத்தால், 'யானென தென்ப திணைதரு'மென்ற இரண்டாங் கூற்றை வலியுறுத்துவான் தொடங்கினர். ரு

அறிவிச்சை செயல்களெல்லாம் அடைந்தனல் வெம்மை யும்போல்
குறியுற்றங் கேகா நேக குணகுணி பாவ மாகி
நெறியுற்று நிற்கு மென்னில் நிகழ்புலன் கரண மெல்லாம்
செறிவுற்றங் கறிவு கொள்ள வேண்டுமோ சீவ னார்க்கே. ககசு

(உரை) சீவான்மாக்களெல்லாம் பிரமப்பொருளின் பரிணாமமாய்த் தோன்றி அறிவிச்சை செயல்களையடைந்து தீயுஞ் சூடும் போலப் பேதாபேதமாகிய குணகுணித்தன்மையுற்றுப் பலவேறு வகைப்பட்டு நிற்குமெனப் பரிணாமவாதிகள் கூறுவர். கருவிகளையன்றி யறியமாட்டாத சீவான்மா அவ்வாறுதல் யாண்டையது.

எல்லாம் அங்ஙனங் குறியுற்றறிவிச்சை செயல்க ளடைந்தனல் வெம்மையும்போல் ஏகாநேக குணகுணி பாவமாகி நெறியுற்று நிற்கு மெனக்கொண்டு கூட்டியுரைக்க. ஏகாநேகம் பேதாபேதம். ஆர் விகுதி இழித்தற்குறிப்பின் வந்தது. இதனானே மேலைச்சூத்திரத்தின் ஆறுங்கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. கூ

குணங்களையின்றி யொன்றுங் குறியுடைத்தான்மாவென்னின்
இணங்கிடா இச்சா ஞானக் கிரியைகள் இவையு டற்கட்
பிணங்கிடுஞ் சந்நி திக்கண் எனிற்பிணத் துறக்கத் தின்றும்
உணங்கிடும் கரண மென்னில் சந்நிதி ஒழிந்த தன்றே. ககஎ

(உரை) இனிச் சாங்கியர் குணகுணித்தன்மையின்றிக் கேவலம் அறிவுமாத்திரையாய் நிற்றல் உயிரியல்பென்றும், அவ்வுயிரின் சந்நிதியின் உடம்பின்கண்ணே நின்று கரணங்கள் செயற்படுமென்றும், அதனால் தொழிலறிவிச்சைகள் அவ்வுடம்பின்கண் நிகழுமென்றுங்கூறுவர்; பிணத்துமுறக்கத்துஞ் சந்நிதிக்குக் கேடின்றாகவும் உடம்பின்கண் அவை நிகழக் காணாமையின் சந்நிதிமாத்திரையான் அவை நிகழ்தல் யாண்டையது.

இன்றென்னு மொருமை அப்பண்பின்மேல் நின்றது. எ

சந்நிதி குணம தாகும் தானெனன்போல் என்னிற் காந்தம்
முன்னிரும் பொன்றா யீர்க்கு முறைமையுண்டகற்ற லின்றாம்
உன்னுத லொடுங்கல் ஓடல் இருத்தலே கிடத்தல் நிற்றல்
என்னுமித் தொழில்கள் மற்றும் இயற்றுவ தான்மா வென்னே. ௧௯௮

(உரை) வியாபகமாய் நிற்கப்பெறுதன் மாத்திரையே சந்நிதியன்று, மற்றுக்காந்தமுன் இரும்புபோல உயிர்முன் உடம்பு தொழிற்படுதற்கு ஏதுவாயதொரு குணவிசேடஞ் சந்நிதியெனக் கொண்டாமாகலின் அக்குற்றம் ஈண்டைக்கெய்தாதெனின், அங்ஙனமாயினும் ஒரு குணம் ஒருதொழிலன்றித் தம்முள் மாறுபட்ட பலதொழில் செய்யுமாறு யாண்டையது. அ

உருவுயி ரென்னின் இந்த உடலினுட் காண வேண்டும்
வருவது பரிணா மத்தாய் அநித்தமாம் பூத மாகும்
கருவினில் நுழையு மாறும் காட்டிட வேண்டும் கண்ணின்
மருவிடா தென்னின் உன்றன் வாயினால் உருவன்றென்னே. ௧௯௯

(உரை) இனிப் பௌராணிகர் உயிர் உருவப் பொருளென்பர். பரிணமித்தழிதலும் காட்சிப் புலனாதலும் இல்லாத பொருள் அவ்வியல்புடைய பூதங்களோடொப்ப உருவாமாறு யாண்டையது. கூ

சூக்கும உருவ தென்னில் தூலகா ரணம தாகும்
ஆக்கிய மனாதி தன்மாத் திரைவடி வசேத னம்பின்
நீக்கிய சூக்கு மத்தே நிற்பதோ ருருவுண் டென்னின்
ஆக்கிடும் உருவமெல்லாம் அநித்துமாய் அநித்த மாமே. ௨௦௦

(உரை) பூதம்போலக் காட்சிப் புலனாதற்குரிய தூலவுருவாதலின்றிச் சூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின், அது தூலவுருவைத் தோற்றுவிக்குஞ் சடமாகிய புரியட்டகவுடம்பேயாகலானும், அப் புரியட்டகதேகத்துள் அதிசூக்குமவுருவாய் நிற்பது உயிரெனின், அது கலையாதி மண்ணந்தமாயுள்ள பரவுடம்பாகலானும், அவ்வுருவங்களனைத்தும் அசித்தாதலும் அசத்தாதலும் ஒருதலையாகலானும், அவ்வியல்பில்லாத வுயிர் உருவப்பொருளாமாறு யாண்டையது. ௧0

அருவுரு வென்னில் ஆன்மா அருவுரு வாவ தின்றாம்
உருவரு வாகா தாகும் ஒருபொருட் கிரண்டு தன்மை
வருவது மில்லை காட்ட வன்னிபோல் மருவு மென்னின்
உருவமுங் காண வேண்டும் உண்மையும் ஒழிந்து போமே. ௨0௧

(உரை) இனிக் கவுளர் அருவுருவப்பொருள் உயிரென்பர். ஒன்று பிறிதொன்றாகாமையானும், மறுதலைப்பட்ட இரண்டு தன்மை ஒரு பொருட்கின்மையானும், காட்டமும் வன்னியுந் தம்முள் வேறாதலின் ஈண்டைக்கு எடுத்துக் காட்டாதல் செல்லாமையானும், அது பொருந்தாது. ௧௧

சந்திரன் வடிவு போலத் தான்அரு வுருவ மென்னின்
வந்துநங் கண்ணிற் றோன்றும் வடிவுள தாமு யிர்க்கும்
இந்தவு னுருவந் தானாய் எழுவது முயிரே யென்னில்
பந்தமாய் அசித்தா யான்மாப் பவுதிக மாகு மன்றே. ௨0௨

(உரை) தலையுவாவின் அருவாய்நின்றே பின் முறைமுறையான் வளர்ந்து பூரணையில் தூலவுருவாய் விளங்குதன் மதியின்கட் கண்டாமன்றே; அதுபோல உயிரும் அருவாய்நின்றே கருவுட்பதிந்து முறைமுறையான் வளர்ந்து இவ்வுடம்புருவாய்த் தோன்றுமாற்றான் அருவுருவென அமையுமெனின்,—சித்தாய் நித்தியமாய்ப் பந்தத்திற்பட்டு நீங்குவதாகிய வுயிர், அசித்தாய்ப் பூதகாரியமாய்ப் பந்தமாவதாகிய உடம்புருவமாமாறு யாண்டையது. ௧௨

அருவவி காரி யான்மா ஆகாயம் போல வென்னின்
உருவினைக் கட்டி யாட்டி ஓட்டிமீட் டுலாவப் பண்ணி

மருவிநிற் பித்தி ருத்திக் கிடத்திமண் புரட்டி மற்றும்
பெருவிகா ரங்க ளெல்லாம் தருவதென் பேசி டாயே. உ0௬

(உரை) இனிப் பாதஞ்சலர் ஆகாயம்போல் அருவாய் அவிகாரி யாய் நிற்பது உயிரென்பர். அது பொருந்தாமை காட்சியளவை யான் உடம்பின்கண் நிகழும் நிகழ்ச்சிபற்றி யறியப்படும். க௩

அசித்தெனின் உணரா தான்மா அசித்துச்சித் தாகுமென்னின்
அசித்துச்சித் தாகா தாகும் சித்தசித் தாவ தில்லை
அசித்தொரு புறமா யொன்றில் சித்தொரு புறமாய்நில்லா(து)
அசித்துருச் சித்தே யென்னின் அசித்தடைந் தறிவ தின்றும். உ0௪

(உரை) சடப்பொருள் சித்தாதலுஞ் சித்துப்பொருள் சட மாதலும் உலகத்தின்மையால் உயிர் சடமென்றும் அதுபின் மனத் தோடுங்கூடிச் சித்தாயறியுமென்றுங் கூறும் வைசேடிகர் முதலி யோர் மதமும், மாறுபட்ட இரண்டு தன்மை ஒருங்கு நில்லாமை யால் உயிர் சித்தசித்தென்னுஞ் சைவரில் ஒரு சாரார் மதமும், அசித்தாகிய கருவியை இன்றி அறிதல் செல்லாமையால், உயிர் சித்தேயாமென்னும் பட்டாசாரியர் மதமும் அடா.

உருதவென்னும் பெயரெச்சத்தீறு விகாரத்தாற் றொக்கது. க௪

உயிரினை அணுவ தென்னின் உடல்பல துவார மோடும்
பயில்வுறக் கட்டு ணுது பாரமும் தரித்துச் செல்லா(து)
அயர்வுறும் அசித்தாய்ப் பூத அணுக்களி னொன்ற தாகும்
இயல்புறும் அவய வத்தால் அணுவுரு இறக்கு மன்றே. உ0௫

(உரை) இனி உடம்பகத்துப் பரமாணு அளவிற்றாய் நிற்பது உயிரென்னும் பாஞ்சராத்திரிகள் மதமுமடாது. என்னை? அணு வாயின் ஒரு துவாரத்தால் ஓடிப்போவதன்றி, உடம்பிற் கட்டுண் டற்கும் பாரந் தாங்கற்கும் உடம்படாதென்பது முதலிய குற்றந் தங்குமாகலான். க௫

உடலினின் ஏக தேசி உயிரெனின் உருவாய் மாயும்
படர்வுறு மறிவின் றெங்கும் சுடரொளிப் பண்ப தென்னில்
சுடர்தொடிற் சுடுவ தெங்கும் தொட்டிடம் அறிவுண் டாகும்
அடர்புலன் இடத்து மொக்க அறிவெழ வேண்டுமன்றே. உ0௬

(உரை) இனி மிருதி நூலார் உயிராவது உடம்பகத்துப் புன்னுனித் துளிபோல் ஏகதேசமாய் இதயத்தானத்தில் நிற்ப, அவ்வுயிரின் அறிவு விளக்கொளிபோல யாங்கணும் வியாபிக்குமென்பதும் அடாது. என்னை? உயிர் ஏகதேசமாயின் மேல் 'உருவுயி'ரென்றார்க்கு ஓதிய குற்றமனைத்தும் எய்துமாகலானும், குணங் குணியளவினன்றி மேற்செல்லாமையானும், விளக்கினொளியாவது விளக்கினது சூக்கும வடிவே யன்றிக் குணமன்றாகலான் அஃது ஈண்டைக்கு உவமையாகாமையானும், ஆமெனவே கொள்ளினும் அதனோ டிதனிடை வேற்றுமை பெரிதாகலானும்.

உயிரினை அணுவென்பார்க்கும் இஃதொக்கும். கசு

உருவினில் நிறைந்து நின்றங் குணர்ந்திடும் உயிர தென்னின்
மருவிடா துறக்கம் வாயில் அறிவொக்க வழங்க வேண்டும்
பெருகிடும் சுருங்கும் போதம் பேருடல் சிற்று டற்கண்
வருமுடற் குறைக்க வொக்கக் குறைந்துபின் மாயுமன்றே. உ௦எ

(உரை) இனிச் சமணர் உடம்பளவில் நிறைந்து நின்று உணர்வது உயிரென்பர். அவர், உறக்கமுறுதலும், ஐம்பொறியினும் ஒருங்கே யறிவு நிகழாமையும், அவ்வவ்வுடம்பளவிற்குத் தக்க அறிவாதலின்மையும், குறைப்பக் குறையாமையுமாகிய இன்னோரன்னவற்றை நோக்கிலராகலால், அவர் மதமும் அடாது. கஎ

எங்குந்தான் வியாபி யாய்நின் றுணருமிவ் வான்மா
வென்னில், தங்கிடும் அவத்தை போக்கு வரவுகள் சாற்றல்
வேண்டும், பங்கமார் புலனொன் றொன்றாய்ப் பார்த்திடல்
பகரல் வேண்டும், இங்கெலாம் ஒழிந்தான் நிற்ப தெங்ஙனம்
இயம்பல் வேண்டும். உ௦அ

(உரை) இனி ஐக்கிய வாதிகள் முதல்வன்போல் எங்கணும் வியாபியாய் நின்று அறிவனான்மாவென்பர். அங்ஙனங் கூறுவார்க்கு, அவத்தை போக்குவரவுக ளுறுதலும் ஐம்புலனும் ஒருங்கே யறியாமையும், எல்லாமாய் வியாபித்தல் ஒழிந்தானாகி உடம்பினுள் ஏகதேசமாய் நிற்றலும் எவ்வாறு கூடும்?

ஒழிந்தானென்றது முற்றெச்சம். எல்லாமென்றது வியாபக முணர நின்றது. ஆக்கச்சொல் வருவித்துரைக்க. ஒழிந்தாலெனப் பாடமோதி, சங்காரகாலத்தின் எல்லாப்பொருளும் அழிந்தவழி நிற்ப தெங்ஙனமென்றுரைத்து, மூர்த்தப் பொருளனைத்தினுஞ் சையோகமாதலே வியாபகமெனவும் அவையனைத்தினையும் அறிதலே முற்றுணர்வெனவுங் கொண்டு, அங்ஙனங் கூறுவார் மதத்தை அவர் மதமேபற்றி மறுத்தாரெனினும் அமையும். கஅ

சுத்தமாம் ஆன்ம சித்தைத் துகளுடல் மறைத்த தென்னின்
வைத்துறு துடற்கண் வாயில் காரணங்கள் வழியால் ஞானம்
ஒத்துறும் மலமற் றுறும் உறுமலம் வீடு மின்றாம்
பெத்தமு மடையான் முத்த னுய்ப்பிர காச னுமே. உ௦கூ

(உரை) உயிர் எங்கும் வியாபகமாய் நின்று அறிவதாயினும் மாயாகாரியம் அவ்வறிவைத் தடைசெய்து நிற்றலின் உறக்க முதலியன வுற்று ஏகதேசப்படுவதாயிற்றென விடுப்பின்,—அது பரிகார மன்று; அறிவு விளங்குதற்கு ஏதுவாய மாயாகாரியம் அதற்கு மறுதலையாய்த் தடைசெய்தல் கூடாமையானும், முன் சுத்தமாயிருந்த உயிரை அது பந்தித்ததெனின், வீடுபெற்ற வழியும் உறுமெனப்பட்டு முத்தியென்பது இன்றாய் முடியுமாகலானும், வீடுபெற்றபின் உறாதெனின், அநாதி நிலையோடு இதனிடை வேற்றுமை யின்மையான் அநாதியே பந்தமுறுதலின்றி முத்தனாய் விளங்குதல் வேண்டுமாகலானும்.

'அறிவிச்சை செயல்க'ளென்னுஞ்செய்யுள்முதல் இத்துணையும் உயிருண்மை கொண்டு ஆணவமலத்துண்மை கொள்ளாத சமயிகள் தத்தம் மதத்துக்கேற்பக் கூறும் உயிரிலக்கணங்களும் அவை பொருந்தாமையும் காட்டப்பட்டன. இன்னும் அவ்வம்மதத்தார் வேறுபடக் கூறும் உயிரிலக்கணங்களெல்லாம் இங்ஙனம் கூறியவற்றுள் வைத்துக் கண்டுகொள்க. அற்றேல், மற்றென்னையோ வுயிருக்கு இலக்கணமாவதென்னுமவ் வைக்கியவாதசைவரை நோக்கிச் சித்தாந்தங் கூறுமுகத்தால் யானெனதென்பதிணை தருமாற்றைச் சாதித்தற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. கக

அசித்தரு வியாப கம்போல் வியாபகம் அருவ மின்றாய்
வசித்திட வரும்வி யாபி யெனும்வழக் குடைய தாகி
நசித்திடா ஞானச் செய்தி அநாதியே மறைத்து நிற்கும்
பசுத்துவ முடைய தாகிப் பசுவென நிற்கு மான்மா. உ௧௦

(உரை) ஒருவாற்றானும் அசித்தாதலரிய வியாபகப்பொருள் போல *ஔபச்சிலேடிகவியாபகமாதலும் அதுபற்றி அதிசூக்குமசித்தாதலுமின்றி, அதுவதுவாய் வசிப்புண்ணும் வியாபகமாதலும், அநாதியே பசுத்துவமெனப்படும் ஆணவமலத்தின் மறைப்புண்டு கிடக்கும் இச்சா ஞானக் கிரியைகளை யுடைத்தாய்ப் பசுவெனப் படுந் தூலசித்தாதலுமுடையது உயிர்.

†"உறற்பால - நீண்டா விடுதலரிது" என்றாற்போல அருமை ஈண்டு இன்மை குறித்து நின்றது. அருவமென்றது, ‡"இல்லா வருவாகி நின்றனை" என்றாற்போல, அதிசூக்குமமாதலை யுணர்த்தி ஆகுபெயராய் நின்றது. இதற்குப் பிறரெல்லாம் இயைபறவுரைத்தார். இதனானே உயிருக்கு அநாதிநிலையாகிய தன்னுண்மை கூறப்பட்டது. உ0

மாயையின் வயிற்றுள் மன்னி வருஞ்செயல் ஞான மிச்சை
ஏயுமக் கலாதி மூன்றால் ஏகதே சத்தி னேய்ந்திங்(கு)
ஆயுமுக் குணங்கள் அந்தக் கரணங்க ளாதி யெல்லாம்
காயபெத் தங்க ளாகிக் கலந்துடன் நிற்கு மான்மா. உ௧௧

(உரை) அங்ஙனம் பசுத்துவமாத்திரையாற் கேவலப்பட்டு நின்ற ஆன்மா, அதன்பின் அசுத்தமாயையில் அனந்ததேவராற் கலக்குண்ட பாகமாகிய காரணசரீரத்தைப் பொருந்தி, அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் பொதுவகையாற் சமட்டிரூபமாய் விளங்கப் பெறும். அதன்பின் அம்மாயாதத்துவத்தினின்றுந்தோன்றுங் கலாதிகளாகிய கஞ்சுகசரீரத்தைப் பொருந்தி அவை வியட்டிரூபமாய்ப் பிரிந்து தோன்றிச் சிறப்புவகையான் விளங்கப்பெறும். அதன்பின் அந்தக்கரணமுதலியவற்றைத் தம்முளடக்கி நிற்கும் முக்குணங்களாகிய

---

* ஔபச்சிலேடிகம் - உடன் தழுவுதல்.

† நாலடியார் - பழவினை - ௧. ‡ சிவஞானபோதம் - சூத் - அ - ரு.

குணசரீரத்தைப் பொருந்தி அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் முன்னர்க் கூறப்படும் இருசரீரங்களிடமாக வரும் விடயங்களின் வியாபரிக்கப் பெறும்.

இங்ஙனம் பரசரீரம் மூவகைப்படுமெனக் கொள்க. மாயையிற் கலக்குண்ட பாகத்தை வயிறாக உருவகஞ் செய்தார். மேலே மாயாடன் வயிற்றென்றதுமது. அதுவே அசுத்தமாயா தத்துவ மெனத் தத்துவங்களிடை வைத்தெண்ணப்படுவதூஉமென்க. மன்னி வருமென்னும் வினையெச்சமுடிபு காரணகாரியப்பொருட்டாய் நின்றது. ஏகதேசத்தினேய்ந்தென முன் வருதலின் ஈண்டு வருமென்பதற்கு அது பொருளாதலறிக. *" அன்பிலாரெல்லாந் தமக்குரியர் " என்றாற்போல, எல்லாவற்றுனுமென்னுஞ் சாரியையும் உருபும் விகாரத்தாற் றொக்கன. காயம் ஆகுபெயர். ஆகிக்கலந்து நிற்குமென ஒற்றுமைபற்றிக் குணவினை குணிமேல் ஏற்றப்பட்டது. உக

சூக்கும தேகி யாகித் தூலரு பத்தின் மன்னிச்
சாக்கிர முதலா யுள்ள அவத்தையுள் தங்கி யெங்கும்
போக்கொடு வரவு மெல்லாம் புரிந்துபுண் ணியங்கள் பாவம்
ஆக்கியும் பலன்க ளெல்லாம் அருந்தியும் நிற்கு மான்மா. உகஉ

(உரை) அம்மூன்றையும் முறையான் எய்தியபின், சூக்கும தேகத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து சூக்குமவினைப்பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும், தூலசரீரத்தைப் பொருந்திப் போக்குவரவு செய்து தூலவினைப்பயன்களை ஈட்டியும் நுகர்ந்தும், இவ்வாறு அதீத முதல் அஞ்சவத்தைப்பட்டு நிற்கும்.

சாக்கிரமுதலென்றது ஒடுங்குமுறைபற்றிக் கூறியதெனவறிக.

மருவா னந்தம் விஞ்ஞான மனோபி ராணன் அன்னமயம்
உருவாந் தன்மையுண்டாய்முன் ஒன்றுக்கொன்று சூக்குமமாய்
வருமாம் அன்ன மயம்பற்றி மாயை முதற்கா ரணமாகும்
அருவா யான்மாஐங்கோசத்தார்ப்புண்டவற்றின்அகம்புறமாம். உகங

(உரை) காரணசரீரமுதலிய அவ்வைந்தும், அவ்வாறு மாயையினின்றுந் தோன்றி ஆன்மாவுக்கு வடிவாய் முறையே ஆனந்தமய

* திருக்குறள் - அன்புடைமை - உ.

கோசமுதலிய ஐவகைப்பெயர் பெற்று ஒன்றற்கொன்று தூலமாய் நிற்க, கேவலத்தில் ஒன்றுமின்றி மலமாத்திரையாய் நின்ற ஆன்மா இவ்வைங்கோசங்களில் அதுவதுவாய் வசிப்புண்டு ஏகதேசியாய்ப் போக்குவரவு செய்து நிற்கும்.

கேவலத்தில் ஒன்றுமின்றி நின்றஆன்மா, மாயையில் அங்ஙனங் கலக்குண்ட பாகத்தை முதற்கட்பொருந்தி அறிவிச்சைசெயல்கள் பொதுமையான் அவ்வளவு விளங்கப்பெற்ற மாத்திரையே அம்மயக் கறிவால் ஓரானந்தமுண்டாகப் பெறுதலின், அஃதானந்தமயகோச மெனப்பட்டது. ஏனையவுங் காரணக்குறியாமாறு உய்த்துணர்ந்து கொள்க. இவ்வைங்கோசங்கட்கு வேறுவேறு பொருள் கூறுவார் மதங்களை யெல்லாம் மறுத்தற்பொருட்டு, இவ்வாறெடுத்தோதி மாயை முதற்காரணமாகுமென்றுங் கூறினர். ஆன்மா வித்தரைக் கீழ்மேலுங் கொள்ளிவட்டம் கறங்கென நிமிடத்தின்கண் அலமரும் படிகொண்டு திரிதரல்பற்றி, இவ்வைங்கோசங்களை ஐந்து பறவை யாகவும் அவற்றுள் ஓரோவொன்றை ஐவகைப்படுத்து முகமுதலிய வுறுப்புக்களாகவும் *வேதத்துள் உருவகஞ்செய்துணர்த்தியவா றென்க. ஆன்மாவின் உண்மை யுணர்தற்கு இவற்றை இங்ஙனம் பகுத்தறிதலும் ஒரு சாதனமெனக் கொள்க.

இவை மூன்று செய்யுளானும், பசுத்துவவுபாதியான் மறைப் புண்டு நின்ற அவ்வறிவிச்சை செயல்கள் பின் ஒருபுடை விளங்கி அவத்தை போக்குவரவு முதலிய வுறுதற்குரிய உபாதி கூறுமுகத் தால், வசித்திட வருமாறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. இன்னும் ஆன்மாச் சார்ந்ததன் வண்ணமாய் வசித்திட வருமாற்றிற்குச் சருவஞானோத்தரத்தில் (௩அ) அவ்வச்சார்பு விசேடம்பற்றிப் பூதான்மாமுதல் அறுவகைப்படுத்துத் தொகுத்தும் விரித்தும் ஓதிய தூஉம் ஈண்டு உய்த்துணர்ந்துகொள்க. ௨௩

தோற்பாவைக் கூத்தும் தொல்லை மரப்பாவை இயக்கமும்சீர்த்
தேர்ப்பாரிற் செலவும்வேறுய்ச் செலுத்துவோர் செய்திதானும்
பார்ப்பாய வேடங் கட்டி ஆடுவோர் பரிசு போலும்
ஆர்ப்பாய காயந் தன்னை ஆன்மாநின் றூட்டு மாறே. ௨௪

---

* தைத்திரீயம் - பிரமானந்தவல்லி.

(உரை) அன்னமயகோச முதலிய ஐந்தினும் ஆன்மா வேற்றுமையின்றி நின்று செலுத்துமாறு, முறையே, தேர்ப்பாரிற் செலவும் மரப்பாவையியக்கமுந் தோற்பாவைக்கூத்தும் வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தியும் வேடங்கட்டியாடுவோர் பரிசும் போலும்.

வேறாய்ச் செலுத்துவோர் செய்தியென்றது பரகாயப்பிரவேசத்தை. இவை ஐந்தும் முறையே ஒன்றற்கொன்றந்தரங்கமாய் அவ்வைங் கோசங்களினும் ஆன்மா நின்று செய்யுமாற்றிற்கு உவமையாமாறு தெரிந்துணர்ந்துகொள்க. செய்யுளாகலின் முறை பிறழ வைத்தார். காயம் சாதியொருமை. இதனானே, ஆன்மா அங்ஙனம் வசித்திடவரினும் அவ்வேகதேசப் பொருள்கட்கு வேறாய் வியாபியெனும் வழக்குடையனாதல் அவற்றைச் செலுத்துமாற்றின் வைத்துணர்த்தப்பட்டது. உச

என்னுடல் பொறிபி ராணன் கரணம்என் னுணர்வென் றக்கால்
தன்னின்வே றாகும் நீஎன் றன்மனை யென்ற வெல்லாம்
நின்னின்வே றாகும் என்னின் நீங்கிடா இவையிங் கென்னின்
உன்னின வாகும் நீயாம் உகிர்மயிர் உகவுங் காண்டி. உரு

(உரை) தன் மனை முதலியவற்றோடொப்ப எனதென்று வழங்கப்பட்டுச் சில நீங்குதலுங் காணப்படுதலால், இதனானும் ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறென்பது அறியப்படும்.

உன்னின என்பது இன்சாரியை பெற்றவகரவீற்றுப் பலவறிசொல். அற்றேல் உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்பது, தன் மனைமுதலியவற்றை எனதென்றதுபோலன்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல அபேதம்பற்றிக் கூறுங் கருத்தேயாகலின், உரைப்போர் குறிப்பொடுபடுத்துக் காணுங்கால் அவ்விருவகை வழக்கிற்குந் தம்முள் வேறுபாடுண்மையின், அவை தம்முளொக்குமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி வேறு உவமையெடுத்துக்காட்டி யுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. உரு

பொன்னணி யாடை மாலை போதுமே லான போதிங்(கு)
என்னணி யாளென் றுன்னி இருந்தனை பிரிந்த போது

நின்னணி நீயு மல்ல வாயினை காய நின்னில்
அன்னிய மாகும் உன்னை அறிந்துநீ பிரிந்து பாரே. உகசு

(உரை) உடல்பொறி முதலியவற்றை எனதென்றல், இராகுவினது தலையென்றாற்போலச் சிறுபான்மை வழக்கமாதலின்றிப் பெரும்பாலும் யாண்டும் யாரும் வழங்கக் காண்டலின், அவற்றை அபேதம் பற்றிய கருத்தாலெனதென்றன் மெய்ப்படுத்த அணிகல முதலியவற்றை அவ்வாறெனதென்றல் போல அறிந்து பிரிந்து பாராத மடமையே, பிறிதன்று. உசு

உடலியா னல்லேன் இந்த உணர்வுயான் அல்ல வான
கடனியா தென்னின் வேறு கண்டுணர் வென்ன தென்கை
இடரிலா என்ற னான்மா என்றபோ தான்மா வேறா
திடனதா உயிரை வேறு கண்டிடார் செப்ப லேகாண். உகஎ

(உரை) ஆன்மாவை எனதென்றல் வேறாகக் காணுங்கருத்தின்றி இராகுவினது தலையென்றாற்போல ஒரு சாரார் கூறுஞ் சிறுபான்மை வழக்காகலின் அஃதபேதம்பற்றிய வழக்கென அமையும். விஞ்ஞானமயகோசம் ஆனந்தமயகோசங்களை எனதென்றல் ஏனைக் கோசங்கள்போல வேறாகக் காணுங் கருத்தால் எல்லாரானும் வழங்கப்படும் பெரும்பான்மை வழக்காகலின் அஃததுபோல் அபேதம் பற்றிய வழக்கென அமையாமையின் அவையும் ஏனையபோல உயிரின் வேறேயாம்.

விஞ்ஞானமயகோசம் உயிரின் வேறாதல் கூறவே இனம்பற்றி ஆனந்தமயகோசம் உயிரின் வேறாதலும் அதனாற் கொள்ளப்படும். உணர்வென்னதென்கை வேறுகண்டாகலான் இந்த வுணர்வுயானல்லவான கடனெனக் கூட்டுக. கண்டிடாரென்பது முற்றெச்சம். உஎ

புந்தியை மனம தென்றும் மனமது புந்தி யென்றும்
சிந்தையைச் சீவ னென்றும் சீவனைச் சிந்தை யென்றும்
முந்தனை யான்மா வென்றும் ஆன்மாவை முந்த னென்றும்
வந்திடு மென்ற னான்மா என்றது மற்றொன் றைக்காண். உகஅ

(உரை) அல்லதூஉம், உள்ளவாறு நோக்குவார்க்கு என்றனான்மாவென்னும் வழக்கில் ஆன்மாவென்றது தன்னோடியையபுடைய

பிறிதொன்றின்மேல் ஆகுபெயராய் நிற்குமாகலான், அவ்வழக்குப் பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை.

ஆகலான் அவ்வழக்குப்பற்றி நின்கருத்து நிரம்புமாறில்லை யென்பது குறிப்பெச்சம். அவ்வாறு ஆகுபெயராய் ஆண்டாண்டு வருதலை எடுத்துக் காட்டுவார், புந்தியை மனமதென்றும் மனமது புந்தியென்றுஞ் சிந்தையைச் சீவனென்றுஞ் சீவனைச் சிந்தையென் றும் முந்தனையான்மாவென்றும் ஆன்மாவைமுந்தனென்றும் வந்திடு மென்றார். ஏனை மூவகைக்கோச மாத்திரையே வேறெனக்கொண்டு விஞ்ஞானமயகோசம் ஆனந்தமயகோசம் இரண்டும்முறையே சீவான் மாவும் பரமான்மாவுமாமென்பார் மதத்தை மறுத்தற்பொருட்டு, அவற்றை இங்ஙனம் வேறெடுத்தோதி வலியுறுத்தவாறு.

இவை நான்கு செய்யுளானும் உலகவழக்கின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. உஅ

அறிவுடல் சிந்தை யான்மா அணைதலால் ஆன்மா வென்பர்
எறிசுடர் விளக்கி ருக்கு மிடத்தையும் விளக்கென்றாற்போல்
பொறிபுலன் கரண மெல்லாம் புலப்படும் அபேத மாகிப்
பிறிதரா தறிவ தான்மா அறிபொருள் பின்ன மாமே. உகக

(உரை) ஆன்மாவின் வேறாகிய அவ்வைங்கோசங்களை ஆன்மா வென வுபநிடதங்களிற் கூறியதூஉம், விளக்குத்தகழியை விளக் கென்றாற்போலத் தானியாகுபெயராதற்குரிய இயைபுபற்றியே யன்றிப் பிறிதில்லையாகலால், அவையெல்லாவற்றின்கண்ணும் அபேதமாய்ப் பிரிதலின்றி யறிவதாகிய ஆன்மா அவற்றிற்கு வேறு.

அறிவுடல் சிந்தையென்றதும் பொறிபுலன்கரண மென்றதும் உபலக்கணம். எல்லாவற்றின் கண்ணென்னும் ஏழாவதும் அறி பொருட்கென்னும் நான்காவதும் விகாரத்தாற்றொக்கன. அபேத மாகிப் பிறிதராதென்றது *“ஞானதிரோதகமாய் மறைத்துக்கொடு நிற்றல்” என்றாற்போலக் கொள்க. இதனானே ஐங்கோசங்களை ஆன்மாவென்னும் உபநிடதத்திற்குத் தாற்பரியங் கூறி, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. உக

---

*சிவஞானபோதம் - சூத் - ச - உ.

கண்டுணர் புருடன் வேறு கனவுகண் டொடுங்கிக் காயம்
உண்டியும் வினையு மின்றிக் கிடந்துயிர்த் திடவு ணர்ந்து
கண்டிடுங் கனவுஞ் சொல்லி ஒடுக்கமுங் கருதி வேறாய்
உண்டியும் வினையும் உற்றிங் குணர்த்திட உணரா நிற்கும். ௨௰

(உரை) அன்னமயகோச முதலிய நான்கனையும் ஒரோவொன்றாக விட்டுவிட்டு அஞ்சவத்தைப்பட்டு விழித்தபின், அவை கூடிநின்றறிவிக்க முறையே சொல்லியுங் கருதியும் உண்டிவினையுறுதலாகிய மறுதலையின் வைத்தும் அங்ஙனம் அவத்தைப்பட்டவாற்றை அறியா நிற்குமாகலால், இதனானும் உயிரவற்றின் வேறெனத் தெளியப்படும்.

அவை கூடியபின்னன்றி அறிவுநிகழாமையால் அறிதற்கு அவை ஏதுவாதல் பெறப்பட்டது. ஒடுக்கமென்றது சுழுத்தியை. அது கனவுபோற் சொல்ல வாராமையிற் கருதியுணர்தற்பாலதாயிற்று. சித்தமுஞ் செல்லாத ஏனையிரண்டுங் கருதவும் வாராமையின் மறுதலையின் வைத்துணர்தற்பாலவாயின. உணர்ந்தபின் என்றது உணர்ந்தெனத் திரிந்துநின்றது. உணர்தல் ஈண்டுத் துயிலெழுதன்மேற்று. இதனானே அவத்தைப்படும் இயல்பின் வைத்துணர்த்தி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. 'தோற்பாவை' யென்பதுமுதல் இத்துணையுங் கூறியவாற்றான் மேலைச்சூத்திரத்தின் 'உற்றுச்செயிருறு'மென்பது முதலிய நாற்கூற்றுப் பொருளையும் வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. ௩௰

புருடனே அறிவ னாகில் பொறிபுல னாதி போதம்
தருவதென் அறிவு மாயா தனுகர ணாதி பற்றி
வருவதிங் கநாதி யாக மலத்தினின் மறைந்து நிற்பன்
அருவனாய் இவற்றோ டாளும் அமைச்சரும் அரசும் போல்வன். ௨௧

(உரை) ஆன்மா முதல்வன்போலச் சுத்தசித்தேயாகின் மாயா காரியங்களைப் பற்றிநின்றறிதல் வேண்டா; அவ்வாறன்றி அமைச்சரும் அரசும்போ லுடனின்று மாயாகருவிகளைப்பற்றி யறிதலுண்மையால் அநாதியே யாணவமலத்தின் மறைந்து அருவனாய் நிற்றல் பெறப்படும்.

தேற்றேகாரத்தை அறிவனென்பதனேடுங் கூட்டியுரைக்க. என்னென்பது ஈண்டு வேண்டாமை குறித்து நின்றது. போல்வ னென்பது முற்றெச்சம். பின்வரும் அனுமானத்தை வலியுறுத்தற் பொருட்டுப் புருடனேயறிவனுகிற் பொறிபுலனுதிபோதந் தருவ தென்னெனத் தருக்கமெடுத்தோதினூர். இதனுனே ஞானச்செய்தி அநாதியே மறைத்துநிற்கும் பசுத்துவமுடையனுதல் காரியானு மானத்தின் வைத்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. 'அறிவிச்சை செயல்க'ளென்பது முதல் இத்துணையும் பரமதங்களைப் பரிகரித்து ஆன்மாவுக்கிலக்கணங் கூறுமுகத்தால் இரண்டாங் கூற்றை வலி யுறுத்தவாறு.

இனி ஒன்பது செய்யுளான் மூன்றுங் கூற்றைத் தெரித்துக் கூறுகின்றூர். ௩.௧

படைகொடு பவனி போதும் பார்மன்னன் புகும்போ தில்லில்
கடைதொறும் விட்டு விட்டுக் காவலு மிட்டுப் பின்னர்
அடைதருந் தனியே அந்தப் புரத்தினில் அதுபோ லான்மா
உடலினின் அஞ்ச வத்தை உறுமுயிர் காவ லாக. ௨௨௨

(உரை) புருடன் அவற்றோடுமைச்சருமரசும் போறலின் அர சன் போலவற்றை விட்டுவிட்டுச் சென்று ஐவகையவத்தையுறும்.

இதனுனே வெவ்வேறவத்தை அணைதருமாறு மேற்கூறிய உவமையோடு படுத்து வகுத்துக் கூறப்பட்டது. ௩௨

சாக்கிர முப்பத் தைந்து நுதலினிற் கனவு தன்னில்
ஆக்கிய இருபத் தைந்து களத்தினிற் சுழுமுனை மூன்று
நீக்கிய இதயந் தன்னில் துரியத்தி லிரண்டு நாபி
நோக்கிய துரியா தீதம் நுவலின்மூ லத்தி னென்றே. ௨௨௩

(உரை) ஆன்மா அரசன்போல விட்டுவிட்டுச் சேறற்கட்படு மவத்தையாவன: சாக்கிரமுதலியனவாம். அவ்விடங்களாவன: இலாடமுதலியனவாம். ஆண்டாண்டு நிற்குங் கருவிகளாவன: முறையே முப்பத்தைந்தும் இருபத்தைந்தும் மூன்றும் இரண்டும் ஒன்றுமாம்.

அசிந்திய விசுவசாதாக்கியத்தில் அவத்தைக்கு நிற்கும் கருவிகளிற் கலாதிகளையுமுடன் கூட்டியெண்ணி நாற்பத்தொன்று முதலியனவாகத் தொகைகூறுதலானும், கலாதிகளுளவாகவே சுத்ததத்துவங்களின் தொழிற்பாடும் ஆண்டுளவென்பது பெறப்படுதலானும், கலாதிகளில்வழிப் புருடதத்துவமொன்றென வைத்தெண்ணப்படுதல் செல்லாமையானும், ஈண்டு முப்பத்தைந்து முதலியனவாகத் தொகைகூறியது மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; 'கடைதொறும் விட்டுவிட்'டென்ற உவமைக்கேற்ப விடப்படுதன் மாலையவாய் நிற்குங் கருவிகள் மாத்திரைக்கே ஈண்டுத் தொகைகூறப் புகுந்தாராகலானும், அதுபற்றிக் கலாதிகளின் ஐயஞ் செல்லாமைப் பொருட்டு அவற்றைப் புருடதத்துவத்துளடக்கி அதனையும் உடன் வைத்தெண்ணினாராகலானும் என்க. துரியாதீதத்திற் காரணசரீர மாத்திரையேயன்றிக் கஞ்சுக சரீரமில்லையென்றது, ஆண்டுக் கலாதிகள் வேறு நில்லாது அதனோடொற்றித்து நிற்குமென்னுங் கருத்தே பிறிதில்லையெனக்கொள்க. ௩௩

இருவகைச் சாக்கி ராதி அவத்தைக ளியல்பு தானும்
ஒருவகை கீழே நூக்கி உற்பவங் காட்டு மொன்று
பெருகமேல் நோக்கித் தீய பிறப்பறுத் திடுமி யோகில்
தருவதோர் சமாதி தானும் தாழ்ந்துபின் சனனஞ் சாரும். ௨௨௪

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிரமுதலிய ஐந்தும் கீழ்நோக்கிச் சென்றொடுங்குமுறையும் மேனோக்கித் தோன்றுமுறையும்பற்றி இருவகைப்படும். அவற்றுள் ஒடுங்குமுறையது கன்மார்ச்சிப்புக்கேதுவாகலாற் கீழ்ச்செலுத்திப் பிறவிக்கு வித்தாம்; தோன்றுமுறையது கன்ம நுகர்ச்சிக்கேதுவாகலாற் பரம்பரையிற் பிறவியறுத்தற்குக் காரணமாய் மேற்படும். இனி இதயமுதல் துவாதசாந்தம் ஈறாகிய தானங்களிற் புறக்கரணம் உட்கரணங்களைப் பற்றியும் பற்றாதும் பிரத்தியாகாரமுதல் ஐவகைப்பட்டு நிகழும் யோகாவத்தையும் அதுபோல ஒடுங்கியுந் தோன்றியும் அவ்வாறே பயன்தருவதன்றிப் பிறிதன்று.

யோகில் தருவதோர் சமாதியுண்டென்பதும் அனுவாதமுகத்தான் ஈண்டேபெற்றும். தாழ்தல் இழிதல். சனனஞ்சார்தல் ஏறுதல்.

இந்த யோகாவத்தையைத்தானே மீட்சியில்லாதாகிய ஞானவத்தை போலுமெனக்கொண்டு மயங்குவார்க்கு அங்ஙனம் மயங்காமைப் பொருட்டு இதனை யதனோடொப்பவைத் தீண்டுக்கூறினார். இச் செய்யுளிற் கூறிய மூன்று பேதமும் முறையே சகலத்திற் கேவலம் சகலத்திற் சகலம் சகலத்திற் சுத்த மெனப்படுமென்க. இதனுள் இருவகைப் பிறப்பறுத்திடுமென்றது தாப்பிசையாய் 'அறிதரு முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே ஐந்துஞ் செறிதரு'மென வருகின்றதனோடுஞ் சென்றியைந்து பொருள்தரு மாகலான் அதற்கும் இவ்வாறுரைத்துக் கொள்க. ௩௪

அறிதரு முதல வத்தை அடைதரு மிடத்தே ஐந்தும்
செறிதருங் கரணந் தன்னில் செயல்தொறுங் கண்டு கொள்நீ
பிறிவிலா ஞானத் தோரும் பிறப்பற அருளா லாங்கே
குறியொடும் அஞ்ச வத்தை கூடுவர் வீடு கூட. ௨௨௫

(உரை) சாக்கிராதி யவத்தையென மேற்கூறிப்போந்த ஐந்தனுள் முதலவத்தையாகிய சாக்கிரத்தானத்தின் கண்ணேயுஞ் சாக்கிரமுத லைந்தவத்தையுளவாம். அவை கருவியான் விடயங்களை யறியுஞ் செய்கைதோறும் அதிநுணுக்கமா யிடையீடின்றி நிகழுமாறு நுண்ணுணர்வாற் கண்டு கொள்ளப்படும். இனி இவையேயன்றிக் கேவல சகலங்கள் நீங்கிய சுத்தத்தினும் அவ்வாறே ஐவகையவத்தையுள. அவையுண்மை யதிகாரத்துள் உணர்த்த நின்றன.

முதலவத்தை அடைதரும் இடமாவது மேற்கூறிய இலாடத்தானம். அறிதருமிடத்தேயென வியையும். சுத்தாவத்தையின் இயல்பு ஈண்டுக் கூறுதற்கோ ரியைபில்லையாயினும் அவத்தையெனப்படுவன ஈண்டுக் கூறியவை மாத்திரையே போலுமென மலையாமைப்பொருட்டு இவ்வாறு கூறியொழிந்தார். ௩௫

ஐந்துசாக் கிரத்தின் நான்கு கனவினில் சுழுனை மூன்று
வந்திடுந் துரியந் தன்னின் இரண்டொன்று துரியா தீதம்
தந்திடும் சாக்கி ராதி அவத்தைகள் தானந் தோறும்
உந்திடுங்கரணந்தன்னில் செயல்தொறு முணர்ந்துகொள்ளே. ௨௨௬

(உரை) அறிதரு 'முதலவத்தை யடைதரு மிடத்தே'யென மேற்கூறிப்போந்த சாக்கிராதி யவத்தைகள் ஐந்தனுள், சாக்கிரத்

திற் சுத்தவித்தை யீருகிய ஐந்து கருவியும், சொப்பன முதலிய நான்கினும் முறையே அவற்றுள் ஒரோவொன்ருெழித் தொழிந்த கருவியுங் கலாதிகளைச் செலுத்திநிற்கும்.

தானந்தோறும் கலாதிகள் தொழிற்படும் இடந்தோறும். உந்துதல் செலுத்துதல். இச்செய்யுள் பிறிதோரவத்தைக் கோதியது போலுமென மலையாமைப் பொருட்டுக் 'கரணந்தன்னிற் செயல்தொறுங் கண்டு கொள்'ளென மேற்கூறியவதனை ஈண்டும் மறித்துணர்வு நிகழக்கூறினர். இஃதறியாதார் தத்தமக்கு வேண்டியவாறே யுரைப்ப. ஈண்டைந்து நான்கு மூன்றிரண் டொன்றென்றது செலுத்துங் கருவிகளை யென்பது. உந்திடு மென்றதனும் *"சுத்தக் கருவிகள் ஐந்துங்கொண்டே சொல்லவத்தை ஐந்துஞ் சித்திக்கும் போதத்தி லொன்ருென்று சென்றிடும்" என்பதனுனும் அறிக. இனி இவ்வாறன்றி 'அறிதருமுதலவத்தை யடைதருமிடத்தே யைந்துஞ் செறிதரு'மென மேற்கூறிப் போந்ததனையே ஈண்டு ஐந்துசாக்கிரத்தினென் றனுவதித்து ஏனைச் சொப்பன முதலியவற்றின் முறையே அவை நான்கு மூன்றிரண்டொன்று பொருந்து மென்றவாருகக் கொண்டுரைத்தலுமொன்று; இப்பொருட்குச் சாக்கிராதியவத்தைகள் ஐந்தெனக் கூட்டுக; தானம் நுதல் முதலியவிடம்; உந்துதல் பொருந்துதல். இவை நான்கு செய்யுளானும் மேலைந்தவத்தை யென்றவற்றின் பெயரும் வகையுமிடமும் அவற்றதியல்பு மிவையென்பது கூறப்பட்டது. ௩௬

கேவல சகல சுத்தம் என்றுமூன் றவத்தை யான்மா
மேவுவன் கேவ லந்தன் னுண்மைமெய் பொறிக ளெல்லாம்
காவலன் கொடுத்த போது சகலமு மலங்க ளெல்லாம்
ஓவின போது சுத்த முடையன்உற் பவந்து டைத்தே. ௨௨௭

(உரை) ஆன்மா அவ்வாறு நிகழுங் காரிய அவத்தைகளை உறுதற்குக் காரணமாகக் கேவலஞ் சகலஞ் சுத்தமென மூன்றவத்தை எய்துவன். அவற்றுட் கேவலமாவது தன்னிச்சா ஞானக் கிரியைகளின் நிகழ்ச்சி சிறிதுமின்றித் தான் மாத்திரையே யுளனுதல்; பின்பு தனுகரணுதியோடுங் கூடி அவையொருபுடை விளங்குமவ

* சிற்றம்பல நாடிகள் கலித்துறை - ௩௭.

தரஞ் சகலம்; பின்பு பஞ்சமலங்களும் நீங்கிச் சிவத்தோடுகூடி அவ்விச்சாஞானக் கிரியைகளெங்குமாய் வியாபித்து விளங்கும் அவதரஞ் சுத்தமெனப்படும்.

இதனானே மேற்கூறிப்போந்த அவத்தைகட்குக் காரணமிவையென்பதூஉம் அவற்றதியல்புங் கூறப்பட்டன. ௩௭

அறிவிலன் அமூர்த்தன் நித்தன் அராகாதி குணங்க ளோடும்
செறிவிலன் கலாதி யோடும் சேர்விலன் செயல்க ளில்லான்
குறியிலன் கருத்தா வல்லன் போகத்திற் கொள்கை யில்லான்
பிறிவிலன் மலத்தி னோடும் வியாபிகேவலத்தில்ஆன்மா. ௨௨௮

(உரை) வரக்கடவனவாய அறிதன் முதல் ஏகதேசியாத லீறாகிய பத்துக்காரியங்களுள் ஒன்றுமின்றி ஆணவமலத்தோடு மாத்திரையே கூடிநிற்பது கேவலம்.

ஈண்டு அமூர்த்தமென்றது உடம்பின் பிராகபாவத்தை; நித்தமென்றது தோற்றக்கேடுகளின் பிராகபாவத்தை; வியாபகமென்றது ஏகதேசத்தின் பிராகபாவத்தை. ஏனையின்மைகளும் அவ்வப் பிராகபாவங்களைக்குறித்து நின்றனவாகலான், இவ்விலக்கணங்கள் ஏனையவத்தைகளிற் செல்லாமையின் இவற்றுளொன்றே கூற அமையுமாயினும் 'கேவலந்தன்னுண்மை'யென்றது விளங்குதற்பொருட்டு இவையனைத்தும் வகுத்துக் கூறினார். பிறிவிலன் மலத்தினோடும் என்றதும் அதன் பொருட்டு. ஈண்டுக் குறியென்றது முதனிலைத் தொழிற் பெயராய் இச்சையையுணர்த்தி நின்றதென்பது செயலினைத் சாரவைத்தலானறிக. அறிவிலனென்றதனையு மீண்டுத் தந்துரைக்க. அராகாதிகுணமென்றது புத்திகுணம் எட்டினையும். அராகாதிகுணங்களென்ற உபலக்கணத்தால் ஏனைப்போக்கியகாண்டக் கருவிகளுங் கொள்ளப்படும். இதனானே தன்னுண்மை கேவலமாதல் காட்டப்பட்டது. ௩௮

உருவினைக் கொண்டு போக போக்கியத் துன்னல் செப்பல்
வருசெயல் மருவிச் சத்த மாதியாம் விடயம் தன்னில்
புரிவதுஞ் செய்திங் கெல்லா யோனியும் புக்கு ழன்று
திரிதரும் சகல மான அவத்தையிற் சீவன் சென்றே. ௨௨௯

(உரை) மேற்கூறிய இன்மைகள் பத்துக்கும் மறுதலையாகிய இப்பத்துக் காரியமும் உடையனுய்ச் சீவித்து நிற்பது சகலம்.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கிய காண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினர். உன்னலென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று. செப்பலென்றது செப்பப்படுவனவாய நால்வகை வாக்குக்களையும் உணர்த்தி அவை காரணமாய் நிகழும் அறிவின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது. புரிவது மென்றவும்மையான் நுகர்வதுமென்றதெஞ்சிநின்றது. உருவினைக் கோடல் அமூர்த்தனுதற்கும், போகபோக்கியத்துச்செறிதல் கலாதி யோடுஞ்சேர்விலன் அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனுதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவுதல் அறிவிலன் செயல்களில் லான் குறியிலனுதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்தல் கருத்தாவல்லனுதற்கும், உம்மையாற் போந்த நுகர்வதுஞ் செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லானுதற்கும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனுதற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாயவாறு கண்டுகொள்க. இதனுனே மெய்ப்பொறிகளெல் லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனுதல் வகுத்துக் கூறப்பட் டது. ௩௯

இருவினைச் செயல்க ளொப்பின் ஈசன்தன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிநா யகன்தன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே. ௨௩௦

(உரை) மேற்கூறிய பத்தனுள், சத்தமாதியாம் விடயந்தன் னிற் புரிவதுஞ் செய்தல்கழிதற்கேதுவாகிய இருவினையொப்பும், போக போக்கியகருவிகளின் செறிவுகழிதற்கேதுவாகிய சத்திநிபாத மும், உருக்கழிதற்கேதுவாகிய குருவருளும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் கழிதற்கேதுவாகிய ஞானசாதனமும், சென்றுதிரி தருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மைகழிதற்கேதுவாகிய மும்மலநீக்கமும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னில் நுகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய வாதனை நீக்கமும், பாசவறிவிச்சைசெயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய ஞானப்பெருக்கமும் முறையே கிடைப்ப, அவற்றுன் அக்காரியம் பத்தும் நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல் சுத்தம்.

(உரை) மேற்கூறிய இன்மைகள் பத்துக்கும் மறுதலையாகிய இப்பத்துக் காரியமும் உடையனுய்ச் சீவித்து நிற்பது சகலம்.

போககாண்டமாகிய கலாதியைப் போகமென்றும் போக்கிய காண்டமாகிய புத்தியாதியைப் போக்கியமென்றுங் கூறினர். உன்னலென்றது ஈண்டு விரும்புதன்மேற்று. செப்பலென்றது செப்பப்படுவனவாய நால்வகை வாக்குக்களேயும் உணர்த்தி அவை காரணமாய் நிகழும் அறிவின்மேல் ஆகுபெயராய் நின்றது. புரிவது மென்றவும்மையான் நுகர்வதுமென்றதெஞ்சிநின்றது. உருவினைக் கோடல் அழூர்த்தனுதற்கும், போகபோக்கியத்துச்செறிதல் கலாதி யோடுஞ்சேர்விலன் அராகாதிகுணங்களோடுஞ் செறிவிலனுதற்கும், உன்னல் செப்பல் வருசெயன்மருவுதல் அறிவிலன் செயல்களில் லான் குறியிலனுதற்கும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னிற் புரிவதுஞ் செய்தல் கருத்தாவல்லனுதற்கும், உம்மையாற் போந்த நுகர்வதுஞ் செய்தல் போகத்திற் கொள்கையில்லானுதற்கும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் நித்தனுதற்கும், சென்றுதிரிதரல் வியாபியாதற்கும் மறுதலையாயவாறு கண்டுகொள்க. இதனுனே மெய்ப்பொறிகளெல் லாங் காவலன் கொடுத்தபோது சகலனுதல் வகுத்துக் கூறப்பட் டது. ௩௯

இருவினைச் செயல்க ளொப்பின் ஈசன்றன் சத்தி தோயக்
குருவருள் பெற்று ஞான யோகத்தைக் குறுகி முன்னைத்
திரிமல மறுத்துப் பண்டைச் சிற்றறி வொழிந்து ஞானம்
பெருகிநா யகன்றன் பாதம் பெறுவது சுத்த மாமே. ௨௩௦

(உரை) மேற்கூறிய பத்தனுள், சத்தமாதியாம் விடயந்தன் னிற் புரிவதுஞ் செய்தல்கழிதற்கேதுவாகிய இருவினையொப்பும், போக போக்கியகருவிகளின் செறிவுகழிதற்கேதுவாகிய சத்திநிபாத மும், உருக்கழிதற்கேதுவாகிய குருவருளும், எல்லாயோனியும் புக்குழலுதல் கழிதற்கேதுவாகிய ஞானசாதனமும், சென்றுதிரி தருதலாகிய ஏகதேசத்தன்மைகழிதற்கேதுவாகிய மும்மலநீக்கமும், சத்தமாதியாம் விடயந்தன்னில் நுகர்வது கழிதற்கேதுவாகிய வாதனை நீக்கமும், பாசவறிவிச்சைசெயல்கள் கழிதற்கேதுவாகிய ஞானப்பெருக்கமும் முறையே கிடைப்ப, அவற்றான் அக்காரியம் பத்தும் நீங்கப்பெற்றுத் திருவருளைக் கூடுதல் சுத்தம்.

இறைவனே அறிவிப் பானேல் ஈண்டறி வெவர்க்கும் ஒக்கும்
குறைவதி கங்கள் தத்தம் கன்மமேற் கோமான் வேண்டா
முறைதரு செயற்குப் பாரும் முளரிகட் கிரவி யும்போல்
அறைதரும் தத்தங் கன்மத் தளவினுக் களிப்பன் ஆதி. உ௫உ

(உரை) அறிவித்தற்பொருட்டு இறைவன் வேண்டப்படுமெனக் கொள்வார்க்கும், அறிவுகள் ஒரு பெற்றியவாதலின்றி ஏற்றத்தாழ்வுகளாய் நிகழ்தற்குக் காரணங் கன்மமெனக் கொள்ளவேண்டுதலின் அதுவேயமையும் வேறுமோரறிவிப்பானைக் கோடன் மிகையாமாலெனின்,—அற்றன்று; பங்கயத்தின தலர்ச்சிக்குப் பங்கயமேயன்றி இரவியும், உழவு முதலிய செயல்களின் பயனுக்கு அச்செயலேயன்றி விளைநிலமுங் காரணமாதல் கண்டாமன்றே; அவைபோல் அவ்வக்கன்மம் பக்குவமாதலும் பயன்தருதலும் வேறோரிறைவனையின்றி யமையாமையின் மிகையாதல் யாண்டையது.

குறைவதிகங்கள் தத்தங்கன்மமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். செயல் ஆகுபெயர். முறைதருசெயல், உழுதல் எருப்பெய்தல் வித்தல் கட்டல் நீர்கால்யாத்தல் காத்தலென் றிம்முறையால் தரப்படுஞ் செயலென்க. அற்றேற் கன்மத்தோடுங் கூடியவுயிரே அதற்குக் காரணமாதலமையும், வேறுமோ ரிறைவன் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. உ

அறிந்திடும் ஆன்மா வொன்றை ஒன்றினல் அறித லானும்
அறிந்தவை மறத்த லானும் அறிவிக்க அறித லானும்
அறிந்திடுந் தன்னை யுந்தான் அறியாமை யானுந் தானே
அறிந்திடும் அறிவன் அன்றும் அறிவிக்க அறிவ னன்றே. உ௫௩

(உரை) இந்நான்கேதுக்களானும் அறிவு நிகழ்ச்சிக்குப் பொறிபுலன் முதலியவற்றோடொப்ப வேறு காரணத்தை அவாய்நிற்பதன்றி உயிர்தானேயறியவற்றன்று.

ஒன்றை யொன்றினு லறிதலே அதனியல்பென்பாரை நோக்கி அறிந்தவை மறத்தலானுமென்றும், அறிந்ததனைப் பின்னறிய வேண்டாமையின் மறக்கலாயிற்றென்பாரை நோக்கி மீளஅறிவிக்க அறிதலானுமென்றும், எவ்வாற்றுனும் அறிதலில் திரிபில்லையன்றே என்பாரை நோக்கி அறிந்திடுந்தன்னையுந் தானறியாமையானு

மென்றுங் கூறினார். இதனானே சாங்கியர்மதம் பரிகரித்து முதற் கூற்றை வலியுறுத்தவாறுமாயிற்று. விதந்துகூறாது ஒன்றை யொன்றினாலெனப் பொதுப்படக் கூறியதும் அதன்பொருட்டு. அற்றேல், ஈண்டொன்றினால் எனப்பட்ட மாயேயமே அதற்கமையும் இறைவன் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௩

கருவியால் பொருளால் காட்டால் காலத்தால் கருமந் தன்னால்
உருவினால் அளவால் நூலால் ஒருவரா லுணர்த்த லானும்
அருவனாய் உண்மை தன்னில் அறியாது நிற்ற லானும்
ஒருவனே எல்லாந் தானும் உணர்த்துவன் அருளி னாலே. ௨௩௯

(உரை) கருவிமுதலிய எட்டும் ஒரு சேதனப்பொருளுங் கூடி நின்றொருவிடயத்தை யுணர்த்த உயிருணர்தலானும், அல்வழி யுணராமையானும், இவையனைத்தையுங் கொண்டுகூட்டி யறிவிப்பானொரு சேதனன் வேறு வேண்டப்படுமாகலான், இறைவனையின்றி அறிதலமையாது.

கருவி உயிர்செலுத்தப்படும் ஆன்மதத்துவம். பொருள் தாத்துவிகம். காட்டு உயிரினறிவிச்சைசெயல்களை விளக்குவனவாய கலைமுதலியன. காலம் கன்மத்தை முந்தாது பிந்தாது வரையறுத்துச் செலுத்துங் காலதத்துவம். கருமம் கன்மத்தை யேறாது குறையாது நிறுத்தும் நியதிதத்துவம். உரு உடம்பு. அளவை பிரமாணம். நூல் நூல்கட்குக்காரணமாய நால்வகை வாக்கு. ஒருவிடயத்தை அறிதற்கண் இவற்றுள் ஒன்றையின்றியும் அமையாமை கண்டுகொள்க. கருமமும் நூலும் ஆகுபெயர். இயற்பெயர்ப் பொருளாக வைத்துரைப்பாருமுளர். தன்னுண்மை உண்மையெனத் தலைகுறை. உண்மையில் ஒன்றுமிலனாதல்பற்றி அருவனென்றார்.

இவை மூன்று செய்யுளானும், முறையே கன்மமும் உயிரும் மாயேயமுமென்னும் இவையே ஆண்டைக்கமையுமென்னும் ஆருகதர் மீமாஞ்சகர் சாங்கியர் முதலியோரை மறுத்துப் பாரிசேடவளவையான் ' அறிதருஞ் சிவனே எல்லாம் அறிந்தறிவித்துநிற்றல் ' வலியுறுத்தப்பட்டது.

கருவியும் பொருளுங் காட்டுங் காலமுங் கன்மந் தானும்
உருவமும் அளவும் நூலும் ஒருவரு முணர்த்த லின்றி
அருவனு யுலக மெல்லாம் அறிந்தவை யாக்கி வேறய்
ஒருவனே உயிர்கட் கெல்லாம் உயிருமாய் உணர்த்தி நிற்பன். உஙரு

(உரை) இறைவனுக்குக் கருவிமுதலியன கூடி அறிவு நிகழ வேண்டாமையின், உயிர்கட்குப்போலத் தனக்கு மேலொருவன் அவாவப்படும் போலுமென்னும் அநவத்தைக்கிடமின்றித் தானே தமியனுயறிந்தும் ஆக்கியும் உணர்த்தியும் நிற்கும்.

உலகெலாம் அறிந்தென்றது கேவலத்திற் சூக்கும ஐந்தொழில் செய்தன்மேற்று. ஆக்கியெனவே இனம்பற்றி ஏனை நான்குதொழில் களும் உடன்கொள்ளப்படும். அவை தூலஐந்தொழிலென்பது. உணர்த்தி நிற்பனென்றது முதலவத்தை யடைதருமிடத்தே செயற் பாலனவாய் ஈண்டெடுத்துக் கொண்ட அதிசூக்கும ஐந்தொழின் மேற்று. அறிதலும் ஆக்குதலுமாகிய இருதிறத்து ஐந்தொழிலும் முதல்வன் செயலாதல் மேற்கூறிப் போந்தமையின் அவைபோ லிவையும் முதல்வன்தொழிலே யாமென்பார், அறிந்தாக்கியுணர்த்தி நிற்பன் என உடன் கூறினுர். இதனுனே மேற்கூறியதுபற்றி அந வத்தை யின்றுமாறு கூறப்பட்டது. அற்றுயினும், கருவியறிதலால் வரும் பயன் உயிர்க்காயவாறுபோல உயிரறிதலால் வரும் பயனும் அதனேடு உவமிக்கப்படும் இறைவனுக்காவான்செல்லும்,செல்லவே, இறைவனும் பந்தமுறுவனெனப்பட்டு வழுவாமாகலின் இறைவன் உயிர்போல் அறிவிப்பனென்றல் இழுக்காம்போலுமென்னும் அவ் வாதிகளை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ரு

இறைவன்தன் சந்நி திக்கண் உலகின்றன் சேட்டை யென்னு
மறைகளும் மறந்தாய் மாயை மருவிடான் சிவன வன்கண்[ம்
உறைதரா தசேத னத்தால் உருவுடை உயிர்கட் கெல்லாம்
நிறைபரன் *சந்நி திக்கண் நீடுணர் வுதிக்கு மன்றே. உஙசு

(உரை) இறைவனுலன்றி உயிர் சேட்டியாமைக்கு மேற் காட் டிய பாரிசேட அளவையேயன்றி ஆகமஅளவையும் இனிது விளங் கக் கிடத்தலின் அதனையும் அறியாது மறித்து மறித்துப் பிணங்கு

கின்ற பேதாய்! எல்லாவற்றினும் நிறைந்துநின்ற இறைவன் சந்நிதியில் நிகழும் அவ்வறிவின் பயன், வினைக்கீடாய் வரும் வடிவுடைய உயிர்கட்கே உண்டாமதுவன்றி இறைவனுக்காதல் செல்லாது, சடமாகிய வுலகம் அவனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றாமையான்.

மறந்தாயென்பது விளியுருபேற்ற பெயர். மாயையும் உணர்வும் ஆகுபெயர். உயிர்கட்கு உதிக்குமென இயையும். பிரிநிலை யேகாரம் விரித்துரைக்க. ஐம்பொறிபோலன்றி உணர்தற்பயன் உயிர்க்கேயாதற்கு ஏதுக்கூறுவார், உருவுடையுயிரென விசேடித்தார். சந்நிதிக்கண் நீடுணர்வுதிக்கு மென்றதும் அதன் பொருட்டு. *"வினையாலுற் கண்டறிந்து நிற்குங்கா-ணெண்ணூண் சிவனசத்தையின்று" என்றார் முதனூலாசிரியரும். இதனானே அறிவித்தல்பற்றி இறைவனுக்குத் தடக்கின்மை கூறப்பட்டது. சு

உலகமே உருவ மாக யோனிகள் உறுப்ப தாக
இலகுபே ரிச்சா ஞானக் கிரியையுட் கரண மாக
அலகிலா உயிர்ப்பு லன்கட் கறிவினை யாக்கி ஐந்து
நலமிகு தொழில்க ளோடும் நாடகம் நடிப்பன் நாதன். உகஎ

(உரை) புருடன் உடம்பு முதலியனவற்றைக் கொண்டுநின்று உணருமாறுபோல, இறைவன் உலக முதலியனவற்றைக் கைக்கொண்டு நின்றுணர்த்துவன்.

எனவே, தன் உடல்பொறி கரணங்களைச் செலுத்துதற்கண் உயிர்க்கு விகாரமில்லாமைபோல இறைவனுக்கதுபற்றி விகாரமில்லை யென்றவாறாயிற்று. புலன் ஆகுபெயர். இறைவன் ஐந்தொழில் செய்தல் உயிர்கள்போலக் கரணத்தானன்றிச் சங்கற்ப மாத்திரையாற் செய்வதென்பதுதோன்ற, நாடகநடிப்பனென்றார். ஈண்டு ஐந்தொழிலென்றது அறிவித்தற்கட்படும் அதிசூக்கும ஐந்தொழிலை.

இதனானே அதுபற்றி விகாரமின்மை கூறப்பட்டது. அற்றேல் இவை நலமிகுதொழிலாமாறு யாங்ஙனம் என்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. எ

---

* சிவஞானபோதம் - சூத் - ரு - ரு.

தெரிந்துகொண் டொரோவொன் ருகச் சென்றைந்து
புலனும் பற்றிப், புரிந்திடும் உணர்வி னோடும் போகமுங்
கொடுத்தி யோனி, திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து செய்திகண்
டுயிர்கட் கெல்லாம், விரிந்திடும் அறிவுங் காட்டி வீட்டையும்
அளிப்பன் மேலோன். உரு.அ

(உரை) இறைவன் இங்ஙனம் ஏகதேச அறிவை நிகழ்வித்துச் சிறுபோகங் கொடுத்துப் பிறவியிற் படுத்துதல், அதனால் பருவ முதிர்வித்து வியாபக அறிவை நிகழ்வித்துப் பரபோகமுங் கொடுத்தற்பொருட்டு.

ஏகதேச அறிவு நிகழ்ந்தன்றிச் சிறுபோக நுகர்ச்சி செல்லாமையும், வியாபக அறிவு நிகழ்ந்தன்றிப் பரபோக நுகர்ச்சி செல்லாமையும் உணர்த்துவார், புரிந்திடும் உணர்வினோடு போகமுங் கொடுத்தென்றும், விரிந்திடும் அறிவுங் காட்டி வீட்டையும் அளிப்பன் என்றுங் கூறினர். இதனானே தூல ஐந்தொழிற்கட்படுவதாகிய அவ்வதிசூக்கும ஐந்தொழிற்குப் பயன் கூறப்பட்டது. அற்றேனும் அதனால் இறைவனுக்காகக் கடவதென்னை என்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. அ

அருளது சத்தி யாகும் அரன்தனக் கருளை யின்றித்
தெருள்சிவ மில்லை அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை
மருளினை அருளால் வாட்டி மன்னுயிர்க் களிப்பன் கண்கட்(கு)
இருளினை ஒளியா லோட்டும் இரவியைப் போல ஈசன். உருகூ

(உரை) அங்ஙனம் கொடுத்துக் காட்டியளிப்பதாகிய அக்கருணை இறைவனுக்கு இயற்கைக் குணமெனப்படுஞ் சத்தியாகலான், குணங் குணியைவிட்டு நீங்காமையின் ஞாயிற்றிற்கொளி போல இறைவனுக் கவ்வருட்குணம் மேம்படுதலின் வேறுய் யாண்டைக்காகக்கடவது பிறிதில்லை.

இதனானே அவ்வருள் இறைவனுக்கு அணிகலமாதல் கூறப்பட்டது. கூ

ஆறுஞ் சூத்திரம்

இனி எஞ்சிநின்ற பதிப்பொருளுக்கு இலக்கணம் ஆறுஞ் சூத்திரத்திற் கூறுகின்றார்.

அறிவுறும் பொருளோ ஈச னறிவுறா தவனே யென்னின்
அறிபொருள் அசித்த சத்தாம் அறியாத தின்றாம் எங்கும்
செறிசிவம் இரண்டு மின்றிச் சித்தொடு சத்தாய் நிற்கும்
நெறிதருஞ் சத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றிடாவே. உ௫0

(உரை) சிவன் சுட்டியறியப்படும் பொருளாயிற் சடமாயழிந்து போவதுமாம்; ஒருவாற்றானும் அறியப்படாத பொருளாயிற் சூனியமாம்; நெறியாகிய சிவஞானத்தால் தரப்படுஞ் சிவத்தினெதிர் அசத்தாகிய பாசஞானஞ் சிறிதும் நில்லாமையிற் சிவம் அவ்விரண்டு தன்மையுமின்றிச் சித்துசத்தாகி நிற்கும்.

இருவர் கூற்றாய் வேறு முடிபு கோடலில் திணைவழுவின்மையுணர்க. அசத்தெனவே அசித்தாதலும் அடங்குமாயினும், விளங்குதற்பொருட்டு வேறு கூறினார். சித்தொடு சத்தாய் நிற்குமென்றதுமது; சடத்தை நீக்குதற் பொருட்டுமாம். தருதல் ஈண்டு விளக்குதன்மேற்று. ஆண்டுச் சத்தென்றது சிவமென்னுந் துணையாய் நின்றது. அசத்து முன்னில்லாமையின் அறிபொருளாதலும் நெறிதரு சத்தாகலின் அறியாப்பொருளாதலும் இல்லையென்பார், நெறிதருசத்தின் முன்னர் அசத்தெலாம் நின்றிடாவாகலான் இரண்டுமின்றியென்றார். ஆகலானென்பது சொல்லெச்சம். முதல்வனுக்குத் தடத்தலக்கணமெனப்படும் பொதுவியல்பு மேற்புனருற்பவம் வருமாறுணர்த்து முகத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்டமையால், இது சொரூபலக்கண மெனப்படுஞ் சிறப்பியல்பெனக் கொள்க. அற்றாகலினன்றே உண்மையதிகாரத்தைச் சார ஈண்டு வைத்தோதியதூஉமென்க. முதனூல் ஆறுஞ் சூத்திரத்திற் கொண்ட இரு கூற்றேடும் அறியாததின்றாம் என்றதனை வேறு கோடலால் இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. க

ஆவதாய் அழிவ தாகி வருதலால் அறிவு தானும்
தாவலால் உலகு போகம் தனுகர ணாதி யாகி

மேவலால் மலங்க ளாகி விரவலால் வேறு மாகி
ஓவலால் அசத்தாம் சுட்டி உணர்பொரு ளான வெல்லாம். உசக

(உரை) சுட்டறிவாவது காலத்தான் ஏகதேசமாதலும் இடத்தான் ஏகதேசமாதலும் அதுவதுவாய்ப் பல வேறுவகைப்படுதலும் மலத்தொடு விரவுதலும் வேறுபடுதலுமாகிய இவ்வியல்புகளுடைமையான் அசத்தேயாகலின், இவ்வறிவினால் அறியப்பட்டன அனைத்தும் அசத்தாவனவன்றி அவற்றுள் ஒருபொருளுஞ் சத்தாதல் செல்லாது.

அசித்தாம் என்பதூஉம் பாடம். உம்மை முன்னையது இழிவு சிறப்பு. இதனானே அறிபொருள்களின் ஒரு சாரனவே யன்றி அனைத்தும் அசத்தாதலில்லையென்னுந் தார்க்கிகரை நோக்கி அறி பொருளனைத்தும் அசத்தென்பது அவ்வறிவியல்புபற்றித் தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. உ

மண்தனில் வாழ்வும் வானத் தரசயன் மாலார் வாழ்வும்
எண்தரு பூத பேத யோனிகள் யாவு மெல்லாம்
கண்டஇந் திரமா சாலங் கனாக்கழு திரதங் காட்டி
உண்டுபோல் இன்றும் பண்பின் உலகினை அசத்து மென்பர். உசஉ

(உரை) காணப்பட்டன அனைத்தும் இந்திரசால முதலியன போல நெடுங்கால நிலைபெறுவனபோலத் தோன்றி அங்ஙனம் விரையக் கெட்டு மறைந்துபோம் இயல்புபற்றி அவற்றை அசத்தென்றல் அமைவுடைத்து.

அசத்துமென்னும் உம்மை, பொருட்டன்மையாற் சத்தென்பதுபட நின்ற எதிர்மறை. இந்திரசாலம் தோன்றும்பொழுதே இல்லையாய் வேறுவனவற்றிற்கும் கனாக்காட்சி கடைபோதலின்றி இடையே அழிவனவற்றிற்கும், கழுதிரதம் ஒரு காரணங் காட்டி அழிவெய்துவனவற்றிற்கும் உவமையாயின. இதனானே, சற்காரிய வாதத்தில் அசத்தென ஒன்றின்மையின் ஈண்டறிபொருள் அசத்தென்றல் அமையுமாறு யாங்ஙனமென்னுஞ் சாங்கியரை நோக்கி அறிபொருள் அசத்தாமாறு உவமையோடு படுத்துக் காட்டப்பட்டது.

இவை இரண்டு செய்யுளானும் 'அறிபொருள் அசித்தசத்தாம்' என்ற முதற்கூற்றை வலியுறுத்தவாறு. ௬

உணராத பொருள்சத் தென்னின் ஒருபய னில்லைத் தானும்
புணராது நாமும் சென்று பொருந்துவ தின்றாம் என்றும்
தணவாத கரும மொன்றும் தருவது மில்லை வானத்(து)
இணரார்பூந் தொடையு மியாமைக் கெழுமயிர்க் கயிறும் போலும்.

(உரை) அறிபொருள்போல அறியப்படாத பொருட்குத் தோற்றக்கேடு முதலியன இன்மையான் அதனைச் சத்தெனக் கொண்டாற்படும் இழுக்கென்னை எனின்,—அங்ஙனங் கொண்டதனாற் பெறக்கடவதோர் பயனில்லை; ஒரு ஞான்றும் அதனோடெமக்கோர் இயைபுண்டாமாறும் இல்லை; அதனாலாகக் கடவதோர் செயலுமில்லையென்பது, ஆகாயப் பூவானியன்ற மாலை, ஆமை மயிரானியன்ற கயிறு முதலிய உணராத பொருள்களின் வைத்தறியப்படுதலான், அது பொருளன்று.

ஆகாயத்தினும் ஆமையினும் பூவுமயிரும் புலனாதலின்றி அதிருக்குமமாயுள அவற்றானாகற்பாலனவும் உளவெனக்கொண்டு பிணங்குவார் உளராயினும், அவரை மறுத்தற்பொருட்டு அறிந்து செய்வதொரு வினை முதலை இன்றியமையாத காரியப் பொருள்மேல் வைத்துக் கூறினார். இதனானே, அறியாதது உண்டென்றாற்படும் இழுக்கென்னை என்னும் மாணாக்கனை நோக்கி இரண்டாங் கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் இவ்விரண்டுமின்றி நிற்கும் பொருளை அநிருவசனீயமென்றது சித்தொடுசத்தாய் நிற்குமென்றது யாங்ஙனமென்னும் மாயாவாதியை நோக்கி எழுந்ததுவருஞ்செய்யுள்என்பது.

தத்துவம் சத்(து) அசத்துச் சதசத்து மன்றென் றாலென்
உய்த்துணர்ந் துண்டோ இன்றோ என்றவர்க் குண்டென் றோதில்
வைத்திடும் சத்தே யாகும் மனத்தொடு வாக்கி றந்த
சித்துரு அதுஅ சித்தாம் மனத்தினால்தேர்வதெல்லாம்.௨௪௪

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த இருதிறனுமல்லாத பிரமப் பொருளாவது உள்பொருளுமன்று இல்பொருளுமன்று இரண்டுமாவதுமன்று வேறுமன்று என்று அநிர்வசனமாகக்கூறிற் படுமிழுக்கென்னை

யெனின்,—நன்று சொன்னாய்; அங்ஙனம் அனிர்வசனமாய்க் கூறப்படும் பொருளொன்று உண்டோ இல்லையோவென வினவினார்க்கு இல்லையென்னில் உணராதபொருட் கோதிய குற்றமாமென்றஞ்சி உண்டென்று கூறுவாயாகின், பிரமம் உள்பொருளாவதன்றி அநிர்வசனமாதல் இன்றென்பதற்கு உன் வாய்மொழியே சான்றாயிற்று. உள்பொருளாயின், அறியப்படுகவெனிற் சுட்டுணர்விற் பட்டன வெல்லாஞ் சடமாய் அழிவெய்திடுமாதலாற் சுட்டுணர்வினைக் கடந்துநின்ற சேதனப் பொருளேயது.

தேர்வதெல்லாமென்பது *"உள்ளிய தெல்லா முடனெய்தும்" என்றாற்போல ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். அற்றேல் அறிபொருளுமன்று அறியாததுமன்றென விடுப்பதூஉம் சத்து அசத்துச் சதசத்துமன் றென்பதுபோல் அநிர்வசனமாய் முடியுமன்றோ என்னும் அவ்வாதியை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்குதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. - ரு

அறிபொருள் அசித்தாய் வேறாம் அறிவுருப் பொருள்சத் தென்னின்
அறிபவன் அறியா னாகில் அதுஇன்று பயனு மில்லை
அறிபவன் அருளி னாலே அந்நிய மாகக் காண்பன்
அறிபொரு ளறிவாய் வேறாய் அறிவரு ளுருவாய் நிற்கும். உசரு

(உரை) மேற்கூறிப்போந்தவாற்றால் அவ்விருதிறனும் இழுக்குப் படுமென்னுமதனை அறியவல்லான் ஒருவனுக்கு அச்சிவப்பொருள் அதனோடொற்றித்து நின்று அவ்வருளானே அறியற்பாலதாம். அங்ஙனம் அறியப்படும்பொருளாகிய அதுதான் அவ்வறிவேயாய் வேறுமாய் உடனுமாய் நிற்பதோரியல்பிற்றாகலான்.

அறியுமாறிதுவென்பது பாரிசேடப்பிரமாணத்தான் உணர்த்துவார், அறிபொருளசித்தாய்வேறாம் அறிவுருப்பொருள்சத்தென்னின் அறிபவனறியானாகிலதுவின்று பயனுமில்லையென மேற்போந்ததனை அனுவதித்துக்கொண்டு கூறினார். கிழவனறிந்தான் கிழத்தியறிந்திலள் என்புழிப்போல அதனையென்னும் உருபேற்ற சுட்டுப்பெயர் வருவித்துரைக்க. அறிவருளுருவாய் நிற்குமெனக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். உடனாய் நின்றன்றி யறிவையருளுதல்

* திருக்குறள் - வெகுளாமை - கூ.

செல்லாமையின் அஃததற்குக் காரணமாதலறிக. அநந்நியமாய வழிக் காண்பானும் காட்சிப்பொருளாமாறும் அருளான் உபகரிக் கப்படுமாறும் யாங்ஙனஞ் செல்லுமென்பாரை நோக்கி, அறிவே யாதலும் வேறுதலும் உடனாதலுமாகிய முத்திறமும் தன்கட் டோன்றநின்றதோர் அத்துவித இயைபுடைமையின் அவ்வாறுதல் செல்லுமென்பார், அறிபொருள் அறிவாய் வேறாய் அறிவருளுரு வாய் நிற்குமியல்பும் உடன்கூறினார். இவையிரண்டு செய்யுளா னும் மாயாவாதிமதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மூன்றுங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றேல் அருளால் அநந்நியமாகக் காண டல் எற்றுக்கு யோகபாவனை செய்து காணவேயமையுமென்னும் பாதஞ்சலரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யு ளென்பது. கூ

பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவகங் கடக்கிற் பாவம்
பாவிக்கும் அதுநா னென்னில் பாவகம் பாவங் கெட்டுப்
பாவிப்ப தென்னிற் பாவம் பாவனை இறந்து நின்று
பாவிக்கப் படுவ தாகும் பரம்பரன் அருளி னாலே. உசகூ

(உரை) நீ கூறும் பாவனையாவது, கருவிகளோடுங்கூடி நின்று செய்வதெனிற் சகலமாய்ப் போகலானும், கருவிகளை நீங்கி நின்று பாவிப்பதென்னில், அப்பொழுது கேவலம் வந்து தலைப்படுமாகலா னும், இரண்டுமின்றிப் பாவிப்பதென்னில் அஃதநிர்வசனீயமெனப் பட்டுப் பாழாய் முடியுமாகலானும், அவ்வாறன்றிப் பாவனைக்கு எய் தாத பொருளை எய்தியதாகவைத்துப் பாவிக்கும்பொருள் யானென்று தன்மேல் வைத்துப் பாவிப்பதென்னில் அதனானுவதோர் பயனில்லை யாகலானும், அப்பாவனையனைத்தும் நாடகமாத்திரையேயாமாக லான் மேற்கூறியவாறு அநந்நியமாய்நின்று அவ்வருளாற் காண் டலே யீண்டைக்குரிய பாவனையாவதன்றிப் பிறிதில்லை.

பாவிக்குமதுநானென்னிற் பாவகமென்பதனை இறுதிக்கண் வைத்துரைக்க. பாவம் பாவகம் நாடகமென்பன ஒருபொருட் கிளவி. இதனானே பாதஞ்சலர் மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. அற்றாயினும் பரம்பரனருளினாலே பாவிக்கப் படுவதென்றது மலமாசு தீர்ந்தவழிச் சிவத்தோடொப்ப

தாய உயிர் அறவே அதனை அறியுமென்றுற் படும்இழுக்கென்னை என்னும் சமவாதசைவரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது.எ

அன்னிய மிலாமை யானும் அறிவினுள் நிற்ற லானும்
உன்னிய வெல்லாம் உள்நின் றுணர்த்துவன் ஆத லானும்
என்னதி யானென் றேதும் இருஞ்செருக் கறுத்த லானும்
தன்னறி வதனாற் காணும் தகைமையன் அல்லன் ஈசன். உ௪௭

(உரை) அச்சிவம் ஒன்றாய் வேறாய் உடனுமாய்நிற்பதொன்றாக லானும், அந்நிலை அறிவானும் அறிபொருளும் அறிவுமெனப் பகுத்தறிய வாராமையானும்,அஃதுயிரறிவால்அறியப்படுவதொன்றன்று.

உன்னிய வெல்லா முண்ணின் றுணர்த்துவ னென்பதற்கு, மேல் அறிவருளுருவாய் நிற்குமென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. செருக்காலுண்டாகிய பகுத்துணர்வைச் செருக்கெனவுபசரித்தார். அற்றேல் அம்முத்திறம் ஆண்டுளவென்பதெற்றுற் பெறுதுமென்னும் அவரை நோக்கி அஃதுணர்த்துதற்கெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. அ

ஒன்றெனு மதனால் ஒன்றென் றுரைப்பதுண் டாகை யாலே
நின்றனன் வேறாய்த் தன்னின் நீங்கிடா நிலைமை யாலே
பின்றிய வுணர்வுக் கெட்டாப் பெருமையன் அறிவி னுள்ளே
என்றுநின் றிடுத லாலே இவன்அவ னென்ன லாமே. உ௪அ

(உரை) சிவமும் உயிரும் ஒன்றென்பாரை நோக்கி அங்ஙனமறிவதொரு பொருள் உண்டென்பதுபற்றி வேறாய்நிற்றல் பெற்றும். வேறென்பாரைநோக்கி அறிவுக்கறிவு பிரிந்து தோன்றாமை பற்றி வேறென்னும் அறிவுக்கெட்டாது உடனாதல் பெற்றும். அவ்வளவே கூறுவாரை நோக்கி அவ்வறிவினுள்ளாக நீர்நிழல்போல் ஒற்றித்து நிற்றல்பற்றி உயிரே சிவமெனும்படி ஒன்றாதல் பெற்றும்; ஆகலான் அப்பெற்றித்தாய அத்துவிதநிலையை அருளினாலே அநந்நியமாகக் காண்டலே தக்கது.

இவையிரண்டு செய்யுளானுஞ் சிவசமவாதி மதம்பற்றி யாசங்கித்துப் பரிகரித்து மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. கூ

சாதனவியல்

ஏழாஞ் சூத்திரம்

நாலாஞ்சூத்திர முதலிய மூன்றும் பொருளியல்பு கூறிய ஆசிரியர், நிறுத்தமுறையானே, "வேண்டுஞ்செய்தி முறைமை" எனப்படுஞ் சாதனங்களதியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கினர். அவற்றுள், மேற்கூறிப்போந்த முப்பொருள்களுட் சாதித்துப் பெறுதற்குரிய அதிகாரமுடையதிது என்பது பாரிசேட அளவையின் வைத்துணர்த்துதற்கெழுந்தது ஏழாஞ்சூத்திரம்.

அனைத்துஞ்சத் தென்னின் ஒன்றை அறிந்திடா தசத்தா லென்னின், முனைத்திடா தசத்துச் சத்தின் முன்னிருள் இரவி முன்போல், நினைப்பதிங் கசத்தே யென்னில் சத்தின் முன்நிலாமை யானும், தனைக்கொடொன் றுணர்த லானும் தானசத் துணரா தன்றே. உசகூ

(உரை) மேலைச்சூத்திரத்து வரைசெய்துணர்த்திய சத்தசத்துக்களைப் பகுத்தறியும் பொருள் யாதென வினவினர்க்கு, சத்தாகிய சிவமே அசத்தாகிய பாசமனைத்தினையும் அறிவதெனச் சிவாத்துவித சைவர் விடுப்பின், சத்தாகிய சிவம் வியாபகஅறிவாதலால் எவற்றினையும் ஒருங்கே யறிந்து நிற்பதன்றி ஏகதேசமாய்ப் பகுத்து ஒன்றையறியுமாறில்லை; அற்றேல், சிவம் வியாபகவறிவாயினும் உயிரின் பொருட்டு அசத்தெனப்படுங் கருவிகரணங்களிடமாக நின்று அங்ஙனம் பகுத்தறிதல் கூடுமெனின், இரவிமுன் னிருள்போலச் சத்தெதிர் அசத்து முனைத்து நில்லாமையின் அசத்திடமாய்நின்று அங்ஙனம் அறியுமென்பதுங் கூடாது; இனி விகாரமின்றி நிற்கும் ஆன்மசந்நிதியில் அசத்தாகிய கருவியே சத்தாகிய சிவத்தைச் சிவகரணமாய் நின்றறிவதெனச் சிவசங்கிராந்தவாதிகள் விடுப்பின், சத்தெதிர் முனைத்து நில்லாதென மேற் கூறினமையானும் பிறிதொன்றுணர்வதற்குத் தான் கருவியாய் நிற்பதன்றித் தனக்கோரறிவில்லாதாகலானும் அசத்துச் சத்தை யறியுமென்பதுங் கூடாது.

எனவே, பாரிசேட அளவையான் இவ்விரண்டினும் வேறாய் எஞ்சிநின்ற பசுப்பொருளே இவ்விரண்டினையும் பகுத்தறியுமென்பது பெறப்பட்டது. படவே, முதனூல் ஏழாஞ்சூத்திரம்போல இச் செய்யுளும் முக்கூற்றதாயவாறு காண்க. அனைத்தையுமென இரண்டாவது விரித்துரைக்க. அறிவதென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது; அஃதசத்தாலென்பதனோடுங் கூட்டியுரைக்கப்பட்டது. முனைத்திடாமையாவது, இஃது குடம் இஃது ஆடையென நம்மனோராற் சுட்டி அறியப்படுமாறுபோல முதல்வனுஞ் சுட்டிஅறியப்படுவதாய் வேறு நில்லாமை. இதனுட் போந்த முக்கூற்றினுள், முன்னை இருகூற்றினும் விரிக்கக்கடவதாய விசேடமின்மையின் அவற்றை ஈண்டே வினாவிடைகளால் தொகுத்துணர்த்தி, ஏனை மூன்றாங் கூற்றை மூன்று செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். அவற்றுட் பாரிசேட அளவையாற் பெறப்பட் டெஞ்சிநின்ற பொருளை இனிது விளக்கி அதனியல்பு வரைசெய்துணர்த்துதற் கெழுந்தது வருஞ் செய்யுளென்பது. க

சத்தசத் தறிவ தான்மாத் தான்சத்தும் அசத்து மன்று
நித்தனாய்ச் சதசத் தாகி நின்றிடும் இரண்டின் பாலும்
ஒத்துட னுதித்து நில்லா துதியாது நின்றி டாது
வைத்திடுந் தோற்றம் நாற்றம் மலரினின் வருதல் போலும். உ௫0

(உரை) தம்முள் உரிமையில்லாத அவ்விரண்டினையும் அறிவது ஆன்மாவேயாம்; அதுதான் அவ்விரண்டற்கும் வேறாய் இரண்டன் பாலும் மலரின்கண் நாற்றம்போல் அதுவதுவாய் நின்று சதசத்தாவதோர் உரிமையுடைத்தாகலான்.

உயிர் அவ்விரண்டின் வேறாயும் அதுவதுவாய் நிற்பதொன்றென்ற விதனானே, சத்தசத்தறிவதாகிய ஆன்மாத் தன்னை அறியுமோ அறியாதோவெனக் கடாயினார்க்கு அவைபோலத் தனித்தறியப்படுவதொன்றன்றி அவ்விரண்டினையும் அறியுமுகத்தான் அறியப்படுவதாமெனத் தன்னை அறியுமாறு கூறியதூஉமாயிற்று. அற்றேல், சிவன்சீவன் இரண்டுஞ் சித்தாகவும், சிவனெதிர் முனைத்துநிற்றலாற்றாத அசத்துச் சீவனால் அறியப்படுவதாய் அதனெதிர் முனைத்து

நிற்றலாற்றுதற்கு என்னையோ காரணமென்பாரை நோக்கிஎழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. உ

சுத்தமெய்ஞ் ஞான மேனிச் சோதிபால் அசத்தஞ் ஞானம்
ஒத்துறு குற்ற மெல்லாம் உற்றிடு முயிரின் கண்ணே
சத்துள போதே வேறும் சதசத்தும் அசத்து மெல்லாம்
வைத்திடும் அநாதி யாக வாரிநீர் லவணம் போலும். உ௬க

(உரை) அநாதியாகிய முப்பொருள்களுட் சிவமுயிர் இரண்டும் நித்த வியாபகசித்தாதற் பொதுமையான் ஒக்குமாயினும் அவற்றுட் சிவம் அதிசூக்குமசித்தாதலின் ஆண்டு அசத்து நிற்றலாற்றுது, உயிர் தூலசித்தாதலின் அதனெதிர் முனைத்து நிற்றலாற்றுமென்பது, கடலும் நீருந் தூயனவேயாகவுங் கடலின் மருவலாற்றுது கடல்நீரின் மருவிநிற்கும் உப்புப்போலு மாகலான் ஆண்டைக்கு வேறு காரணமில்லை.

இலவணமென்பதன் இகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. சுத்த மெய்ஞ்ஞானமேனிச் சோதிபால் அசத்தஞ்ஞான மொத்துறுவென்ற விதனானே முன்னை இருகூற்றையும் ஒருவாற்றானே வலியுறுத்த வாறுமாயிற்று. தூலசித்தென்பது உயிரென்னும் பெயரானும் உவமையானும் பெறுதும். அற்றேல், சிவம் அதிசூக்குமசித்தென்ப தும் உயிர் தூலசித்தென்பதும் எற்றாற்பெறுதும் என்பாரை நோக்கி யெழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. ௩

அறிவிக்க அறித லானும் அழிவின்றி நிற்ற லானும்
குறிபெற்ற சித்தும் சத்தும் கூறுவ துயிருக் கீசன்
நெறிநித்த முத்த சுத்த சித்தென நிற்பன் அன்றே
பிறிவிப்பன் மலங்க ளெல்லாம் பின்னுயிர்க் கருளினாலே. உ௬உ

(உரை) தன்னறிவு நிகழ்ச்சிக்கு வியஞ்சகத்தையன்றி அமை யாமையால் உயிர் தூலசித்தென்பதூஉம், அவ்வுயிரின் கண்ணதாகிய மலத்தை நீக்கி யறிவிக்கும் வியஞ்சகப் பொருளாகலாற் சிவம் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாத அதிசூக்கும சித்தென்பதூஉம் இனிது விளங்கும்.

இவ்வியல்பு கண்ணொளி ஞாயிற்றினொளிகளின் வைத்துக் கண்டுகொள்க. சித்தியல்புபோற் சத்தியல்பினும் வேற்றுமை

காட்டுவோர், அழிவின்றிநிற்றலாற் சத்துங் கூறுவதென்றார். அறிவிக்க அறிதலானும் அறிந்தபின் அழிவின்றி நிற்றலானும் என்றுரைக்க. அறிந்தபின்னென்றது ஆற்றலான் வந்தது. சத்தசித்தென்புழியுஞ் சத்தென்பது கூட்டியுரைக்கப்படும். பிறிவிப்பன் மலங்களெல்லாம் பின்னுயிர்க்கருளினாலே என்றவிதனால் வருகின்ற சூத்திரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்ததூஉமாயிற்று. இவை மூன்று செய்யுளானும், முறையே உயிர்க்குச் சத்தசத்திரண்டினையும் அறியும் உரிமை யுண்மையும், அதற்குக் காரணமும், அஃதாண்டுளதாமாறுந் தெரித் துணர்த்திப் பாரிசேட அளவையாற் பெறப்பட்ட மூன்றாங் கூற் றுப்பொருள் வலியுறுத்தப்பட்டது.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

மேலைச் சூத்திரத்தாற் சாதித்துப்பெறும் உரிமை தனக்கே யுண்டென்ப துணர்ந்த உயிர்க்கு அப்பேறு தனக்கு வேண்டற்பால தென்பதூஉம், அதற்குச் சிறந்த சாதனமாவதிதுவென்பதூஉம், அது வருவாயுமுணர்ந்தன்றிச் சாதனஞ்செய்தற்கு மனவெழுச்சி செல் லாமையின், மனவெழுச்சி சேறற்பொருட்டு அவற்றை யுணர்த்து தற் கெழுந்தது எட்டாஞ் சூத்திரம்.

மன்னவன்தன் மகன்வேட ரிடத்தே தங்கி
 வளர்ந்(து)அவனை அறியாது மயங்கி நிற்பப்
பின்னவனும் என்மகன்நீ என்றவரிற் பிரித்துப்
 பெருமையொடும் தானாக்கிப் பேணு மாபோல்
துன்னியஐம் புலவேடர் சுழலிற் பட்டுத்
 துணைவனையும் அறியாது துயருறும்தொல் லுயிரை
மன்னும்அருட் குருவாகி வந்(து)அவரின் நீக்கி
 மலம்அகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ் வைப்பன். உருரு

(உரை) உயிர் தன்னிலையிற் பிறழ்ந்து ஐம்பொறிகளுட்பட்டு அறிவிழந்து வருந்துமாற்றை, நித்தமுத்தசுத்தசித்தெனப்படும் அவ் வீசன் குருவடிவங்கொண் டெழுந்தருளிவந்து தவமுதிர்ச்சி நோக்கி யுணர்த்தி மீட்டுத் தொன்னிலையிற் பிறழாது வைத்து வாழ்விப்பன்.

இங்ஙனம் வாழ்வித்தல் ஈசனுக்குக் கடப்பாடாதல் இனிது விளக்குவார், பிள்ளைமைப்பருவத்து மடமையால் வேடருட்பட்டுப் பரதந்திரனாய்த் தன்சாதிக்குரிய பெருந்தகைமை இழந்து இழி தொழில் பயிற்றி வருந்தும் மன்னவகுமாரனாவான் ஒருவனுக்கு அவன் தந்தை செய்யும் உதவியை எடுத்துக்காட்டிக் கூறினார். மும் மலச்சுழலிற்பட்டு வருந்துதல் காட்சிப்புலனாதல் செல்லாமையின், அதனையொழித்துக் காட்சிப்புலனாய் எளிதின் அறியப்படுவதாய ஐம்பொறிச் சுழலிற்படுதலே ஈண்டெடுத்துக் கூறினார், தூல வருந்ததிநயம்பற்றிச் சோபானமுறையின் வைத்துணர்த்துதல் மர பாகலின். துணைவனையும் என்னும் உம்மை தன்னையறியாமையே யன்றியென இறந்தது தழீஇயது; சிறப்புமாம். மன்னுமருளென் றது ஈண்டிறப்பில் தவத்தின் மேற்று. மூன்றாவது விரித்துரைக்க. என்மகன் நீ என்றென உவமையுட் கூறுதலாற் பொருளினும் உணர்த்தியென்பது வருவித்துரைக்கப்பட்டது. * "தவத்தினி னுணர்த்த" என்றார் முதனூலாசிரியரும். இங்ஙனம் உரைத்த வாற்றான் முதனூல் எட்டாஞ் சூத்திரம்போல இச்செய்யுளும் நாற் கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுட் 'குருவாகிவந் துணர்த்தி' யென்ற முதற்கூற்றுப்பொருளை ஒன்பதுசெய்யுளான் வகுத்துக் கூறுவான் தொடங்கினார்.

உரைதரும்இப் பசுவர்க்கம் உணரின் மூன்றாம்
உயரும்விஞ் ஞானகலர் பிரளயா கலர்சகலர்
நிரையின்மலம் மலங்கன்மம் மலங்கன்ம மாயை
நிற்கும்முத லிருவர்க்கு நிராதார மாகிக்
கரையில்அருட் பரன்துவிதா சத்திநிபா தத்தால்
கழிப்பன்மலம் சகலர்க்குக் கன்ம வொப்பில்
தரையில்ஆ சான்மூர்த்தி ஆதார மாகித்
தரித்தொழிப்பன் மலம்சதுர்த்தா சத்திநிபா தத்தால். உ௫௪

(உரை) எண்ணரிய வுயிர்களெல்லாம் பந்த வேறுபாட்டான் மூவகைப்படும். அவற்றுள் மும்மலங்களுமுடைய சகலவர்க்கத்திற்கு நால்வகைச் சத்திநிபாத முறைமையின்வைத்து அறிந்துணர்த்த

---

*சிவஞானபோதம் - சூத் - அ.

வேண்டுதலின், அவ்வுயிர்கட்கே 'குருவாகி வந்துணர்த்தி' யென மேற் கூறிய சாதாரதீக்கை செய்வது. ஒருமலம் இருமலமுடைய மற்றை இருவர்க்கத்திற்குத் தீவிரந் தீவிரதரமென்னும் இருவகைச் சத்தி நிபாதத்தின் வைத்துணர்த்த அமையுமாதலின், சகலவர்க்கம்போற் குருவடிவின் மறைந்துநின்று படர்க்கையான் உணர்த்தப்பட் டறி துணரவேண்டாது அவ்விருதிறத்துயிர்கட்கும் முறையே உள்நின் றும் முன்னின்றும் உணர்த்துவதாகிய நிராதாரதீக்கைசெய்யப்படும்.

இதனானே தீக்கை இருவகைத்தென்பதூஉம் அவ்விருவகைக்கு முரியார் இவரென்பதூஉங் கூறப்பட்டன. இனி இவ்விரண்டனுள் ஈண்டெடுத்துக்கொண்ட சாதாரதீக்கையிற்படும் பாகுபாடும் அவற்ற தியல்பும் வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தன வருஞ்செய்யுட்களென்பது.

பலவிதம்ஆ சான்பாச மோசனந்தான் பண்ணும்
படிநயனத் தருள்பரிசம் வாசகம்மா னதமும்
அலகில்சாத் திரம்யோக மௌத்தி ராதி
அநேகமுள அவற்றினௌத் திரிஇரண்டு திறனும்
இலகுஞா னங்கிரியை யெனஞான மனத்தால்
இயற்றுவது கிரியைஎழிற் குண்டமண்ட லாதி
நிலவுவித்துச் செய்தல்கிரி யாவதிதான் இன்னும்
நிர்ப்பீசம் சபீசமென இரண்டாகி நிகழும். உ௫௫

(உரை) அவ்வுயிர்க்கண்ணதாகிய மலபரிபாகம் பலவகைப்படுத லின், அம்மலத்தை மோசிக்குஞ் சாதாரதீக்கையும் அதற்கேற்பத் திருநோக்கமுதலியனவாகப் பலவேறுவகைப்படும். அவற்றுள் ஏனைத் தீக்கைகளெல்லாந் தனக்கங்கமாகவுடைத்தாய்ச் சிறந்த ஔத்திரி தீக்கையாவது ஞானவதி கிரியாவதியென் றிருவகைப்படும். அவற் றுள் குண்டமண்டலம் அங்கி நெய்சுருக்குச் சுருவமுதலிய அனைத் தும் மனத்தாற் கற்பித்துக்கொண்டு விதிப்படி அகத்தே ஆகுதி முதலிய கிரியை செய்வது ஞானவதி; அவையனைத்தும் புறத்தே நிலவக்கொண்டு புறம்பே அக்கிரியை செய்வது கிரியாவதி யெனப்படும். இங்ஙனம் இருவகைப்பட்ட ஔத்திரிதீக்கைதான் இன்னும் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென வெவ்வேறிருவகைப்படும்.

கிரியை இயற்றுவதென மாற்றுக. ஔத்திராதியென்றதனாற சாம்பவதீக்கை முதலியனவுந் தழுவப்பட்டன. நயனதீக்கைமுதலிய

ஆறும், சுதந்திரமாய்ச் செய்யப்படுவனவும் அவுத்திரிக்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுவனவும் என்றிருவகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையவை ஔத்திரிக்குரியரல்லாதார்க்குச் செய்யப்படுவனவெனக்கொள்க. ௩

பாலரொடு வாலீசர் விருத்தர்பணி மொழியார்
 பலபோகத் தவர்வியாதிப் பட்டவர்க்குப் பண்ணும்
சீலமது நிர்ப்பீசம் சமயா சாரம்
 திகழ்சுத்தி சமயிபுத் திரர்க்கு நித்தத்(து)
ஏலுமதி காரத்தை இயற்றித் தானும்
 எழில்நிரதி காரையென நின்றிரண்டாய் விளங்கும்
சாலநிகழ் தேகபா தத்தி னோடு
 சத்தியநிர் வாணமெனச் சாற்றுங் காலே. உ௫௬

(உரை) அவ்விரண்டனுள் நிர்ப்பீசதீக்கையாவது, மலபரிபாக முடையவராயுந் தீக்கைப் பின் ஒருதலையான் வழுவின்றிச் செய்யக் கடவனவாய சமயாசாரங்களை அனுட்டிக்கும் ஆற்றல் அறிவிலராயினோர்க்கு, ஆசாரியனுவான் அதனை உணர்ந்து ஏனைக் கன்மங்களோடு கூடச் சமயாசாரத்தையும் ஆகுதியாற் சுத்திசெய்தொழித்து, நித்திய கன்மமாத்திரையின் ஏன்றவாறு அனுட்டிக்கும் அதிகார முடையராகச் செய்வதாம்; ஆயினும் சமயாசாரங்களைச் சுத்திசெய்தொழித்தமையின் நைமித்திகத்துங் காமியத்தும் அதிகாரங் கொடாமையான், இது நிரதிகார தீக்கை எனப்படும். அத்தீக்கை மூன்றனுட் சமயமும் விசேடமும் ஒரோவொன்றேயாம்; ஏனை நிருவாண தீக்கை தேகாந்தத்தின் முத்தியைப் பயக்கும் அசத்தியோநிருவாண மெனவும் அப்பொழுதே முத்தியைப் பயக்குஞ் சத்தியோநிருவாண மெனவும் இருவகைப்படும்.

சமயாசார சுத்தியோடு செய்யப்படும் நிருவாண தீக்கையும் அதற்கங்கமாயுஞ் சுதந்திரமாயுஞ் செய்யப்படும் சமயவிசேடங்களும் நிர்ப்பீசதீக்கையெனக் கொள்க. ௬

ஓதியுணர்ந் தொழுக்கநெறி இழுக்கா நல்ல
 உத்தமர்க்குச் செய்வதுயர் பீசமிவர் தம்மை
நீதியினல் நித்தியநை மித்திககா மியத்தின்
 நிறுத்திநிரம் பதிகார நிகழ்த்துவதும் செய்து

சாதகரா சாரியரும் ஆக்கி வீடு
தருவிக்கும் உலோகசிவ தருமிணியென் றிரண்டாம்
ஆதலினுன் அதிகாரை யாம்சமயம் விசேடம்
நிருவாணம் அபிடேகம் இவற்றடங்கு மன்றே. உருஎ

(உரை) இனிச் சபீசமாவது, மலபரிபாகத்தோடு கூடக் கற்றறிவு மாற்றலும் மிக்குடையராயினுர்க்கு, ஆசாரியனுவான் அஃதறிந்து சமயாசார கன்மமாத்திர நிறுத்தி ஏனையவற்றைச் சுத்தி செய்தொழித்து நித்தியகன்ம முதலிய மூன்றினும் பேரதிகார முடையவராகச் செய்வதாம்; ஆகலின் இது சாதிகாரதீக்கையெனவும் பெயர்பெறும். இத்தீக்கைப் பேறுடையார் தீக்கை வேறுபாட்டாற் சாதகரும் ஆசாரியருமென் றிருதிறப்படுவர். இந்தச் சபீச தீக்கைதான் இல்லறமுடையார்க்குத் திரோதான சுத்தி ரூப சிகாச்சேதமின்றிச் செய்வதாய உலக தருமிணியுந் துறவற முடையார்க்குத் திரோதானசுத்தி ரூப சிகாச்சேதத்தோடு செய்வதாகிய சிவதருமிணியுமென் றிருவகைப்படும். இவை முறையே பௌதிக தீக்கை நைட்டிக தீக்கை எனவும் பரியாயப் பெயர் பெறும். சமய விசேட நிருவாணம் அபிடேகமென்னும் பேதமெல்லாம் நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென்னும் இவ்விரண்டனுள் அடங்கும்.

சமயாசார சுத்தியின்றிச் செய்யும் நிருவாண தீக்கையும் அதற்கங்கமாய்ச் செய்யப்படுஞ் சமயவிசேடங்களுஞ் சபீசதீக்கையெனக் கொள்க. உத்தமத்தில் உத்தமரென்பார், நல்ல உத்தமரென்றுர். ஓதியுணர்தலும் ஒழுக்கநெறி இழுக்காமையுமாகிய இரண்டுமுடையார் உத்தமத்தில் உத்தமரெனவே, அவ்விரண்டினுள் ஒன்றில்லாதார் உத்தமத்தில் மத்திமர் என்பதூஉம், இரண்டுமில்லாதார் உத்தமத்தில் அதமரென்பதூஉம் பெற்றும். பெறவே, நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென் றிருதிறப்படுஞ் சாதார தீக்கைக்குரியார் இவ்வாறு முத்திறப்படுவ ரென்பதாயிற்று. இங்ஙனங் கூறியவாற்ருல் ஔத்திரியெனத் தொகையான் ஒன்றும், ஞானவதி கிரியாவதியென வகையான் இரண்டும், ஞானவதி நிர்ப்பீசஞ்சபீசம் கிரியாவதி நிர்ப்பீசஞ்சபீசமென விரியான் நான்குமாயவாறு காண்க. நிர்ப்பீசஞ் சபீசமென்னும் இவற்றின் விரியாகிய சமய விசேட முதலியவற்றின் இயல்பெல்லாம் ஆகமங்களுட் காண்க.

இவை மூன்று செய்யுளானுஞ் சாதார தீக்கையின் வகையும் அவற்றியல்புகளுந் தொகுத்துக் கூறப்பட்டன. ௫

அழிவிலாக் கிரியையினான் ஆதல்சத்தி மத்தான்
ஆதல்அத்து வாசுத்தி பண்ணிமல மகற்றி
ஒழிவிலாச் சிவம்பிரகா சித்தற்கு ஞானம்
உதிப்பித்துற் பவந்துடைப்பன் அரன்ஒருமூ வர்க்கும்
வழுவிலா வழிஆறும் மந்திரங்கள் பதங்கள்
வன்னங்கள் புவனங்கள் தத்துவங்கள் கலைகள்
கழிவிலா துரைத்தமுறை யொன்றினொன்று வியாத்தி
கருதுகலை சத்தியின்கண் சத்திசிவன் கண்ணும். ௨௫௮

(உரை) அரன், குருமூர்த்தியை அதிட்டித்துநின்று, மந்திர முதல் அறுவகைப்படும் அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்றடங்க இறுதிக் கண்நின்ற கலை திரோதானசத்தியினும் அது சிவத்தினும் அடங்குமாறுணர்ந்து அவ்வாறடக்கி நிர்ப்பீசஞ் சபீசமெனத் தனித்தனி இரு வகைப்படுமென மேற்கூறிப்போந்த ஞானவதி கிரியாவதியென்னும் இரண்டனுள் ஒரு தீக்கையானே உத்தமத்திலுத்தமர் முதலிய அம் மூவர்க்கும் அறுவகை அத்துவாக்களையுஞ் சோதிக்குமுகத்தாற் பிறவிக் கேதுவாகிய மலத்தைக் கெடுத்துச் சிவம் பிரகாசித்தற்கேதுவாகிய ஞானத்தைக் கொடுக்கும்.

கிரியை ஆகுபெயர். 'ஔத்திரி இரண்டுதிறனுமிலகுஞானங் கிரியை' என முதற்கண் எடுத்துக்கொண்டு முடிவின்கண் அழிவிலாக் கிரியையினானாதல் சத்திமத்தானாதலென முடித்தமையின், இடைக் கட் கூறப்பட்டனவெல்லாம் இவ்விரண்டற்கும் பொதுவாமாறு காண்க. சோமசம்புபத்ததி வருணபத்ததி முதலியவற்றினும் இவ் வாறே கூறப்பட்டன. இதனானே ஆசிரியன் தீக்கை செய்யுமாறு தொகுத்துக் கூறப்பட்டது. ௬

மந்திரங்கள் முதல் ஐந்தும் கலைஐந்தின் வியாத்தி
மருவும்மந் திரமிரண்டு பதங்கள் நாலேழ்
அந்தநிலை யெழுத்தொன்று புவனம் நூற்றெட்(டு)
அவனிதத் துவமொன்று நிவிர்த்திஅயன் தெய்வம்

வந்திடுமந் திரம்இரண்டு பதங்கள் மூவேழ்
வன்னங்கள் நாலாறு புரம்ஐம்பத் தாறு
தந்திடும்தத் துவங்கள்இரு பத்து மூன்று
தரும்பிரதிட் டாகலைமால் அதிதெய்வம் தானும். உ௲௯

வித்தையின்மந் திரமிரண்டு பதம்நா லைந்து
விரவும்எழுத் தேழுபுரம் இருபத் தேழு
தத்துவமு மோரேழு தங்குமதி தெய்வம்
தாவில்உருத் திரனாகும் சாந்தி தன்னில்
வைத்தனமந் திரமிரண்டு பதங்கள்பதி னொன்று
வன்னமொரு மூன்றுபுரம் பதினெட் டாகும்
உத்தமமாம் தத்துவமும் ஒருமூன் றாகும்
உணரில்அதி தேவதையும் உயரீச னாமே. உ௲௦

சாந்தியா தீதகலை தன்னின்மந் திரங்கள்
தாம்மூன்று பதமொன்(று)அக் கரங்கள்பதி னாறு
வாய்ந்தபுரம் மூவைந்து தத்துவங்க ளிரண்டு
மருவும்அதி தேவதையும் மன்னுசதா சிவராம்
ஏய்ந்தமுறை மந்திரங்கள் பதினொன்று பதங்கள்
எண்பத்தொன் றக்கரங்கள் ஐம்பத்தொன் றாகும்
ஆய்ந்தபுரம் இருநூற்றே டிருபத்து நாலாம்
அறிதருதத் துவம்முப்பத் தாறுகலை ஐந்தே. உ௲௧

(உரை) அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாய் முறையானே பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு யாங்ஙனமெனின்,—அசுத்தம் மிச்சிரஞ் சுத்தமென்னும் மூவகை அத்துவாக்களும் ஐவகைப்பட்டுப் பஞ்சகலைகளுள் அடங்குமாறு சங்காரமுறையின் வைத்தெண்ணி இவ்வாறு கண்டு கொள்க.

மந்திரமுதலியவற்றிற்குங் கலையில் வியாத்திகூறியது பரம்பரையின் வியாப்பியமாதல்பற்றியாதலான், மேல்ஒன்றினொன்று வியாத்தியென்பதனோடு முரணாமையறிக. சாந்தியாதீதகலை நீட்டும் வழி நீட்டல்.

இவை மூன்று செய்யுளானுந் தீக்கைசெய்தற்கண் அத்துவாக்கள் ஒன்றினொன்று வியாத்தியாதல் அறிந்தடக்குமாறு வகுத்துக்

கூறப்பட்டது. அற்றேல், இறைவனிங்ஙனங் குருமூர்த்தியை அதிட்டித்து நின்று செய்யுந் தீக்கையில் ஏனை மலசுத்திகளை யொழித்து அத்துவசுத்தியே மிகுத்துக் கூறியது என்னையென்பாரை நோக்கி எழுந்தது வருஞ்செய்யுளென்பது. (எ—அ—கூ)

மூன்றுதிறத் தணுக்கள்செயும் கன்மங் கட்கு
முன்னிலையாம் மூவிரண்டாம் அத்து வாவின்
ஆன்றமுறை அவைஅருத்தி அறுத்துமல முதிர்வித்(து)
அரும்பருவம் அடைதலுமே ஆசா னாகித்
தோன்றிநுக ராதவகை முற்செய் கன்மத்
துகளறுத்தங் கத்துவாத் தொடக்கறவே சோதித்(து)
ஏன்றஉடற் கன்மம்அநு பவத்தினால் அறுத்திங்(கு)
இனிச்செய்கன் மம்மூல மலம்ஞானத் தால்இடிப்பன். உகூஉ

(உரை) அநாதிமறைப்பாகிய ஆணவமலமும் வாதனைபற்றி நிகழும்ஆகாமியவினையும் ஒளிமுன்இருள்போலஇறைவனது ஞானசத்தியால் ஒழியற்பாலன; அவ்வாணவ மலத்தை முதிர்வித்தற்பொருட்டு ஈட்டிய முறையானன்றிப் பக்குவமுறையான் நுகர்விக்கப்பட்டெஞ்சிக்கிடந்த கன்மமலமும் அதற்குப் பற்றுக்கொடுத்து நிற்கும் முன்னிலையாகிய மாயேயமலமுங் கிரியாசத்தியால் ஒழியற்பாலன; உடம்பு முகந்துகொண்ட பிராரத்த கன்மம் அனுபவத்தால் ஒழியற்பாலன: இங்ஙனமாகலாற் கிரியாசத்திவிருத்தியாகிய தீக்கையால் எஞ்சிநின்ற கன்மங்களைச் சுத்தி செய்தற்பொருட்டு, அவற்றிற்குப் பற்றுக் கோடாகிய அத்துவாசுத்தியே ஈண்டுக் கூறப்பட்டன.

இவ்வாறு வகுத்தோதற்பாலனவற்றை விரிவஞ்சி ஒரு முடிபாக வைத்தோதினர். இரண்டும் ஒருபொருள் வினையாதற்குரிய இயைபு தோன்ற அருத்தியறுத்துத் தோன்றியறுத்தென உடன் கூறினர். ஆன்றமுறை பக்குவமானமுறை. மலமுதிர்தலாவது தனது சத்தி தேய்தற்குரிய துணைக்காரணங்கள் எல்லாவற்றோடுங் கூடிப் பதனழியுஞ் செவ்வித்தாதல். உயிர் பருவமடைதலாவது அறிவித்தவாறே அறியவல்லுஞ் செவ்வித்தாதல். அரும்பருவமென்றார், எய்தற்கருமை நோக்கி. அது வருஞ் செய்யுளிற் பெறப்படும். பருவமடைதலுமே ஆசானாகித் தோன்றி என்றதனானே, பருவமடையாதார்க்குத் தீக்கை செய்தலும் அடைந்தார்க்கு அது செய்யாமையும் பழுதென்பது

பெற்றும். இதனானே அத்துவசுத்தியின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. 'உரை தரு'மென்பதுமுதல் இத்துணையும் 'குருவாகி வந்துணர்த்தி' என்னும் முதற்கூற்றுப் பொருளை விரித்துணர்த்தியவாறு. இனி, 'மன்னு மருளாலுணர்த்தி'யென்னும் இரண்டாங் கூற்றினை இருபத்தைந்து செய்யுளான் விரித்துணர்த்துகின்றார். கo

புறச்சமய நெறிநின்றும் அகச்சமயம் புக்கும்
புகன்மிருதி வழிஉழன்றும் புகலும்ஆச் சிரம
அறத்துறைகள் அவையடைந்தும் அருந்தவங்கள் புரிந்தும்
அருங்கலைகள் பலதெரிந்தும் ஆரணங்கள் படித்தும்
சிறப்புடைய புராணங்கள் உணர்ந்தும் வேத
சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்தும் சென்றால் சைவத்
திறத்தடைவர் இதிற்சரியை கிரியா யோகம்
செலுத்தியபின் ஞானத்தால் சிவனடியைச் சேர்வர். உகரு

(உரை) மேற்கூறிய அரும்பருவமடைதல், இங்ஙனஞ் சோபான முறையாற் பல பிறவிகளினும் ஏற்பட்டு நிகழ்ந்து முற்றுப் பெறுவதன்றி, ஒருங்கே யொருகாலத்து முற்றுப்பெறுவதன்று.

சைவத்திறமென்றது சைவக்கூற்றின் முடிபாகிய சித்தாந்த சைவத்தை. சென்றாலென்பது சேறலருமை விளக்கி நின்றது. இதனானே மேற்கூறிய பருவமடையுமுறைமை கூறுமுகத்தான் 'மன்னு மரு'ளென்றதன் வகையும் அவற்றிற்கு வாயிலிவை என்பதூஉம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. கக

இம்மையே ஈரெட்டாண் டெய்திஎழி லாரும்
ஏந்திழையார் முத்தியென்றும் இருஞ்சுவர்க்க முத்தி
அம்மையே யென்றமுத்தி ஐந்து கந்தம்
அறக்கெடுகை யென்றும்அட்ட குணமுத்தி யென்றும்
மெய்ம்மையே பாடாணம் போல்கைமுத்தி யென்றும்
விவேகமுத்தி யென்றும்தன் மெய்வடிவாம் சிவத்தைச்
செம்மையே பெறுகைமுத்தி யென்றும்செப் புவர்கள்
சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே. உகூச

(உரை) ஏனைச் சமய நூலார் கூறும் முத்திகளாவன சோபான முறையால் நிலமுதல் நாதமீறாய்க் கிடந்த முப்பத்தாறு தத்துவங்க

ளிடைக்கட்படுவனவாய அரிவையர் இன்புறுமுத்தி (சிவப்பிர காசம், ௬௦) முதலாயினவாம். வேதாகம நூலுண்மை யுணர்ந்த யாங் கூறும் முத்தியாவது முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கும் அப்பாற் பட்ட சிவனடியைச் சேரும் முத்தியாம்.

ஏந்திழையை என்னும் இரண்டாவது விகாரத்தாற் றொக்கது ஆர் முத்தி வினைத்தொகை. உம்மையை எதிரது தழீஇயிற்றுக்கி ஈண்டுக் கூறாத சமய முத்திகளையும் இவற்றுடன் வைத்துக் கூறிக் கொள்க. இதனானே புறச்சமயநெறி நிற்றல் முதலியனவெல்லாஞ் சைவத்திறத்தடைதற்குச் சோபான முறையான் வாயிலாமாறு அவற்றது பயன் கூறுமுகத்தானே இனிது விளக்கப்பட்டது. கஉ

ஓதுசம யங்கள் பொருளுணரு நூல்கள்
ஒன்றோடொன் றொவ்வாமல் உளபலவும் இவற்றுள்
யாதுசம யம்பொருள்நூல் யாதிங் கென்னில்
இதுவாகும் அதுவல்ல தெனும்பிணக்க தின்றி
நீதியினால் இவையெல்லாம் ஓரிடத்தே காண
நின்றதியா தொருசமயம் அதுசமயம் பொருள்நூல்
ஆதலினால் இவையெல்லாம் அருமறைஆ கமத்தே
அடங்கியிடும் அவையிரண்டும் அரனடிக்கீழ் அடங்கும். உகரு

(உரை) கண்ணில்லார் பலர் குழீஇக்கொண்டு வேழநின்றுழித் தலைப்பட்டுக் கையினால் தைவந்து வேறுவேறு கூறும் இலக்கணங்க ளெல்லாங் கண்ணுள்ளானொருவன் கண்டு கூறும் அதன் இலக்கணத் துள் ஏகதேசமாய்க் காணப்பட்டடங்குமாறுபோல, ஏனைச் சமய நூலார் தத்தஞ் சிற்றறிவுக்குப் புலனாயவாறுபற்றி அவ்வந்நூல்களிற் கூறும் பொருளியல்புகளெல்லாம் முற்றுணர்வுடைய முதல்வனாற் செய்யப்பட்ட வேதாகமங்களிற் கூறும் பொருளியல்பின் ஏகதேச மாய்க் காணப்பட்டு அவற்றுள் அடங்கும். சிவபிரானாற் செய்யப் பட்டு அவனையே தமக்கு முதலாகக் கொண்டுரைக்கும் அவ்விரு வகை நூலும் அவ்விறைவன் திருவடியி லடங்கும். கங

அருமறையா கமமுதனூல் அனைத்தும்உரைக் கையினான்
அளப்பரிதாம் அப்பொருளை அரனருளால் அணுக்கள்
தருவர்கள்பின் தனித்தனியே தாமறிந்த அளவில்
தர்க்கமொடுத் தரங்களினாற் சமயம்சா தித்து

மிருதிபுரா ணங்கலைகள் மற்று மெல்லாம்
மெய்ந்நூலின் வழிபுடையாம் அங்கம்வே தாங்கம்
சுருதிசிவா கமம்ஒழியச் சொல்லுவதொன் றில்லை
சொல்லுவார்த மக்கறையோ சொல்லொ ணாதே. உகக

(உரை) நூலெனப்படுவன வெல்லாம் ஒரு நிகரனவாதலின்றி முதல்நூல் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்கநூல் எனப் பலவேறு வகைப்பட்டு மேன்மேன் நூல்களை நோக்கிக் கீழ்க்கீழ் நூல்கள் மென்மை யுடையனவாம். அவற்றுள் ஏனைச் சமய நூல்களெல்லாம், முதல் நூலாகிய வேதாகமப்பொருளை முழுவதும் உள்ளவாறுணரமாட்டாதார் அவற்றுட் சில பொருளைச் சமுத்திரகலச நயம் பற்றி ஆண்டாண் டெடுத்துக்கொண்டு தத்தம் அறிவளவுக்கேற்பத் தொகுத்தும் விரித்துஞ்செய்த நூலாகலான் அவையெல்லாம் பூருவ பக்க நூலெனப்படும். சமயநூலல்லவாகிய மிருதி புராணங் கலைகள் மற்றுமென்பதனால் தழுவப்படும் உபாகம முதலாயின வெல்லாம் அவ்வேதாகமப் பொருளை உள்ளவாறுணர்ந்தோர் அவற்றைப் பிறர்க்கு இனிது விளக்குதற்பொருட்டு நால்வகை யாப்பினுள் ஒன்றன் வழிப்படுத்துச்செய்த நூலாகலான் அவை வழிநூலெனப்படும். ஏனைக் காருடந் தக்கிணம் முதலிய ஆகமாங்கங்களும், சிக்கை கற்ப சூத்திரம் முதலிய வேதாங்கங்களும், முறையே அவ்விரண்டனையும் உள்ளவாறுணர்தற்குச் சார்பாய்ப் புடைபட்டு நிகழ்தலின், அவை சார்புநூலெனப்படும். இவ்வாறன்றி வேதாகமங்களின் அடங்காத பொருளாயொன்றனை எடுத்துக்கொண்டு சுதந்திரமாய்ச் செய்யும் நூல் ஒன்றுமில்லை. உண்டென்று சொல்லிப் பிணங்கும் பேதைகள் என்கடவார்.

சமுத்திரகலச நயம்பற்றி எடுத்துக்கொண்டு தருதற்கும் அவர் சுதந்திரர் அல்லரென்பார், அரனருளாலென்றார். பிறநூறிகழ் பூர்வ மென முன் வருதலின் ஈண்டு வேறு கூறுதொழிந்தார். சாதித்துத் தருவர்களென இயையும். ஆமென்பதனை மேலுங் கூட்டுக. ஆகமாங்கத்தை அங்கமென்றது தலைக்குறை. ஒன்றுமென்னுமும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அறை உத்தரம். எல்லாம் அருமறையாகமத்தே சாணப்பட் டடங்குதலை இனிது விளக்கியவாறு. கச

வேதநூல் சைவநூலென் றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கும் நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
ஆதிநூல் அநாதிஅம லன்தருநூ லிரண்டும்
ஆரணநூல் பொதுசைவம் அருஞ்சிறப்பு நூலாம்
நீதியினல் உலகர்க்கும் சத்திநிபா தர்க்கும்
நிகழ்த்தியது நீள்மறையி னொழிபொருள்வே தாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கும் நூல்சைவம் பிறநூல்
திகழ்பூர்வம் சிவாகமங்கள் சித்தாந்த மாகும். உகூஎ

(உரை) வேதஞ் சிவாகமம் இரண்டும், ஏனையோர் செய்யப்படும் வழிநூல் சார்புநூல் பூருவபக்க நூல்களின் ஒன்றாக வைத்தெண்ணுதற்கு ஒருவாற்றானும் இயைபின்றி அவையனைத்திற்கும் முதல் நூலாகி அநாதிமுத்தனாகிய இறைவனால் தரப்படுநூலாக, ஏனையவெல்லாம் இவையிரண்டினின்றும் விரிந்த நூல்களாகலின், இவ்விருவகை நூலுமே நூலென்றுயர்த்துக் கூறப்படுவனவாம். அற்றேல், முதல்வனால் தரப்படும் முதனூலை ஒன்றாக வைத்தெண்ணாமல் இங்ஙனம் இருவகைப்படுத் தெண்ணியது என்னையெனின்,—அஃதொக்கும்; முதல்வன் பெருங்கருணையாளனாகலின், உலகத்தார் உய்தற்பொருட்டுஞ் சத்திநிபாதமுடையார் உய்தற்பொருட்டுந் திருவுளத்திற் கருதி, பொருள் பலபடத் தோன்றுஞ் சூத்திரமும் அதனை அவ்வாறாக வொட்டாது தெளித்துரைக்கும் பாடியமும்போல, முறையே வேதமுஞ் சிவாகமமுஞ் செய்யப்பட்டனவாகலான் அவை இரண்டும் முறையானே பொதுநூல் சிறப்புநூலெனப்பட்டுச் சூத்திரமும் பாடியமும்போல வேறுவைத் தெண்ணப்பட்டன. இங்ஙனம் வேதத்திற்கூறுங் கருமகாண்டப் பொருள்கட்கு இன்றியமையாது வேண்டப்பட் டெஞ்சிநின்றனவாய பொருள்களையும் வேதமுடிபாய உபநிடதத்தின் சாரமாயுள்ள பொருள்களையும் வேறெடுத்துக்கொண்டு இனிது விளக்குவது சிவாகமமாகலான், இதனின் வேறாய வேதத்தின் பூர்வபக்கப் பொருளைச் சொல்லும் ஏனை நூல்களெல்லாம் பூர்வபக்க நூலெனவும் அதன் சித்தாந்தப் பொருளைச் சொல்லுவதாய சிவாகமஞ் சித்தாந்த நூலெனவுமாம்.

சிவாகமத்தின் சிறப்புக்கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி யுரைப்பன வெல்லாம்போலியென்பது சொற்கிடக்கை முறையானும் மருடாகம

முதலியவற்றானும் அறிக. இவை மூன்று செய்யுளானும் அவ்வந் நூல்களதியல்பு கூறுமுகத்தான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. கடு

சித்தாந்தத் தேசிவன்தன் திருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
 செனனமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
 மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை அறுத்து
முத்தாந்தப் பாதமலர்க் கீழ்வைப்பன் என்று
 மொழிந்திடவும் உலகரெல்லாம் மூர்க்க ராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
 பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவர் இதுவென்ன பிராந்தி. உகூஅ

(உரை) இத்துணைப் பெருமைத்தாகிய சித்தாந்தநெறி வீடுபேற்றிற்கு நேர்வழியென உபமன்னியன் அகத்தியன் முதலிய உயர்ந்தோரெல்லாம் வாயுசங்கிதை சிவகீதை முதலியவற்றுள் விரித்தெடுத்தோதவும், அதனைத் தெளியமாட்டாது தத்தமக்கு வேண்டியவாறெல்லாந் துரபிமானங்கொண்டு பிதற்றும் அவ்வுலகத்தார் என்கடவர்.

ஔத்திராதியென்றாற்போல முத்தியந்தம் முத்தாந்தமென மரீஇயிற்று. பித்தாந்தம் பித்தமுடிபு; பெரும்பித்தென்பதாம். கசு

இறைவனு வான்ஞான மெல்லா மெல்லா
 முதன்மைஅனுக் கிரகமெல்லா மியல்புடையான் இயம்பு
மறைகளா கமங்களினுன் அறிவெல்லாந் தோற்றும்
 மரபின்வழி வருவோர்க்கும் வாரா தோர்க்கும்
முறைமையினுல் இன்பத்துன் பங்கொடுத்த லாலே
 முதன்மையெலாம் அறிந்துமுயங் கிரண்டு போகத்
திறமதனுல் வினைஅறுக்குஞ் செய்தி யாலே
 சேரும்அனுக் கிரகமெலாம் காணுதும்நாம் சிவற்கே. உகூகூ

(உரை) முற்றுணர்வு முதலிய மூன்றுஞ் சிவபிரானுக்கே யுளவென்பது மேற்கூறியவாற்றாற் பெறப்பட்ட மறையாகமம் இயம்புதல் முதலிய மூன்றேதுவானும் முறையே அறியக் கிடத்தலான், அங்ஙனம் இம் மூன்றுகுணம் இயல்பாகவுடைய அம்முதல்வன்

செனனமொன்றிலே திருக்கடைக்கண் சேர்த்தி ஞானவாரிமடுத்தா னந்தம் பொழிதற்கும் அச்செனனமொன்றிலேதானே மலங்கழுவிச் சீவன்முத்தராகவைத்தாண்டு வரும் பிறப்பை யறுத்தற்கும் பாத மலர்க்கீழ் வைத்தற்கும் வல்லவனுவான்.

இறைவனென்றது வல்லவனென்னுந் துணையாய் நின்றது. பல சனனங்களிலும் ஆகாதவற்றையெல்லாம் ஒரு சனனத்திலே தானே அங்ஙனமாகச் செய்யுமாறு யாங்ஙனமென்பாரை நோக்கி அவ்வாசங்கை நீக்கி மேலதனை வலியுறுத்தியவாறு. இதற்குப் பிற ரெல்லாம் ஓரியைபின் றுதன்மேலுங் கூறியதுகூறலென்னும் வழுப்பட வைத்துரைப்ப. இவை இரண்டு செய்யுளானுஞ் சைவத் திறத்தடைதற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது. கன

சன்மார்க்கம் சகமார்க்கம் சற்புத்ர மார்க்கம்
தாதமார்க்கம் மென்றுஞ்சங் கரனை யடையும்
நன்மார்க்கம் நாலவைதாம் ஞான யோகம்
நற்கிரியா சரியையென நவிற்றுவதும் செய்வர்
சன்மார்க்க முத்திகள்சா லோக்கியசா மீப்பிய
சாரூப்பிய சாயுச்சிய மென்றுசதுர் விதமாம்
முன்மார்க்க ஞானத்தால் எய்து முத்தி
முடிவென்பர் மூன்றினுக்கும் முத்திபத மென்பர். உஎ०

(உரை) அங்ஙனஞ் சைவத்திறத்தடைந்தார் சிவனடியைச் சேர் தற்குரிய நெறி தாதமார்க்கம் முதலிய நான்குவகைப் படுதலின், அவையே சரியை முதலிய பெயரான் வழங்கப்படும். அவற்றிற்குப் பயன் முறையே சாலோகமுதலிய அபரமுத்தியுஞ் சாயுச்சியமாகிய பரமுத்தியுமாம்.

சாலோக்கிய முதலியவற்றிற்குப் பொருள், வருகின்ற செய் யுட்கள் நான்கினும் ஆசிரியர் தாமே மொழிபெயர்த்துரைக்கின்ற வாற்றானறிக. இதனானே, சைவத்திறத்தடைந்தாரால் செலுத்தப் படுஞ் சரியை முதலிய நான்கும் முத்திநெறியாதற்கட்படும் பேத மும் அவற்றின் பயனுங் கூறப்பட்டன. கஅ

தாதமார்க் கம்சாற்றிற் சங்கரன்தன் கோயில்
  தலம்அலகிட் டிலகுதிரு மெழுக்கும் சாத்திப்
போதுகளுங் கொய்துபூந் தார்மாலை கண்ணி
  புனிதற்குப் பலசமைத்துப் புகழ்ந்து பாடித்
தீதில்திரு விளக்கிட்டுத் திருநந்த வனமும்
  செய்துதிரு வேடங்கண் டால்அடியேன் செய்வ(து)
யாதுபணி யீரென்று பணிந்தவர்தம் பணியும்
  இயற்றுவதிச் சரியைசெய்வோர் ஈசனுல கிருப்பர். ௨௭௧

(உரை) புறத்தொழின்மாத்திரையானே உருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு சரியை எனப்படும். ௧௯

புத்திரமார்க் கம்புகலில் புதியவிரைப் போது
  புகையொளிமஞ் சனம்அமுது முதல்கொண் டைந்து
சுத்திசெய்தா சனம்மூர்த்தி மூர்த்தி மானும்
  சோதியையும் பாவித்தா வாகித்துச் சுத்த
பத்தியினால் அருச்சித்துப் பரவிப் போற்றிப்
  பரிவினொடும் எரியில்வரு காரியமும் பண்ணி
நித்தலும்இக் கிரியையினை இயற்று வோர்கள்
  நின்மலன்தன் அருகிருப்பர் நினையுங் காலே. ௨௭௨

(உரை) புறத்தொழில் அகத்தொழிலென்னும் இரண்டானும் அருவுருவத் திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு கிரியை எனப்படும். ௨௦

சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி இரண்டும்
  சலிப்பற்று முச்சதுர முதலாதா ரங்கள்
அகமார்க்க மறிந்தவற்றின் அரும்பொருள்கள் உணர்ந்தங்
  கணைந்துபோய் மேலேறி அலர்மதிமண் டலத்தின்
முகமார்க்க அமுதுடலம் முட்டத் தேக்கி
  முழுச்சோதி நினைந்திருத்தல் முதலாக வினைகள்
உகமார்க்க அட்டாங்க யோக முற்றும்
  உழத்தல்உழந் தவர்சிவன்தன் உருவத்தைப் பெறுவர். ௨௭௩

(உரை) அகத்தொழின்மாத்திரையானே அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு யோகமெனப்படும்.

சகமார்க்கம் உழுத்தலென வினைமுடிக்க. இவ்வியோகம் உழுந்தவரென எடுத்துக்கொண்டுரைக்க. உக

சன்மார்க்கம் சகலகலை புராண வேத
சாத்திரங்கள் சமயங்கள் தாம்பலவும் உணர்ந்து
பன்மார்க்கப் பொருள்பலவும் கீழாக மேலாம்
பதிபசுபா சந்தெரித்துப் பரசிவனைக் காட்டும்
நன்மார்க்க ஞானத்தை நாடி ஞான
ஞேயமொடு ஞாதிருவு நாடா வண்ணம்
பின்மார்க்கச் சிவனுடனும் பெற்றி ஞானப்
பெருமையுடை யோர்சிவனைப் பெறுவர் தாமே. உஎச

(உரை) புறத்தொழில் அகத்தொழில் இரண்டுமின்றி அறிவுத் தொழின்மாத்திரையானே அம்மூன்று திருமேனிக்கும் மேலாய் அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்தப் பிழம்பாய் நிறைந்து நிற்கின்ற சிவபிரானிடத்திற் செய்யும் வழிபாடு ஞானமெனப்படும்.

அவ்வழிபாடிவையென்பது முன்னர் வகுத்துக் கூறப்படும். ஈண்டு வேதமென்றது வேதஞ் சிவாகமமென்னும் இரண்டினுமுள்ள கருமகாண்டத்தை. சிவாகமமும் வேதமென வழங்கப்படும். கீழுள்ள வற்றைக் கீழெனக் கண்டு கழித்தாலன்றி மேலுள்ளன பயன்படா வென்பார், கீழாகவென்றார். கழித்தென்பது சொல்லெச்சம். பதி பசுபாசந் தெரித்தலாவது அம்மூன்று பொருளையுந் தடத்தலக்கணத் தின் வைத்து வகுத்துணர்த்துதல். பரசிவனைக் காட்டலாவது, அம்மூன்றனுட் பதிப்பொருள் ஏனைப் பாசபசுக்களுக்கு மேலாதல் இனிது விளங்கச் சொரூபலக்கணத்தின் வைத்துணர்த்துதல். ஈண்டு ஞானமென்றது ஞானசாத்திரத்தின்மேற்று. தெரித்துக் காட்டு ஞானநூலெனவே, ஞானகாண்டமெல்லாந் தூலாருந்ததி நியாயம்பற்றி இங்ஙனம் இருபகுதிப்பட நிகழுமென்பதாயிற்று. நாடு தல் சிந்தித்தல். நாடியெனவே, நாடுதற்கு வேண்டப்படும் ஓதல் கேட்டல்களும் உடன்கொள்ளப்படும். பின் மார்க்கச்சிவன் வினைத் தொகை. பின்னுதல் அத்துவிதமாய் இயைதல். நாடாவண்ணம் பின்னிய சிவனென்றுரைக்க. மார்க்கம் இடைப்பிறவரல். சன் மார்க்கமாவதுணர்ந்து கழித்து நாடியுடனும்பெற்றியென வினை

முடிபு செய்க. மேல் இச்சரியை இக்கிரியையென்றாற்போல ஈண்டும் இஞ்ஞானப் பெருமையெனச் சுட்டு வருவித்துரைக்க.

இவை நான்கு செய்யுளானும் மேல் எடுத்துக்கொண்ட சரியை முதலிய நான்கிற்கும் இலக்கணங் கூறப்பட்டது. உ௨

ஞானநூல் தனையோதல் ஓதுவித்தல்
நற்பொருளைக் கேட்பித்தல் தான்கேட்டல் நன்றா
ஈனமிலாப் பொருளதனைச் சிந்தித்தல் ஐந்தும்
இறைவனடி அடைவிக்கும் எழில்ஞான பூசை
ஊனமிலாக் கன்மங்கள் தபஞ்செபங்கள் தியானம்
ஒன்றுக்கொன் றுயருமிவை ஊட்டுவது போகம்
ஆனவையான் மேலான ஞானத்தால் அரனை
அருச்சிப்பர் வீடெய்த அறிந்தோரெல்லாம். உ௩

(உரை) சிவதருமோத்தரத்திற் கூறியவாறே ஒன்றற்கொன்றேற்றமாகிய கன்மவேள்வி தவவேள்வி செபவேள்வி தியானவேள்வி ஞானவேள்வி என்னும் ஐந்தனுள், முன்னைய நான்கும் போகத்தை யூட்டுவனவாக, ஓதல்முதல் ஐவகைப்பட்ட ஞானவேள்வி யொன்றுமே வீடுபேற்றைத் தருவதாகலான் அஃதுணர்ந்தோரால் அங்ஙனம் ஐவகை ஞானவேள்வியே வேட்டற்பாற்று.

தெளிதற்கும் நிட்டைக்கும் நூல் வேண்டாமையின் நூலானாகற்பாலனவாய ஏனை ஐந்துமே ஈண்டு வேள்வியென்றெடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. நற்பொருளைத்தான்கேட்டல் கேட்பித்தலெனக் கேட்டற்குப்பின் வைத்தோதாமையான், ஈண்டுக் கேட்பித்தலென்றது, ஆசிரியனை வழிபட்டுத் தான் கேட்டலின்றியும் ஓதவும் ஓதுவிக்கவும் பெற்று நூலின்கண் அதிகாரமுடையராயினோர் அந்நூற்பொருளைத் தமது மதிநுட்பத்தாலுணர்ந்து தம்மாலோதுவிக்கப் பட்டார்க்கு உரைத்தலையென்பது பெற்றாம். கேட்டற்குப் பின்னர்த்தாகிய ஏனைக் கேட்பித்தல், பிறர்க்குரையிடத்தே நூற்கலப்பானு மென்பவாகலிற் சிந்தித்தற்பயத்ததாய் அதனுள் அடங்குதலின், வேறுவைத்தெண்ண வேண்டாவாயிற்று. அற்றாகலினன்றே வருஞ் செய்யுளிற் கேட்டற்குப்பின் சிந்தித்தலே கூறியொழிந்ததூஉமென்க. உ௩

கேட்டலுடன் சிந்தித்தல் தெளிதல் நிட்டை
  கிளத்தலெனு ஈரிரண்டாம் கிளக்கின் ஞானம்
வீட்டையடைந் திடுவர்நிட்டை மேவி னோர்கள்
  மேவாது தப்பினவர் மேலாய பதங்கட்(கு)
ஈட்டியபுண் ணியநாத ராகி இன்பம்
  இனிதுநுகர்ந் தரனருளால் இந்தப் பார்மேல்
நாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்துக் குருவால்
  ஞானநிட்டை அடைந்தடைவர் நாதன் தாளே. உ௪சு

(உரை) மேற்கூறிய ஞானவேள்வி ஐந்தனுள் முன்னைய மூன்றினும் ஆசிரியன் அறிவுறுக்கும் உண்மைஞானம் நிகழாமையின், உண்மை ஞானமெனப்படுவன ஏனைக் கேட்டல் சிந்தித்தல்களும் சிந்தித்ததனைப் பின்னர்த் தெளிதலுந் தெளிந்தவாறே அதன் பின் நிட்டை கூடுதலுமென்னும் நான்கேயாம். இம்முறையே வந்து நிட்டைபொருந்தினோர் வீட்டினைத் தலைப்படுவர். இந்நான்கினுள் மேவுதலின்றித் தீக்கையில் அத்துவ சுத்தி பண்ணப்பட்டு ஓதல் ஓதுவித்தல் கேட்பித்தல் மாத்திரையினின்று தப்பினவர், பதமுத்திகளின் வைகிநீங்கிய துணையானே ஆசிரியன் மாட்டுக் கேட்டல் முதலிய நெறியால் நிட்டையினைத் தலைக்கூடி வீடுபேறெய்துவர்.

ஓதல்முதலிய மூன்றில் நின்றார்க்குங் கேட்டல் முதலிய ஆசிரியனையின்றி யமையாவென்பது உணர்த்துதற்பொருட்டு, இந்தப் பார்மேல் நாட்டியநற் குலத்தினில்வந் தவதரித்தென்ற துணையே யாகலின் அதுவே நியத மன்றெனக்கொள்க. சரியை முதலியவற்றில் நின்றாரும் ‘ அங்கு நாதனே முன்னிற்கின் நணுகுவர் நற்றாளே ’ எனவருஞ் செய்யுளிற் கூறப்படுதலின். இனி மேவாது தப்பினவர் என்பதற்குக் கேட்டல் முதலிய மூன்றினின்று தப்பினவரென்று உரைப்பாருமுளர். கேட்டபின்னர்க் கேட்க வேண்டாமையானும், சிந்தித்தபின் நூல் வேண்டாமையானும், தெளிந்தவழி நிட்டை மேவுதற்கு இடையீடின்மையானும், கேட்டல் முதலியவற்றினின் றார், சுத்ததத்துவ புவனங்களின் அபரமுத்தராக வைகியவாறே பரமுத்தியைத் தலைப்படுவதன்றி மீளுதலின்மையானும், அவர்களைச் சரியை முதலியவற்றின் நின்றாரோடொப்ப வைத்து அங்ஙனமுரைத்தல் சிறிதும் ஏலாமையானும், மேலைச்செய்யுளோடு இயைபுபடாமையானும், அவருரைப்பனவெல்லாம் போலியென்றொழிக.

இவை இரண்டு செய்யுளானும் மேற்கூறிய ஞானமாவது இத் தணைப் பகுதித்தென்பதூஉம் அவற்றுட் பொதுச்சிறப்பாமாறும் அவற்றிற்குரிய பயன் வேறுபாடு முணர்த்தியவாறு. உசு

தானம்யா கம்தீர்த்தம் ஆச்சிரமம் தவங்கள்
சாந்திவிர தம்கன்ம யோகங்கள் சரித்தோர்
ஈனமிலாச் சுவர்க்கம்பெற் றிமைப்பளவின் மீள்வர்
ஈசனியோ கக்கிரியா சரியையினில் நின்றோர்
ஊனமிலா முத்திபதம் பெற்றுலக மெல்லாம்
ஒடுங்கும்போ தரன்முன்னிலா தொழியின்உற்ப வித்து
ஞானநெறி அடைந்தடைவர் சிவனை அங்கு
நாதனே முன்னிற்கின் நணுகுவர்நற் றூளே. உஎஎ

(உரை) மேலேமேலே போயும் மீளுதற்கேதுவாகிய பசுபுண்ணி யம்போலன்றி, மேம்பட்ட சரியை முதலிய சிவபுண்ணியங்களை விதிவழி அனுட்டித்தோரும், மேவாது தப்பினவரோடொப்பத் தத்தமக்குரிய பதமுத்திகளின் நெடுங்காலம் வைகி முடிவின்கண் எவ்வாற்றானும் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்.

இதனானே சரியை முதலியவற்றிற்குப் பயன் மேற்கூறிய சாலோகமுதலிய பதமுத்திமாத்திரையேபோலும் என்னும் ஆசங் கையை நீக்கியதூஉமாயிற்று. உரு

சிவஞானச் செயலுடையோர் கையில் தானம்
திலமளவே செய்திடினும் நிலமலைபோல் திகழ்ந்து
பவமாயக் கடலின்அழுந் தாதவகை எடுத்துப்
பரபோகந் துய்ப்பித்துப் பாசத்தை அறுக்கத்
தவமாரும் பிறப்பொன்றிற் சாரப் பண்ணிச்
சரியைகிரி யாயோகந் தன்னினும்சா ராமே
நவமாகும் தத்துவஞா னத்தை நல்கி
நாதன்அடிக் கமலங்கள் நணுகுவிக்கும் தானே. உஎஅ

(உரை) விதிவழியின்றிப் பத்திவழியினின்று பதமுத்தியைப்பெற் றோரும் முடிவின்கண் ஞானநெறியைத் தலைப்பட்டே வீடெய்துவர்.

பத்திநெறியில் நின்ருேர்க்குப் பக்குவமிகுதிப்பாட்டாற் சரியை கிரியாயோகம் எளிதிற் கைகூடி முற்றுப்பெறுவனவன்றி ஏனோர்க்குப்போலக் காலநீட்டிப்பும் அருமையுமுடையனவல்ல வென்பார், சரியைகிரியாயோகந் தன்னினுஞ்சாராமே என்ருர். ஆகலின் சரியை கிரியாயோகஞ் செலுத்தியபின் ஞானத்தாற் சிவனடியைச் சேர்வரென மேற்கூறிய சோபானமுறையோடு முரணுமையறிக.

இவை நான்கு செய்யுளானும் ஐவகைவேள்வி யாற்றினேர் பெறும் பயனும் சரியை முதலியவற்றிற் சரித்தோர் பெறும் பயனும் சிவஞானிகட்குச் செய்யுந் தானப்பெருமை கூறுமுகத்தாற் பத்திநெறியில் நின்ருேர் பெறும் பயனும் உணர்த்துமுகத்தானே, எந்நெறியில் நின்ருேர்க்கும் வீடுபேறெய்துதற்கண் ஞானநெறியாகிய சன்மார்க்கம் இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்பது கூறப்பட்டது.

ஞானத்தால் வீடென்றே நான்மறைகள் புராணம்
நல்லஆ கமஞ்சொல்ல அல்லவா மென்னும்
ஊனத்தா ரென்கடவர் அஞ்ஞா னத்தால்
உறுவதுதான் பந்தமுயர் மெய்ஞ்ஞா னந்தான்
ஆனத்தா லதுபோவ தலர்கதிர்முன் னிருள்போல்
அஞ்ஞானம் விடப்பந்தம் அறும்முத்தி யாகும்
ஈனத்தார் ஞானங்கள் அல்லா ஞானம்
இறைவனடி ஞானமே ஞான மென்பர். உ௭௬

(உரை) மேற்கூறியவாற்ருல் ஏனையவெல்லா ஞானத்தைப்பயப்பிக்கும் ஞானமொன்றே வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமாமென்பது வேதமுதலிய பிரமாண நூல்கட்கெல்லாந் துணிபாகவும், அவற்ருேடு பிணங்கி வீடுபேற்றிற்குத் தீக்கைமாத்திரையே அமையும். ஐவகை வேள்விமுதலிய கன்மங்களே அமையும் பத்திநெறிமாத்திரையே அமையுமென்று இவ்வாறு பிதற்றும்பேதைநீரார் ஒருவாற்ருனுந் தெருட்டற்பாலரல்லரெனவும், ஞானமல்லாதனவெல்லாம் அஞ்ஞானமாகலின் அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகளாற் பந்தமுறுதலின்றி வீடுபேறடைதல் கூடாதெனவும், அவ்வஞ்ஞானப்பகுதிகளெல்லாம் ஒளிமுன் இருள்போல ஞானத்தின் முன்னர்ச் சத்திகெட்டொழியும், அவை யொழியவே, அவற்ருனய பந்தம் நீங்கும், அது நீங்கவே, முத்திநிலை கைகூடுமாகலான் ஞானமொன்றே முத்திக்குச் சிறந்து

காரணமெனவும் ஞானத்துள்ளுந் தார்க்கிகர் சாங்கியர் மாயாவாதி முதலியோர் கூறும் ஞானங்களெல்லாம் பாசஞான பசுஞானங்களாக லான், அவையும் பந்தமுறுத்துவனவேயன்றி வீடெய்துவிக்க மாட் டாமையின், அவற்றின் வேறாய திருவடி ஞானமொன்றே அப் பெற்றித்தாகிய ஞானமாவ தெனவுங் கூறுவர் அந்நூல்களின் உண்மை யுணர்ந்தோர்.

ஏகாரம் இரண்டும் பிரிநிலைக்கண் வந்தன. சொல்லவுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. தான் இரண்டும் அசை. ஆனத்தால் ஆனவதனாலென்க. ஆனவென்பதனுளகரமும் அதனாலென்பதனுள் அன்சாரியையுந் தொடைநோக்கி விகாரத்தாற் றொக்கன ; *"பெற் றத்தாற் பெற்ற பயன்" என்றாற்போல. ஆதல் உண்டாதல். இத னானே, பிறவெல்லாம் வீடுபேற்றிற்குச் சிறந்த காரணமல்லவாதல் இனிது விளக்கி மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது. இத்துணையும் ஞானத்தினியல்பும் அதன் பயனும் பொதுவகையாற் கூறி, இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுகின்றார். உஎ

சூரியகாந் தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி யிடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனும் ஆசான்வந் தருளால் தோன்ற
அடிஞானம் ஆன்மாவில் தோன்றும் தோன்றத்
தூரியனும் சிவன்தோன்றும் தானுந் தோன்றும்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளே தோன்றும்
நேரியனுய்ப் பரியனுமாய் உயிர்க்குயிராய் எங்கும்
நின்றநிலை யெல்லாம்முன் நிகழ்ந்து தோன்றும். உஅ

(உரை) தனது கிரணத்தோடுந் தோன்றும் ஞாயிற்றின் சந்நிதி மாத்திரையானே சூரியகாந்தக் கல்லின்கண் நெருப்பு விளங்கித் தோன்றுமாறுபோல, கேட்பித்தலோடுந் தோன்றும் ஆசிரியன் சந் நிதி மாத்திரையானே மாணாக்கன்மாட்டு, மேல் 'ஈரிரண்டாங் கிளக் கின் ஞான'மென்றவற்றுள் முந்திய ஞானமாகிய கேட்டலறிவு விளங்கித் தோன்றும் ; அது தோன்றவே, பதிமுதலிய முப்பொரு ளும் அவை யொன்றினொன்று வியாபக வியாப்பியங்களாமாறும் நிருவிகற்பமாய்த் தோன்றும்.

* திருக்குறள் - சுற்றந்தழால் - ௬.

அருளான் என்புழி ஆன் உடனிகழ்ச்சிப் பொருட்கண் வந்தது; *“தூங்குகையா னோங்குநடைய” என்றாற்போல. ஈண்டு அருளென்றது ஏற்புழிக்கோடலாற் கேட்பித்தலை யுணர்த்திற்று. ஆசிரியன் நூற்பொருள் உரைக்கும்வழி ஆசிரியன்ஞானமே மாணாக்கன் மாட்டுச் சென்று பற்றுவதுபோலு மென்னும் ஆசங்கை அறுத்தற்பொருட்டுத் தோன்றத் தோன்றுமென்றார். உவமை கூறியது மது. சடத்துக்கன்றிச் சித்துக்குச் சங்கிரமங் கூடாதென்பது சிவாகம நூற்றுணிபென்க. அணுவோரண்டமாம்படி நேரியனாகலால் உயிர்க் குயிராதலும் அண்டமோரணுவாம்படி பரியனுமாதலால் எங்கு நிற்றலும் பெறப்படுமென்பார், நேரியனாய்ப் பரியனுமாய் உயிர்க்குயிராய் எங்கும் நின்ற நிலைஎன்றார். முன்னிகழ்ந்தென்பதனை யாண்டுங் கூட்டுக. முன்னிகழுந் தோற்றமாவது சவிகற்பத்துக்கு முன்னாக நிகழும் நிருவிகற்பத் தோற்றம். இதனானே கேட்டலாமாறும் அதன்கண் நிகழும் அனுபவமுங் கூறப்பட்டன. உஅ

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்தி நிபாதம்
மேவுதலும் ஞானம்விளைந் தோர்குருவின் அருளால்
புக்கனுட்டித் தேநிட்டை புரிந்து ளோர்கள்
பூதலத்தில் புகழ்சீவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி ஓட்டில்
தபனியத்தில் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனோ(டு)
ஒக்கவுறைந் திவர்அவனை அவன்இவரை விடாதே
உடங்தையாய்ச் சிவன்தோற்ற மொன்றுமே காண்பர். உஅக

(உரை) பக்குவ முதிர்ச்சியானலாஞ் சத்திநிபாத மேவப்பெற்றார்க்கு அக்கேட்டலறிவு மந்தமாதலின்றி முதிர்ந்து முறுக விளையும்; அப்பொழுது தம்மாசாரியராதல் தம்மோடொருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின் மூத்தாருளொருவராதல் சிந்திப்பிக்கப் பெறும் அந் நூற்பொருளின் கண்ணே கருத்தொருங்கி நுழைந்து முன்னொடுபின் மலைவற ஏது திருட்டாந்த முதலியவற்றாற் சிந்தித்து நிட்டைகூடுதற்கண் வேட்கை மிக்குடையராகப் பெற்றார், சிந்தித்தற் கருமமே மேற்கொண்டு மற்றொன்றினும் பற்றொன்றின்றிச் சீவன்முத்தரோ

* புறநானூறு - உஉ.

டொத்துப் பேரறிவாகிய சிவமுஞ் சிற்றறிவாகிய தாமும் ஞாயிற்றி ளொளியுங் கண்ணொளியும் போல் அத்துவிதமாய் நிற்றலான், ஆண்டுத் தாமுளராதல் அறியப்பெறாது சிவத் தோற்றமொன்றே காணப்பெற்று நிருவிகற்பஞ் சவிகற்ப மென்னும் இரண்டிற்கு மிடை நிலத்தே நிற்பர்.

மிக்கதொரு பக்குவத்தின் மிகுசத்திநிபாத மேவுதலுஞானம் விளைந்தெனவே, அஃதங்ஙனம் மேவாதவழி அக்கேட்டலறிவு முறு குதலின்றி அஃகி நிகழுமென்பதாயிற்று. விளைந்தவழி என்பது விளைந்தெனத் திரிந்தது. ஓர் குருவெனப் பொதுப்படக் கூறினார், ஒருசாலை மாணாக்கராய்த் தம்மின்மூத்தாரையுந் தழுவுதற்கு. புரிதல் விரும்புதல். சீவன் முத்தராகி யென்புழி ஆக்கச்சொல் உவமப் பொருள் குறித்துநின்றது; *“ஆள்வாரிலிமாடாவேனோ” என்றாற் போல. உடந்தையாய் உறைந்து காண்பரென்றது, மழைபெய்து குளம் நிறைந்த தென்றாற்போலக் காரண காரியப் பொருட்டாய் நின்றது. உம்மை சிறப்பு. ஏகாரம் பிரிநிலை. † “அடைபவர் சிவமே யாகுமதுவன்றித் தோன்றுமென்ற கடனதென்” என்பதும் இந்நிலை யெனக்கொள்க. இதனானே சிந்தித்தலாமாறும் அதன்கண் நிகழும் அனுபவமுங் கூறப்பட்டன. உக

அறியாமை அறிவகற்றி அறிவி னுள்ளே
அறிவுதனை அருளினான் அறியாதே அறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங்க ளோடும்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாயில்
பிறியாத சிவன்தானே பிறிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெலாந் தானாய்த் தோன்றி
நெறியாலே இவையெல்லாம் அல்ல வாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவன் நிராதார னாயே. உஅஉ

(உரை) ஆசிரியன் திருவருளால் இருவகைப் பாசங்களும் நீங் கிக் கேட்குமுறையிற் கேட்டுச் சிந்திக்குமுறையிற் சிந்தித்துப் பின் அன்பு செய்தடங்கிநிற்கப் பெறுவார்க்கு, முதல்வன் இயல்பு

* திருவாசகம் - கோயில் மூத்ததிருப்பதிகம் - எ.
† சிவப்பிரகாசம் - எக.

கேட்டற் காலத்துப் பொருட்டன்மைபற்றிப் பேதமாய்த் தோன்றிச் சிந்தித்தற் காலத்துக் கலப்புப்பற்றி அபேதமாய்த் தோன்றித் தெளிந்தபின் இவ்விரண்டுமின்றி நேரியனும் பரியனுமாயதோர் முறைமைபற்றி எவற்றினும் ஒற்றித்து நின்றே ஒன்றினும் பற்றில னாய் வேறு தோன்றும்.

நின்று நிராதாரனாய்த் தோன்றிடுவனெனக் கூட்டுக. தெளித லாமாறும் அதன்பயனும் இனிது விளக்குதற்பொருட்டு மேற்கூறிப் போந்தவற்றையும் அனுவதித்து உடன் கூறினார். கூடாதே வாடாதேயென ஈண்டுக் கூறவே, ஏனைக்கேட்டல் சிந்தித்தல்களின் ஒரோவழிக் கூடுதலும் வாடுதலும் நிகழுமென்பதாயிற்று. அற்று கலினன்றே ஆண்டிவ்வாறினிது விளங்கப்பெறுதாயிற்றென்பது. இருத்தலருமை நோக்கி இருப்பையாயினென்றார். இதனானே தெளி தலாமாறும் அதன்கண் நிகழும் அனுபவமுங் கூறப்பட்டன. ௩௦

புண்ணியமேல் நோக்குவிக்கும் பாவங்கீழ் நூக்கும்
புண்ணியனைப் பூசித்த புண்ணியத்தி னாலே
நண்ணியஞா னத்தினால் இரண்டினையும் அறுத்து
ஞாலமொடு கீழ்மேலும் நண்ணா னாகி
எண்ணுமிக லோகத்தே முத்திபெறும் இவன்றான்
எங்கெழிலென் ஞாயிறெமக் கென்றுகுறை வின்றிக்
கண்ணுதல்தன் நிறைவதனிற் கலந்து காயம்
கழிந்தக்கால் எங்குமாய்க் கருதரன்போல் நிற்பன். உ௮௩

(உரை) வியாபகமாகியவுயிர் அவ்வியல்பிழந்து கீழுமேலும் ஏக தேசப்பட்டுச் சேறற்குக் காரணம், அங்ஙனஞ்சென்று அவ்வப்பயன் நுகரச்செய்யும் இருவினைத் தளையேயாகலின், அத்தளை இரண்டனை யும் ஞானநூலோதல் முதற் சிந்தித்தலீறாகிய ஞானபூசையின் பய னாய் நிகழ்ந்த தெளிதலுணர்வெனப்படும் அரத்தான் அறுக்கப்பெற் றார்க்கு, காரணமின்மையிற் காரியமாகிய ஏகதேசச்செலவும் இன்று யொழியும்; அஃதொழியவே, அவர் கரணங்களின் வயத்தராத லின்றி மேலங்ஙனந் தோன்றிய இறைவனது வியாபகத்தைத் தலைப் பட்டு ஒருவாற்றானுங் குறைவின்றி இம்மையே சீவன்முத்தராகி, மாசு நீங்கியவழி ஆடையின் வெண்மை ஆடைமுழுதும் விளங்கினாற் போல, இங்குளிவாங்குங் கலம்போல் உழல்வதாகிய இவ்வுடம்பு நீங்

கப்பெறும் பரமுத்தி நிலையில் தமது வியாபகமெங்கணும் அறிவு விளங்கப்பெற்று முதல்வனோடொத்து நிற்பர்.

சிவசமமாதற்குரிய சாதாரண தன்மியாவதிஃதென்பார், எங்கு மாயென்றார். தெளிந்தார்க்குக் கண்ணுதல் தன் நிறைவதனிற் கலத்தற்கண் இடையீடின்மை இனிதுவிளக்குவார், இடையீடாவன இவை என்பதூஉம் அவை கழிந்தவாறும் உடன்கூறினார். கண்ணு தல் தன் நிறைவதனிற் கலந்தார்க்குப் பண்டை ஏகதேசவுணர்வு தூர்ந்து போதலின், ஏகதேச வுடம்பில் நிகழும் இன்பத்துன்பத்திற்கு ஏதுவாகிய உற்பாத முதலியவற்றை நோக்கி வரக்கடவதோர் கவலை யின்மையின், *"எங்கெழிலென் ஞாயி றெமக்"கென்று குறைவின்றி நிற்பாராயினரென்பது. †" தனக்குவமை இல்லாதான் தாள்சேர்ந் தார்க் கல்லான் - மனக்கவலை மாற்றலரிது " என எதிர்மறைமுகத் தாற் கூறியதூஉம் இதுபற்றியென்க. கலந்து முத்திபெறு மிவனென வியையும். இதனானே நிட்டையாமாறும் அதன் பயனுங் கூறப் பட்டன. ௩௧

ஞாலமதின் ஞானநிட்டை யுடையோ ருக்கு
நன்மையொடு தீமையிலை நாடுவதொன் றில்லை
சீலமிலை தவமில்லை விரதமொடாச் சிரமச்
செயலில்லை தியானமிலை சித்தமல மில்லை
கோலமிலை புலனில்லை கரண மில்லை
குணமில்லை குறியில்லை குலமு மில்லை
பாலருடன் உன்மத்தர் பிசாசர்குண மருவிப்
பாடலினோ டாடலிவை பயின்றிடினும் பயில்வர். ௨௮௪

(உரை) இந்த நிட்டையுடையார்க்கு விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலும் வேண்டாம் : அவர் செய்தன வெல்லாந் தவமாம்.

பாலர்குணம் அறவொழிதற்கும், உன்மத்தர்குணம் ஒருகாற் செய்தொருகாலொழிதற்கும், பிசாசர்குணஞ் செயலிழப்பினின்று செய்தற்கும் உவமையாயின. இவ்வாறன்றி, மேலுணவு தேடாமை முதலியவற்றிற்கு அம்மூன்றும் உவமையாயின என்பாருமுளர். இச்

* திருவாசகம் - திருவெம்பாவை - ௧௯.

† திருக்குறள் - கடவுள் வாழ்த்து - ௭.

செய்யுளின் எடுத்துக்கொண்டபொருளோ டியைபின்மையானும், *"பாலருன்மத்தர் பிசாசரிலெனவு - முறங்கினேன்கை வெறும் பாக் கெனவுந்—தானேதவிராதானால்" எனப் பிறுண்டுந் தவிர்தன் மாத்திரைக்கே அவற்றை எடுத்துக் காட்டியவாற்றானும், அஃதீண்டைக் கேலாமை யறிக. பாடலினோடாடலிவைபயிறல் பரமானந்தமேலீடு நோக்கி நிகழ்வதென்க. ௩௨

தேசமிடம் காலந்திக் காசனங்க ளின்றிச்
செய்வதொன்று போல்செய்யாச் செயலதனைச் செய்
ஊசல்படு மனமின்றி உலாவல் நிற்றல் [தங்(கு)
உறக்கமுணர் வுண்டிபட் டினியிருத்தல் கிடத்தல்
மாசதனில் தூய்மையினின் வறுமை வாழ்வின்
வருத்தத்தில் திருத்தத்தில் மைதுனத்தில் சினத்தின்
ஆசையினின் வெறுப்பின்இவை யல்லாது மெல்லாம்
அடைந்தாலும் ஞானிகள்தாம் அரனடியை அகலார். ௨அரு

(உரை) விகாரமுறுதற் கேதுவாகத் தம்முள் மாறுபட்ட தொழில் பலவற்றையுஞ் செய்தாராயினும், அவைபற்றி அவர் சிறிதும் விகார முறுவாரல்லர்; உண்மையானோக்குவார்க்கு அவர் செய்யுஞ் செயல் வேறாகலான்.

செய்யாச் செயலதனைச் செய்தற்கு வேறொரு நியதியும் வேண்டாமென்பார், தேசமிடங் காலந் திக்காசனங்களின்றி என்றார். இன்றிச் செய்வதெனவும் அடைந்தாலுமூசல்படு மனமின்றி யெனவு மியையும். அடைந்தாலுமென்னும் உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது; "உவரிதோன்றிவாழ் தொழிலவாயினு மயிலைதீஞ்சுவை யுப்பின்" என்றாற்போல. இவை இரண்டு செய்யுளானும் நிட்டை மேவினோர்களது ஆசாரங் கூறப்பட்டது. ௩௩.

இந்நிலைதான் இல்லையேல் எல்லா மீசன்
இடத்தினிலும் ஈசனெல்லா விடத்தினிலும் நின்ற
அந்நிலையை அறிந்தந்தக் கரணங்கள் அடக்கி
அறிவதொரு குறிகுருவின் அருளினால் அறிந்து

* சங்கற்ப நிராகரணம் - ௨.

மன்னுசிவன் தனையடைந்து நின்றவன்ற னாலே
மருவுபசு கரணங்கள் சிவகரண மாகத்
துன்னியசாக் கிரமதனில் துரியா தீதம்
தோன்றமுயல் சிவானுபவம் சுவானுபூ திகமாம். உஅசு

(உரை) இங்ஙனங் கூறிய முறையானே, அகம்புறமென்னுமல் எங்கணும் ஏகநிலையாய்க் கண்டு இறைநிறைவில் அழுந்துவதாகிய நிட்டை மேவுதல் அரிதாய்ப் பண்டைப் பயிற்சிவயத்தாற் சுட்டுணர்வுபற்றிப் பிரபஞ்சங் காட்சிப்பட வருமாயின் அதனைக் காணும்பொழுதே இறைவனதற்குள்ளாயும் புறமாயுநிற்குநிலையுமுடன் கண்டு, அவ்வாறண்டத்தின் நிற்குநிலை அறிதலரிதாயிற் பிண்டத்தின் நிற்குநிலையுள் ஒன்றின்வைத்தறிந்து அதுவாயிலாகப் புகுந்தாதல் அவ்வியல்பைத் தலைப்பட்டறிந்து ஆண்டுக் "காணுங் கரணங்களெல்லாம் பேரின்ப"மாகப் பேணி, இவ்வாறு கருவிகளோடுந் தொழிற்பட்டு நிற்பதாகிய சகலசாக்கிரத்திற்றானே கருவியொன்றனோடுங் கூடாது தொழிலிறந்து நிற்கும் நின்மலதுரியாதீதநிலைகைகூடும்படி முயல்வார், சிவானுபவந் தமதாகக்கொண்டு அனுபவிக்கப்பெறுவார்.

அந்நிலையை அறிந்தென்றது அண்டத்தின் வைத்தறிதலை எனவும், அறிவதொருகுறி குருவினாலறிந்தென்றது அவ்வறிவிற்கேதுவாய்ப் பிண்டத்தின் வைத்தறிதலை எனவுமுணர்க. சிவன் ஆகுபெயர். அகரச்சுட்டு வருவித்துரைக்க. முயலென்பது முன்னிலையேவல். சிவானுபவஞ் சுவானுபூதிகம் என்புழித் தொக்குநின்றவாறுவது முறையே செயப்படுபொருண்மைக் கண்ணும் வினைமுதற் பொருண்மைக்கண்ணும் வந்த காரகம்; அமிழ்தவுண்டி கடவுளர் உண்டி என்றாற்போல. இதனானே அந்நிட்டை மேவப்பெறுதார்க்கு அது பெறும் உபாயங் கூறப்பட்டது. கூசு

சாக்கிரத்தே அதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் உலகிற்
சருவசங்க நிவிர்த்திவந்த தபோதனர்கள் இவர்கள்
பாக்கியத்தைப் பகர்வதுவென் இம்மையிலே உயிரின்
பற்றறுத்துப் பரத்தையடை பராவுசிவ ரன்றே

ஆக்குமுடி கவித்தரசாண் டவர்கள் அரி வையரோ(டு)
அனுபவித்தங் கிருந்திடினும் அகப்பற்றற் றிருப்பர்
நோக்கியிது புரியாதோர் புறப்பற்றற் றுனும்
நுழைவர்பிறப் பிணின்வினைகள் நுங்கி டாவே. உஅஎ

(உரை) இங்ஙனம் பசுகரணஞ் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தினின்று கொண்டுதானே கரணங் கடந்த அதீதத்தைப் புரிந்தார், கருவிகளின் நீங்கி நிட்டைமேவிஞேரோ டொப்பச் சிறந்தாரேயாவர்; அவ்வுண்மை யறிந்தார் உண்டுடுத்துப் பூசி முடித்துச் செய்யுந் தொழிலொப்புமையேபற்றி அவரை உலகத்தாரோடு வைத்தெண்ணற்க.

பராவுதல் சஞ்சரித்தல். இதனுனே அங்ஙன முயன்றுரது பெருமை கூறப்பட்டது. ஞானவதிகாரப்பட்டமைபற்றி ஈண்டுக் கேட்டலுடன் வைத்து ஒருவாற்ருற் ருெகுத்தோதிய இன்ஞேரன்னவை யெல்லாம் வருகின்ற சூத்திரங்களான் விரித்துக் கூறப்படும். 'புறச்சமய நெறி' என்பது முதல் இத்துணையும் இரண்டாங் கூற்றைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. ௩௫

கருவிகழிந் தாற்காணு ரொன்றுமெனிற் காணார்
காணுதார் கன்னிகைதான் காமரசங் காணுள்
மருவிஇரு வரும்புணர வந்த இன்பம்
வாயினுற் பேசரிது மணந்தவர்தாம் உணர்வர்
உருவினுயிர் வடிவதுவும் உணர்ந்திலேகாண் சிவனே
உணராதார் உணர்வினுல் உணர்வதுகற் பனேகாண்
அருள்பெறின்அவ் விருவரையும் அறிவிறந்தங் கறிவர்
அறியாரேற் பிறப்பும்விடா தாணவமும் அறுதே.உஅஅ

(உரை) இருவரும் புணர வந்த இன்பம் பேசரிதாயினும் மணந்தவர் தாம் உணர்வர், அக்காமரசங் கன்னிகை காணுள்; அதுபோல அருள்பெறில் அவ்விருவரையும் அறிவிறந்தங்கறிவர், காணமாட்டாத அபக்குவர் அதனேக் காணுர்தாமேயாகலான் அவருக்கு உணர்த்தும் வாயிலில்லே. இது நிற்க. பன்னிறங்களான் மயங்கித் தன்ெனுளி இழந்த படிகம்போல உருவான் மயங்கியே ஆன்ம சொரூபம் உணரப்பெற்றிலர்; அதனே யுணராதார் அப்பெற்றித்

தாகிய] உருவுணர்வால் அவ்வான்மாவுக்குள்ளாகிய சிவனையும் அறிவாமென்றல் பாவகமாத்திரையேயாகலாற் கருவியறிவிறந்து நின்று அருளானறியப் பெறுதார்க்கு ஏகதேசமாகிய கருவியுள்ளள வும் ஏகதேசக்காட்சி நீங்காமையாற் பிறவியொழியாது; பிறவிக்கு மூலமாகிய ஆணவமலமும் பற்றறக் கழியாது.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. ஈண்டுருவென்றது கலையாதி மண்ணந்தமாகிய கருவிக்கூட்டத்தை. இன் ஏதுப்பொருட்கண் வந்த ஐந்தாமுருபு. அது பகுதிப்பொருள் விகுதி. உணராதார் சிவனை யுணர்வதென இயையும். உயர்வுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. உணராதாரென்றது சிவசங்கிராந்தவாதிகளை நோக்கிக் கூறியது. காணிரண்டுங் கட்டுரைக்கண் வந்த வசைநிலை. இதனானே பசுகர ணங்கள் சிவகரணமாகத் துன்னிய சாக்கிரத்தைப் பெற்றார் அதன் மேலுங் கரணங்கடந்த அதீதத்தைப் புரிதற்கு அறிவு செல்லுமாறு யாங்ஙன மென்னுஞ் சிவசங்கிராந்தவாதிகளை மறுக்குமுகத்தால், 'துன்னிய ஐம்புலவேடர் சுழலிற்பட்டுத் துணைவனையும் அறியாது துயருறுந்தொல்லுயிர்' என்ற மூன்றாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது.

பன்னிறங்கள் அவைகாட்டும் படிகம்போல் உள்ளம்
பலபுலன்கள் நிறங்காட்டும் பரிசுபார்த் திட்(டு)
இந்நிறங்கள் என்னிறம்அன் றென்று தன்றன்
எழில்நிறங்கண் டருளினால் இந்நிறத்தின் வேறாய்ப்
பொய்ந்நிறனும் புலன்நிறங்கள் பொய்யெனமெய் கண்டான்
பொருந்திடுவன் சிவத்தினொடும் போதான் பின்னை
முன்னிறைநீர் சிறைமுறிய முடுகி யோடி
முந்நீர்சேர்ந் தந்நீராய்ப் பின்னீங்கா முறைபோல்.உஅக

(உரை) தன்னைஅடுத்த பன்னிறங்களின் இயல்பே தன் மாட் டுக் காட்டி நிற்கும் பொதுவியல்புடைய படிகம்போல, ஆன்மாவுந் தன்னாற் சாரப்பட்ட கருவிகளின் இயல்பே தன் மாட்டுக் காட்டி நிற்கும். தனது பொதுவியல்பை முன்னர்ச் சிந்தித்தறிந்துகொண்டு, பின்னர் அப்படிக ஒளி அவற்றின் வேறுளதாயினாற்போல, தனது சிறப்பியல்பு இவற்றின் வேறாயுண்டென்பதும் உணர்ந்து பின்னங்ங னம் பொதுவியல்பையே தன்னியல்பாகச் செய்துநிற்கும் அக்கருவி ஞானம் பொதுவியல்பேயாயொழியும்படி தன்னியல்பு விளங்குதற்கு

எதுவாகிய உண்மையுணர்ந்தான் அத்தன்னியல்பின் விளங்கித் தோன்றுஞ் சிவத்தையுறுவன்; மீள அக்கருவிக் கூட்டத்திற் செல்வானல்லன். சிறைப்பட்ட நீர் முறிந்தவழிக் கடலிற் சென்றடங்கி மீளாதவாறு போலும்.

கருவிகள் அப்பெற்றியவாயவழி அவற்றை நீங்கி அருள்பெறுமாறு யாங்ஙனமென்று நோதலுறுவார்க்கு உபாயங் கூறியவாறு. சேர்தற்கு இடையீடின்மை விளக்குவார், முடுகியோடி என்றார். ௩௭

எங்குந்தான் என்னினும் எய்த வேண்டா
எங்குமிலன் என்னின்வே றிறையு மல்லன்
அங்கஞ்சேர் உயிர்போல்வன் என்னின் அங்கத்(து)
அவயவங்கள் கண்போலக் காணு ஆன்மா
இங்குநாம் இயம்புந்தத் துவங்களின் வைத்தறிவ(து)
இறைஞானங் கந்துதா ளீதல்கூட ரிழந்த
துங்கவிழிச் சோதியும்உட் சோதியும்பெற் றற்போல்
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே. ௨௯௦

(உரை) உயிர் கரணங்களெல்லாஞ் சிவமயமேயெனின் வேற்றுமையின்மையாற் கருவிவழிச் செல்லுஞ் சகலநிலையைக் கைவிட்டுத் திருவடியைத் தலைக்கூட வேண்டாமையானும், அதுபற்றி எல்லாஞ் சிவமாதலில்லையெனின் எவற்றினும் வியாபகமா யுடன்நின்று செலுத்துவதாகிய அவனதிறைமைக்கு இழுக்காய் முடியுமாகலானும் இருவகையுமின்றிக் கலப்பினால் உடம்பின்கண் உயிர்போல ஒப்பநிற்பன்என்பது பெறப்படுமாகலான், உடம்பின்கண் உளவாகிய ஐந்திந்திரியங்களினும் உயிர் ஒப்பநிற்பினும், ஏனை இந்திரியங்கள் நான்கும் ஒளியால் அவ்வான்ம போதத்தோடும் விரவிச் சேய்மைக்கண்ணதாகிய விடயத்தையும் வியாபித்தறியுங் கண்ணிந்திரியம் போல வியாபித்தறியமாட்டாவாய்த் தம்மாட்டு வந்த விடயங்களை நின்றாங்குநின்று இயைந்தறிவனவேயாமன்றே. அதுபோல ஆன்மாவினுந் தத்துவங்களினும் வைத்துப் பார்த்து வேற்றுமை யறிந்து கொள்ளப்படுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய உயிர் அப்பெற்றித்தாகிய கருவிஞானத்தைக் கைவிட்டு இறைஞானந்தந்து திருவடிகளையீயப்பெறுதல் ஒளியிழந்தகண் மாசுநீங்கியவழித் தன்னொளியையுந் தனக்கு உள்ளொளியாய் நின்று செலுத்தும் ஆன்மபோதத்தையும்

ஒருங்கே பெற்ருற் போலுமாகலின், அவ்வழி இறைவன் ஆன்மா வின் அறிவுக் கறிவாய்த் தோன்றுவானன்றி ஏகதேசமாகிய ஏனைக் கருவியறிவுக்குள் அறிவாய்த் தோன்றுவானல்லன்.

இறைவனொப்ப நிற்பினும் ஏகதேசப்பொருள் ஏகதேசப்பொ ருளே வியாபகப்பொருள் வியாகப்பொருளேயென்பார், உவமை எடுத்துக்காட்டி ஆன்மாவினும் நாமியம்புந் தத்துவங்களினும் இங்கு வைத்தறிவதென்ருர். நாமென்னுமுளப்பாட்டுத் தன்மை *“நாமரை யாமத்தென்னோ வந்துவைகி நயந்ததுவே” என்ருற்போல ஈண்டி ழித்தற்குறிப்புத் தோன்ற முன்னிலைக்கண் வந்தது. அறிவதென்றது வியங்கோள்; †“கொள்ளப்படாது மறப்பது” என்பதுபோல இங் கென்பது உவமவுருபுதோன்ற நின்றது. ஈதல் ஆகுபெயர். இழந்த வென்னும் அன்பெருத வகரவீற்றுப் பலவறிசொல் விழிகளையுணர்த் திப் பெற்ருற்போலென்னும் பயனிலைகொண்டது. மாசுநீக்கந்தோன் றத் துங்கவிழிச் சோதியென்ருர். யாண்டுமொப்ப நிற்குஞ் சிவத்தி னெடும் பொருந்தினவன் மீளினும் அதுபற்றி இழுக்கென்னையென் னுஞ் சிவாத்துவிதசைவரை நோக்கி ஒப்பநிற்கும்வழியும் வேற்றுமை யுண்டென்பது உவமைமுகத்தான் இனிது விளக்கிப் ‘போதான் பின்னை’யென்றதனை வலியுறுத்தியவாறு. ௩அ

பாசிபடு குட்டத்திற் கல்லினைவிட் டெறியப்
படும்பொழுது நீங்கிஅது விடும்பொழுதிற் பரக்கும்
மாசுபடு மலமாயை அருங்கன்மம் அனைத்தும்
அரனடியை உணரும்போ தகலும்பின் அணுகும்
நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தூங்கும்
நினைவுடையோர் நின்றிடுவர் நிலையதுவே யாகி
ஆசையொடும் அங்குமிங்கு மாகிஅல மருவோர்
அரும்பாச மறுக்கும்வகை அருளின்வழி யுரைப்பாம். உகக

(உரை) சிவத்தைப் பொருந்தியவன் ஒரோவழிக் கருவிகளின் மீளவருமாயின் அது நீர்ப்பாசிபோல அற்றம் பார்த்து வந்து தலைப் படும் வாதனைபற்றி நிகழ்வதாகலின், அவ்வாதனை முன்னர்க்

* திருக்கோவையார் - கசுச. † திருக்கோவையார் - அஎ.

கூறப்படு முபாயத்தைக் கடைப்பிடித்துச் செய்து நீக்கிக்கோடற் பாற்று.

இவை மூன்றுசெய்யுளானும் 'அவரினீக்கி மலமகற்றித் தானாக்கி மலரடிக்கீழ்வைப்ப'னென்ற நாலாங்கூற்றுப் பொருள் வலியுறுத்துப்பட்டது. ௩௬

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

மேலைச் சூத்திரத்தாற் பேறு முதலியவற்றை யுணர்ந்தானுக்கு அப்பேறு பயப்பதாகிய சாதனஞ் செய்யுமாறு வகுத்துக் கூறுதற் கெழுந்தது ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்.

பாசஞா னத்தாலும் பசுஞானத் தாலும்
பார்ப்பரிய பரம்பரனைப் பதிஞானத் தாலே
நேசமொடும் உள்ளத்தே நாடிப் பாத
நீழற்கீழ் நில்லாதே நீங்கிப் போதின்
ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தே ராமென்(று)
அறிந்தகல அங்கிலையே யாகும் பின்னும்
ஓசைதரும் அஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிக்க
உள்ளத்தே புகுந்தளிப்பன் ஊனமெலா மோட. ௨௬௨

(உரை) மேற்கூறியவாற்றால் ஏனை இருவகை ஞானங்களானும் எய்துதற்கரியனாகிய பரம்பரனை அவனது திருவடிஞானமொன்றானே தன்னறிவின்கண் வைத்தாராய்ந்து, நேசமொடுந் திருவடிக்கீழ் நீங்காதே தாங்கப்பெருதவழிப் பற்றுச்செய்தற் கேதுவாகிய எத்திறப்பட்ட பிரபஞ்சமும் நின்றுழி நில்லாது பெயருங் கானற்றேரின் இயல்பினவாகக் கண்டுகழிப்பவே, அத்திருவடிஞானம் விளங்கி அங்கிலை கைகூடப் பெறும். அதன்பின்னும் அவ்வாறு பாசத்தை யொருவி ஞானத்தைப் பெற்று ஞேயத்தைக் கண்ட காட்சி யொரோவழி வாதனைபற்றிச் சலியாமைப்பொருட்டு, அப்பொருள் பயக்குந் திருவஞ்செழுத்தை அவ்விதிப்படி யறிந்து உச்சரிக்க.

ஈண்டு ஊனமென்றது வாதனாமலத்தை. நில்லாதே நீங்கிப் போதினெனவே, அவ்வாறு நிற்றலும் அனுவாத முகத்தான் ஈண்டு

விதிக்கப்பட்டதாயிற்று. ஆகவே, இச்செய்யுள் முதல்நூல் ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்போல முக்கூற்றதாயவாறு கண்டு கொள்க.

வேதசாத் திரமிருதி புராணகலை ஞானம்
 விரும்பசபை வைகரியா தித்திறங்கள் மேலாம்
நாதமுடி வானவெல்லாம் பாச ஞானம்
 நணுகிஆன் மாஇவைகீழ் நாட லாலே
காதலினால் நான்பிரம மென்னு ஞானம்
 கருதுபசு ஞானம்இவ னுடலிற் கட்டுண்(டு)
ஓதியுணர்ந் தொன்றொன்று உணர்ந்திடலாற் பசுவாம்
 ஒன்றாகச் சிவன்இயல்பின் உணர்ந்திடுவன் காணே. உகூ௩

(உரை) மேற்கூறிப்போந்த மூவகை ஞானங்களுட் பாசஞானமாவது நால்வகை வாக்கின் பகுதியவாகிய வேத முதலிய சொற்பிரபஞ்சமும், நிலமுதல் நாதமீறாகிய பொருட்பிரபஞ்சமும் என்னும் இவைபற்றி நிகழும் ஏகதேச ஞானம் அனைத்துமாமெனவும், ஏனைப் பசுஞானமாவது இவற்றைப் பொருந்திய ஆன்மா இவை அனைத்துந் தன்கீழ் வியாப்பியமென் றறிந்து நீங்கித் தான் அவற்றிற்கு மேற்படுதலான் அங்ஙனம் அதுபற்றி நிகழ்வதோர் செருக்கால் அநாதி முத்தனைப்போல.முத்தனாகிய யானும் அவ்வாறு பிரமமாவேனெனச் சடுதியின் மதிக்க வருவதோர் சிவசமவாத ஞானமெனவும் உணர்க.

ஞான வேற்றுமை தெரித்துக் கூறியவாறு. அற்றேல், அறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமையின்மையாற் சமப் பிரமமென்றற் கிழுக்கென்னை என்னும் ஆசங்கை நீக்குதற்பொருட்டு அநாதிமுத்தனோடு ஆதிமுத்தன் இடையறிந்து நீங்குதலின் வேற்றுமை பெரிதாதல் காட்டுவார், இவனுடலிற்கட்டுண் டோதியுணர்ந் தொன்றொன்று உணர்ந்திடலாற் பசுவாம் ஒன்றாகச் சிவனியல்பின் உணர்ந்திடுவன் காணே என்றார். பசுத்துவ நீங்கிய வழியும் அவ்வாறு மதித்தல் பசுத்துவ வாதனைபற்றியாகலான் அது பசுஞானமே யாமென்பது. நான் பிரமம் என்னுஞானம் ஏகான்மவாதம்பற்றி நிகழுஞானமெனினுமாம். நாடலாலெனவும் உணர்ந்திடலாலெனவும் உணர்ந்திடுவனெனவுங் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். நாதமுடிவானவெல்லாமென்றதும் அது. நணுகிய என்னும் பெயரெச்சத்தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது ; “ தருவரியன்பு ” என்றாற்போல. ஒன்றாகச்

சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவன் காணே என்றதனாற் பதிஞானத்தியல்பு இதுவென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அஃதங்ஙனமாக வைகரியாதித் திறங்களெல்லாம் பாசஞானமெனக் கழிப்பின், வைகரியாதித்திறத் தூட்பட்ட ஞான நூல்தனை ஓதல் ஓதுவித்தல் முதலியன ஞான பூசையென மேற்கூறியது போலியாய் முடியும்போலுமெனின்,— முடியாது; பதிஞானம் விளங்குதற்கு ஏதுவாமுகத்தாற் பயன் படுத லுடைமையின். உ

கரணங்கள் கெடவிருக்கை முத்தியா மென்னில்
கதியாகும் சிலைமுட்டை கருமரத்தின் உயிர்கள்
மரணங்கொண் டிடஉறங்கி மயங்கிமூர்ச் சிக்க
வாயுத்தம் பனைபண்ண வல்விடத்தை அடையச்
சரணங்கள் புகுநிழல்போல் தனைஅடையுஞ் சமாதி
தவிராது மலமிதுவும் பசுஞான மாகும்
அரணங்க ளெரித்தவன்தன் அடியைஅறி விறந்தங்(கு)
அறிந்திடர் செறிந்ததுகள் அகற்றி டீரே. உகூச

(உரை) அங்ஙனம் நான் பிரமமென நிகழுஞானமேயன்றி ஆன்மா இவைகீழ்நாடி நீங்குதன்மாத்திரையே முத்தியாதலமையு மென அதற்கு முன்னாக நிகழும் பாடாணவாதஞானமும், சேய்மைக் கட் சென்ற ஒருவன்நிழல் உச்சிப்போதின்கண் அங்ஙனஞ் சேற லொழிந்து அவனடியுள் வந்தொடுங்கினாற்போலக் கரணங்களிற் சென்ற தன்னறிவு பக்குவம் வந்துழி அங்ஙனஞ் சேறலொழிந்து தன்மாட்டு வந்தொன்றி நிராதாரமாய் நிற்குமதுவே முத்தியாத லமையுமெனப் பாடாணவாதஞானத்தின் பின்னாக நிகழும் பேத வாத ஞானமுமென்னும் இவையும் பசுஞானமாம். இவ்வாறு நிக ழும் பசுஞானங்களுக் கேதுவாகிய பசுத்துவவாதனை, இவற்றைக் கைவிட்டுச் சிவஞானத்தாற் சிவனையுந் தம்மையும் அறியப்பெற்றார்க் கன்றி நீங்காது.

இதுவும் உம்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. கதியாகுமென்றது செயவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சங்களோடு தனித்தனிச் சென்றியையும். சிலைமுட்டை கருமரத்தினுயிர்கண் மருவவென் றுரைக்க. மருவவென்பது சொல்லெச்சம். முத்தியாமென்னில் என்பதனைத் தனையடையுஞ் சமாதி என்பதனோடுங் கூட்டுக.

ஞாயிற்றைக் காணப்பெறுதார்க்கு இருள் நீங்காதவாறுபோலத் தனை யடையுஞ் சமாதி முத்தியென்பார் சிவனையறியப் பெறுமையின் அவர்க்கு மலந் தவிராதாயிற்றென்பது. கதியாகுமெனவுந் தவிராது மலமெனவும் ஈண்டுக்கூறியது, மேலைச்செய்யுளின் 'உணர்ந்திடலாற் பசுவாமொன்றாகச் சிவனியல்பி னுணர்ந்திடுவ' னென்றாற்போல ஆசங்கை நீக்கி அவை பசுஞானமாதலை வலியுறுத்தற் பொருட்டு. ௩

சிவனை அவன் திருவடிஞா னத்தாற் சேரச்
செப்புவது செயல்வாக்குச் சிந்தை யெல்லாம்
அவனையணு காவென்றும் ஆத லானும்
அவனடிஅவ் வொளிஞான மாத லானும்
இவனுமியான் துவக்குதிர மிறைச்சி மேதை
என்புமச்சை சுக்கிலமோ இந்திரியக் கொத்தோ
அவமகல எனையறியேன் எனும்ஐய மகல
அடிகாட்டி ஆன்மாவைக் காட்ட லானும். உகடு

(உரை) ஈண்டுக் கூறிப்போந்த ஞானங்களுள் முப்பொறி முத லியனபற்றி ஏகதேசமாய் நிகழுஞ் சுட்டுணர்வாகிய பாசஞானத்திற் கும், தற்சொரூபமே அறியமாட்டாது பலதலைப்பட்டையுற்று நிற்ப தாகிய பசுஞானத்திற்கும், தானே தற்பிரகாசமும் பரப்பிரகாசமு மாய் எல்லாப்பொருளையும் இனிது விளக்குவதாகிய பதிஞானம் போல, விளக்குமாற்றல் செல்லாமையால் அப்பெற்றித்தாகிய பதி ஞானம் ஒன்றுனே பதிப்பொருளை அங்ஙனம் அறியற்பாற்றென மேற்கொண்டது.

சிவஞானத்தாலன்றி அறியப்படாமைக்கு ஏதுக்காட்டியவாறு.௪

கண்டிடுங்கண் தனைக்காணு கரணம் காணு
கரணங்கள் தமைக்காணு உயிருங் காணு
உண்டியமர் உயிர்தானுந் தன்னைக் காணு(து)
உயிர்க்குயிராம் ஒருவனையுங் காணு தாகும்
கண்டசிவன் தனைக்காட்டி உயிருங் காட்டிக்
கண்ணுகிக் கரணங்கள் காணமல் நிற்பன்
கொண்டானை உளத்திற்கண் டடிகூடிற் பாசம்
கூடாது கூடிடினும் குறித்தடியின் நிறுத்தே. உகசு

(உரை) பாசபசுஞானங்கள் பரப்பிரகாசமாய் நிற்பினுந் தற்பிரகாசமாய் நிற்றல் செல்லாதென்பது கண்மேல் வைத்தறியக் கிடத்தலானும், ஏனைப் பதிஞானத்திற்குத் தற்பிரகாசமாய் நிற்றலுஞ் செல்லுமென்பது தானவ்விரண்டற்குங் காட்டாய்த் தனக்கொரு காட்டு வேண்டாது நிற்றல்பற்றி அறியப்படுதலானும், சிவனை அவன் திருவடிஞானத்தாற் சேறலே பொருத்தமுடைத்து.

மேலதற்குத் தரிசனங் காட்டியவாறு காணுமென்னுந் துவ்வீறு விகாரத்தாற் றொக்கது. கண்டிடும் என்பதனைக் கரணங்கள் என்பதனோடுங் கூட்டுக. கண்டிடுதல் ஈண்டுப் பரப்பிரகாசமாதன் மேற்று. உண்டியமர்தலும் அது. எடுத்துக்காட்டுவமை. தனைக்காட்டி உயிருங்காட்டிக் கண்டசிவனென இயையும். காட்டிக்கண்ட சிவனென்றது அனுவாதம். கண்ணாகியென்பது காட்டாகியென்றவாறு; *"சொன்னசிவன் கண்ணா" என்றாற்போல. கரணங்களாற் காணுமவென மூன்றாவது விரித்துரைக்க. கரணங்களெனவும் உயிரெனவும் சிவனெனவும் அவ்வப்பொருண்மேல் வைத்து உபசரித்தார். இரண்டாங்கூற்றுக்குத் தோற்றுவாய் செய்வார், பாசங்கூடாது கூடிடினும் குறித்தடியில் நிறுத்தே என்றார். இவை நான்கு செய்யுளானும் முதற்கூற்றின் பொருள் விளக்கப்பட்டது. ௫

குறித்தடியின் நின்(று)அட்ட குணமெட்டுச் சித்தி
கோகனதன் முதல்வாழ்வு குலவுபத மெல்லாம்
வெறுத்துநெறி அறுவகையும் மேலொடுகீ ழடங்க
வெறும்பொயென நினைந்திருக்க மேலொடுகீ ழில்லான்
நிறுத்துவதோர் குணமில்லான் தன்னையொரு வர்க்கு
நினைப்பரியான் ஒன்றுமிலான் நேர்படவந் துள்ளே
பொறுப்பரிய பேரன்பை அருளியதன் வழியே
புகுந்திடுவன் எங்குமிலாப் போகத்தைப் புரிந்தே. ௨௧௭

(உரை) குருவின் அருளாலறிவதொரு குறியின்கண் உறைத்து நின்றுகொண்டு, காலாக்கினி புவனமுதல் அநாசிருதபுவனமீறாயுள்ள எவ்வகைப்பட்ட புவனமும் இதற்குமுன் அனுபவித்துக் கழித்தமையிற் கான்ற சோறெனக்கண்டு அருவருத்துவிட்டு, அறுவகை அத்

* சிவஞானபோதம் - ௫. ௨ - வெண்பா - ௧.

துவாவுட்பட்ட மூவகைப் பிரபஞ்சமுங் காரணரூபத்திற் சிறிதுங் காணப்படாமையாற் பித்திகைவடிவங் காண்பார்க்குக் காணப்படா தாய் அதன்கண் மறைந்த சித்திரவடிவம்போல முழுப்பொய்யெனக் கண்டு அவ்வாறு கண்ட காட்சி சலியாதிருக்கப்பெறின், அப்பிர பஞ்சத்திற்கு இலக்கணமான ஞானசொரூபம் ஆண்டினிது விளங் கித் தோன்றும்; தோன்றவே, வறியார்க்கு நிதிவாய்த்ததுழிப்போல அதன்கண் பெருங்காதல் மீதூரும்; அது மீதூரவே *" இன்பி லினி தென்றல் இன்றுண்டேல் இன்றுண்டாம் - அன்பின் நிலையே அது" ஆகலான் அவ்வன்பின் வழியே பேரின்பமயமாய்ப் புகுந்து உயிரின் கண் விளங்கித்தோன்றும் அந்த ஞானத்திற்கு முதலாகிய ஞேயம்.

அட்டகுணம் எட்டுச்சித்தி கோகனதனென்றது பைசாச பதத்தின் அட்டமாசித்தியை நோக்கி எண்மடங்கேற்றமாகிய அட்டசித்தியுடைய பிரமபதமென அதன் பெருமை கூறியவாறு. கோகனதன் ஆகுபெயர். ஒற்றுமிகாமை வடநூன்முடிபு. வாழ்வு குலவுபதம் திப்பியமகளிரும் அதிவிசித்திரமாகிய மாடமுமாளிகை யும் முதலிய போக்கியப்பொருட் சிறப்புக்களான் அழகுபெற்ற பதம். ஒற்றுமைபற்றிக் குணம் குணியாக உபசரிக்கப்பட்டது. இதனானே 'ஆசைதரும் உலகமெலாம் அலகைத்தேராம்' என்றறிந் தகலுமாறும் அந்நிலையே யாமாறும் வகுத்துணர்த்தி இரண்டாங்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. ௯

கண்டஇவை யல்லேன்நான் என்றகன்று காணுக்
கழிபரமும் நானல்லேன் எனக்கருதிக் கசிந்த
தொண்டினொடும் உளத்தவன்றான் நின்றகலப் பாலே
சோகமெனப் பாவிக்கத் தோன்றுவன்வே றின்றி
விண்டகலும் மலங்களெல்லாம் கருடதியா னத்தால்
விடமொழியும் அதுபோல விமலதையும் அடையும்
பண்டைமறை களும்அதுநா னானே னென்று
பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே. ௨௯

(உரை) உடம்பே நானென்றும் அது நீங்கியவழிப் பிரமம் நானென்றும் இங்ஙனம் விபரீதமாகவுணர்கின்ற உயிராவது, சுட் டுணர்வுட்பட்ட அப்பாசமுமன்று, சுட்டுணர் விறந்துநின்ற அப்பதிப்

* திருவருட்பயன் - இன்புறுநிலை - ௧0.

பொருளுமன்று இரண்டற்கும் வேறெனக் கண்டு, வேறாகிய பாசத்தை மேற்கூறியவாற்றால் ஒருவி, ஏனைப்பதிப்பொருள் வேறாயினும் வியாப்பிய வியாபகபாவத்தாற் கண்ணொளியும் ஞாயிற்றினொளியும் போல வேற்றுமை சிறிதுந் தோன்றாதவாறு ஒற்றித்து நிற்றற்குரிய தனது தொண்டினையும் இறைவன் கலப்பினையும் நோக்கி நின்று, கருடோகம்பாவனைபோலச் சிவோகம்பாவனை யொருவன் செய்யப் பெறுமாயின், அக்கருடன் அம்மாந்திரிகனுக்கு வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி விடத்தை நீக்கித் தெளிவுசெய்யுமாறுபோல, சிவனும் இவனில் வேறாதலின்றி அத்துவிதமாய்த் தோன்றி மலங்களை நீக்கிச் சுத்தனாகச் செய்வன்; வேதாந்த மகாவாக்கியத்திற்கும் இதுவே பொருளாகக் கொள்க.

இப்பாவனை இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றென்ப துணர்த்துவார், பயனுமுடன் கூறினார். பரமுமென்ற உம்மை இறந்தது தழீஇயது. பரம் அவனெனத் திணைமயங்கிற்று. தொண்டாவது சார்ந்ததன் வண்ணமாம் இயல்புடைய உயிர் கழிபரமும் நானல்லேனெனக் கருதியவழி முன்போல முனைத்தலின்றி ஓங்குணர்வின் உள்ளடங்கி அதன்வழித்தாய் நிற்றல். முனைத்துநின்று செய்யும் உலகத்தொண்டினீக்குதற்குக் கசிந்த தொண்டென விசேடித்தார். வேறாயவழியுஞ் சோகமெனப் பாவித்தற்குரிய இயைபு இருவர்மாட்டுமுண்மை விளக்குவார், கசிந்த தொண்டினொடு முளத்தவன்றான் நின்ற கலப்பாலே என்றார். கருடபாவனையை எடுத்துக் காட்டியதும் அதன்கண் ஐயநீக்குதற் பொருட்டென்பது. எனவே, கருடோகமெனப் பாவிக்கும் அத்துவித பாவனைக்கு மந்திரத்தினது ஆற்றலும் அவ்வாற்றல்வழி நின்று பாவிக்கும் மாந்திரிகனதாற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்பட்டு ஆண்டைக்கு நிலைபெறுமாறுபோல, சிவோகமெனப் பாவித்து நிற்கும் அத்துவிதநிலைக்கு இறைவனது கலப்பும் இவனது தொண்டும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென்பது போந்தமையால், அங்ஙனந் தொண்டு செய்தற்குரிய ஆன்மாவினது ஞானக்கிரியைகளும் கலத்தற்குரிய இறைவன் ஞானக்கிரியைகளும் ஆண்டுக் கேடின்றி நிலைபெறுமென்பதூஉம் அருத்தாபத்தியான் உணர்ந்துகொள்க. *“உன்றன் குலமிரண் டென்குல

* உலகுடை நாயனார் - கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம் - ௪.

மிரண்டுங் குறுகிடாவண்ணம் இன்பமாயென்பாற் கூத்தையுங் கொண்ட தெப்படி" என வியந்து கூறியதூஉம் இவ்வுண்மை நோக்கியென்க. இப்பெற்றித்தாகிய சுத்தாத்துவிதவுண்மை யுணர மாட்டாதார், ஒருபொருள் மற்றொரு பொருளாதல் யாண்டுமின்மையின் அதுநானேனென் என்னும் ஒருவார்த்தைப் பொருள்படுமாறு யாங்ஙனமென்றுசங்கித்தார்க்கு,ஒன்றுகெட்டு ஒன்றுமெனக்கொண்டு பரிணமங் கூறுவாரும், அது நானென்னும் இருபெயரும் விட்டும் விடாத ஆகுபெயரெனக்கொண்டு கேவலாத்துவிதங் கூறுவாரும், அவற்றுள் ஒன்றனைமாத்திரம் ஆகுபெயரெனக்கொண்டு விசிட்டாத்துவிதங் கூறுவாருமாய் இடர்ப்படுவர். அங்ஙனம் இடர்ப்பட்டு உரைப்பனவெல்லாம் பொருளல்லவென்பார், பண்டைமறைகளும் அதுநானேனென் என்று பாவிக்கச் சொல்லுவதிப் பாவகத்தைக் காணே என்றார். எனவே, வேதாந்த மகாவாக்கியமுஞ் சித்தாந்த மகாவாக்கியமும் பொருளான் ஒன்றென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. ஈண்டுக் கருடனென்றது கருடனுக் கதிதெய்வமாகிய மந்திர சொரூபத்தையாகலின், அப்பாவனை மெய்யாதற் கிழுக்கின்மை யுணர்க. இதனானே திருவஞ்செழுத்தை விதிப்படி உச்சரிப்பார்க்கு வேண்டப்படும் பாவனை கூறப்பட்டது. எ

அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசும்
அரனுருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்(டு)
அஞ்செழுத்தால் அங்ககர நியாசம் பண்ணி
ஆன்மாவின் அஞ்செழுத்தால் இதயத்தர்ச் சித்(து)
அஞ்செழுத்தாற் குண்டலியின் அனலை யோம்பி
அணைவரிய கோதண்டம் அணைந்தருளின் வழிநின்(று)
அஞ்செழுத்தை விதிப்படிஉச் சரிக்கமதி யருக்கன்
அணையரவம் போற்றோன்றும் ஆன்மாவில் அரனே. உகக

(உரை) 'கசிந்த தொண்டினொடும் உளத்தவன்றான் நின்றகலப் பாலே சோகமெனப்' பாவித்தற்கண் ஆன்மாவுஞ் சிவமும் அங்ஙனம் உடைமையும் உடையானுமாய் நிற்கும் பரிசை ஐந்தெழுத்தோது முறையின் வைத்துணர்ந்து, *"ஆடும்படிகேள்" எனவும் †"சேர்க்குந்

* உண்மை விளக்கம் - ௩௩. † உண்மை விளக்கம் - ௩௪.

துடி சிகரம்" எனவும் ஓதியவாறே அவன் திருமேனி அஞ்செழுத்தால் அமைந்த பரிசும் உணர்ந்து, அம்முறையே அங்கநியாச கரநியாசங்களும் அவ்வைந்தெழுத்தாற் செய்துகொண்டு, இதயம் உந்தி புருவநடுவென்னும் மூன்றும் பூசைத்தானம் ஓமத்தானந் தியானத்தானமாகக் கற்பித்துக் கொண்டு, அங்ஙனம் வழிபட்டு நின்றுகொண்டு அவ்வஞ்செழுத்தை விதிப்படியேமாறி நெஞ்சமுத்தி உச்சரித்தல் செய்க. இவ்வாறு சிவோகம்பாவனையுந் திருவஞ்செழுத்து மந்திரமும் அந்தரியாகக் கிரியையுமென்னும் இம்மூன்றும் ஒருவழிப்பட நின்றுகொண்டு அதனைக் கணிக்கப்பெறுவார்க்கு, நவக்கோள்களுள் ஏனை ஏழும்போலக் காண்டல்செல்லாத ராகு கேதுக்கள் உபராகத்திற் சந்திராதித்தர்மாட்டுக் காணப்படுமாறு போல, முப்பொருள்களுள் யான்இதனையறிந்தேன் அறிகின்றிலேன் என்னும் அறிவிற்கு விடயமாய்த் தோன்றும் ஏனைப் பசுபாசங்கள் போலப் புலனாகாதவழிப் பதிப்பொருள் அவ்வுச்சரிப்பில் ஆன்மாவின்மாட்டு விளங்கித் தோன்றும்.

அறிந்திட்டென்பதனை மேலுங் கூட்டுக. ஆன்மாவை அரனுடைய பரிசுமென்ற உம்மையால் ஆன்மா அரனுக்குடைமையாம் பரிசும் அறிதலினாலறிந்திட்டென்பதூஉம் பெற்றாம். அரனுருவுமென்ற உம்மை சிறப்பு. அரனுருவும் அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையுமறிதல் இதயத்தில் ஆன்மாவில் அவ்வாறுகண்டு அர்ச்சித்தற்பொருட்டென்க. இனி உம்மையை எண்ணும்மையாக்கி, அஞ்செழுத்தால் ஆன்மாவை யரனுடைய பரிசும் அரனுருவும் அறிந்திட்டெனக் கண்ணழித்து, ஆன்மாவையும் அரனுடைய பரிசாகிய திருவருளையுஞ் சிவசொரூபத்தையும் அஞ்செழுத்தால் உணர்ந்தென்றும், அஞ்செழுத்தால் அமைந்தமையும் அறிந்திட்டென்பது அமைந்தொழிந்த மலங்களையும் ஐந்தெழுத்தில் உணர்ந்தென்றும் உண்மை விளக்கஞ் சிவப்பிரகாச முதலியவற்றுள் ஓதியவாறுபற்றி உரைத்தலுமொன்று. இப்பொருட்குக் *"கற்பனவும் இனியமையும்" என்றாற்போல அமைதல் வேண்டாதொழிதன்மேற்று. மை, அஞ்சனம், மலம் என்பன ஒரு பொருட்கிளவி. ஈண்டு மலமென்றது ஆணவ திரோதங்களை. இவை கழிந்தொழிந்தமைபற்றி வேறுவைத்

* திருவாசகம் - திருப்புலம்பல் - ௩.

தெண்ணப்பட்டன. அணைந்து தியானித்தெனற்பாலது அணைந்தென்று உபசரிக்கப்பட்டது. அல்லுழிப் பயன்படாமை யுணர்த்துவார், விதிப்படியென ஈண்டுங் கூறினார். இதனானே ஆண்டைக்கு வேண்டப்படும் மந்திரமுங் கிரியையுங் கூறப்பட்டன. அ

நாட்டுமித யந்தானும் நாபியினில் அடியாய்
ஞாலமுதல் தத்துவத்தால் எண்விரல் நாளத்தாய்
மூட்டுமோ கினிசுத்த வித்தைமல ரெட்டாய்
முழுவிதழ்எட் டக்கரங்கள் முறைமையினின் உடைத் [தாய்க்
காட்டுகம லாசனமேல் ஈசர்சதா சிவமும்
கலாமூர்த்த மாம்இவற்றின் கண்ணுருகுஞ் சத்தி
வீட்டைஅருள் சிவன்மூர்த்தி மானுகிச் சத்தி
மேலாகி நிற்பன்இந்த வினைவறிந்து போற்றே. ௩௦௦

(உரை) இதயத்தர்ச்சித்தற்கு, நிலமுதற் சத்திதத்துவம் ஈருகிய முப்பத்தைந்தினையுங் கிழங்குமுதற் பீசமீருகிய அவயவங்களாகவுடைய இதயகமலம் ஆசனமும், அதன்மேற் சத்தி மூர்த்தியும், சிவன் மூர்த்திமானுமாம்.

சிவதத்துவஞ் சத்திதத்துவங்கட்குத் தம்முள் வேறுபாடு சிறிதாதல்பற்றிச் சிவதத்துவத்தை வேறெண்ணுது சத்திதத்துவத்துள் அடக்கிக் கூறினார். சத்தி மேலாகியென்றதனாற் சத்தி மூர்த்தியென்பதூஉம் பெறப்பட்டது. அற்றேல், மேல் ஐந்தெழுத்தால் அமைந்தவுருவெனக் கூறி அதன்பின் ஆன்மாவில் அர்ச்சித்தெனவுங் கூறி ஈண்டுச் சத்தி மூர்த்தியென்றல் மலைவாம்போலுமெனின்,—ஆகாது; அம்மூன்றும் முதல்வனுக்கு முறையே தூலவடிவுஞ் சூக்குமவடிவும் அதிசூக்குமவடிவுமெனக் கோடலாலென்பது. அண்டமோரணுவாம் பெருமைகொண்டு கரணங்களெல்லாம் கடந்து நின்ற அவ்விறைவனே அணுவோ ரண்டமாஞ் சிறுமைகொண்டு ஆன்மாக்கள் உய்தற்பொருட்டு உடம்பினுள்ளும் அவ்வாறு நிற்கின்றுன். அதனை யறிந்து செய்யாதவழிப் பூசையாற் பயனில்லையென்பார், 'இந்த வினைவறிந்து போற்றே' என்றார். தன்னினமுடித்தலால் ஓமித்தல் தியானித்தல்களினும் இவ்வாறேயுணர்ந்து செய்யப்படுமெனக் கொள்க. கூ

அந்தரியா கந்தன்னை முத்திசா தனமாய்
அறைந்திடுவர் அதுதானும் ஆன்மசுத்தி யாகும்
கந்தமலர் புகையொளிமஞ் சனம்அமுது முதலாக்
கண்டனஎ லாம்மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு
சிந்தையினிற் பூசித்துச் சிவனைஞா னத்தால்
சிந்திக்கச் சிந்திக்கத் தர்ப்பணத்தை விளக்க
வந்திடும்அவ் வொளிபோல மருவிஅர னுளத்தே
வரவரவந் திடுவன்பின் மலமான தறுமே. ௩௦௧

(உரை) கண்ணுடிக்குப் பொடியிட்டு விளக்கவிளக்க ஒளி மேலிட்டு மாசு நீங்குமாறுபோல, ஆன்மாவில் அவ்வாறு ஞானத்தால் அர்ச்சித்தலும் ஓமித்தலுந் தியானித்தலுஞ் செய்யச்செய்ய ஆண்டுச் சிவம் மேலிட்டு மேலிட்டுவந்து விளங்கித் தோன்றும்; தோன்றவே, ஆணவமலந் தேய்ந்து தேய்ந்து பற்றறக் கழியும்; அங்ஙனம் ஆன்ம சுத்திக்கு ஏதுவாகலான் அவ்வந்தரியாகம் ஒருதலையான் வேண்டப்படும் முத்திசாதனமென்றறிக.

அதுதானும் ஆன்மசுத்தியாகுமென ஒற்றுமைபற்றிக் காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தார். உம்மை சிறப்பு. கந்தமலர் புகையொளி மஞ்சனமமுதுமுதலாக் கண்டனவெலா மனத்தாற் கருதிக் கொண்டு சிந்தைதனி லர்ச்சிக்கவெனவே, அவற்றையங்ஙனங் கற்பித்துக்கோடலும் அனுவாதமுகத்தாற் பெற்றும். மனத்தாற் கருதுமாறு *"காயமே கோயிலாகக் கடிமனம் அடிமையாக" என்பது முதலிய திருவாக்குக்களாலுமறிக. ஞானத்தாலென்பதனை அர்ச்சிக்க என்பதனோடுங் கூட்டுக. சிந்திக்க என்றது முன்னையது ஓமித்தன்மேற்று. இவையிரண்டு செய்யுளானும் அந்தரியாகஞ் செய்யுமாறும் அஃதாண்டைக் கொருதலையான் வேண்டப்படுவதென்பதூஉம் கூறப்பட்டன. ௧0

புறம்பேயும் அரன்கழல்கள் பூசிக்க வேண்டில்
பூமரத்தின் கீழுதிர்ந்த போதுகளுங் கொண்டு
சிறந்தாருஞ் சீர்ச்சிவனை ஞானத்தா லங்குச்
சிந்திக்கும் படிஇங்குச் சிந்தித்துப் போற்றி

* அப்பர் தேவாரம் - தனித்திருநேரிசை - ௬.

அறம்பாவங் கட்குநாம் என்கடவே மென்றும்
ஆண்டவனைக் கண்டக்கால் அகம்புறமென் றோதே
திறம்பாதே பணிசெய்து நிற்கை யன்றோ
சீரடியார் தம்முடைய செய்தி தானே. ௧0௨.

(உரை) அகத்தாதல் புறத்தாதல் ஒரு குறியின்கண் இறைவனைக் காணப்பெறின், அகம்புறமென்றிரண்டால் அர்ச்சனை புரியுமிந்தச் சகம்போலப் புண்ணியபாவங்களைக் குறித்தலின்றி அதுவே றிதுவே றெனப் பிரித்துக் காண்டலுமின்றி யாண்டுமொரு பெற்றியராய் இட்டபணி செய்து நிற்றலே மெய்யடியார் செய்தியாகலான், அகத்தே காணும்படி புறத்தேயும் ஒரு குறியிற்கண்டு அரன் கழல் பூசிக்கற்பாற்று; அதற்குபகரணம் வேண்டுமாயின், முயன்று வருந்துதலும் பிறவுயிர்களை வருத்துதலுமாகாமையான், மரத்தின்கீழ் உதிர்ந்த பூக்களும், ஆறு குளம் முதலியவற்றினுளதாகிய நீரும், அயாசகமாய் வந்த அமுது முதலாயினவுமே ஆண்டைக்கமையும்.

போற்றிப் பூசிக்கவென இயையும். புறம்பேயுமென்ற வும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. போதுகளுமென்ற வும்மை எதிரது தழீஇயது. இதனானே புறப்பூசையும் ஆண்டைக்கு அங்கமாதல் கூறப்பட்டது. ௧௧

இந்தனத்தின் எரிபாலின் நெய்பழத்தின் இரதம்
எள்ளின்க ணெண்ணெயும்போல் எங்குமுளன் இறைவன்
வந்தனைசெய் தெவ்விடத்தும் வழிபடவே அருளும்
மலமறுப்போ ரான்மாவின் மலரடிஞா னத்தாற்
சிந்தனைசெய் தர்ச்சிக்க சிவன்உளத்தே தோன்றித்
தீஇரும்பைச் செய்வதுபோற் சீவன் றன்னைப்
பந்தனையை அறுத்துத்தா னாக்கித்தன் னுருவப்
பரப்பெல்லாங் கொடுபோந்து பதிப்பனிவன் பாலே. ௧0௩

(உரை) இறைவன் அகம்புறமென்னும் பிரிவின்றி யாங்கணும் உளனாகலான், மேற்கூறியபடி அகத்தாதல் புறத்தாதல் யாண்டுவழி படினும் அனுக்கிரகிக்குமென்பதே தேற்றம். அங்ஙனமாயினும் ஆன்மாவின்கண்ணதாகிய வாதனைமலம் நீக்கலுறுவார்க்கு அகப்பூசையால் அவ்வாறு வழிபடுதல் ஒருதலையான் வேண்டும்; இறைவன்

விளங்கித் தோன்றி வாசனையைப் பற்றறத் துடைத்தற்குந் தன் வண்ணமாக்கித் தனது பேரானந்தப் பெருஞ்செல்வ முழுவதும் இவனதாகச் செய்தற்கும் உரிமையுடைய விசேட இயைபு ஆண்டையதாகலான்.

இந்தனத்தினெரி உலகத்தார்க்குச் சிறிதுந் தோன்றாதவாறு மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பாலினெய் மந்ததரமலபாகமுடையார்க்கு ஒருவாற்றாற் றோன்றியுந் தோன்றாதும் மறைந்து உடனாய் நிற்றற்கும், பழத்தினிரதம் மந்தமலபாகமுடையார்க்கு உய்த்துணரும் வழி விளங்கித் தோன்றுவதாய் உடனாய் நிற்றற்கும், எள்ளின் கண் எண்ணெய் தீவிரமலபாகமுடையார்க்கு இனிது விளங்கித் தோன்றினும் பிரித்தறியப்படாது உடனாய் நிற்றற்கும் உவமையாயின. எங்கு முளனிறைவனென்றது எவ்விடத்தும் வழிபடவே அருளுதற்குரிய இயைபு விளங்குதற்கும், மலமறுப்போரென்றதுந் தோன்றியறுத் தாக்கிப் பதிப்பனென்றதும் ஆன்மாவிற் சிந்தனை செய்தர்ச்சித்தற்குரிய விசேட இயைபு விளங்குதற்கும் ஏதுவாய் நின்றன. தன்னுருவப் பரப்பெல்லாம் இவன்பாலே பதிதலாவது, தீ இரும்பைச் செய்வதுபோல இறைவனுக்குரிய முற்றுணர்வு முதலிய எண்குணங்களும் படிகம்போலச் சார்ந்ததன் வண்ணமாம் இயல்புடைய ஆன்மாவுக்குரிய குணமாம்படி அத்துவித இயைபானே இவன்மாட்டு விளங்கித் தோன்றுதல். அதுவே சிவானந்த மேலிடுதலென்பது. அர்ச்சிக்க வென்றது வியங்கோள்; முடிபு வேறாகலிற் பால் வழுவின்மை யுணர்க. அர்ச்சிக்க என்பதனை எச்சமாகக் கொண்டு படமோதுவார் பால் வழுவாதலையும் நோக்கிற்றிலர் போலும். 'மேல் அந்தரியாகந் தன்னை'யென்ற செய்யுளிற் பெறப்பட்டதனை ஈண்டுங் கூறுதல் கூறியது கூறலாம்போலுமெனை மலையற்க. வேண்டாது கூறி வேண்டியது முடித்தற்கெழுந்தது இச் செய்யுளாகலின். இதனானே அப்புறப்பூசையில் அகப்பூசை விசேடமுடைத்தென அதன் பெருமை கூறப்பட்டது.

இவை ஆறுசெய்யுளானும் மூன்றாங்கூற்றின் பொருளைத் தெரித்துணர்த்தியவாறு. கஉ

பயனியல்

பத்தாஞ் சூத்திரம்

இங்ஙனம் வேண்டுஞ் செய்திமுறைமைகள் மூன்று சூத்திரத்தால் வகுத்தோதிய ஆசிரியர், நிறுத்தமுறையானே அச்சாதனத்தாற் பெறப்படும் பெத்தநீக்கமும் முத்திப்பேறுமாகிய பயனியல்பு மூன்று சூத்திரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கினர். அவ்விருவகைப் பயனுள் அப்பெத்தநீக்கமாமாறு கூறுதற்கெழுந்தது பத்தாஞ் சூத்திரம்.

இவனுலகில் இதமகிதம் செய்த வெல்லாம்
இதமகிதம் இவனுக்குச் செய்தார்பால் இசையும்
அவனிவனாய் நின்றமுறை ஏக னாகி
அரன்பணியின் நின்றிடவும் அகலுங் குற்றம்
சிவனும்இவன் செய்தியெலாம் என்செய்தி யென்றும்
செய்தனெனக் கிவனுக்குச் செய்த தென்றும்
பவமகல உடனாகி நின்றுகொள்வன் பரிவாற்
பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கி விடுமே. ௩௦௪

(உரை) பதிஞானத்தால் அங்ஙனங் காணப்பட்ட இறைவன் பெத்தநிலையிலுடனாய் நிற்பினும் வேறு காணப்படுமாறின்றி ஆன்மாவேயாய் ஒற்றுமைப்பட்டு ஆன்மாவின் வழிநின்ற முறைமைபோல, ஈண்டான்மா அம்முதல்வனோடுடனாய் நின்றறியினுந் தானெனவேறு காணப்படாதவாறு அவனோடொற்றுமைப்பட்டு அவ்விறைபணியின் வழுவாது நிற்கப்பெறின், அங்ஙனம் ஏகனாகி நிற்றலான், யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதலின் அவ்விறைவனும் இவன் செய்யும் இதமகிதங்களெல்லாம் யான் செய்யும் இதமகிதங்களென உடனாய்நின்று ஏன்றுகொள்வன். அரன்பணியின் நிற்றலான், இந்திரியங்களின் வசமாய் நிற்கும் பரதந்திரியமொழிதலின், அவ்விறைவனும் இவனுக்கின்பத்துன்ப நுகர்ச்சியாமாறு பிறர் செய்யும் இதமகிதங்களெல்லாம் எனக்கு நுகர்ச்சியாமாறு செய்தனவேயாமென உடனாய் நின்று ஏன்றுகொள்வன். இவ்விருதிறத்தானும் முறையே, இவன் செய்யும் இதமகிதங்கள் இவனுக்குப் பணியாய் முடியும். இவனுக்கு இதமகிதஞ் செய்தார்மாட்டு அவ்விதமகிதங்கள் அவ்வளவி

னன்றி மிகுதிப்படுதற்கு முறையே துணைக் காரணமாயினையும். இங்ஙனம் ஆர்ச்சிப்பும் நுகர்ச்சியும் இவனைப் பந்தியாதொழியவே, ஏனைச் சஞ்சிதவினையும் மாயையும் ஆணவமுமாகிய குற்றங்கள் மூன்றும் இவனைப் பந்திக்கமாட்டாவாய் விண்டொழியும்.

நின்றிட என்பதனை ஈரிடத்துங் கூட்டி நிரனிறையாக வைத்து, என்றென்னும் எச்சங்களைக் கொள்வனென்பதனோடுந் தனித்தனிக் கூட்டி, இவனுலகிலென்னும் முதலடியைப் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிடுமே என்றதன்பின்னாக வைத்துரைத்துக்கொள்க. நின்றிடவுமென்றவும்மை சிறப்பு. பாதகத்தைச் செய்திடினுமென்ற உம்மையாற் புண்ணியத்தைச் செய்திடிற் பணியாக்கிவிடுதல் கூற வேண்டாவாயிற்று. அவை மிகுதிப்படுதற்குத் துணைக்காரணமாயினையுமென்பது ஆற்றலாற் பெற்றாம். அது அவர்தாஞ் செய்வினைதன்னால் நலமுடனே பிறர்செய்வினையூட்டி யொழிப்பானையென முன் வருகின்றவாற்றான் அறிக. அச்செய்யுளின் கருத்தும் உணராது இவன் செய்த இதமகிதங்களே இவன்மாட்டுச் செய்தார்க்கியையுமென்றுரைப்பின், இவன்மாட்டுச் செய்தவருடைய இதமகிதங்கள் வேறென்றாய் முடியுமெனக் கடாயினார்க்கு விடையின்மையும், நியதிதப்புதலும், சிவஞானச் செயலுடையோர் கையிற் றானந் திலமளவே செய்திடினு மத்தானமே நிலமலைபோற்றிகழுமென்றாற் போல்வனவற்றோடு முரணுதலுமாகிய குற்றங்களுளவாமாறுணர்க. உலகத்தார் பார்வைக்கு இவன் செய்தனவாகவும் அச்செயல் இதமகிதமாகவுந் தோன்றப்படுவனமாத்திரையேயன்றிப் பிறிதில்லையென்பர், உலகிலென்றார். அவனென்பதும் இவனென்பதும் மகாவாக்கிய வழக்கு. இவ்வாறன்றி, நின்றிடவென்னும் எச்சத்தை அகலுமென்பதனோடு முடிய வைத்துரைப்பார்க்கு, ஏனையன தம்முளவாய் நின்று ஒரு பொருண்மேல் வருவனவல்லவாய் முடிதலின், முதல்நூலோடொத்து ஒரு பொருணுதலிய சூத்திரமாதற் கேலாமை யறிக. இச்செய்யுளிற் கூறப்படும் முக்கூற்றுள், ஒருவாற்றான் ஈண்டு வலியுறுக்கப்படும் இறுதிக்கூறு பதினொராஞ் சூத்திரத்தில் இயைபுபற்றி எடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதிக்க நின்றமையின், முன்னே இரு கூறுமே வேறெடுத்துக் கொண் டோதப்படுவனவெனக் கொள்க. க

யான்செய்தேன் பிறர்செய்தார் என்னதியான் என்னும்
இக்கோணை ஞானஎரி யால்வெதுப்பி நிமிர்த்துத்
தான்செவ்வே நின்றிடஅத் தத்துவன்தான் நேரே
தனையளித்து முன்நிற்கும் வினையொளித்திட் டோடும்
நான்செய்தேன் எனுமவர்க்குத் தானங் கின்றி
நண்ணுவிக்கும் போகத்தைப் பண்ணுவிக்குங் கன்மம்
ஊன்செய்யா ஞானந்தான் உதிப்பி னல்லால்
ஒருவருக்கும் யானெனதிங் கொழியா தன்றே. ௩௦௫

(உரை) யானெனதென்னுஞ் செருக்கற்றலன்றி, இறைவனுடனாய் நின்று கோடலும் அதுபற்றி வினை நுகர்ச்சியும் ஆர்ச்சிப்பும் இவனுக்கில்லாதாதலும் அதுபற்றிக் குற்றமகலுதலுமாகிய இவை முறையே நிகழ்தல் செல்லாமையால், அச்செருக்கறுதியைப் பயப்பதூஉம் அவனிவனாய் நின்றமுறை ஏகனாகி நிற்கும் ஞானமொன்றேயன்றிப் பிறிதின்மையின், அச்செருக்கறுதியின்பொருட்டு அவ்வாறு நிற்கும் ஞானம் ஒருதலையான் வேண்டற்பாற்று.

வலியுறுத்தற்பொருட்டு உடம்பாட்டுமுகத்தானும் எதிர்மறைமுகத்தானுங் கூறினார். உருவகஞ் செய்ததும் அதனையின்றி அமையாமை விளக்குதற்பொருட்டு. ஞானமென்றது ஈண்டேற்புழிக் கோடலால் ஏகனாகி நிற்கு ஞானத்தின் மேற்றாயிற்று. இதனானே, மேலைச் சூத்திரத்தோதியவாறு ஞாதிருவு ஞானமு ஞேயமுமாக நின்று காணுங் காட்சியே அமையும், அதன்மேலும் ஏகனாகிநிற்றல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, அவ்வாறு நின்றாலன்றி யானெனதென்னுஞ் செருக்கறுதல் முதலியன முறையே நிகழ்ந்து முத்தியைத் தலைக்கூடுதல் செல்லாதென முதற்கூறு வலியுறுத்தப்பட்டது. ௨

இந்திரிய மெனைப்பற்றி நின்றேஎன் வசத்தின்
இசையாதே தன்வசத்தே எனையீர்ப்ப திவற்றைத்
தந்தவன்ற னணைவழி நின்றிடலால் என்றும்
தானறிந்திட் டிவற்றினொடுந் தனையுடையான் தாள்கள்
வந்தனைசெய் திவற்றின்வழி அருளினால் வாட்டி
வாட்டமின்றி இருந்திடவும் வருஞ்செயல்க ளுண்டேல்
முந்தனுடைச் செயலென்று முடித்தொழுக வினைகள்
மூளாஅங் காளாகி மீளா னன்றே. ௩௦௬

(உரை) உலகத்துப் பாடிகாவலராயினார் பிழைசெய்துள்ளாரைத் தம்முளடக்கித் தாமீர்த்தவாறெல்லாம் பரதந்திரமாய்க் கிடப்பச் செய்வது தம்மை அவ்வாறு செய்விக்கும் அரசனதாணைவழி நிற்கும் அவ்வாற்றல் கொண்டதன்றிப் பிறிதின்மையின், அதனையறிந்து அப்பாடிகாவலர்க்குந் தமக்கும் இறைவனாகிய அவ்வரசனைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் கருத்தின்வழி யொழுகவல்லராயவழி, அவர் அப்பரதந்திரநீங்கி அரசனருளாற் பாடிகாவலரையுந் தம்மாணைவழி நிற்பித்துக்கொள்ளவல்ல சுதந்திரராவர். அதுபோல, வினைசெய்தமைபற்றி இந்திரியங்களென்னைத் தம்முளடக்கி ஈர்த்தவழியெல்லாம் பரதந்திரப்பட்டுக் கிடப்பச் செய்வதும் அவற்றை அவ்வாறு செய்விக்கும் முதல்வனதாணைவழி அவை நிற்றலான், அவ்வாற்றல் கொண்டன்றிப் பிறிதில்லையென் றிவ்வாறுணர்ந்து அவ்விந்திரியங்களையுந் தன்னையுமுடையனாகிய அம்முதல்வன் தாள்களைத் தலைக்கூடப்பெற்று அவன் பணியினின்றொழுக ஒருவன் பெறுமாயின், அவன் அம்முதல்வன் திருவருளால் அவ்விந்திரியங்களைத் தன்னாணைவழி நிற்பித்துக்கொள்ளவல்ல சுதந்திரனாவன். அவ்வாறு முதல்வன் வழியினுறைத்து நிற்புழியும் பயிற்சிபற்றி ஒரோவழி அவ்விந்திரியங்களின் குறும்பு நிகழுமாயின், இந்திரியங்களுக்கும் எனக்கும் ஒரு சுதந்திரமின்மையின் அதுவும் முதல்வன் செயலேயென்று வரைசெய்து பணியின் வழுவாதொழுகவே, அது வாயிலாகப் புகுந்துகூடித் துடக்கவல்ல வினைகள் அங்ஙனமாகமாட்டாவாய் மடங்கி யொழியுமாகலான், அவ்வாறடிமைத் திறத்தின் நின்றோன் மறித்துப் பொறிகளின் வழிப்பட்டுப் பரதந்திரனாவானல்லன்.

குறிப்புருவகம். ஏகனாகி நிற்றலேயமையும். அதன்மேலும் அரன்பணியினிற்றல் எற்றுக்கென்பாரை நோக்கி, ஏகனாகி நிற்பினுந் தன்பணி மடங்கினாலன்றி வினைத்துடக்குறுதற்கேதுவாய் இந்திரியங்களின் வழிப்பட்டுச் செல்லும் பரதந்திர நீங்காமையின், அது நீங்குமாறு தான் பணியை நீத்தற்பொருட்டு அரன் பணியினிற்றலும் ஒருதலையான் வேண்டப்படுமென் றுணர்த்தியவாறு. நின்றிடலால் ஈர்ப்பதென்றறிந்திட்டென இயையும். தான் அசை. ஈர்ப்பதென்பது அத்தொழின்மேல் நின்றது. என்றுமென்னுமும்மை, அவ்வீர்த்தலை மாற்றுதற்கு உபாயமாவது யாமும் அவ்வாணைவழி நிற்றலென்றும்

அறிந்தென எதிரது தழீஇயிற்று. இவற்றினொடுந் தனையுடையா னென்றது குறிப்பேதுவாய் நின்ற பெயர். வந்தனைசெய்தல் ஈண்டு அரன்பணியி னிற்றன்மேற்று. வருஞ் செயல்களுண்டேல் என்பது ஒருமைப் பன்மை மயக்கம். வாட்டமின்றி யிருந்திடவும் வருஞ் செயல்களுண்டேல் முந்தனுடைச் செயலெனை முடித்தொழுகுதல், *“யானுமதுவே வேண்டினல்லால் வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில் அதுவும் உன்தன் விருப்பன்றே” என்ற திருவாக்கினு மறிக. அவ்வாறு முடித்தொழுகவும் வருஞ் செயல்களுளவாம் போலுமென்பாரை நோக்கி அங்ஙனம் வரம்பின்றி அநவத்தை யாத லில்லை யென்பார், ஆளாகி மீளாளனென்றுங் கூறினார். ௯

சலமிலனாய் ஞானத்தால் தனையடைந்தார் தம்மைத்
தானாக்கித் தலைவன்அவர் தாஞ்செய்வினை தன்னால்
நலமுடனே பிறர்செய்வினை யூட்டியொழிப் பானாய்
நணுகாமல் வினையவரை நாடிக் காப்பன்
உலகினில்என் செயலெல்லாம் உன்விதியே நீயே
உள்நின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றா யென்றும்
நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யென்றும்
நினைவார்க்கு வினைகளெல்லாம் நீங்குந் தானே. ௯௦ா

(உரை) நீயே எனக்குள் நின்று செய்கின்றாயாகலின் என்னாற் செய்யப்படும் இதமகிதமெல்லாம் நீ செய்யுஞ் செயலேயென்றும், நீயே பிறரைக் கொண்டு செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயாகலிற் பிறரால் எனக்கு வரும் இதமகிதங்களும் நீ செய்யுஞ் செயலே பிறிதில்லை யென்றும், இங்ஙனம் அவனருளையல்லது ஒன்றனையுங் கருதாராய்த் தம்மை இழந்து நிற்கப்பெறுவார் மாட்டு, அஞ்ஞானகன்மம் பிர வேசிக்கமாட்டாதாய் ஒழிந்துவிடுமாகலான், அப்பெற்றித்தாகிய மெய்யுணர்வான் அடைக்கலம்புக்காரைத் தன்னைப்போலச் சுத்த ராகச் செய்து பாதுகாத்தலும், மந்திரவலியானடங்கி இரை நுகரப் பெறாது கிடக்கும் பாந்தள் யாதானுமோர் இலக்கு வந்து வாய்த்துழி வறிது கிடவாதவாறுபோல, அவர்மாட் டெழுந்தும் அவரைச் சார மாட்டாதொழிந்து கிடந்த அவ்வாகாமிய வினை, அவர்க்கு இதமகி தங்களைச் செய்வார் பிறருளராயவழி அவ்வியைபுபற்றி ஆண்டவ்

* திருவாசகம் - குழைத்தபத்து - எ.

விதமகிதங்களுக்குத் துணையாய்த் தலைக்கூடற்பாலதாகலின், அதனை அவ்வாறு செலுத்திப் பிறர் செய்யும் அவ்விதமகிதங்களை மிகுவித்து நுகர்வித்தொழித்தலுஞ் செய்வனாகலான், அதுபற்றி இறைவன் சலமுடையனாவானல்லன்.

ஆக்கிக்காப்பனென இயையும். பிறரை யூட்டி யொழித்தலே அவரை வினை நணுகாமற் காப்பதெனக் கொள்க. பிறரை யங்ஙனம் ஊட்டுதலும் கருணையே யாமென்பார், ஊட்டியென்றொழியாது ஒழிப்பானா யென்றும் நலமுடனே என்றுங் கூறினார். உலகினில் என்செயல் எல்லாம் உன்விதியே நீயே உள்நின்றுஞ் செய்வித்துஞ் செய்கின்றாயென்று நிலவுவதோர் செயலெனக்கின் றுன்செயலே யென்றும் நினைவார்க்கென்றதனால், அரன்பணியினின்றிடலாவது இதுவெனத் தெரித்துக் கூறியதூஉமாயிற்று. இறைபணியில் நிற்கும் இவன் பாதகத்தைச் செய்திடினும் பணியாக்கிவிட்டு இவனுலகில் இதமகிதஞ் செய்தவெல்லாம் இதமகிதமிவனுக்குச் செய்தார்பாலிசையச் செய்தல் இறைவனுக்குச் சலமாய் முடியும்போலு மென்பாரை நோக்கி, அதனைத் தெரித்துணர்த்திச் சலமின்மைகாட்டியவாறு. ௪

நாடுகளிற் புக்குழன்றும் காடுகளிற் சரித்தும்
நாகமுழை புக்கிருந்தும் தாகமுதல் தவிர்ந்தும்
நீடுபல காலங்கள் நித்தரா யிருந்தும்
நின்மலஞா னத்தையில்லார் நிகழ்ந்திடுவர் பிறப்பின்
ஏடுதரு மலர்க்குழலார் முலைத்தலைக்கே இடைக்கே
எறிவிழியின் படுகடைக்கே கிடந்தும்இறை ஞானங்
கூடுமவர் கூடரிய வீடுங் கூடிக்
குஞ்சித்த சேவடியும் கும்பிட்டே இருப்பர். ௩௦௮

(உரை) ஏனைப்பெரும் பேறெல்லாங் கொடுக்க வல்லனவாய எத்துணை நன்மைகளும், இங்ஙனம் அரன்பணியினிற்றலாகிய மெய்த்தொண்டுசெய்யும் ஞானத்தாற் றரப்படும் பேற்றைக் கொடுக்கவல்லுவனவல்ல; எல்லாப் பெரும்பேற்றையுங் கெடுக்கவல்லனவாய எத்துணைத் தீமைகளும், இதனாற்றரப்படும் பெரும்பேற்றைக் கெடுக்க வல்லனவுமல்ல; அத்துணைப் பெரியதோர் சிறப்பிற்று இவ்விறைபணி நிற்கும் ஞானம்.

அரன்பணி நிற்றலது ஆற்றல் கூறியவாறு. 'சாக்கிரத்தே யதீதத்தை' என்னுஞ் செய்யுளில், சாக்கிரத்தே யதீதத்தைப் புரிந்தவர்கள் சாக்கிரத்தின் நிற்றலொப்புமை மாத்திரையேபற்றி அவரையெல்லாரோடும் ஒப்பவைத்திகழற்கவென அவரது பெருமையுணர்த்துவார், 'ஆக்குமுடிகவித்தரசாண்டு நுங்கிடாவே'யென ஆண்டுக் கூறினர்; அதனையே அரன்பணியினிற்றலா ஞகற்பாலதன்கண் மற்றொன்ருற் செய்யக்கடவதொன்றில்லையென அத்தொண்டின் பெருமையுணர்த்துவார், ஈண்டுமெடுத்தோதினர். இங்ஙனங் கருத்து வகையாற் பொருள் வேறுபாடுண்மையிற் கூறியது கூறலாகாமை கண்டுகொள்க. ௫

அங்கித்தம் பனைவல்லார்க் கனல்சுடா தாகும்
ஔடதமந் திரமுடையார்க் கருவிடங்க ளேரு
எங்கித்தைக் கன்மமெலாஞ் செய்தாலும் ஞானிக்(கு)
இருவினைகள் சென்றணையா முற்செய்வினை இங்குத்
தங்கிப்போம் பாத்திரமும் குலாலன்வினை தவிர்ந்த
சக்கரமுஞ் சுந்தித்துச் சுழலு மாபோல்
மங்கிப்போய் வாதனையால் உழல்விக்கும் எல்லா
மலங்களுநம்பின் காயமொடு மாயு மன்றே. ௩௦௬

(உரை) சுடுதற்கேதுவாகிய அங்கியைத் தம்பனஞ்செய்யவல்லார் அவ்வங்கியுள் முழுகிக்கிடப்பினும் அதுபற்றி அவர்மாட்டுச் சூடுநிகழாதவாறும், கொலைத்தொழிற்கேதுவாகிய விடங்களைத்தடுக்க வல்ல மந்திரமருந்துகளைப் பெற்றுடையார் அவ்விடங்களையெல்லாம் நிறையப்பருகினும் அதுபற்றி யவர்மாட்டுக் கொலைத்தொழில் நிகழாதவாறும்போல், விருப்புவெறுப்புக்கள் நிகழ்தற்கேதுவாகிய இந்திரியங்களை மேற்கூறிய முறையினின்று தம்வழிப்படுத்த வல்ல ஞானிகள் எவ்விந்திரியங்களினின்று எத்தொழிலைச் செய்தார்களாயினும் அதுபற்றி அவர்மாட்டு விருப்புவெறுப்பு நிகழ்ந்து மேலைக்குவித்தாதல் செல்லாமையானும், ஏனைப் பிராரத்தவினையுந் தற்பணிநீத்தவர்மாட்டுத் தலைக்கூடமாட்டாது வெந்தபடம்போலச் சத்திகெட்டே போய் வாசனைமாத்திரையாய் நின்று சிறிதே தாக்குமவ்வளவேயன்றி வாதனையாற் செய்யக்கடவது பிறிதில்லையாதல், காயமிருந்தொழிந்த பாத்திரத்தில் அவ்வாதனை கிடந்து கந்தித்தும் ஒரு

கறிக்குபயோக மாதலின்மையுங் குயவனுவான் குடத்தை வனையு மளவுஞ் சுழற்றிவிட்ட திகிரியில் அவ்வாதனை கிடந்து தன் வேக முள்ளவளவும் அதனை மெலிதாகச் சுழல்வித்து மற்றொன்றனை வனை தற்கு உபயோகமாதலின்மையும் போலுமாகலானும், வாதனைமாத்தி ரைக்குத் துணையாய்நின்ற ஏனை மலவாதனைகளும் அவ்வுடம்பு மாயுங் காலத்து வேறொருபற்றின்மையான் அதனோடு மாய்ந்தொழியும்.

இங்குத் தங்கிப்போம் பாத்திரம் தீவிரவாதனைக்கும், வினை தவிர்ந்த சக்கரம் மந்தவாதனைக்கும் உவமையாயின. எங்கென்பது எங்கித்தையென மரீஇயிற்று. நின்றென்பது சொல்லெச்சம். கந்தித் தென்னும் வினையெச்சம் எச்சப்பொருள்தாராது செவ்வெண்மாத்தி ரையே குறித்து நின்றது; *"பயந்துகாத் தழிக்குமற்றை மூவர்" என்றாற்போல. மங்கியென்றொழியாது போயென்றார், வலியுறுத்து தற்கு. உவமையெடுத்துக் காட்டியதும் அதனைத் தெளிவித்தற் பொருட்டு. இதனானே மேல் ஒருவாற்றான் வலியுறுத்தப்பட்ட மூன் றாங்கூற்றை வருஞ்சூத்திரத்தின் இயைபுபற்றி எடுத்துக்கொண்டு தடைவிடைகளாற் சாதித்தற்பொருட்டு ஈண்டுத் தோற்றுவாய் செய்துகொள்ளு முகத்தானே, மேலைச்செய்யுளின் 'எறிவிழியின்படு கடைக்கேகிடந்துங் கும்பிட்டேயிருப்பர்' என்றதனை உவமைகளின் வைத்துணர்த்தி இனிது விளக்கியவாறு.

இவை நான்குசெய்யுளானும் இரண்டாங்கூற்றின்கட் படுமா றெல்லாம் வகுத்துக் கூறப்பட்டன. சா

பதினோராஞ் சூத்திரம்

இங்ஙனம் பத்தாஞ்சூத்திரத்தாற் பெத்தத்தினின்று நீங்கப்பெற் றார்க்கு முத்திப்பயன் பெறுமாறு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பதி னொராஞ்சூத்திரம். முத்தியென்றது ஈண்டுத் தலைமைபற்றிச் சிவப் பேற்றின்மேல் நின்றது.

காயமொழிந் தாற்சுத்த னுகிஆன்மாக்
　　காட்டக்கண் டிடுந்தன்மை யுடைய கண்ணுக்(கு)
ஏயும்உயிர் காட்டிக்கண் டிடுமா போல
　　ஈசனுயிர்க் குக்காட்டிக் கண்டிடுவன் இத்தை

---

* திருவாசகம் - திருச்சதகம் - ௩௦.

ஆயுமறி வுடையனாய் அன்பு செய்ய
அந்நிலைமை இந்நிலையின் அடைந்தமுறை யாலே
மாயமெலாம் நீங்கிஅரன் மலரடிக்கீ ழிருப்பன்
மாறாத சிவானுபவம் மருவிக் கொண்டே. ௩௧0

(உரை) கண்ணிந்திரியம் ஒருருவத்தைக் காணும்படி உயிரத்துடனாய் நின்று காட்டுதன்மாத்திரையேயன்றி அக்கண்ணொளியோடு கூடச் சென்று அவ்வுருவத்தைக் காணுதலுஞ்செய்து உபகரிக்கும்; அதுபோல, உயிரொரு விடயத்தையறியும்படி முதல்வனுடன்நின் றறிவித்தன் மாத்திரையேயன்றி அவ்வுயிருணர்வோடுகூட அத்துவிதமாய்ச்சென்று அவ்விடயத்தை அறிதலுஞ்செய்துபகரித்துவரும்; ஆகலான், எல்லா மலங்களும் 'பின்காயமொடு மாயு'மென மேலைச் சூத்திரத்திறுதியிற் கூறியவாற்றாற் காயமொழிந்தான் மும்மலங் களும் நீங்கப்பெற்றுச் சுத்தனாவோனாகியஆன்மா, முதல்வன் இங்ங னம் அத்துவிதமாய்நின்று உபகரித்துவரும் உரிமையைக் கடைப் பிடித்தறிந்துகொண்டு நிற்கப்பெறின், அத்தொடர்புபற்றிய அம் முதல்வன் திருவடிகளைத் தலைப்படுதற்கண் இச்சை இடையறாது நிகழும்; அங்ஙனம் அறிவிச்சைகளிரண்டும் பிறிதொன்றிற் சேர லின்றி அவ்வத்துவிதநிலை யொன்றே பற்றி முதல்வன் திருவடிக் கண்ணவாய் ஒருங்கு நிகழவே, காயமொழிந்தபின் மலநீங்கிச் சுத்தனாய்நிற்கு முறைமை காயத்தோடு நிற்புழித் தானே கைகூடப் பெறுதலால், ஏனைக்கிரியையுமே எல்லா மலங்களையும் இம்மையே நீத்தொழித்து அவ்வறிவிச்சைகளோடொப்ப ஒருவழிக்கொண்டு அம்முதல்வன் திருவடியைத் தலைக்கூடப்பெற்று, சிவானுபூதியே சுவானுபூதியாகக்கொண்டு வாழ்வன்.

அத்துவிதநிலை விளக்குவதாகிய காணுமுபகாரமாத்திரையே ஈண்டுக் கூறப்புகுந்தார், இனிது விளங்குதற்பொருட்டு ஐந்தாஞ் சூத்திரத்துட் கூறிப்போந்த காட்டுமுபகாரத்தையும் அனுவதித் துடன் கூறினார். ஈண்டுக் காணுமுபகாரமாத்திரையே கூறுதல் கருத்தென்பது முதனூலின் *"உள்ளத்தைக் கண்டுகாட்டல்" என்பதற்கு "அவனுமவற்றதுவிடயத்தையுணருமென்றது" எனக் காணுமுபகாரமாத்திரையே வேறெடுத்துக்கொண் டுரைத்த கண்

* சிவஞானபோதம் - சூத் - கக.

ணழிப்புரையானுமுணர்க. காட்டுமுபகாரமாத்திரையேயன்றி அதன் பின்னுக வுடனின்று காணுமுபகாரமும் வேண்டப்படுமென்பது எவ் விடத்துமென்னுஞ் செய்யுளின் விளங்கக் காட்டுதும்; ஆண்டுக் காண்க. காயமொழிந்தாற் சுத்தனுகியான்மா இத்தையாயுமறிவுடை யனுயென இயையும். ஆகியென்றது பெயர். அந்நிலையென்பதற்கு வேறுவேறுரைப்பாருமுளர். அகரச்சுட்டுஅடுக்கநின்றதனையொழித்து வேறொன்றனைச் சுட்டுதல் செல்லாமையும் பிறவும் அவர் நோக் கிலர். இருவகைப்பயனுமொருங்கே சேரவைத்து விளக்குவாராய், மேலைச்சூத்திரத்து வேறுகூருக வையாது, ஒருவாறு வலியுறுக்கப் படு மூன்ருங்கூற்றைக் காயமொழிந்தாற் சுத்தனுகியெனவும், அந் நிலைமை இந்நிலையிலடைந்த முறையாலே மாயமெலா நீங்கியெனவும், அத னெழிபாக ஈண்டெடுத்துக்கொண்டாராகலின், அதனேடுளப் பட இச்செய்யுள் முக்கூற்றதாயவாறு கண்டுகொள்க. க

பரஞானத் தாற்பரத்தைத் தரிசித்தோர் பரமே
பார்த்திருப்பர் பதார்த்தங்கள் பாரார் பார்க்க
வருஞானம் பலஞானம் அஞ்ஞான விகற்பம்
வாச்சியவா சகஞானம் வைந்தவத்தின் கலக்கம்
தருஞானம் போகஞா திருஞான ஞேயம்
தங்கியஞா னஞ்சங்கற் பனைஞான மாகும்
திருஞானம் இவையெலாங் கடந்தசிவ ஞானம்
ஆதலாற் சீவன்முத்தர் சிவமேகண் டிருப்பர். ௩கக

(உரை) இத்தையாயுமறி வெனப்பட்ட பரஞானத்தால் அத னைத் தெளிய நோக்கி அன்பு செய்யப்பெற்ருர், அவ்வொன்றனையே யுணர்ந்துகொண்டு நிற்பரன்றி மேற்கூறிய பிராரத்தவாதனை தாக்கு தற்குரிய ஏனைப் பதார்த்தங்களைச் சிறிதுங் காண்பாரல்லர்; அவற் றைக் காணவரு ஞானங்களாவன: கருவிகளைப் பற்றிநின்றறியுங் காட்சி யனுமான முறையெனப் பலவகைப்பட்ட அளவை ஞானங் கள்; அவையெல்லாஞ் சுட்டுணர்வின் பேதமாகலானும், ஏனைக் கேட்டலின்கண்ணதாகிய சாத்திரஞானம் நால்வகை வாக்கைப் பற்றி நிகழும் விந்துஞானமேயாகலானும், சிந்தித்துத் தெளிதற் கண்ணதாகிய பேதஞானமும் பாவனைஞானமாதலேயன்றி அனுபூதி ஞானமாகாமையானும், இவையனைத்திற்கும் மேலாய் ஈண்டுக் கூறப்

பட்ட இச்சிவஞானமொன்றே பதார்த்தங்களைப் பார்க்கவாராத சிறப்புடைய ஞானமாகலான், இதனைப் பெற்ற சீவன்முத்தர் சிவமொன்றே கண்டிருப்பரன்றி ஏனைப் பதார்த்தங்களை நோக்கிப் பிராரத்தவாதனையிற் படுவாரல்லர்.

சிவமே கண்டிருப்பரென்றது முடிந்தது முடித்தல். ஏகாரம் பிரிநிலை. ஈண்டு அஞ்ஞானமென்றது சுட்டுணர்வின் மேற்று. கலக்கம் ஐயம். கேட்டலறிவு மேற்சிந்தித்துத் தெளியும்படி ஐயத்தை விளைத்தல்பற்றி, அதனைக் கலக்கந்தருஞானமென்றார். போகந்தங்கிய ஞானமென்றது அக்கலக்கந்தருஞானம் போம்படி அவ்வாறு தங்கிய ஞானமென்றவாறு. சீவன்முத்தர் பிறிதொன்றனைப் பாராரென வற்புறுத்தோதிய இதனானே, பிராரத்தவினை மங்கிப்போய வழியும் மங்காது நின்றுழல்விப்பதாகிய அதன் வாதனை பற்றறக்கழியுமாறு சாதிக்கப் பட்டது. உ

அநாதிஉடல் ஒன்றினைவிட் டொன்றுபற்றிக் கன்மால்
ஆயழிந்து வருதலால் அந்த மில்லை
பினாதியருள் பெற்றவர்கள் நித்தவுரு வத்தைப்
பெற்றிருக்கை முத்தியெனிற் பெறும்பதமே இதுவும்
இனாதுநிலை இதுதானுங் காய முண்டேல்
இருங்கன்ம மாயைமல மெல்லா முண்டாம்
மனாதிதரு முடலாதி காரியத்தால் அநாதி
மலம்அறுக்கும் மருந்தற்றால் உடன்மாயுங் காணே. ௩௧உ

(உரை) உடம்பாவது அநாதியாயுயிரைப்பற்றி நீரோட்டம் போலத் தொடர்ச்சியாய் வருவதாகலான், அதற்கொரு முடிபு கூறுதல் பொருந்தாமையின், முத்தியினும் இவைபோலன்றி நித்திய சுத்தமங்களமயமான திப்பிய சரீரமுண்டென்னும் உருவசிவசமவாதிகள் மதமடாது. உடம்புளதாகவே அதற்குக் காரணமாகிய மாயையும் அதன்கண் நிகழும் உண்டிவினைகட் கேதுவாகிய கன்மமும் அதனை இயைவிப்பதாகிய ஆணவமலமும் விட்டு நீங்குதலின்மையின் அதுவும் இன்னுமையைப் பயக்குநிலையேயாகலானும், ஆகவே, அதனை முத்தியென்பதற்குத் தாற்பரியம் பதமுத்தியென்பதேயாமாகலானும், மனமுதலிய புரியட்டக உடம்பினின்றுந் தோன்றுவதாகிய இவ்வுடம்பு அக்காரியப்பாட்டால் ஆதியாய் அநாதியாகிய

மலநோய் தீர்தற்கு மருந்தாய்வரும்; இஃது அக்காரண நீங்கிய வழித் தானும் உடன்நீங்குவதன்றி நிற்றற்கோ ரியைபின்மையான், அந்தமாதற்கண் ஆசங்கையின்மையானும்.

இதனானே மாயாமலம் பற்றறக் கழியுமாறு தடைவிடைகளாற் சாதிக்கப்பட்டது. ௬

தெரிவரிய மெய்ஞ்ஞானம் சேர்ந்த வாறே
சிவம்பிரகா சிக்குமிங்கே சீவன்முத்த ராகும்
உரியமல மௌடதத்தால் தடுப்புண்ட விடமும்
ஒள்ளெரியின் ஒளிமுன்னர் இருளுந் தேற்றின்
வருபரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கலும்போ லாகி
மாயாதே தன்சத்தி மாய்ந்து காயம்
திரியுமள வும்உளதாய்ப் பின்பு காயஞ்
சேராத வகைதானுந் தேயு மன்றே. ௬௧௬

(உரை) மேற்கூறிய மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெற்றவழியும், அதனாற் சிவம் பிரகாசித்தவழியும், அதனாற் சீவன்முத்தராயவழியும், முறையே தேற்றின் வருபரல்சேர் நீர்மருவுகலங்கல் முதலிய மூன்றும்போல ஆணவமலந் தனது சத்திகெட்டு வாதனைமாத்திரையாய் அவ்வுடம்புள்ளவளவு நின்று, மற்றொரு பிறவிக்கு ஏதுவாதலின்றி அதனோடு கழிந்தொழியும்.

தேற்றின்வரு பரல்சேர் நீர்மருவு கலங்கல் பரஞானஞ் சேரப் பெற்றார்மாட்டு மாய்ந்துகிடக்கு மலசத்தி ஒருகாரணத்தான் மேற்படினும் ஒட்டின்றி அங்ஙனம் விண்டொழிதற்கும், சிவம் பிரகாசித்தார்மாட்டு ஒள்ளெரியினொளிமுன் இருள் அஃதாண்டைக்குச் சிறிதாயினும் இயைபின்றியுஞ் செய்மைக்கண்ணுள்ளதுபோலத் தோன்றுதற்கும், ஔடதத்தாற் றடுப்புண்டவிடம் சீவன்முத்தராகப் பெற்றார் மாட்டு ஒருவாற்றானும் இயைபின்றியும் அந்நிலையின் மெலிவு பார்த்திருத்தற்கும் உவமையாயின. எதிர்நிரனிறையாக வைத்துக் கண்டுகொள்க. ஒள்ளெரியென விசேடித்ததனால் விளக்கு முதலிய அற்ப எரியினொளிகள் நீக்கப்பட்டன. இதனானே ஆணவ மலம் பற்றறக் கழியுமாறு கூறப்பட்டது. ௭

ஆணவந்தான் அநாதிஅந்த மடையா தாகும்
அடையின்அந்த ஆன்மாவும் அழியுமெனிற் செம்பிற்
காணலுறுங் களிம்பிரத குளிகைபரி சிக்கக்
கழியுஞ்செம் புருநிற்கக் கண்டோ மன்றே
தாணுவின்தன் கழலிணையத் தவிரும்மலந் தவிர்ந்தால்
தான்சுத்த னுயிருக்கை முத்திஅரன் தாளைப்
பூணவேண் டுவதொன்று மில்லையெனின் அருக்கன்
புகுதஇருள் போம்அடியிற் பொருந்தமலம் போமே. ௩கச

(உரை) இரதகுளிகை பரிசித்த மாத்திரையே செம்போடு சகசமாய் நின்ற களிம்பு நீங்கச் செம்பு வேறுநிற்றல் கண்டாமாகலின், அதுபோல மெய்ஞ்ஞானஞ் சார்ந்தமாத்திரையே உயிர்வேறாய் நிற்ப, உயிரோடு சகசமாய் நின்ற ஆணவமலம் நசிக்குமென்றற்கோரிழுக்கின்மையான், முத்தியினுஞ் சகசமல நீங்குமாறில்லை யென்னும் பாடாணவாத சைவர் மதமும், அருக்கனொளி மேவினும் அருக்கனொடு கண்ணொளி கலந்தாலன்றி இருள் பற்றறக் கழியாதவாறு போல மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரினுஞ் சிவம் பிரகாசித்துத் திருவடியை உயிர் பொருந்தினாலன்றி ஆணவமலம் பற்றறக் கழியுமாறின்மையின், மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலநீங்கப் பெறும் அதுவே முத்தியாதலமையும், அதன்மேலுந் திருவடியைக் கலத்தல் வேண்டாவென்னும் பேதவாத சைவர் மதமும் அடா.

இதனானே தடைவிடைகளான் மேலது சாதிக்கப்பட்டது. ௫

நெல்லினுக்குத் தவிடுமிகள் அநாதி யாயே
நெல்லைவிட்டு நீங்கும்வகை நின்றநிலை நிகழ்த்தீர்
சொல்லியிடில் துகளற்ற அரிசியின்பா லில்லை
தொக்கிருந்து மற்றொருநெல் தோன்றி டாவாம்
மெல்லஇவை விடுமறவே இவைபோல அணுவை
மேவுமல முடல்கன்மம் அநாதிவிட்டே நீங்கும்
நல்லசிவ முத்தியின்கட் பெத்தான் மாவை
நணுகிநிற்கு மாதலால் நாசமுமின் றாமே. ௩கரு

(உரை) அரிசியொடுஞ் சகசமாய்நின்ற முளைதவிடுமிகள் கெட்டொழிய அரிசி கேடின்றி நிலைபெறுதல் கண்டாம்; அவ்வரிசி முன்போல வேறொரு நெல்லுத் தோன்றுதற்குக் காரணமாதல் செல்

லாமையான் அவை அவ் வரிசியின்கணடங்கிநிற்கு மென்றற்கு ஓரியை பின்மையின், அவை ஆண்டில்லையென்பதே தேற்றம். அவை போல அநாதியே உயிர்களோடு சகசமாய் நின்ற மும்மலங்களும் முத்திநிலைக்கண் விண்டொழியுமென்றே கொள்க. ஆண்டு விண்டொழியினும் ஏனைப் பெத்தரிடத்துக் காணப்படுதலால் அவை நித்தப்பொருளாதற்கும் இழுக்கில்லை.

* 'இத்தை விளைவித்தன் மல'மென்பதூஉமறிக. மெய்ஞ்ஞானஞ் சேர்ந்த மாத்திரையே மலம் பற்றறக்கழியும் என்பாரையும் ஈண்டு மறுப்பார், மெல்லவினை விடுமறவே யென்றுங் கூறினர். ஏகாரந் தேற்றம். இனம்பற்றியும் உவமேயம்பற்றியும் முளையுமுடன் வைத்துரைக்கப்பட்டது. இதனானே இரதகுளிகை பரிசித்த செம்பிலுங் களிம்பு தொக்கிருக்குமெனக் கோடுமென்பாரை நோக்கித் தொக்கிருத்தல் செல்லாமை அநுபலத்தி யேதுவின் வைத்துணர்த்தற் பொருட்டு, வேறுமோருவமை கூறுமுகத்தான் அம்மூன்று மொருங்கே வலியுறுத்தப்பட்டன. இவை ஐந்துசெய்யுளும் மேலைச் சூத்திரத்தின் அகலுங்குற்றமென்ற இறுதிக் கூற்றினொழிபாய் இயைபுபற்றி ஈண்டு வைக்கப்பட்டன. ௬

எவ்விடத்தும் இறையடியை இன்றியமைந் தொன்றை
அறிந்தியற்றி யிடாஉயிர்க ளிறைவன் றானும்
செவ்வியினின் உளம்புகுந்து செய்தியெலாம் உணர்ந்து
சேட்டிப்பித் தெங்குமாய்ச் செறிந்து நிற்பன்
இவ்வுயிர்கள் தோற்றும்போ தவனையின்றித் தோற்றா
இவற்றினுக்கம் முதலெழுத்துக் கெல்லாமாய் நிற்கும்
அவ்வுயிர்போல் நின்றிடுவன் ஆதலால்நாம்
அரனடியை அகன்றுநிற்ப தெங்கே யாமே. ௩௧௬

(உரை) ஆன்மாவுக்கு அறிவுசெயல்கள் விளங்குதலும் விளங்கிய பின் விடயத்திற்சென்று பற்றுதலும் இறைவன் திருவடியையின்றி அமையமாட்டா; அதுபற்றி இறைவனும், அக்கரங்களை இயக்குதற் பொருட்டு அவற்றுடனிற்கும் அகரம்போல, அறிவுசெயல்கள்விளங்குதற் பொருட்டு உயிர்களோடுங் கலந்து நிற்பன். அங்ஙனம் விளங்கிய அறிவுசெயல்கள் பின் விடயத்திற் சென்று பற்றுதற்பொருட்டு

* உண்மை விளக்கம் - ௫௧.

அவ்வுயிர்களை அதிட்டித்துக்கொண்டு அவை செல்லுமாறெல்லாம் அறிந்து செலுத்தி அவ்விடயங்களினு முடனுகைக் கலந்து நிற்பனுகலால் ஆணவமலத்தினீங்கி வேறுநின்ற வுயிர்கள் அதுபோல இறைவனைவிட்டுத் தனித்து நிற்றல் ஓரிடத்துமில்லை.

எவ்விடத்தும் பெத்தமுத்தி இரண்டினுமென்க. இதனுள் உயிர்களறிந் தியற்றியிடாவெனவும் இறைவன்முனுஞ் செறிந்துநிற்பனெனவுங் கூறியது ஆன்மாவி னறிவுசெயல்கள் விடயித்தற்கட்படு மியல்பிற்கும், தோற்றும்போதவனையின்றித்தோற்ருவெனவும் இறைவனவ்வுயிர்போல் நின்றிடுவனெனவுங் கூறியது அவை விளங்குதற்கட்படு மியல்பிற்கு மெனக் கொள்க. இவ்விருதிறத்துள் உயிரிற் கலந்துநின்று அறிவுசெயல்களை விளக்குதலே காட்டுமுபகாரமெனவும், அவ்வுயிரை அதிட்டித்துக்கொண்டு சென்று விடயத்திற்கலந்து நிற்றலே காணுமுபகாரமெனவுங் கொள்க. உயிர் ஒன்றனைவிடயித்தல் இறைவனவ் விடயத்து முடன்சென்று கலந்தாலன்றி உயிரிற் கலத்தன்மாத்திரையாலமையாதென்பது, கண்ணொளி விளக்கின்சோதியோடு கலந்தும், விளக்கொளி கலந்தவற்றையன்றிக் காண்டல் செல்லாமையின் வைத்துணர்ந்துகொள்க. *" அறிவானுந் தானே அறிவிப்பான்தானே " என்றபின் " அறிவாயறிகின்றான் தானே " என்ற அம்மை திருவந்தாதியுமிது. இதனுனே, அநாதியுடனின்ற ஆணவமலத்தை விட்டுநீங்கி இறைவனெடு கூடுமாயின் அம்முறை பற்றி இறைவனையுமோரோவழி விட்டுநீங்கப்பெறும் போலுமென்னு மவ்வாதிகளை நோக்கி, அது கூடாமைக்கு ஏதுக்கூறுமுகத்தான் 'ஈசனுயிர்க்குக்காட்டிக் கண்டிடுவ'னென்ற முதற்கூறு தெரித்துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. எ

எங்குந்தான் நிறைந்துசிவன் நின்ருனுகில்
எல்லாருங் காணவே வேண்டுந்தா னென்னில்
இங்குந்தான் அந்தகருக் கிரவிஇரு ளாகும்
ஈசனருட் கண்ணில்லார்க் கொளியாயே யிருளாம்
பங்கந்தா னெழும்பதுமம் பக்குவத்தை யடையப்
பரிதிஅலர்த் திடுவதுபோல் பருவஞ்சே ருயிர்க்குத்
துங்கஅரன் ஞானக்கண் கொடுத்தருளி னுலே
சோதிக்குட் சோதியாய்த் தோன்றிடுவன் காணே. ௩௧௭

* அற்புதத் திருவந்தாதி - ௨௦.

(உரை) முதல்வன் அத்துணைக் கலப்புடையனு யெங்குஞ் செறிந்து நின்று உபகரித்துவரினும், அஃதருட்கண்ணுடையார்க் கன்றி அறியவாராது; அவ்வருட்கண்ணும் பக்குவமுடையார்க் கன்றிக் கிடைக்கப்பெறுது; அப்பேறும் முதல்வனையின்றியமையாது; ஆகலான், அப்பெற்றித்தாகிய அருட்கண்ணை முதல்வன் பருவம் பார்த்திருந்து கொடுக்கப்பெற்றுடையார்க்கே அவனறிவுக்கறிவாய் நின்று அவ்வாறுபகரித்துவரும் அத்துவிதநிலை இனிதுவிளங்கும்.

இத்தையாயுமறிவுடையனுதற்கு உரிமை கூறியவாறு. பருவ மெய்தாததூஉ மெய்தியதூஉம் ஓரிடத் தொருங்கு காட்டுவார், பங் கந்தானெழும்பதுமமென வேறுவமை கூறினூர். அ

சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவனிற்ப னென்னில்
 சென்றணையும் அவன்முதலி சிவத்தைஅணைந் தொன்றாய்
நின்றதுயிர் கெட்டென்னில் கெட்டதணை வின்றும்
 நின்றதேற் கேடில்லை அணைந்துகெட்ட தென்னில்
பொன்றினதேன் முத்தியினைப் பெற்றவரார் புகல்நீ
 பொன்றுகையே முத்தியெனில் புருடன்நித்த னன்றும்
ஒன்றியிடு நீரொடுநீர் சேர்ந்தாற்போல் என்னின்
 ஒருபொருளாம் அதிபதியோ டுயிர்பொருளொன் றன்றே.௩௧அ

(உரை) அரன் கொடுத்துத் தோன்றுவானெனல் வேண்டா, பதிகராற் சென்றணையப்படும் மரநிழல்போல முதல்வன் விகார மின்றி நிற்ப, உயிர்தானே பருவஞ்சேர்ந்தவழி ஞானக்கண்ணைப் பெற்று அரனைத் தலைக்கூடுமென அமையுமென ஈசுவரவிகாரவாதி மதம்பற்றிக்கூறின், மரநிழலுக்குச் சுதந்திரமின்றிச் சென்றணை வாருக்கு அச்சுதந்திரமாமாறுபோல, முதல்வனுக்குச் சுதந்திரமில்லை அவனைத் தலைக்கூடுவதாகிய உயிர்க்கே சுதந்திரமெனப்பட்டு வழு வாம். இனிப் பரிணுமவாதிகள் உயிர் கெட்டுக் கூடி அரனடியில் ஒன்றாய்ப் போமென்பர். கெட்டாற் கூடுமாறின்மையானும் கெடாது நின்று கூடுமெனின் அவ்வாறு நின்று கூடியவழிக் கேடின் மையின் ஒன்றுதல் பெறப்படாமையானும், கூடியபின் கெட்ட தெனிற் கெட்டவழி முத்தி பெறுவதொன்றின்மையானும், கேடே முத்தியெனின் உயிர் நித்தமாதல் செல்லாமையானும், அதுவும்

வழுவாம். இனி ஐக்கவாதிகள் *நீரிலே நீர்சேர்ந்தாற்போல உயிர் அரனடியைச் சேர்ந்து ஒன்றுமென்பர். நீருநீரும்போல முதல்வனு முயிருந் தம்முட் சமமாதல் செல்லாமையின் அவர்மதமும் அடாது.

அரன்மலரடிக்கீ ழிருக்குமியல்பு வேறுவேறாகக்கூறு மவ்வம் மதங்களைப் பரிகரித்தவாறு.

செம்பிரத குளிகையினாற் களிம்பற்றுப் பொன்னாய்ச்
  செம்பொனுடன் சேரும்மலஞ் சிதைந்தாற் சீவன்
நம்பனுடன் கூடுமெனிற் பொன்போ லல்லன்
  நற்குளிகை போலஅரன் நணுகுமலம் போக்கி
அம்பொனடிக் கீழ்வைப்பன் அருங்களங்க மறுக்கும்
  அக்குளிகை தானும்பொன் னாகா தாகும்
உம்பர்பிரா னுற்பத்தி யாதிகளுக் குரியன்
  உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தே. ௩௯

(உரை) களிம்புள்ளளவுஞ் செம்பு பொன்னுடனொத்து ஒன்றாமாறில்லையாயினுங் களிம்பு நீங்கியவழி ஒத்தொன்றுதல் செல்லுமென்பதும் அடாது; உயிர்க்கு மலத்தை நீக்குமாற்றலையுடைய முதல்வனைச் செம்பிற்குக் களிம்பு நீக்குமாற்றலுடைய இரதகுளிகைகளோடொப்புறுத்துதலன்றி அவ்வாற்றலில்லாத பொன்னோடொப்புறுத்துதல் ஈண்டைக் கேலாமையானும், மலநீங்கிய வழியுஞ் சிவானுபவமொன்றற்கே சுதந்திரமாயவுயிர் ஐந்தொழிலெல்லாவற்றிற்குஞ் சுதந்திரனாகிய முதல்வனோடொத் தொன்றுதல் செல்லாமையானும்.

ஒன்றினுக்கு மென்னுமும்மை முற்றும்மை. சிவானுபவ மொன்றினுக்கு முரித்தேயென்ற இதனானே, சிவானுபவத்திற்கு முரித்தன்றென்னுஞ் சுத்தசைவர்மதமும் மறுக்கப்பட்டது. ௪0

சிவன்சீவ னென்றிரண்டுஞ் சித்தொன்று மென்னில்
  சிவனருட்சித் திவன்அருளைச் சேருஞ்சித் தவன்றான்
பவங்கெடுத் திமுத்தி பண்ணுஞ்சித் திவற்றிற்
  படியுஞ்சித் தறிவிக்கப் படுஞ்சித்து மிவன்றான்

* சங்கற்ப நிராகரணம் - ௫ : ௧௯ - ௧௧.

அவன்றானே அறியுஞ்சித் தாதலினா லிரண்டும்
அணைந்தாலு மொன்றாகா தநந்நியமா யிருக்கும்
இவன்றானும் புத்தியுஞ்சித் திவனாமோ புத்தி
இதுஅசித்தென் றிடில்அவனுக் கிவனும்அசித் தாமே.௩௨௦

(உரை) இருபொருளுஞ் சித்தேயாகலான் ஒத்தொன்றாமென்றலே யமைவுடைத்தன்றி, உயிர்தானுஞ் சிவானுபவ மொன்றினுக்குமுரித்தேயென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூறுதல் ஆண்டைக்கமையாதாலெனின்,—அற்றன்று ; ஒளியென்னும் பொதுமையால் ஒத்தொன்றாமாயினும் வியஞ்சகத்தை இன்றியமையாதாய் அதுவதுவாய் முந்திக் காணுங் கண்ணொளிக்கும் அதுபோலத் தனக்கொரு வியஞ்சகம் வேண்டாது தானே வியஞ்சகமாய் எல்லாவற்றையு மொருங்கே விளக்கிநிற்கும் ஞாயிற்றினொளிக்குந் தம்முள் வேற்றுமை பெரிதாயினாற்போல, சித்திரண்டற்குந் தம்முள் அந்தரங்கவேற்றுமை பெரிதுமுண்மையான், அவ்விருபொருளுந் தம்முட் கூடியவழியும் அத்துவிதமாய் நிற்றலேயன்றி ஒன்றாய்ப் போமாறில்லை.

நீருநீரும்போல ஒத்தொன்றாய் நிற்குமென்னும் ஐக்கவாதிகளை மறுத்தற்கெழுந்தவிவ் விரண்டுசெய்யுளும், ஒத்து வேறாய்நிற்குமென்னும் அருவசிவசமவாதிகளை மறுத்தற்கு முரியவாறு காண்க. ௧௧

இரும்பைக்காந் தம்வலித்தாற் போல்இயைந்தங் குயிரை
எரியிரும்பைச் செய்வதுபோல் இவனைத்தா னாக்கி
அரும்பித்திந் தனத்தைஅன லழிப்பதுபோல் மலத்தை
அறுத்தமலன் அப்பணைந்த உப்பேபோ லணைந்து
விரும்பிப்பொன் னினைக்குளிகை யொளிப்பதுபோல் அடக்கி
மேளித்துத் தானெல்லாம் வேதிப்பா னாகிக்
கரும்பைத்தே னைப்பாலைக் கனியமுதைக் கண்டைக்
கட்டியையொத் திருப்பன்அந்த முத்தியினிற் கலந்தே.௩௨௧

(உரை) காந்தம் விகாரமின்றி நின்றே இரும்பை வலிப்பவுங் கண்டாம் ; அதுபோல இறைவனும் விகாரமின்றியே உயிரைத் தன் வழிப்படுத்து நிற்பனாகலாற் சென்றணையுநிழல்போலச் சிவனில்லாமைபற்றிச் சிவன் நிருவிகாரியாதற் கிழுக்கில்லை. எரி இரும்பைக் கெடுத்தலின்றித் தன்வண்ணமாக்கித் தன்வண்ணமாக்குதற்குரித்தாகாது இவ்விரும்பின்கணுடன் தோன்றி நிற்குங் கறைமாத்திரங்

கெடச்செய்யும்; அதுபோல இறைவனும் உயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்து தன்வண்ணமாக்குதற் குரித்தாகாது அவ்வுயிரின்கண்ணுடன்றேன்றி நிற்கும் மலமாத்திரங் கெடச் செய்யுமாகலால், பொன்றுகை முத்தியாகாமைபற்றி யொன்றுதற் கிழுக்கில்லை. நீரோடுசேர்ந்த வுப்புத் தன் சுவைமுழுவது மந்நீர்க்காக்கித் தன்னோடொப்பச் சமஞ்செய்து நிற்கும்; அதுபோல உயிரைச்சேர்ந்த இறைவனுந் தனக்குரிய எண்குணங்களையும் அவ்வுயிரின்கட் பதிப்பித்துத் தன்னோடொப்பச் செய்து நிற்பானாகலான், நீரொடு நீர் சேர்ந்தாற் போலல்லாமைபற்றிச் சிவசமமாதற் கிழுக்கில்லை. இரதகுளிகை செம்பையுருக்கித் தன்னொடு கூட்டி வேதித்துப் பொன்னாகச் செய்தும் பொன்னியல்பைக் காட்டாது தன்னுளடக்கி நிற்குமாறுபோல, இறைவன் உயிரை அவ்வாறெல்லாஞ் செய்தும் அதனியல்பு சிறிதுந் தோன்றாது அறிவிறந்து நிற்குமாறு தனது வியாபகத்துளடக்கிநிற்குமாகலான், அப்பணைந்த உப்பேபோலணைந்து ஒப்பச் செய்தமை பற்றி உம்பர்பிரானொருவனே உற்பத்தியாதிகளுக் குரியனாதற்கிழுக்கில்லை. கருப்பஞ்சாறு முதலிய சுவைப் பொருளெல்லாம் ஒன்றாகக் கலந்தவழி யுளதாகிய சுவை இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராமைபோல, இறைவனும் உயிரின்கண் அங்ஙனங் கலந்தவழி இவ்வியல்பிற்றெனப் பிரித்தறிய வாராது ஆனந்த சொரூபமாய் நிற்பனாகலான், அறிவிறந்து நிற்றல்பற்றி உயிர்தானுஞ் சிவானுபவம் ஒன்றினுக்கும் உரித்தாதற்கு இழுக்கில்லை.

‘சென்றணையும் நிழல்போலச் சிவன் நிற்ப’னென்பது முதலாகக் கூறும் அவ்வாதிகளை மேலே மறுத்தவழி அவர் கூறும் ஆசங்கைகளை முறையே பரிகரித்துச் சித்தாந்தம் வலியுறுத்தற்பொருட்டு, இங்ஙனம் வெவ்வே றுவமைகளின் வைத்துக் காட்டி ஒருங்கு கூறியவாறு. மலரடிக்கீழ் வைப்பனெனவும், பாதநிழற்கீழ் இருவெனவும், ஏகனாகி நின்றிடவெனவும், அரன் மலரடிக்கீழ் இருப்பனெனவுங் கூறிய இந்நான்கு சூத்திரங்கட்குந் தம்முட் பொருள்வேற்றுமை இல்லைப்போலுமென மயங்காமைப்பொருட்டு இறுதிக்கண் அவற்றைத் தொகுத் தெடுத்துக்கொண்டு சிவரூப முதலிய நான்காக வகுத்துணர்த்தியவாறுமாம். நின்மலசாக்கிர முதலிய ஐந்தவத்தையுந் தெரித்துக் கூறியவாறென்றலும் ஒன்று. மதங்கத்துட் கூறப்

படும் எழுவகை முத்திகளை வகுத்துக் கூறியதென்றுரைப்பாருமுளர். இத்தரும் பிந்தனமெனவும் ஆகியடக்கியெனவும் கலந்தொத்தென வும் இயையும். இத்தென்புழி அன்சாரியையும் இல்லுருபும் விகா ரத்தாற் றொக்கன. அனலால் அழிக்கப்படுதல் ஒப்புமைபற்றி இரும் பின் கறையை இந்தனமாக உருவகஞ் செய்தார். அணைந்தெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். மேளித்தல் கூட்டுதல். ஆகியுமெனச் சிறப்பும்மை விரித்துரைக்க. கலந்தவழியென்பது கலந்தெனத் திரிந்து நின்றது. அரும்பித்திந்தனத்தை அனலழிப் பதுபோ லென்பதற்கு இவ்வாறுரைக்க அறியாது விறகின்மேல் வைத்து உரைப்பாருமுளர். விறகை அழித்தற்கட்படும் விசேட மின்மையானும், ஏனையபோல உயிரோடியைபுடைத் தாதற்குரிய உவமையின்மையானும், அரும்பித்தென ஒரு சொல்லின்மையானும், அவ்வுரை போலியென்றொழிக. அல்லதூஉம், தீ இரும்பைச் செய் வதுபோற் சீவன் தன்னைப் பந்தனையை யறுத்துத் தானுக்கியென அறுத்தல் ஆக்குதலிரண்டும் இரும்பின்மேல் வைத்தே மேற்கூறிய ஆசிரியர்க்கு, ஈண்டுமதுவே கருத்தாத லுணர்ந்துகொள்க. மேளித் துத் தானெல்லாம் வேதிப்பானுகி என்றதனை அடக்கி என்பதனே டியையாது வேறுவைத்துரைப்பின், ஏனையவற்றிற்கெல்லாம் உவமை தனித்தனி எடுத்துக்காட்டி இது மாத்திரைக்குவமை கூறுமை குன்றக்கூறலாய் முடியுமென்றொழிக. இவை ஐந்து செய்யு ளானும் இரண்டாங் கூற்றிற்கு அவ்வம்மதம்பற்றி நிகழும் ஆசங்கை களைப் பரிகரிக்குமுகத்தாற் சித்தாந்தங் கூறப்பட்டது. கஉ

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

இவ்வாறு பத்தாஞ்சூத்திரத்தானும் பதினொராஞ் சூத்திரத்தா னும் முறையே பாசநீக்கமுஞ் சிவப்பேறுமாகிய பயன் பெற்றார்க்குச் சீவன்முத்திநிலைக்கண் நிகழுமியல்பு வகுத்துக் கூறுதற்கெழுந்தது பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

செங்கமலத் தாளிணைகள் சேர லொட்டாத்
　திரிமலங்கள் அறுத்தீசன் நேசரொடுஞ் செறிந்திட்(டு)
அங்கவர்தந் திருவேடம் ஆலயங்க ளெல்லாம்
　அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சி ஆடிப் பாடி

எங்குமியாம் ஒருவர்க்கு மெளியோ மல்லோம்
யாவர்க்கும் மேலானோம் என்றிறுமாப் பெய்தித்
திங்கள்முடி யார்அடியார் அடியோ மென்று
திரிந்திடுவர் சிவஞானச் செய்தியுடை யோரே. ௩௨௨

(உரை) பற்றறக் கழிந்த மும்மலங்கள், விளக்கற்றம்பார்க்கும் இருள்போல, அறிவற்றம் பார்த்து நிற்பனவாகலான் அவற்றை அஞ்சிப் பரிகரித்தலும், பரிகரித்தற்குத் துணையாகிய மெய்யன்பரோடு பயிறலும், பயிற்சி நிலைபெறும்படி அவரது திருவேடத்தையுஞ் சிவாலயத்தையும் அரனெனக் கண்டு வழிபடுதலுமுடையராய் இப்பேறு பெறமாட்டாரது சிறுமையும் பெற்றாரது பெருமையும் நோக்கிக் களித்து வாழ்தல், சீவன்முத்தர்க்குரிய இயல்பு.

ஒட்டாவென்னும் பெயரெச்சமறை ஏதுப்பெயர் கொண்டு முடிந்தது. இச்செய்யுள் முதனூற் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம் போல முக்கூற்றதாமாறு கண்டுகொள்க.

ஈசனுக்கன் பில்லார் அடியவர்க்கன் பில்லார்
எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லார் தமக்கும்அன் பில்லார்
பேசுவதென் அறிவிலாப் பிணங்களை நாம் இணங்கிற்
பிறப்பினிலும் இறப்பினிலும் பிணங்கிடுவர் விடுநீ
ஆசையொடும் அரனடியார் அடியாரை அடைந்திட்(டு)
அவர்கருமம் உன்கரும மாகச் செய்து
கூசிமொழிந் தருள்ஞானக் குறியில் நின்று
கும்பிட்டுத் தட்டமிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே. ௩௨௩

(உரை) கழிகாமத்தராயினார்க்கு, அத்தொடர்புடையாரதிணக்கம் அக்காமப் பைங்கூழை வளர்க்கும் நீராதல்பற்றி அதன்கட் கழிபேருவகையும், அல்லாரதிணக்கம் அதனைப் பாறச்செய்யுங் களையாதல் பற்றி அதன்கண் வெறுப்புமிகுதியும் உளவாமாறுபோல, மாறுத சிவானுபவம் மருவிக்கொண்டு அரன் மலரடிக்கீழ் இருக்கப்பெற்றார்க்கு, அதனை வளர்க்கும் நீர்மையராகிய அத்தொடர்புடையரோடிணங்குதற்கண் உவகை மிகுதியும், அதனைக் கெடுக்கும் நீர்மையராகிய பிறரோடிணங்குதற்கண் வெறுப்புமிகுதியும் இயல்பானுளவாம்.

விதிமுகத்தாற் கூறினர், சுவைப்பொருட்டுண்ணப்படும் பால் மருந்துமாமாறுபோலச் சாதனமுமாமா றுணர்த்துதற்கு. முன் வருவனவற்றிற்கும் இஃதொக்கும். காமுகனுவானொருவன், ஒரு வனிதையிடத்தன்புடையனென்பது, அவளொக்கலைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பின் அளவுபற்றியே தெளியப்படும்; அதுபோல ஈசனுக்கன்புடைமை அவனடியவரைக் கண்டுழி நிகழும் அன்பினளவுபற்றியே தெளியப்படுமாகலான், அடியவர்க்கன்பில்வழி ஈசனுக்கன்புடையார்போலொழுகுதல் நாடகமாத்திரையே பிறிதில்லையென்பார், அடியவர்க்கன்பில்லார் ஈசனுக்கன்பில்லார் என்றும், எவ்வுயிர்க்கண்ணும் உளனுகிய ஈசனிடத்து அன்புடையார்க்கே அத்தொடர்புபற்றி எவ்வுயிர்க்கும் அன்புடையராதல் கூடுமென்பார், ஈசனுக்கன்பில்லார் எவ்வுயிர்க்கும் அன்பில்லாரென்றும், இவ்விடங்களில் அன்பில்லாதார் தம்முயிர்க்குறுதி செய்துகொள்வா ரல்லரென்பார், தமக்கும் அன்பில்லாரென்றுங் கூறினர். *"அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரியர்" என்புழித் தம்மென்றது உடம்பை நோக்கியாகலின், அஃதீண்டைக்கு முரணுமை அறிக. இதன் எதிர்மறைமுகத்தால் அடியவர்க்கன்புடையாரது பெருமையுங் கண்டுகொள்க. அவர்கருமம் உன் கருமமாகச் செய்தலுந் தற்போத முனைத்துநின்று செய்யிற் குற்றமாமென்பார், அருள்ஞானக் குறியினென்ருர். கூசுதல் அவருயர்வும் தன்னிழிபும் நோக்கி நிகழ்வது. கும்பிடுதலுந் தட்டமிடுதலுங் கூத்தாடுதலும் உவகை மிகுதியில் நிகழும் மெய்ப்பாடு. இதனுனே இரண்டாங்கூறு தெரித்துணர்த்தப்பட்டது. முதற்கூறு 'செங்கமலத் தாளிணைகள் சேரலொட்டாத் திரிமலங்க'ளென ஆண்டே உடம்பொடு புணர்த்தோதி வலியுறுத்தினமையின், வேறு கூறிற்றிலர். உ

அறிவரியான் றனையறிய யாக்கை யாக்கி
அங்கங்கே உயிர்க்குயிராய் அறிவுகொடுத் தருளால்
செறிதலினுல் திருவேடம் சிவனுருவே யாகும்
சிவோகம்பா விக்கும்அத் தாற் சிவனு மாவர்

---

* திருக்குறள் - அன்புடைமை - உ.

குறியதனால் இதயத்தே அரனைக் கூடும்
  கொள்கையினால் அரனவர் குறியொடுதாம் அழியும்
நெறியதனாற் சிவமேயாய் நின்றிடுவ ரென்றால்
  நேசத்தால் தொழுதிடுநீ பாசத்தார் விடவே. ௩௨௪

(உரை) வேடத்தானும் பாவனையானுஞ் செயலானுந் தன்மையானுந் திருவேடமுடைய மெய்யன்பர் சிவமேயாதல் தெளியக் கிடத்தலின், அதுபற்றி அவரை அரனெனவே தேறி வழிபடுக, ஏனைய பாசப்பற்றுடையாரது பற்று விட்டொழிதற்பொருட்டு.

சிவமாதல் தெளிந்துகோடற்கு வேடமுதலியவற்றுள் ஒன்றே அமையுமென்பார், சிவமாதலை அவற்றோடு தனித்தனிக் கூட்டிக் கூறினார். அவ்வேடமுடையாரென் றெடுத்துக்கொண் டுரைக்க. பாசத்தார் ஆகுபெயர்.

திருக்கோயி லுள்ளிருக்கும் திருமேனி தன்னைச்
  சிவனெனவே கண்டவர்க்குச் சிவனுறைவன் அங்கே
உருக்கோலி மந்திரத்தால் எனநினையும் அவர்க்கும்
  உளனெங்கும் இலன்இங்கும் உளனென் பார்க்கும்
விருப்பாய வடிவாகி இந்தனத்தின் எரிபோல்
  மந்திரத்தின் வந்துதித்து மிகுஞ்சுரபிக் கெங்கும்
உருக்காண வொண்ணாத பால்முலைப்பால் விம்மி
  ஒழுகுவது போல்வெளிப்பட் டருளுவன்அன் பர்க்கே. ௩௨௫

(உரை) பகுத்துணர்தலின்றிச் சிவலிங்கமுதலிய திருமேனியே சிவமெனக் கண்டு வழிபடுஞ் சரியையாளர்க்குச் சிவன் ஆண்டு வெளிப்படாதுநின்று அருள்செய்வன். அருவப்பொருளாகிய சிவன் ஈசானாதி மந்திரங்களாற் சிவலிங்கமுதலிய திருவுருக்கோலினானெனக் கருதி மந்திரநியாசத்தால் வழிபடுங் கிரியையாளர்க்கும், யோகிகளுள்ளும் எங்கணும் இல்லமாக வாழுஞ் சிவன் இத்திருமேனியிலும் இருந்து பூசைகொண்டருளுவனெனக் கருதிச் சாத்திய மந்திரங்களால் வழிபடும் யோகிகட்கும், கடைந்தவழித் தோன்றும் எரியும் கறந்தவழித் தோன்றும் பாலும்போல, அவ்வம்மந்திரங்களால் அவரவர் விரும்பிய வடிவாய் அத்திருமேனிகளில் அவ்வப்போது தோன்றி நின்று அருள்செய்வன். அவர்போல் ஏகதேச

மாய்க் குறித்தலின்றி அன்புமாத்திரையான் ஆண்டு வழிபடு ஞானி கட்கு, கன்றைநினைந்த புனிற்றாவின் முலைப்பால்போல, கருணை மிகுதியால் அவ்வன்பே தானாய் எப்போதும் ஆண்டு வெளிப்பட்டு நின்று அருள்செய்வன்; ஆகலான் அஃதறிந்து வழிபடுக.

ஆகலானஃதறிந்து வழிபடுக வென்பது குறிப்பெச்சம். அங்கே யென்பது யாண்டுஞ் சென்றியையும். மந்திரத்தால் உருக்கோலி யென மாறுக. கோலியென்பது பெயர். உளன் உள்ளம். இலனென் பது இல்லெனும் இடைப்பெயரடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினைமுற்று. இங்கு மென்னு மும்மை இறந்தது தழீஇயிற்று. அன்பர்கட்கு விம்மி யொழுகுவது போலெனவே யோகிகட்குக் கறக்கவொழுகும் பால் போலென்பது பெறப்பட்டது. அன்பரென்றது ஈண்டு ஞானிகள் மேற்று, *"அன்பரொடு மரீஇ" என்புழிப்போல. திருவேடஞ் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழப்படுவாரது கருத்துவகை பற்றிக் கூறினார். சிவாலயத்தைச் சிவனெனத் தெளியுமாறு தொழுவாரது கருத்துவகைபற்றிக் கூறினாரெனவுணர்க.

ஞானயோ கக்கிரியா சரியை நாலும்
நாதன்தன் பணிஞானி நாலினுக்கும் உரியன்
ஊனமிலா யோகமுதல் மூன்றினுக்கும் உரியன்
யோகிகிரி யாவான்தான் ஒண்கிரியை யாதி
ஆனஇரண் டினுக்குரியன் சரியையினில் நின்றோன்
அச்சரியைக் கேஉரியன் ஆதலினால் யார்க்கும்
ஈனமிலா ஞானகுரு வேகுருவும் இவனே
ஈசனிவன் தானென்றும் இறைஞ்சி ஏத்தே. ௩௨௬

(உரை) மேலைச்செய்யுளிற் கூறிய நால்வகைக்கருத்தும் அவ ரவர்மாத்திரைக்கே உரித்தாயிருக்கச் சரியையாளரைப்போல ஞானி வழிபடுதல் எற்றுக்கெனின், நாலுபாதத்தில் நிகழுங் கிரியையெல் லாங் கர்த்தாவின துண்மைப்பணியாகலால், உலகின்மருவாத இன்பத் துள் வைத்த குருவினுபகாரத்தைக் கருதி நால்வகைத் தொழிலும் ஞானி செய்தலே கடப்பாடென்பது உட்டொழில் செய்வார் புறத்

* சிவஞானபோதம் - சூத் - ௧௨

தொழிற்கும் உரியரென்னு முறைபற்றியும், ஏனையோர் தத்தந் தொழிற்கே யுரியரென்பது புறத்தொழில் செய்வார் உட்டொழிற் குரியரல்லரென்னு முறைபற்றியும் உணர்ந்து கொள்ளப்படுவன. இனி, அந்நால்வகைப் பாதத்தில் நிற்கும் மாணாக்கர்க்கு ஆசிரியன் மார் உபதேசித்தற்கட்படும் உரிமையும் இவ்வாறே வைத்துணர்ந்து, எல்லார்க்கும் உபதேசித்தற்குரிய ஞானகுருவே தலையாய குருவென் றும், ஈண்டுக் கூறிய தாவரசங்கமங்களும் இக்குருவடிவின் வேறல்ல வென்றுந் தேறி, அவ்விரண்டினும் வழிபடுக.

மேற்கூறிய நால்வகைக் கருத்துக்கும் உரியராவாரைக் கூறு வார், அவற்றையுள்ளடக்கிநிற்கும் ஞானமுதலியவற்றை யுடையா ரது இயல்பின்மேல் வைத்துக் கூறினர், சொற்பல்காது மாட்டேற் றின்மேல் வைத்துணர்த்துகோடற்பொருட்டு. ஆகலின் இறைஞ்சி யேத்தே என்பதனையும் ஈண்டுடன்கூறினர். திருவேடம் ஆலயங்க ளெல்லாம் அரனெனவே தொழுதிறைஞ்சுதற்கட்படும் விசேடங் கூறியவாறு. ஈசனிவனென்புழி இவனென்பது பகுதிப்பொருள் விகுதி. ஈண்டு ஈச னென்றது திருக்கோயிலுள்ளிருக்குந் திரு மேனியை. என்றுமென்னும் உம்மையை எதிரது தழீஇயிற்றாக்கித் திருவேடமும் இவனே யென்றிறைஞ்சியேத்தெனவு முரைத்துக் கொள்க. இவை மூன்று செய்யுளானும் மூன்றுங்கூறு தெரித் துணர்த்தி வலியுறுத்தப்பட்டது. ௩

மந்திரத்தான் மருந்துகளால் வாய்த்தவியோ கத்தால்
மணிஇரத குளிகையினால் மற்றும் மற்றும்
தந்திரத்தே சொன்னமுறை செய்ய வேத
சகலகலை ஞானங்கள் திரிகால ஞானம்
அந்தமிலா அணிமாதி ஞானங்க ளெல்லாம்
அடைந்திடும்ஆ சான்அருளால் அடிசேர் ஞானம்
வந்திடுமற் றொன்றாலும் வாரா தாகும்
மற்றவையும் அவனருளால் மருவு மன்றே. ௩௨௭

(உரை) ஏனைஞானங்களெல்லாம் ஆசிரியனையின்றியுமமையும்; திருவடிஞானம் ஒருவாற்றானு மாசிரியனையின்றி யமையாது; ஆக லால் இவனேயீச னிவன்றானென்று மிறைஞ்சியேத்து.

ஆகலால் இவனே யீச னிவன்முனென்று மிறைஞ்சியேத்தென் பது குறிப்பெச்சம். அவ்வாறேத்துதற்குரிய பெருமை கூறியவாறு. மற்றவையுமவனருளான் மருவுமென்றது இயைபின்மை நீக்குதற் பொருட்டு.

பரம்பிரமம் இவனென்றும் பரசிவன்தா னென்றும்
பரஞானம் இவனென்றும் பராபரன்தா னென்றும்
அரன்தருஞ்சீர் நிலையெல்லாம் இவனே யென்றும்
அருட்குருவை வழிபடவே அவனிவன்தா னாயே
இரங்கியவா ரணம்யாமை மீன்அண்டம் சினையை
இயல்பினொடும் பரிசித்தும் நினைந்தும் பார்த்தும்
பரிந்திவைதா மாக்குமா போல்சிவமே யாக்கும்
பரிசித்தும் சிந்தித்தும் பார்த்தும் தானே. ௩௨அ

(உரை) சிவபேதமனைத்துங் குருமூர்த்தமேயெனத் தேறி ஞானா சாரியனை வழிபடுக; அங்ஙனம் வழிபடப்பெறின், சிவன் இக்குருவை யாவேசித்து நின்று நாடோறுஞ்செய்யும் பரிசமுதலிய மூன்றானும் அவ்வுயிரைத் தன்வண்ணமாகச் செய்தருளுவன்.

அவ்வாறேத்தினார்க்கு வரும் பயன் கூறியவாறு. பரம்பிரம மென்றது சொரூபசிவத்தையெனவும், பரசிவனென்றது தடத்த சிவத்தை யெனவும், பரஞானமென்றது ஆகுபெயரான் அதனை யுடையாரையெனவும், பராபரனென்றது ஏனைத்தாபரமூர்த்தத்தை யெனவும், அரன்தருஞ் சீர்நிலையென்றது அறுபத்துமும்மை நாயன் மார் முதலிய சிவபத்தர் பொருட்டாக ஆண்டாண்டு வெளிப்பட் டருளி மறையும் மூர்த்தங்கள் எல்லாவற்றினையுமெனவுங் கொள்க. பரஞானமிவனென்றும் பராபரன்தானென்றும் வழிபடுதலதிகாரப் பட்டமையின் ஏனையவு முடன்கூறினார். எ

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

பாட்டு	பக்கம்
அகலியை	95
அங்கித்தம்	213
அசித்தரு	135
அசித்தெனின்	132
அஞ்செழுத்	201
அண்டசம்	119
அத்துவா	61
அநாதிஉடல்	217
அநாதியே	19
அந்தரியா	204
அயன்அரி	128
அயன்றன்	63
அரசனும்	89
அரனடிக்	88
அரன்விதி	99
அரிசனம்	121
அருந்தி	15
அருமறை	172
அருவமோ	50
அருவவிகா	131
அருவினில்	42
அருஉருஈ	43
அருவுருவெ	131
அருளதுச	153
அருளி	90
அருளினால்	10
அவ்வவ	96
அவ்வுடன்	127
அழிந்தபின்	31
அழிப்பிளை	49
அழிவிலா	168
அளவை	11
அறிதருமு	144
அறிந்திடும்ஆ	149
அறிந்திடும்	125
அறிபொரு	157
அறியாமை	185
அறிவதைம்	124
அறிவரியா	228
அறிவிக்க	162
அறிவிச்	129
அறிவிலன்	146
அறிவுடல்	140
அறிவுறும்	154
அறுவகைச்	7
அணைத்துஞ்	160
அன்னியசா	14
அன்னியமி	159
ஆங்காரம்	104
ஆணவந்	219
ஆணையால்	89
ஆரணம்	55
ஆவதாய்	154
ஆன்மா	128
இங்குநாம்	86
இதமகி	80
இந்தன	205
இந்திரிய	209
இந்நிலை	188
இம்மையின்	76
இம்மையே	171
இயல்புகாண்	25
இரந்தர	107
இரும்பை	224
இருவகை	143
இருவினைஅ	94
இருவினைஇன்	74
இருவினைச்செயல்க	147
இருவினைச்செயல்காண்	76
இருவினையெ	75
இவனுலகி	207
இறுதியாம்	47
இறைவனா	175
இறைவனிங்	80
இறைவனே	149
இறைவன்	151
ஈசனுக்க	227
ஈண்டுபக்	20
உடலியா	139
உடலினின்	132
உடலின்	124
உடல்விடா	92
உடற்செயல்	78
உணராத	156
உணர்வன	125
உதிப்பதும்	24
உயிரவை	46
உயிரினை	132
உயிரினோ	14
உயிரெனப்	122
உருமேனி	60
உருவருள்	56
உருவினி	133
உருவினை	146
உருவுயி	130
உருவொடு	73
உரைதரும்	164
உரைத்த	47
உலகமே	152

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
உலகினில்	53	கண்டுணர்	141	சலமில	211
உலகினை	57	கண்ணுதல்	59	சன்மார்க்கம்	
உலகுடல்	83	கரணங்க	196	சகமா	176
உலகெலா	72	கருதுகாரண	34	சன்மார்க்கம்	
உள்ளது	27	கருவிகழிந்	190	சகலகலை	178
உள்ளுணர்	37	கருவியாம்	126	சாக்கிரத்	189
எங்குந்தான்எ	192	கருவியால்	150	சாக்கிரமு	142
எங்குந்தான்நி	221	கருவியும்	151	சாந்தியா	169
எங்குந்தான்வி	133	கருவினுள்அ	120	சார்பினில்	27
எல்லாமாய்த்	114	கற்றநூற்	45	சாற்றியப	106
எவ்விடத்து	220	காண்டல்வாயில்	13	சித்தமாம்	103
எழுமுடல்	100	காண்பவன்	87	சித்தாந்த	175
என்னுடல்	138	காயத்தின்அழிவு	29	சிவஞானச்	181
என்னைஇப்	9	காயமொழிந்	214	சிவம்சத்தித	113
ஏதுமூன்	17	காரணஅணு	32	சிவம்சத்திநா	112
ஐந்துசாக்	144	காரியகாரண	35	சிவன்அருவுரு	72
ஐந்துசுத்	108	காரியமென்ப	32	சிவனைஅவ	197
ஒருகோட்	5	காலமேகடவு	31	சிவன்சீவ	223
ஒருபுலன்	121	குணங்களையி	129	சீலமோ	44
ஒருபொரு	28	குறிகள்வச்	107	சீவனும்	67
ஒருவனே	69	குறித்தடியி	198	சுத்ததத்	108
ஒருவனோ	23	குறித்ததொன்	55	சுத்தமாம்ஆ	134
ஒழுக்கம்	84	கேட்டலு	180	சுத்தமாம்	62
ஒன்றதாய்அ	115	கேவலசகல	145	சுத்தமெய்	162
ஒன்றதாய்இ	66	சகமார்	177	சூக்குமங்	97
ஒன்றொன	73	சங்கமம்	94	சூக்குமதே	136
ஒன்றெனு	159	சத்தசத்த	161	சூக்குமவா	39
ஒன்றொ	58	சத்திதன்வடி	65	சூக்குமஉ	130
ஓசைநற்	106	சத்திதான்நாத	113	சூரியகாந்	183
ஓதியுண	166	சத்திதான்ப	64	செங்கமல	226
ஓதுசம	172	சத்தியாய்	112	செப்பினாய்	96
ஓரிடம்	30	சத்தியுஞ்	71	செம்பிரத	223
கண்டஇவை	199	சத்தியேவடி	52	செயல்களே	81
கண்டபொருளை	13	சந்திரன்வ	131	செய்க்கிடுந்	81
கண்டிடுங்	197	சந்நிதிகு	130	செய்தவர்	82

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
சென்றணை	222	நிகழ்ந்திடும்	40	பொன்னணி	138
சொன்னஇத்	48	நிக்கிரகங்	80	போகியா	58
ஞாலமதின்	187	நித்தமாய்	101	போதகாரி	116
ஞானத்தால்	182	நியதியின்	102	போதுநா	18
ஞானநூல்	179	நிலம்புனல்	26	மண்தனில்	155
ஞானமேயா	68	நெல்லி	219	மண்ணினிற்	44
ஞானயோ	230	பக்கமூன்றின்	16	மண்ணுளே	91
தத்துவம்	156	படைகொ	142	மண்புன	107
தத்துவம்ள	109	படைப்பா	59	மந்திரங்	168
தத்துவரூப	109	பண்டைநற்	9	மந்திரத்	231
தந்தைதாய்	81	பந்தமும்	54	மந்திரமத	62
தனுகரண	114	பரஞானத்	216	மந்திரமத்	62
தன்மமோ	94	பரம்பிரம	232	மருத்துவன்	90
தன்னியல்	75	பரிதியை	116	மருவானந்	136
தாதமார்	177	பலவிதம்	165	மலம்மாயை	119
தாபரசங்க	87	பன்னகம்	93	மலமென	115
தானஞ்செய்	83	பன்னிற	191	மறைகளீசன்	88
தானம்யா	181	பாசஞா	194	மறையிஞன்	10
திரவியம்	82	பாசபடு	193	மனமதுதை	104
திருக்கோயி	229	பாலரொடு	166	மனமதுகி	85
தூலமாமு	98	பாவிப்ப	158	மன்னவன்	163
தெரிந்து	153	பிணைத்தினை	122	மாசறுகா	12
தெரிவரிய	218	புகையா	18	மாயைதான்	51
தேசமிட	188	புண்ணிய	186	மாயையிற்	101
தேவரினெ	57	புத்திமற்	34	மாயையினு	33
தோற்பா	137	புத்திரமார்	177	மாயையின்கா	118
தோற்றமும்	33	புந்தியை	139	மாயையின்வ	135
தோற்று	46	புருடனே	141	மாயையே	116
நண்ணிடும்	50	புருடன்	117	மாறியிவ்	97
நரர்களாய்த்	95	புறச்சமய	171	மானுடப்	120
நரர்பயில்	119	புறம்பே	204	மிக்கதொ	184
நற்செவி	105	பூதஞசரீ	92	மும்மலம்	117
நாடுகளிற்	212	பேறிழ	77	முற்செயல்	78
நாட்டுமி	203	பொறிபுலன்	148	மூவகை	41
நாயகன்	58	பொன்மை	70	மூன்றுதி	170

பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்	பாட்டு	பக்கம்
மூன்றுபச்	16	வாக்கொடு	105	வித்தையி	169
மேலைக்கு	79	வாயாதி	105	வித்தையோ	68
மொய்தரு	111	வாழ்வெ	120	விந்துவின்	36
யாதொரு	85	விச்சையின்	102	வேதராத்	195
யான்செ	209	விதிப்படிச்	97	வேதநூல்	174
வண்டுக	95	வித்தக	50	வேற்றுமைப்	38
வருங்குணை	103	வித்தைகள்	41	வைகரிசெ	37

75840